

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE CHRISTMAS FIX

LUCY SCORE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

İthaf Bu Kitap
Hakkında
BİRİNCİ
BÖLÜM İKİNCİ
BÖLÜM
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖRDÜNCÜ
BÖLÜM BEŞİNCİ
BÖLÜM
ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM YEDİ
BÖLÜM BÖLÜM
DOKUZ SEKİZ ON
ON BÖLÜM BİRİNCİ
ON İKİNCİ BÖLÜM
BÖLÜM ON ÜÇ ON
BÖLÜMDÖRT BÖLÜM
ON BEŞ
ON ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM
ON BÖLÜM ON
DOKUZSEKİZ
YİRMİNCİ BÖLÜM
BÖLÜM YIRMI BİR
BÖLÜM YIRMI İKİ
BÖLÜM YIRMI ÜÇ BÖLÜM
DÖRT YIRMI BÖLÜM YIRMI
BEŞ
BÖLÜM YİRMİ ALTI
BÖLÜM YIRMI YEDİ
BÖLÜM YIRMI YIRMI
DOKUZ SEKİZ BÖLÜM
BÖLÜM OTUZ
OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM OTUZ İKİ
BÖLÜM OTUZ ÜÇ BÖLÜM
OTUZ DÖRT OTUZ BEŞ
OTUZ ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM OTUZ YEDİ OTUZ
BÖLÜMSEKİZ BÖLÜM
OTUZ DOKUZ BÖLÜM KIRK
BÖLÜM KIRK BİR
BÖLÜM KIRK İKİ
BÖLÜM KIRK ÜÇ BÖLÜM
DÖRT KIRK BÖLÜM
KIRK BEŞ
KIRK ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM KIRK YEDİ
BÖLÜM KIRK SEKİZ

Noel Düzeltmesi

Lucy Score

Yayınlayan:
That's What She Said Publishing Inc. 2017

Bu bir kurgu eseridir. Gerçek kişiler, yerler veya olaylarla benzerlikler
tamamen tesadüfî

Noel Düzeltmesi

1 Aralık 2017

Telif Hakkı© 2017 Lucy Score

Lucy Score tarafından
yazılmıştır Tüm hakları
saklıdır

İçindekiler

İthaf Bu Kitap

Hakkında

BİRİNCİ BÖLÜM

İKİNCİ BÖLÜM

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

BEŞİNCİ BÖLÜM

ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM YEDİ BÖLÜM

BÖLÜM

DOKUZSEKİZ

ONUNCU BÖLÜM

BÖLÜM ON BİRİNCİ

BÖLÜM BÖLÜM ON

İKİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM ON ÜÇÜNCÜ

BÖLÜM ON DÖRT BÖLÜM

ON BEŞ

ON ALTINCI BÖLÜM

BÖLÜM ON YEDİ BÖLÜM

SEKİZ ON BÖLÜM ON

DOKUZ

YİRMİNCİ BÖLÜM

BÖLÜM YIRMI BİR

BÖLÜM YIRMI İKİ

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

BÖLÜM YIRMI DÖRT

BÖLÜM YIRMI BEŞ BÖLÜM
YIRMI ALTINCI
BÖLÜM YIRMI YEDİ
BÖLÜM YIRMI SEKİZ BÖLÜM
BÖLÜM OTUZYIRMI DOKUZ
BÖLÜM OTUZ BİR
BÖLÜM OTUZ İKİ
OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
BÖLÜM OTUZ DÖRT
BÖLÜM OTUZBÖLÜM
OTUZ ALTI BEŞ
BÖLÜM OTUZ YEDİ
BÖLÜM BÖLÜM OTUZ
DOKUZOTUZ SEKİZ
KIRKINCI BÖLÜM
BÖLÜM KIRK BİR
BÖLÜM KIRK İKİ
BÖLÜM KIRK ÜÇ BÖLÜM
DÖRT KIRK BÖLÜM KIRK
BEŞ
KIRK ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM KIRK YEDİ BÖLÜM
KIRK SEKİZ SONSÖZ
Yazarın Okuyucuya Notu
Yazar Hakkında
Lucy'nin Başlıkları

Tesekkür Lucy
nerede?

Adanmışlık

Quinn'e. Harika bir anne olacaksın!

Bu Kitap Hakkında

Sırf ona inat olsun diye Noel'i kurtaracak.

Sezon sonunda meydana gelen bir kasırga Connecticut'ın Merry kasabasını vurduğunda, şehir yöneticisi ve bekâr baba Noah Yates, zaten harap olmuş kasabalılara bu yıl Noel Festivali yapılmayacağını bildirmek zorunda kalır. Festivalin olmaması turizm gelirlerinin de olmaması demektir. Memleketi için destansı boyutlarda bir felaket.

Ancak ev yenileme uzmanı, ateşli reality TV yıldızı Catalina King, bir kamera ekibi ve kasabayı yeniden bir araya getirecek kadar büyük bir bütçeyle ortaya çıktığında Noah buna karşı çıkar. Hem de çok. Cat kasabaya son geldiğinde gittiği her yerde sorun çıkarmıştır. (Kasaba sakinleri hâlâ kasabanın ilk ve tek bar kavgasını konuşuyor.) Noah'nın kasabasının trajedisinden yararlanan ya da kızının kafasını şatafatla dolduran bir televizyon divasına ihtiyacı yoktur.

Cat, herkesi mucizelere inandıracak ve arkadaşlarını sevdikleri eve geri döndürecek bir yılbaşı özel programıyla Merry'yi Noel moduna geri döndürmeye hazır ve isteklidir. Ama önünde duran büyük bir sorun vardır. Ve onun adı Noah Yates. Noah onun hakkında yanılıyor ve Noah bunu kanıtlamak için sabırsızlanıyor. Zilleri çalın çünkü başlıyor.

BİRİNCİ BÖLÜM

Makyöz sağ kaşını doldururken Cat telefonunun ekranındaki cevaplama düğmesine bastı. "Hey, Laur. Bana çekim için hazır olduğumuzu söyle," diye talepte bulundu Cat.

Archie, "Kaşını indir yoksa seni alnında tırtıllar geziniyormuş gibi gösteririm," diye onu uyardı. Cat makyaj sanatçısına burnunu kırıştırdı ve alnındaki kasları düzeltti.

"Evet, o konuda," diye başladı Lauren. "Bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

"*Hayır mı* dediler? Akli başında kim yıkılan kasabasının Noel'de bir kanal için yeniden inşa edilmesine hayır der ki?"

"Biliyorum," diye Lauren.

Ama Cat'in keyfi yerindeydi. "FEMA parasını beklemek zorunda kalmayacaklar ve Noel Festivallerinin gerçekleşeceğini ve her zamankinden daha büyük olacağını garanti edebiliriz. Bu da kasaba için daha fazla gelir demek." Cat'in sesi saç ve makyaj odasının beyaz duvarlarında yankılandı.

"Biliyorum. Biliyorum. Koroya vaaz veriyorsun, dostum," dedi Lauren.

"Bununla doğrudan ağa gitmemeliydim. Ama kasabanın bir aptal tarafından yönetildiğini kim bilebilirdi ki?" Archie dudaklarına parlaticı sürerken dudaklarını oynatmadan yakındı.

"Şey, görüyorsun, Cat. Sanırım kini olan bir aptal. Görünüşe göre *İnşaat Kralları*'nın o bölümü için Merry'deyken bazı tüyleri diken diken etmişsin."

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?" Cat yeni boyanmış tırnaklarını makyaj koltuğunun koluna vurarak sordu.

"Şehir yöneticisi gösterinin kasabasını bir sirke çevirdiğini düşünüyordu."

Cat homurdandı. "Kasabanın en sevilen ailelerinden birinin evini, sarhoş bir sürücünün çarpması ve neredeyse hayatlarını kaybetmelerinin ardından yeniledik."

evleri. Aynı evin içinde bir metre su var! Hiçbir şey yapmadan öylece durmayacağım!"

"Sesin deli gibi geliyor."

"Kasabayı gördük. Oradaydık. Connecticut, Merry'nin yarısı iki gün önce sular altındaydı," diyor Cat.

"Biliyorum. Biliyorum. Tam oradaydım."

"Neden şehrin takım elbiselileri buna ihtiyaçları olmadığına karar versin ki?"

"Diğer birkaç yorumun yanı sıra, şehir yöneticisinin ana nakaratı, bazı ağların komşularının travmasından kazanç sağlamasını istemediği idi."

"Sanki bunun olmasına izin verecekmişim gibi!"

Archie makyaj fırçasıyla Cat'in alnını dürttü. "Ben bu boku yüzüne sürene kadar şu ifadeleri takınmayı kes."

Cat ona dilini çıkardı ama daha sakin bir şekilde devam etti. "Telefon numarasını istiyorum," dedi Lauren'a.

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Demek istediğim, adam hala sen ve sen şehirdeyken çıkan bar kavgası yüzünden kızgın görünüyor."

"*Bar kavgası mı?*" Cat'in sesi, Archie'nin makyaj paletini sallamasına neden olan yüksek bir notaya ulaştı. "*Bunu* bana karşı mı kullanacak?"

Belli daha önce hiç bar kavgası görmemiş ya da bir kadının kendini savunma hakkı olduğuna inanmıyor. Her iki durumda da onu eğitmek gerekecek." "Bilmiyorum, Cat. Görünüşe göre senin bir deccal olduğunu düşünüyor."

Kasabasında yaşanan felaketi reyting uğruna istismar etmek isteyen bir TV yıldızı."

"Umarım başka bir şey söylüyorsundur."

Lauren gergin bir şekilde güldü. "Dürüst olmak gerekirse, bence adam kırılma noktasına kadar stresli. Yani, hasarın ne kadar kötü olduğunu gördünüz."

"Hamilelik hormonların seni yumuşatıyor," diye iç geçirdi Cat. "Bana numarasını mesaj at."

"Tamam, ama-"

"Bunu nezaketle halledeceğim," diye söz verdi Cat. "Tüm 'sen koca bir aptalsın' hakaretlerini şimdi çıkarıyorum. Sadece şu şehir yöneticisi adamın reddi hakkında henüz kanala bir şey söyleme. Bir Noel özel programı yapıyoruz ve Merry'de olacak."

"İyi şanslar. Lütfen onu ağlatma."

Cat bağlantıyı kesti ve sandalyesinde arkasına yaslandı.

"Hamile kadınlara bağırmmamalısın," dedi Archie, Cat'in çenesini eliyle tutarken sahte kirpiklerle yaklaştı. "Kılını bile kıpırdatma."

"Lauren'a bağırmmıyordum. Bir şehir yöneticisinin, kasabasının o yılki tüm turizm gelirini kurtarmak için altın bilet olabilecek bir şeyi reddetmesi gibi aptalca şeylere karşı hoşnutsuzluğumu özgürce ifade etmeme izin veriyor."

"Uh-huh." Parmakları kirpikleri ustalıkla yerlerine bastırdı.

"Kasaba harap olmuş durumda. En büyük gelir kaynakları her yıl düzenledikleri Noel Festivali ve devletten aldıkları para Aralık ayına kadar onları ayağa kaldırmayacak."

"Mmm," dedi Archie, yanaklarının çukurlarına bronzlaştırıcı sürdü. Cat'telefonu kucağında Lauren'dan gelen bir mesajla çaldı.

Lauren: "İşte numarası. Noah Yates. Kibar ol!"

"Kibar ol," diye mırıldandı Cat.

"Surat asmayı bırak," diye ısrar etti Archie. Pelerini onun üzerinden çekip aldı ve onu aynaya doğru çevirdi. "Huysuz olmak için fazla güzelsin."

Aynada onun eserine baktı. Stüdyoya yarı uykulu bir şekilde girmişti ve dünkü saç spreyi aceleyle bağladığı at kuyruğuna zarar vermişti ve şimdi kapaklara layık bir model gibi görünüyordu. Ya da en azından tanıtıma layık bir TV yıldızı.

"Sen kahrolası bir dahisin, Archie. Sen, tanrı gibi ellerin sihirli iksirlerin."

"Eşcinsel bir adam ve onun Sephora'ya olan derin sevgisinin çözemeyeceği bir şey yok." Archie saatine baktı. "Kameranın önünde ateşli olmanı talep etmek için kapıya dayanmalarından önce beş dakikan var. Git aramanı yap ve şehir müdürünün içini boşalt."

Cat ona bir öpücük kondurdu, ustalıkla sürdüğü menekşe rengi dudak parlaticısını ağzına bulaştırmamaya dikkat etti. "Yapacağım."

Odadan çıkıp koridora saklandı. Dergilerde yayınlanmak üzere solo şovunun ikinci sezonu için tanıtımlar çekiyorlardı. Görünüşe göre, kadınsa bir ev yenileme programı sunmak, dört inçlik Jimmy Choos'larla süslenmesini ve

Kızılıcak rengine, muhteşem, vücuda oturan bir elbise. Bunu umursamadı. Çekimden sonra tamamen saklayacağı bazı tasarımcı kıyafetleri izleyicilerin dikkatini çeker ve küçük bir kızın bile balyoz ya da daire testere kullanabileceğini düşünmesini sağlarsa, Cat işini yapmış sayılırdı.

İnsanlar onu güzel Barbie kutusuna koymaya devam etmek istiyorlarsa, derslerini alana kadar tekrar tekrar kesmeye ve parçalamaya devam edecekti. Güzel olabilirdi ama bu onun aptal ya da aciz olduğu ya da kimseye en ufak bir bağımlılığı olmadığı anlamına gelmiyordu. Catalina King reality TV'de tırnaklarıyla kazıyarak yükselmiş ve sadece kendi programında başrol oynamakla kalmamış, aynı zamanda yapımcılığını da üstlenmişti.

Ve yüzünü bir fark yaratmak için kullanma şansından daha çok sevdiği bir şey yoktu. Elbette, bu onu halkın incelemesine açıyordu. İki hafta önce, bir hevesle platin rengi saçlarını seksi bir karamel rengine boyamıştı. Twitter aklını kaçırmıştı. İnsanlar hâlâ sarışının daha iyi olup olmadığını tartışıyordu.

Cat dikkatleri üzerine çekti. Hayatı mükemmeldi. Zorlu bir iş, jet-set bir yaşam tarzı, sıradan tüketim için yeni, ilginç erkeklerin hiç bitmeyen bir geçit töreni ve yeni yılda onu TV yıldızlığının ötesinde gerçekten önemli bir şeye götürecek bir proje.

Ama şimdi ve o zaman arasında Merry duruyordu.

Yates'i aradı ve telefon çalarken ayakkabısının ucuyla sabırsız bir ritim tutturdu. Birkaç kez çaldıktan sonra telesekretere düştü. Bağlantıyı kesti ve geri aradı.

"Ben Noah," diye bağırdı diğer uçtaki adam. "Bay

Yates," diye başladı Cat. "Ben Catalina King."

Telefonun diğer ucundan Tanrı'ya karşı dürüst bir hırıltı duydu. "Bunun için zamanım yok," diye tersledi.

"Açıkkçası, Bay Yates, şehrinizin zamanı yok."

Cat arka planda bir konuşma geçtiğini duydu. "Dinle, her kimsen," diye tersledi Noah. "Burada bütün bir kasabayı kurutmaya ve hasarın tam olarak ne kadar büyük olduğunu anlamaya çalışıyorum. Aylarca evlerine dönemeyecek insanlar ve umudunu kaybetmekte olan bir kasaba var. Bizim

Bir TV programı gelip reyting ve reklam için acıklı bir hikaye anlatıyor."

"Neye ihtiyacınız var?" Cat soğukkanlılıkla sordu.

"İşime geri dönebilmem için hayır cevabını kabul etmeni istiyorum. Daha önemli şeylere ayırmam gereken zamanımı alıyorsun."

"O zaman belki bir dahaki sefere telefona cevap verme," diye alaycı bir şekilde önerdi.

"Harika fikir," diye karşılık verdi.

"Tiradınıza devam etmeden önce, burada neyi geri çevirdiğinizi düşünün. Size hızlı bir şekilde yeniden inşa etme şansı sunuyoruz. Merry'yi Noel'e kadar ayağa kaldırma şansı. Şükran Günü ile Yeni Yıl Arifesi arasında şehrinize ne kadar para geldiğini biliyorum. Parkın çalışır hale gelmesine yardımcı olabiliriz-"

"Senin saçma sapan merhametine ihtiyacımız yok ve eminim ki tırnaklarını kırarak etrafta dolaşan ve kasabamı bir yan gösteriye dönüştürürken sakinlerimin yüzünü yumruklayan bir reality TV yıldızına da ihtiyacım yok. Biz iyiyiz. Size ihtiyacımız yok." Ve bununla birlikte telefon bağlantısını kesti.

Cat derin bir nefes aldı ve telefonuna ters ters baktı. Noah Yates'in az önce kimi kızdırdığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ama kesinlikle öğrenecekti. Noah istese de istemese de Merry'nin Noel'ini kurtaracaktı.

"Cat?" Bir prodüksiyon asistanı kapı aralığından başını uzattı. "Fotoğrafçı seni bekliyor."

Asıl soru şuydu: Noah Yates onun için hazır mıydı?

İKİNCİ BÖLÜM

Dört gün önce

Donuk gri bir girdap halindeki bulutlar, Broadway'de yürüyen Cat'in başının üzerinde dönüp duruyordu. Hem yukarıdaki kasırga hem de aşağıdaki kadın bir amaçla hareket ediyordu. Açık kahverengi botlarının topukları çimento üzerinde kesik kesik bir ritim tuttururken, yapraklar ve arada sırada Manhattan'ın enkazı rüzgârla önüne fırlıyordu.

"Geç kalmayacağım," diye telefonuna iç geçirdi ve adımlarını hızlandırdı.

Asistanı, çok sevimli ve çok İngiliz Henry, kırılmış aksanıyla "Zaten öylesin," diye cevap verdi.

"Beş dakika," diye alay etti büyük güneş gözlüklerinin arkasından gözlerini devirerek. "Benim için tam zamanında." Her şeye sürekli on dakika geç kalırdı. Bunun nedeni insanları bekletmekten hoşlanması ya da giriş yapmaktan hoşlanması değildi - gerçi hoşlanıyordu - şöhretin her şeyi aşırı karmaşıktırmasıydı. Etkinliklerden ve randevulardan ayrılmak hiçbir zaman eskisi kadar hızlı olmadı. TV yıldızları el sallayıp arabaya atlayamazdı. Havadan sudan konuşmalar, fotoğraflar ve ara sıra imzalar vardı.

Hâlâ alışmaya çalışıyordu ama bu işe ikiz kardeşinden daha uygun olduğu kesindi. Gannon yaygaraya dayanamıyordu ve bir yıl önce "iş"ten ayrıldıktan sonra bir daha arkasına bakmamıştı. Ama Cat bunu seviyordu, bununla büyüyordu.

Reno ve Realty Network'te hem vajinası hem de penisi olanları sayarsak resmi olarak en çok kazanan yıldızdı. Yeni şovu kanalın gişe rekorları kıran versiyonuydu. İkinci sezon post-prodüksiyon aşamasındaydı ve çekimler arasında onu meşgul edecek birkaç yan proje ve sponsorluk anlaşmasında parmağı vardı. Hayat oldukça mükemmeldi.

"Markalaşma toplantısı nasıl geçti?" Henry tüm verimliliğiyle sordu. Henry'nin parmaklarının her zaman elinin altında bulunan

iPad klavyesi.

"Duluth seriyi genişletmek istiyor. Birkaç tane daha kadınsı renk getirmeyi düşünüyoruz ve en sevilen erkek parçalarından birkaçını daha kadın dostu terzilikle yeniden işleme fikrimi değerlendiriyorlar."

"Satışlardan memnunlar mı?"

Cat, Henry'nin sesindeki sırtışı duyabiliyordu.

"Evet, iki haftadan kısa bir süre içinde ürün satışından oldukça memnun görünüyorlardı."

"Noel'den önce yeniden stok yapmayı planlıyorlar mı?"

"Çoktan bitti," diye güldü Cat. "Yeni katalog bir hafta içinde çıkacak."

"Güzel. İnceleyeceğin reklamların taslaklarını bana gönder, ben de hiçbir şeyin yanlış yazılmadığından ve sırtan bir aptal gibi görünmediğinden emin olayım."

"Sen iyi bir adamsın, Henry." *Onu çok iyi tanıyordu.*

"Sizi randevularınıza zamanında götürebilseydim daha iyi biri olurum," diye homurdandı.

"Restoranı buradan görebiliyorum," diye yalan söyleyerek bir köpek gezdiricisinin etrafından dolandı. Adamın ağzı açık kaldı ve neredeyse bir Pomeranian'ın üzerine basıyordu.

Cat parmaklarını ona doğru salladı ve aceleyle yoluna devam etti.

"Bunun sadece menajerinle öğle yemeği olduğunun farkındayım ama seni daha iyi alışkanlıklar edinmen için eğitmeye çalışıyorum."

Kedi homurdandı. "Sana iyi şanslar. Şimdi git başka biriyle uğraş."

"Saat ikide telefon görüşmen, dörtte de manikürün olduğunu unutma." Cat'sçiviler vardı genellikle yok edildi

sırasında Çekim. Ev tadilatı, kameralar için bile olsa, kirli

bir işti. Sezon dışında kendine parlak ve güzel tırnaklar yaptırdı. "O

zaman

şu kokteyl şeyi-"

"Bunların her birini takvimime programladığımı zaten biliyorum."

"Hatırlatmaktan asla zarar gelmez. Ve şu anda bana o surat ifadesini takındığını duyabiliyorum," dedi Henry ona.

"Ukala herif," dedi Cat, yüzünü açarak. "Detaylara gösterdiğin takıntılı ilgi için teşekkür ederim. Şimdi, kulağımın dibinde konuşmayı kesmeni istiyorum."

Bu kasırga üzerimize gelmeden ve saçlarımı mahvetmeden önce öğle yemeğimi yiyebileyim."

"Siz oraya vardığınızda ikinci vakti olacak ve biz sadece 15 santim yağmur göreceğiz. En ağır yükü daha kuzeydekiler çekecek." Henry tam bir bilgi kaynağıydı. "Umarım şemsiyeni unutmamışsındır."

"Hoşça kal Henry," diye şarkı söyledi Cat. Huysuz asistanıyla bağlantısını kesti ve telefonunu çantasına yerleştirdi. Dudaklarını büzdü, bir elini ustalıkla ördüğü omuz üstü saç örgüsünde gezdirdi ve yüz hatlarını vurdumduymaz bir maskeye dönüştürdü.

Çok bohem, çok popüler Courtyard Restaurant and Lounge'un önünde bir avuç fotoğrafçı - ceketlerinin içine daha da gömülerek ve telefonlarına bakarak - etrafta dolanıyordu. Her zaman buradaydılar, lüks bir öğle yemeğine ya da verandada pahalı kokteyller içmeye giden ünlüleri çekiyorlardı. Veronica Kasırgası'nın dış kenarı kıyıya doğru ilerlerken bugün Cat için ilk durum söz konusu olacaktı.

"Cat! Kedi!"

Cat'in dudakları hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı. Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmayalı o kadar da uzun zaman olmamıştı. Elbette, içeri girerken birkaç fotoğrafını çekmişlerdi çünkü "biri" olacak kadar güzel giyinmişti. Ama şimdi adını biliyorlardı. Bu, son birkaç yılda ne kadar yol kat ettiğini hatırlatan bir şeydi. Beş yıl önce ağabeyiyle birlikte aile şirketini kurtarmak için çırpınırken şimdi ellerinde kameralarla yabancılar onun fotoğrafını çekmek için can atıyordu.

"Kiminle buluşacaksın, Cat?"

"Bu çizmeleri nereden aldın, güzelim?"

"Benim için güzelce gülümse, bebeğim."

"Üzgünüm beyler," dedi özür dileyen bir sırıtışla. "Geç kalıyorum!"

Hostes, restoranın müşterileri ile dışarıda onlardan bir parça almak isteyenler arasında sadık bir koruyucu olarak dururken, yorumları onu içeride takip etti.

"Catalina, seni tekrar aramızda görmek ne güzel," diyerek ev sahibesi ünlüleri selamladı.

"Teşekkür ederim. Bütün gün senin lahana salatını hayal ettim." Bu bir yalandı. Cat, Courtyard'ın çok kalın, çok sulu pastırmalı çizburgerini hayal ediyordu. Ama kamerada görüldüğü gibi görünmek için ödenmesi gereken bir bedel vardı. İsteddiği her şeyi yediği ve içebildiği kadar içtiği günler azalıyordu. Otuz iki yaşında olmak kötü seçimlerden çok iyi seçimler yapmak anlamına geliyordu ve bu fedakârlığın uzun vadede buna değeceğini kendine sürekli hatırlatıyordu.

Hostes onu restorana geri götürürken topukları fayans zeminde tıkırdadı ve kafalar ona doğru döndü. Şimdiye kadar alışmıştı... çoğunlukla. Koyu renk bambu duvarları kaplıyor ve kitschy avizeler loş ışık havuzları yayıyordu. Yüksek arkalıklı püsküllü deri kabinler, yemek yiyenlere bir nebze mahremiyet sunuyordu. Ya da görülmeyi tercih edenler için şık barın etrafında kümelenmiş yüksek masalar vardı.

Hostes onu bir horoz resminin altındaki bir masaya götürdü.

"Catalina King, nasıl giriş yapacağını her zaman biliyorsun."

Ajan Marta iç çekti. Ayağa kalktı ve Cat'in yanaklarına birer öpücük kondurdu.

Cat, Marta'nın kıvrımları saran beyaz elbisesine ve parlak siyah saçlarına bakarak, "Konuşmalısın," diye takıldı. Yapımcının eski karısı olan eski Meksikalı dizi yıldızı, Broadway yıldızları ve televizyon yetenekleri için azılı bir menajer olarak çok kârlı bir yer edinmişti. Yukarı Batı Yakası'ndaki üç yatak odalı geniş dairesi ve Bentley marka arabası asla vazgeçmediği iş ahlakının kanıtıydı.

Kabine geçtiler ve Cat bir soda sipariş etti.

"Her şeyden önce," dedi Marta, aksanıyla kelimeleri hafifçe yumuşatarak. "Henry ile işler nasıl gidiyor?"

Cat kabine yaslandı. "O mükemmel ve sen de onu o sürtükten çalmamı önerdiğin için şeytani bir dahisin." Meeghan Traxx destansı boyutlarda bir pislikti. Kadın Reno ve Realty yıldızıydı ama bir kaktüsün kişiliğine ve bir ruh emicinin ruhuna sahipti. Kadın bulduğu her fırsatta Cat'in kardeşini ve karısını trollemişti. Cat de kadının istismar ettiği asistanını ondan çalmaktan büyük zevk alıyordu.

Marta, "Asistanlık konusunda bir yıl geciktin," dedi. "Her şeyi kendi başına yapmaya çalışmaya devam edersen sonunda yanacaksın."

"Seni uzun zaman önce dinlemeliydim," diye itiraf etti Cat. Tam bir kontrol manyağıydı. Ama olması hoşuna gidiyordu. Kimse onun kariyerine, markasına, planlarına onun kadar yatırım yapamazdı - onlara ne kadar para öderse ödesin. Gerçi artık daha sıradan işlerle Henry ilgilendiği için, gözde projesinde gerçekten ilerleme kaydetmeye başlamıştı.

Servis görevlisi Cat'in içkisiyle döndü ve siparişlerini verdiler. Cat lahana salatası sipariş ettiğinde iç çekti.

"Peki, benim için neyin var?" Cat sordu. Marta ve Cat'in her ikisi de önce iş yapmaktan hoşlanıyordu, bu da çok iyi anlaşmalarının bir başka nedeniydi.

Marta tabletini açıp şık okuma gözlüklerini çıkararak, "Yine bir dergi kapağı teklifi," dedi.

"Üstsüz
mü?" "Tabii
ki."

Cat suyunu yudumlarken "Pas," dedi.

Marta, "Çok zevkli olacağına dair söz verdiler," diye ekledi.

Cat iki işaret parmağıyla göğsünü göstererek, "Bu kızlar bir dergi kapağından daha değerli," dedi.

"İkinci sezonunuza kadar - kelime oyunu yapmak istemem ama - harika bir tanıtım olur."

Cat başını salladı. "Olmaz. Yirmili yaşlardaki gençlere memelerimi göstererek uzun vadeli hedeflerime ulaşamam."

Marta adımlarını bozmadan ilerledi. "Kanal size özel bir Noel programı teklif istiyor."

"Noel özel programı için biraz geç değil mi?" Cat pencereden dışarı, kötüleşen Ekim havasına baktı. "Diğer kanallar muhtemelen onlarınkini aylar önce çekmişlerdir."

"Bütçede daha fazla para buldular ve senin ve Drake Mackenrowe'un oynadığı özel bir program eklemek istiyorlar."

"Drake mi? İlginç."

Sohbetlerine şekil dostu salataları için garsona teşekkür edecek kadar ara verdiler.

"İkinizin arası iyi bitti, değil mi?" Marta çatalını bir parça kızarmış tavuğa saplayarak sordu.

Cat ve Drake iki yıl önce bir ay süren çok hoş bir ilişkiyi paylaşmışlardı. Teknik olarak, "ilişki" kulağa olduğundan daha ciddi geliyordu. Aynı yerde bir dizi tek gecelik ilişkiden daha fazlasını yaşayacak kadar uzun süre kalmamışlar ve arkadaş olarak ayrılmışlardı. Bir kırmızı halı davetine birlikte katılarak ortalığı karıştırmayı başarmışlardı ama - takım elbiseler ne kadar uğraşırsa uğraşsın - ilişki devam etmemişti.

Cat'in pişmanlık duymadığı geçici bir güzel zaman olmuştu. Daha önce Drake'le hiç çalışmamıştı ama şimdi bunun sorun olması için bir göremiyordu. İyi bir adamdı ve onun sözünün geçmesiyle hiçbir sorunu olmazdı.

"Sonu iyi bitti," dedi Cat, tatmin etmeyen bir lahana yaprağını mideye indirirken. Dizinin bu haftaki tanıtım çekimleri biter bitmez kendine bir pizza ısmarlayacaktı. Bütün bir pizza. Ve bir şişe şarap. Yengesi Paige'i de davet edecek ve birlikte zil zurna sarhoş olacaklardı. "Ne tür bir özel?"

Marta ona, "Komşu komşuya karşı dekorasyon yarışması yapmayı düşünüyorlar," dedi.

Cat burnunu kırıştırdı. "Ugh. İlgilenmiyorum."

"Teklifleri oldukça cömert," dedi Marta, Cat'in çatalındaki parmaklarını hareketsiz bırakan bir rakam söyleyerek. Ama zamanı değerliydi ve eğer dikkatini şu anda hokkabazlık yaptığı toplardan kaydıracaksa, bunun ilgisini çekmesi gerekiyordu.

"İzleyicilerin rekabetten bıktığını anlamıyorlar mı? Gerçek duygular ve Noel ruhu içeren bir şeye ne dersiniz?"

Marta, "Ağ televizyonundan cömertlik ve insani nezaket içeren bir şey alacağınızı sanmıyorum," diye espri yaptı.

"Tabağım zaten yeterince dolu. Banka hesapları dışında bir fayda sağlayacak bir şova açık olmadıkları sürece başka bir proje eklemekle ilgilenmiyorum. Tanrı aşkına, bugün tatil."

Marta kendini beğenmiş bir ifadeyle, "Ben de onlara aynen böyle söyledim," dedi. Kedi gülümsedi. "Beni çok iyi tanıyorsun."

"Bana bunun için iyi para ödüyorsunuz."

Cat sessiz bir an için salatasını düşündü. "Noel'in reklam ve rekabetten daha fazlası olması gerekmiyor mu?"

"Gösteri dünyasında değil."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Baba!"

Noah kızının neredeyse ılık ılıa bağırmaları karşısında irkildi. "Bir saniye bekle Dave," dedi, Sara on iki yaşındaki bir çocuğun tüm ezici enerjisiyle ofisine dalınca ofis telefonunun ahizesini kapatarak. "Telefondayım, Sar."

Kara gözlerini ona dikti ve ziyaretçi koltuğuna çökerek çenesi göğsüne değene kadar kambur durdu. Üzerinde annesini ikna ettiğı sarı kazağı ve kalın bir turkuaz kolye vardı.

"Eski liseyi sığınak için A planı olarak tutalım. Zaten boş bir alan var ve orayı temizlemek için zaman ve enerji harcamak zorunda kalmayız. İtfaiye istasyonunu kontrol edip ellerinde kaç tane karyola ve battaniye olduğunu öğrenin ve daha fazlasını nereden bulabileceğimize karar verelim."

Telefonu kapattı ve tüm dikkatini kızına verdi. "Neden okulda değilsiniz, genç bayan?"

"Daaaad! Kasırğa mı?" Sara yağmurun çoktan yağmaya başladığı üçüncü kat penceresini işaret etti. "Eve sağ salım varabilmemiz ve ambarlara yardım edebilmemiz için bizi erken çıkardılar." Pembe ve sarı yağmur çizmelerini tekmeledi ve bileklerinden çaprazladı.

Noah otomatik olarak "Ambarları kapatın," diye düzelitti, ikinci kategori bir kasırğanın doğrudan vuracağı gibi görünen şeyle uğraşırken bir kenara bırakmayı göze alabileceğı kasaba işleriyle ilgili kağıtları karıştırıyordu. Connecticut Nehri arka bahçelerinde olduğu için ciddi bir sel baskınıyla karşı karşıyaydılar.

"Her neyse. Bana para vererseniz, marketten bir şeyler alırım."

Noah ayağı kalktı ve otomatik olarak cüzdanına uzandı. "Ekmek ve su koridorlarının neye benzediğini bana bildirebilir misiniz?" Kumanya ve acil durum prosedürleriyle ilgili bir bilgilendirme formunu kasabasına dağıtmıştı bile. Ama Merry, Connecticut, geleneksel olarak aşırı derecede idi.

Neredeyse her konuda iyimserdim. Burada şehir yöneticisi olmak hem sürekli bir keyif hem de sakinlerin seçimlerinin olumlu olmayan sonuçlarını anlamalarını sağlamaya çalışmak için bir savaşı.

"Sana mesaj atarım," dedi Sara, ayağa fırladı ve adamın elinden parayı kaptı.

"Burada birkaç işi bitirmem gerekiyor. Bir saat sonra evde buluşalım mı?"

Sara mesajlaşmakla o kadar meşguldü ki cevap veremedi. Noah avucuyla telefonun ekranını kapattı. "Affedersin kızım."

Dramatik bir iç çekişle telefonunu sırt çantasına geri soktu. "Ekmek ve su reyonu. Bir saat içinde evde ol. Anladım baba. Her zaman geç kalan sensin."

Doğruyu söyledi. Görünüşe göre işi hiç bitmemişti.

"Kovaya dikkat et," diye uyardı, geçen bahar eski püskü ofisinin tavanını rahatsız etmeye başlayan sızıntıları yakalamaya yardımcı olması için sakinlerden birinin bağışladığı bir kardan adam tenekesini yanından geçerken. Belediye Binası'nın ciddi bir tadilata ihtiyacı vardı.

"Annen fırtınaya hazır mı?" diye sordu onu kapıya doğru götürürken, bir elini atkuyruğunun üzerinden geçirerek. "Benimle kalman onun için sorun olur mu?"

Kuyruğunu adamın elinden çekip aldı ve omuz silkti. "Sanırım."

On iki yaşında bir çocuğun babasının maruz kaldığı uzun reddedilme listesine bunu da ekledi.

"Notumu aldı mı?"

Sara gözlerini devirdi. "Baba, neden ona sormuyorsun? Numarası sende var. Benim gitmem lazım."

"Dikkatli ol," diye seslendi arkasından.

"Çörek alacağım," diye bağırdı merdivenlerden.

Noah elini kıvrık saçlarının arasından geçirdi ve kızının merdivenlerden aşağı atlayışını izledi. Bazen kızını on iki yaşından beri tanıyor olmasına rağmen tamamen yabancı olmaları onu şaşırtıyordu. Resmen "anlamayan" babalardan biriydi. Sara, her gün onu selamlamak için merdivenlerden koşarak inen sevimli prenesten, son derece bağımsız bir genç kıza dönüşmüştü.

artık çok yönlü bir insan olmaktan çok dergileri ve reality TV'yi önemsiyor gibiydi.

Doğduktan yaklaşık iki saniye sonra kalbini fetheden küçük kıza hâlâ göz ucuyla bakıyordu. Ama artık günün çoğu saati ev ödevleri ve iyi yaşam tercihleri yapması için ebeveynlerinin dürtüklemeleriyle sürekli bir savaş içinde geçiyordu. Onu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordu. Sara'yı kötü kararlardan ve anlamsız eğlencelerden korumak için ne gerekiyorsa yapardı. Bu, Sara'nın kendisine sürekli kızması anlamına gelse bile.

Noah'nın masa telefonu tekrar çaldı ve bir saniye sonra cep telefonu yankılandı. İç geçirdi. Veronica Kasırgası karaya ulaşmadan önce Merry'nin her bir vatandaşının güvende olduğundan emin olmak için on iki saatten az zamanı vardı. Gözlüklerinin altından yorgun gözlerini ovuşturdu. Uzun bir gece olacaktı.

Sara'nın bakışları aralıksız yağmurun yağdığı oturma odasının pencerelerinde gezindi. Fırtınanın etraflarını sarmıştı ve Noah bu yaz planladığı gibi çatıyı yeniden yaptırmış olmayı diledi. Tepedeki üç katlı Viktoryen canavar sadece ikisi için çok büyüktü. Altı yatak odası, güncellenmeye muhtaç beş banyo ve iki acayip resmi salon. Noah'ın asla kapris yapmamasına rağmen burayı satın almak bir hevesti. Ama kibar bir boşanmanın ortasında, Sara ile birlikte bir gün satılık tabelasını görmüşlerdi. Sara bu hayali karmaşaya ancak altı yaşındaki bir çocuğun hayal edebileceği şekilde aşık olmuştu.

Noah emlak seçimi için Sara'nın prenseslik dönemini ve iki ayrı aileye geçişi kolaylaştırma arzusunu suçladı. Evi umursadığından değil. Gıcırdayan, çarpık kapıları, rahat köşeleri ve futbol sahası büyüklüğündeki mutfak belli bir çekiciliğe, sevmemeyi imkansız kılan bir karaktere sahipti.

Ancak, kendi kendine halledeceğine söz verdiği projeler, kızını büyütme ve kasabasını kontrol altında tutmak için arka planda kalmıştı.

Onları batırmaya kararlı görünen bir kasırganın kuşatması altındaki bir kasaba.

"Ev kazanır," dedi Noah ve Sara'nın dikkatini tekrar oyunlarına çekti.

Kafasında topladığı kartlara ters ters baktı. "Hileci!

Yakalandın. *Ben kazandım!*"

Noah sırtıttı ve onun saçlarını karıştırdı. Zamanında matematik becerilerini geliştirmesi için ona yirmibir oynamayı öğretmişti ve o da kartlarla oldukça hızlı oynamaya başlamıştı. Bunun bir gün geri dönüp kendisini ısırmayacağını umuyordu.

"Baba, bir yolcu gemisinde blackjack satıcısı olmak için üniversiteyi bırakıyorum."

"Ee, okul nasıl gidiyor? Kesirlerle hâlâ sorun yaşıyor musun?"

Sara sırt üstü düşerek halının üzerine yayıldı. "Baba, bir kez olsun normal şeylerden konuşabilir miyiz *lütfen?*"

Noah kaşlarını çatı. "Okul normal. Öyle değil mi?"

Sara'nın hüsrana dolu iç çekişi Emmy ödülüne layıktı. "Baba, her konuşmayı hayat dersi almak için bir fırsat gibi görüyorsun. Arada bir *insan gibi* davranamaz mısın?"

"Ben senin babanım," diye hatırlattı ona. "Emin olmak benim işim-"

"Evet, evet. Şimdi kötü kararlar vererek geleceğimi mahvetmeyeyim diye," diyerek onun sözlerini biraz da şımarıklıkla tekrarladi. "Anlıyorum, ama neden başka şeyler hakkında da konuşamıyoruz?"

"Ne gibi?"

"Mesela Merry'yi boğan bu dev kasırgaya ne demeli? İnsanlara nasıl yardım edeceğiz ve eşyaları nasıl tamir edeceğiz? Noel Festivali'ne ne olacak? Ya da neden uzun zamandır kimseyle çıkmıyorsun?"

"Tanrım, evlat. En sevdiğim peynirlerden falan bahsederek gerçek konulara gireceğimizi sanmıştım."

"Cheddar. Sıradaki," dedi Sara yerden. Adamın bir önceki yıl Noel'de ona aldığı denizkızı desenli gülünç pijamaları giyiyordu. Eski karısı Mellody, kızlarının bu pijamaları seveceğini düşünerek ona yardımsever bir şekilde link göndermişti.

Noah boğazını temizledi.

Sara pek çok açıdan hâlâ küçük bir kızdı. Onu fırtına hazırlıklarından uzak tutarak koruduğunu sanıyordu. "Su baskınları olacak. Bundan eminiz. Suyun gece boyunca ne kadar yükseleceği konusunda endişeliyim. Parkın bulunduğu kasabanın alt tarafı en fazla hasarı görecektir ve itfaiye oradaki herkesle irtibata geçerek eski lisenin sığınak olarak açık olacağını bilmelerini sağladı."

Sara doğrulup sedirin üzerine yığıldı.

"Endişeli misin?" Sara sordu, güzel kahverengi gözleri değerlendiriyordu.

Bir an tereddüt etti. "Evet. Öyle mi?" Bir rüzgâr ön pencereyi salladı.

"Evet."

"İyi olacağız."

"Bizim için endişelenmiyorum. Çatımız falan akıyor olabilir ama bir tepenin üzerindeyiz. Ben April için endişeleniyorum. Parkın karşısında oturuyor. Peki ya Bayan Pringle? Tekerlekli sandalyede yapayalnız. Bu bahar bodrumunu ne kadar kötü su bastığını hatırlıyor musunuz?"

Noah iç çekti. Eve dönerken Bayan Pringle'ın evine uğramış ve onu liseye götürmesine izin vermesi için tam on dakika boyunca yalvarmıştı. Evinde bir misafir odası bile teklif etmişti. Seksen bir yaşındaki kadın inanılmaz derecede inatçıydı. İtfaiyenin o sabahki yardım kontrol listesinin başında onun adının yer almasını sağlamıştı.

"Eğer insanların başı dertteyse, Sar, yardım ederiz. Merry'nin en güzel yanı da bu. Bu işte hepimiz birlikteyiz. Biz iyi olacağız ve bu da ihtiyacı olan herkese yardım edebileceğimiz anlamına geliyor."

Onun sözlerini tarttı ve arkasındaki şöminenin alevlerine baktı.

"Tamam. Şimdi, neden çıkmıyorsunuz?" "Bu da nereden çıktı şimdi?"

"Annem Ricky ile nişanlandı."

Noah gözlerini devirdi. Eski karısının yeniden evlendiğinin gayet farkındaydı. Dürüst olmak gerekirse, Mellody'nin koca seçimiyle ilgili bir şikâyeti de yoktu; yetişkin bir adamın hâlâ "Ricky" adını kullanması dışında. Yeterince iyi birine benziyordu ve Mellody'ye de

Sara'ya da. Sara birdenbire Ricky'ye "baba" demeye başlamadığı sürece, Noah onunla kibar bir ilişki kurmayı planlıyordu.

"Annenin nişanlı olmasının bununla ne ilgisi var?"

Sara tek omuz silkti. "Belki de hâlâ onun için yanıp tutuşuyorsundur diye düşündüm."

"Tekrar bir araya geleceğimizi mi sanıyordun?" diye sordu, kızının hayal kırıklığına uğrayacağı düşüncesiyle gözlerinin arasında bir baş ağrısı oluşmuştu.

"Tanrım. Hayır. Sadece annemin şu an mutlu olduğunu düşünüyorum. Ama sen değilsin. O yüzden neden gidip seni mutlu edecek birini bulmuyorsun?"

"İnsanlar diğer insanları mutlu etmez," diye belirtti Noah. "Hayat dersi," dedi Sara suçlayıcı bir tavırla işaret parmağını ona doğru uzatarak. "Özür dilerim." Noah gülümsemesini gizledi.

"Hiç eğlenmiyorsun baba. Senin için endişeleniyorum." "Ben çok eğleniyorum," diye karşı çıktı.

"Hayır. Yapmıyorsun. Çalışıyorsun, bana ders veriyorsun ve bir şeyler için endişeleniyorsun. Sıfır. Eğlence. Hiç. Belki de nasıl eğlenileceğini bilmiyorsundur diye merak ediyorum."

Nuh böyle bir suçlamayla karşılaşan bir babanın yapabileceği tek şeyi yaptı. Kızının yüzüne bir yastıkla vurdu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Cat e-postayı bitirdi ve dairesindeki çalışma masasından uzaklaştı. Sağanak halinde yağan yağmur, dördüncü kattaki pencerelerinden içeriye görmeyi imkânsız hale getiriyordu. Veronica Kasırgası'nın kenarları New York'a kimsenin Tabiat Ana'ya bulaşmaması gerektiğini hatırlatmak için elinden geleni yapıyordu. Doğrudan bir çarpmanın neye hayal bile edemiyordu.

Duvara monte edilmiş televizyon ekranı titreyerek dikkatini çekti. Uzaktan kumandayı aldı ve sesi açtı.

"Veronica Kasırgası Long Island üzerinde karaya ulaştı ve Connecticut kıyılarına doğru ilerlemeye devam ediyor."

Cat gözlerini kısarak ekrana baktı ve bir adım daha yaklaştı. "Kahretsin," diye mırıldandı. New Haven ile New London arasında, tropik sürtüğün tam yolunun üzerinde Merry vardı.

Telefonunu eline aldı ve Kathy Hai'yi bulana kadar rehberinde gezindi.

"Kathy?" Cat kadının sesini duyar duymaz, "Kathy," dedi.

"Cat? Seni pek iyi duyamıyorum. Sinyal zayıf."

"Siz iyi misiniz? Az önce haberlerde biraz yağmur yağacağını gördüm."

Kathy'nin gülüşü zorlamaydı. "Oh, sadece küçük bir serpinti. Endişelenecek bir şey yok."

Cat parazit duydu ve sonra Kathy'nin sesi daha net geldi. "Kusura bakmayın. Yukarı gelmek zorunda kaldım. April'ın telefonda duymasını istemedim."

"Oh, Tanrım. Siz iyi misiniz?"

"Michael ve ben barınağa gidip gitmemeyi tartışıyoruz."

"Kathy, taşmak üzere olan bir nehrin göz hizasında yaşıyorsun. Çık git oradan."

"Biliyorum, ama bütün bu süre boyunca ev için endişeleneceğim." Cat ona "Bir evi yeniden inşa edebilirsin," diye hatırlattı.

"Evet, ama senin kadar güzel değil," diye hüzünlü bir kahkaha attı Kathy. "Burası bizim evimiz ve sen burayı bizim için bu hale getirdin."

"aletlerimi ve kardeşimi alıp geleceğim," diye söz verdi Cat. Kathy ona "Sen iyi bir insansın Cat King," dedi.

"Evet, sadece senin güvenli ve kuru bir insan olduğundan emin olalım. Yarın sizi arayacağım ve evde kalmaya karar veren aptallar olmadığınızdan emin olacağım."

Kathy'nin cevabı parazit yüzünden kesildi ve hat .

Cat bilgisayarına, onu bekleyen iş yığının ve sonra da televizyon ekranına baktı. Hai ailesi dizideki favorilerinden biriydi. Birkaç yıl önce arabalarına sarhoş bir sürücü çarpmıştı. Vurup kaçmıştı. Hastane masrafları ve çalışmamak derken, Hailer evlerini kaybetmenin eşiğine gelmişlerdi. *Kings of Construction* devreye girerek sadece evi yenilemekle kalmadı, ipoteği de ödedi ve kasaba da ailenin kalan sağlık faturalarına yardımcı olmak için cömert bir bağışta bulundu. O zamandan beri Hailer yeniden ayağa kalktı ve Cat aileyle iletişim halinde kaldı, hatta yılda bir kez bir araya gelmeyi bile başardı.

Merry kasabasının kendisi kartpostal güzelliğindeydi. Kasaba sınırlarını hiçbir büyük mağaza süslemiyordu. Şehir merkezinde sadece anne ve babaların dükkanları, okuldan eve yürüyen çocuklar ve el sallayan komşular vardı. Merry'nin ünü Noel Festivali'nden geliyordu. Tüm kasaba salonlarını süsler ve geç saatlere kadar süren alışveriş gecelerine ev sahipliği yapardı. Her yıl, golf kulübünün ödünç aldığı golf arabaları filosundan izlenen üç dönümlük Noel ışıklarıyla parkı bir kış harikalar diyarına dönüştürüyorlardı.

Sıcak çikolata ve mısır standları, el yapımı el ve tam bir Noel Baba köyü vardı. Noel arifesinde, kasaba şenlikte Kuzey Kutbu'na rakip olabilirdi. Eğer Merry'nin yüz mil yakınında yaşıyorsanız, Noel arifesinde oraya giderdiniz. Binlerce ailenin Noel geleneklerinin bir parçasıydı.

Bu yıl nereye gideceklerdi? Cat merak etti.

Telefonunu tekrar eline alıp aradı.

"Hey!" Baldızının neşeli selamını Gabby'nin sevinç ya da hüsrana çığılı bastırdı. Bir yaşındaki çocuk kesinlikle ailenin King tarafının sesini duymuştu.

"Hey, Paige. Az önce Kathy Hai ile konuştum," dedi Cat, sadede gelerek.

"Oh! O nasıl? April nasıl?" diye sordu Paige. Cat'in baldızının, *Kings of Construction*'ın dört sezonunda da yer verdikleri aileler konusunda esrarengiz bir hafızası vardı.

"Üzerine gelen kasırga yüzünden onu duymak çok zordu." "Oh, hayır! Haberleri takip edemedim. Onlar olacak mı Tamam mı?"

Cat sinirli bir şekilde iç çekti. "Bilemiyorum. Yani bu doğrudan bir vuruş."

"Evleri de parkın karşısında," dedi Paige, işin özünü anlayarak.

"Ve nehir."

"Eğer bir şeye ihtiyaçları olursa, Gannon ve bana güvenebileceğinizi biliyorsunuz."

"Teşekkürler. Sanırım onlar için benimle birlikte başka birinin de endişelenmesini istiyorum."

"Beni endişe ortağın olarak gör," diye söz verdi Paige. "Okul Günleri Operasyonu nasıl gidiyor?"

Cat dolgulu kanepesine uzandı ve televizyonu kapattı. "Telefonum hoparlörde değil, değil mi?"

"Hayır."

"Güzel. Çünkü bu konuda çok heyecanlıyım. Sanırım az önce ideal tesis müdürümü buldum ve diğer bazı VIP personel hakkında da birkaç bilgi edindim. Ve bu konuda konuşmak için can atıyorum. Ama bir yer bulana kadar ne diyeceğim?"

"Diğer harika kadınları ticaretle uğraşmaları ve kendi işlerini yürütmeleri için eğitecek harika bir kadın olduğunuzu mu?" Paige önerdi.

"Awh. Sen de inanılmazsın, Paigey. Benim güzel yeğenim nasıl?"

"Büyük, kötü ve güzel. Tıpkı babası ve teyzesi gibi."

"Yoğun film yapımcılığı programınızda sırada ne var?" Paige kamera arkasına reality televizyonda başlamıştı. Yönetmenliğe kadar yükselmiş ve belgeseller hazırlayan kendi yapım stüdyosunu kurmuştu. İlk belgeseli, kadınlar üzerine

televizyon endüstrisi, ülke çapında gözleri çifte standartlara ve eşitsizliklere açmıştı. Reno ve Realty Network -muhtemelen Paige'in özellikle kendilerini hedef alacağından korkarak- kamera arkasındaki kadınları geliştirmek için bir program başlatmış ve eşit ücret politikası uygulamaya koymuştu.

Paige Cat'e son projesinin detaylarını anlattı. "Ama dinle, bu okul işi sonuçlandığında, bunu belgelemek isterim."

"Gerçekten mi?" Cat bacaklarını kanepenin koluna doğru uzattı. "Hayatta bir gün gibi mi?"

"İlk sınıfı mezuniyete kadar ve sonrasında da takip etmeyi düşünüyorum."

"Bana çok güveniyor olmalısın."

"Gannon King'in sözleriyle, 'Bunu yapmamak için lanet bir moron olmak gerekir.'"

"Evet, kulağa doğru geliyor. Benim daha çirkin olan büyük yarım buralarda mı?" Gannon ve Cat iki dakika arayla doğan ikizlerdi. İkisinin de gözleri zor görmüyordu ve samimi abi-kardeş kırgınlıkları her yerde izleyicilerin kalbini kazanmıştı. Reality TV dünyası hala Gannon'ın büyükbabalarının inşaat işlerini yönetmeye geri döndüğü gerçeğinin yasını tutuyordu.

"Gabby'yi bırakıyor ama Hailer hakkında bilgi almak isteyecektir."

"Yarın nasıl olduklarını öğrendikten sonra onu arayacağım."

"Tamam. şeye ihtiyaçları olursa bize haber verin. Ben ciddiylim. Şu andan yıl sonuna kadar biraz zamanım var. Ve Gannon'ın zaman yaratmak için her şeyi ayarlayacağını biliyorum."

"Olur, kardeşim. Teşekkürler."

Görüşmeyi sonlandırdılar ve Cat tavana bakarken durmaksızın yağan yağmuru dinledi. Beş yıldır bu evde yaşıyordu. Brooklyn'deki iki yatak odalı dairedaki her şey tam da istediği gibiydi. Ebeveyn yatak odasının deniz mavisi dokulu duvarları. Yenilenmiş parke. Mutfağı mükemmel hale getirmek için sekiz hafta boyunca kendi emeğini harcamıştı. Banyodaki özel yapım ayaklı küvete kadar şey mükemmeldi.

Bu onu huzursuz etti.

Cat kendini asla bir yerleşimci olarak görmezdi. Elbette, Gannon ukala ve güzel karısı ve onların

altı blok ötedeki muhteşem taş evlerinde bir kız bebekleri olacaktı. Ama bu Cat için değildi. Her gün aynı kapıdan girip aynı adamla karşılaşma fikri? Bu onun tüylerini diken diken ediyordu. Hayat bunun için fazla büyük ve parlaktı. Belki daha sonra. Belki kırklı yaşlarının ortasına geldiğinde fikrini değiştirdi. Ama şimdilik hayatını olduğu gibi seviyordu. Hafif seyahat etmek ve kararlarında başkalarının duygularını ya da fikirlerini dikkate almak zorunda kalmamak. İsteddiği zaman istediği yere gidiyor, hiçbir bağ ya da suçluluk duygusu olmadan erkeklerle yatıyor ve mekanını tam olarak kendi zevklerine göre tasarlıyordu.

Belki de yoluna devam etmenin ve seyahat tutkusunu tatmin edecek yeni bir emlak projesi bulmanın zamanı gelmişti?

Hailerı düşündü ve bir suçluluk duygusu hissetti. Burada, aynı mükemmel mülkte çok uzun süredir yaşadığı için zihinsel olarak kendi kendine sızlanıyordu ve arkadaşları evlerini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Kanal ikinci kez gelip evlerini yeniden inşa edecek değildi ya-

Cat kendini oturur pozisyona iterken ayakları yere çarptı.

Belki de...

BEŞİNCİ BÖLÜM

"Kutsal. Kahretsin."

Cat, bir kamyonetin bagaj kapağına oturup babasının kalça koruyucularından bir çift giyerken bu cümleyi mırıldandı. Çamurlu, bulanık sel suları, girişimci bir çalışanın marketin otoparkına kurmayı akıl ettiği kum torbaları yığınınına çarpıyordu.

Bir gece önceki aydınlanmasından sonra hiç uyumamıştı. Yapacak çok fazla plan vardı. Gece yarısı ailesinin boş evine uğramış, babasının olta takımlarını yağmalamış ve en sevdiği lokasyon müdürünü sabah erkenden yola çıkmaya ikna etmişti. Şafak vakti Kings Construction'ın pikaplarından biriyle Brooklyn'den ayrılmışlar ve yağmur altında kuzeye doğru yola çıkmışlardı.

Yolların kapanması ve Lauren'in sık sık verdiği işeme molaları nedeniyle yolculuk normalden saatler daha uzun sürmüştü. Artık can sıkıcı bir tropik fırtınaya indirgenmiş olan sistem daha da iç kesimlere doğru ilerlemişti; bu da nehirler ve dereler taşkınlarını okyanusa doğru ittikçe kıyı bölgelerinde daha fazla su baskını yaşanacağı anlamına geliyordu.

Cat kamyoneti, tekneleri çeken ve kanoları taşıyan bir düzine sivil aracın sıralandığı, yarısı sular altında kalmış bir marketin otoparkına park etmişti. Telsizden New Haven'ın da epey su aldığını duymuşlardı ve yardımın çoğu oraya odaklanmıştı.

Merry kendi başınaydı.

Nehir taşmış ve şehir merkezinin alt tarafını mesken tutmuştu. Ancak bu cesur New England topluluğu kendi kışını kurtarmaya hazırdı.

Lauren saçlarını omzunun üzerinden savurarak, "Oraya gitmiyorsun," dedi. Kadın yedi aylık hamileydi ve Cat'i fiziksel olarak durduracak durumda değildi.

"Lauren, Lauren, Lauren," diye tısladı Cat. "Eğer oraya gitmezsem, hasarın ne kadar büyük olduğunu nasıl bileceğiz? Bu bizim için bir şans.

Burada gerçek bir Noel zel programı var. Anlamı olan bir Şey. Kanalın elimizde nasıl bir karmaşa olduğunu bilmesi gerekiyor, yoksa bunu asla kabul etmezler. Ve Merry en büyük gelir kaynağını kaçıracak."

"Kesinlikle hayır." Lauren başını salladı ve kollarını karnındaki bebeğin üzerinde kavuşturdu. "Sigorta Şirketi o güzel kıçının beline kadar sel sularına girdiğini öğrenirse Noel süslerinden daha büyük sorunların olur."

Bir kamyonetin iki Jet ski taşıyan bir römorku bulanık suya çekiŐini izlediler. Lauren başını salladı. "Birinin ShopRight'tan Jet ski fırlatmasını izlediğimize inanamıyorum."

Cat, dn cadde olan yerde ilerleyen düz dipli bir tekne gördü ve adamın dikkatini çekmek için taksi düdüğünü kullandı. El salladı ve adam yönünü değiştirdi.

"Beni kovduracaksın ve sonra bu bebek niversiteye gidemeyecek!" Lauren feryat etti.

"Kovulmuyorsun. Kimsenin haberi olmayacak. Ben sadece kk bir tekne turu yapacağım, sen de güvenlik açısından verebileceğin her türlü zararı belgeleyeceksin."

Lauren inatla, "Ben de seninle geliyorum," dedi.

"İkimiz de karının gezegendeki en korkunç kadınlardan biri olduğunu biliyoruz. Hamile kıçını bir balıki teknesine bindirip sel sularında gezdirdiğimi öğrenirse beni öldürür. Kal!"

Cat bir bacağını teknenin pruvasına bağladı ve tekneye tırmandı.

Stuart az konuşan orta yaşlı bir adamdı. Kk tekneyi su dolu kasaba sokaklarında ağzı sıkı bir kararlılıkla sürüyordu. Cat, *onun için sıradan bir balık tutma gezisi*, diye düşündü. Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece sel felaketine kk bir sandviç ve su soğutucusu ve bir termos kahve ile gelen çılgın bir kadın olduğunu düşünüyordu. Onun için sadece bir gnllyd ve böyle kalmasından da mutluydu.

Cat Şapkası ve kat kat giysileriyle gizleniyordu.

Genç bir anne, küçük oğlu ve üstü başı perişan bir kedinin su basan evlerinden kanoyla kurtarılmasını kaydetmişti. Ve Cat sel sularının ve hasarın düzinelerce fotoğrafını çekmişti. Stu'yu - Cat'in ona böyle hitap etmesine aldırıp aldırmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu - Hai'nin evine yaklaşma umuduyla onları parkta yüzdürmeye ikna etmişti. Parkın kendisi tamamen sular altında kalmıştı. Ağaç... Son elli yıldır her Noel sezonunda süslenen ve ışıklandırılan ağaç kırılmış, buz gibi, moloz dolu suyun içinde yan yatmıştı.

Burada Noel Festivali falan olmaz. Kanal parasını ağzının olduğu yere koymadığı sürece. Eğer takım elbiseliler bunu gelmiş geçmiş en destansı Noel özel programı olarak görmezlerse, böyle bir şey olmayacaktı. Bundan emin olacaktı.

Stu akıntıya aldırmadan parkın içinde fazla ilerlemedi. Onun yerine Ökseotu Caddesi'ne doğru ilerledi. Cat'in baştan aşağı yenilenmesine bizzat yardım ettiği şirin bir bungalov olan Hai'lerin evi üç fit su içindeydi. Bitmiş bodrum tamamen yok olacaktı ve birinci katın yeni alçıpan, yeni zemin ve yeni pervazlara ihtiyacı olacaktı, ancak başka bir doğa olayı yaşanmazsa, tekrar yaşanabilir hale gelecekti.

Orada değillerdi. Ön kapıdaki tabelada öyle yazıyordu. Ve Cat, kurtarma ekiplerine zaman kazandırmak için ev sakinlerinden evlerinin boş olup olmadığını bildirmelerini istemeyi kimin akıl ettiğini merak etti.

Fotoğraf ve video çekti. Kanalı onu bu küçük kasabaya geri göndermeye ikna etmek için ne gerekiyorsa yaptı.

Cat telefonunu yağmurluğunun içine yerleştirdi ve hareket var mı diye komşu pencereleri taramaya başladı. Yağmurluğunun içine daha da gömülürken titredi. Kendi nefesinin puflarını, soğuk havada gümüşü bulutları görebiliyordu. Sel suları kutup sıcaklığıyla daha da tehlikeliydi.

İleride bir hareket fark etti. Sokağın yarısındaki bir kulübenin kapalı verandasından kollar sallanıyordu. Cat Stu'ya işaret etti ve sokağa doğru ilerlediler. Çöp torbalarını ve birbirlerini tutan dört kişilik bir aile onları selamlamak için dışarı çıktı.

Tamamen yabancı bir kadın Cat'e en değerli varlığını, kız bebeğini verdi. Kocasını onu gemiye çıkarırken kadın dişlerini sıkarak "Teşekkür ederim," diye fısıldadı. Cat ısırdı

dudağını büktü ve hızlıca başını salladı. Bebeği geri verdi ve küçük çocuğu babasının omuzlarından aldı.

"Selam dostum. Tekne gezintisine hazır mısın?"

İçinde bulundukları durumu anlayamayacak kadar masum bir şekilde ona sıırttı.

"Tekneleri seviyorum!" diye açıkladı.

Cat babaya elini uzattı ve onu tekneye çekmesine yardım etti. Oğlunu kucağına aldı ve kolunu karısına dolayarak onu yanına çekti.

"Onları nereye götürüyoruz?" Stu bilmek istiyordu. Bu onunla konuştuğu ilk tam cümleydi.

Kahretsin. Ne zaman patron olmuştu? "Hadi bakkala geri dönelim. Orada yiyecek ve araba var. Herkes için bir araç bulmak daha kolay olur."

Stu homurdandı ve dıştan takmalı motoru çalıştırdı.

Küçük çocuk eldivenli ellerini çırparak çamurlu suyun içinden geçip yıkık sokakta ilerledi.

Kaç kişiyi güvenli bir yere taşıdıklarının sayısını unutmuştu. Telefonunun şarjı saatler önce bitmişti ve kamyonda şarj edilmeye bırakılmıştı. Doğal bir organizatör olan Lauren, marketin otoparkında insanlar için bir tür kabul alanı kurmuştu. Marketin kendisi de kapılarını açmış, sosisli sandviç ve hamburger ızgara yapıyor, ihtiyacı olan herkese şişe su ve sporcu içecekleri dağıtıyordu. Battaniye ve çorap bağışları, köpek ve kedi mamaları ve diğer ihtiyaçlar tasnif ediliyor ve dağıtılıyordu.

Yaraya tuz basmak istercesine, fırtınanın kuyruk ucu Merry üzerinde durmuştu. Rüzgâr şimdi daha sakindi ama yağmur durmadan yağıyor, kurtarıcıları ve değerli yüklerini iliklerine kadar ıslatıyordu. Cat'in bir daha sıcak hissedip hissedemeyeceğini merak etmesine neden olan derin bir soğuktu bu. Hepsi yağmura karşı bağışıklık kazanmıştı. Artık en kötüsü geçtiğine, kasabaları sular altında kaldığına göre, biraz yağmur

en az endişe duydukları şey.

Cep telefonları çekmiyordu ve bu da herkesin hissettiği hayal kırıklığına bir başka pürüzlü katman ekliyordu. Merry sakinleri için endişelenen arkadaşları ve akrabaları sel sularının kenarlarında kümeler halinde toplanıyordu. Lauren hepsini göreve çağırdı ve herkese bir görev verdi.

Cat, Stu'yla birlikte tekrar yola koyulmadan önce arkadaşının bir sandviç ve bir sandalye aldığından emin oldu.

Park yerinden hızla uzaklaşırlarken el salladı. Diğer iki tekneyle birleşmişlerdi ve üç küçük tekne Mistletoe Caddesi ve Holly Sokağı'nı neredeyse temizlemişti. Başka bir sokağa geçmeden önce temizlemeleri gereken iki ev daha vardı.

ALTINCI BÖLÜM

Nuh gözlerini rüzgâra ve yağmura karşı kıсарak kanonun pruvasını doğru yöne çevirmek için mücadele etti. Ekibinden herhangi birinin Bayan Pringle'ın evine ulaşp ulaşmadığını doğrulayamayan itfaiye şefiyle buluşmak için on sekiz inçlik suyun içinden geçti. Komşu kasabanın arama kurtarma ekibi yoldaydı ama şehir merkezinde sular hâlâ yükselirken Noah işini şansa bırakmıyordu.

Sara'yı, açtıkları bir düzine yerinden edilmiş komşusuyla birlikte evde bırakmıştı. Onları sığınak olarak kullanılan eski lise binasından gerçek bir nehir ayırıyordu. Sara ev sahibesi rolünü oynamaktan çok memnundu ve onu yeni oda arkadaşları için "meşhur ton balıklı salatasını" yaparken bırakmıştı.

Komşusunun garajının arkasından bir kano alıp karanlık ve çamurlu suya atlamıştı. Bayan Pringle'ın evi sadece beş blok ötedeydi, güzel bir günde kolay bir yürüyüştü. Ancak enkaz ve akıntı arasında kürek çekmek onu oldukça yavaşlatmıştı.

Yağmur ve soğuk, ceketinin ve pantolonunun her bir boşluğunu ısıırken elleri küreğe yapışmıştı. Kasabanın alt tarafında su daha yüksek ve daha hızlıydı ve akıntı onu bir çit sırasına doğru sürüklediğinde değerli zamanını kaybetti.

Tanrı'dan, Bayan Pringle'ın bir komşusunun evine gitmeye ikna edilmiş olmasını umuyordu. Ama kadın inatçının da ötesindeydi. Yuvarlak ve yumuşak, tam bir büyükanne tipiydi. Saçlarında hâlâ gümüşten çok siyah vardı ve Pazar günleri kiliseye her zaman şapkayla giderdi. Sözcük dağarcığına "aman !" gibi güneyli deyimler serpiştirilmişti. Herkes onu severdi. Noah ona tapardı ve o da Sara'nın üzerine on bir torunundan biriymiş gibi titrerdi. Evinde her zaman kurabiye bulunurdu, kapısını çalıp mum ya da şeker satanlar için her zaman bir bağış hazırdı. O herkesin büyükannesiydi.

Yaklaşık on yıldır tekerlekli sandalyeye bağlıydı. Kasabadan gönüllüler bir araya gelerek Bay Pringle ile paylaştığı evin önüne bir rampa inşa etmişlerdi. Noah yardım ettiğini hatırlıyordu. Yirmi iki yaşındaydı. Üniversiteden yeni mezun olmuştu ve bir eş, kamu görevlisi olarak yeni bir kariyer ve yürümeye başlayan çocuğuyla hokkabazlık yapıyordu.

Sağ tarafında yaklaşan evi gördü. Akıntı burada çok hızlı ilerliyordu ve keşke balıkçı teknesi olan birini bulabilseydi diye düşündü. En iyi ihtimalle, Bayan Pringle'ın fırtınayı beklemek için daha yüksek bir yere taşındığını öğrenecekti. En kötü senaryo? İki yüz kiloluk -bu tahmini asla yüzüne karşı söylemeyecekti- tekerlekli sandalyeye bağlı bir kadını kanoya nasıl bindireceği konusunda hiçbir fikri yoktu ama bir yolunu bulacaktı.

Sorunları çözmek onun süper gücüydü.

Noah kanonun burnunu Bayan Pringle'ın beyaz çitlerle çevrili kapısının görünen kısmına hizaladı ve sertçe kürek çektii, kasları gerildi ve baskı altında çığlık attı. Kapıya o kadar sert vurdu ki kapı açıldı ve kano sıyrılarak içeri girdi, sıkıcı bir gümbürtüyle eve çarptı.

Çarpmanın etkisiyle neredeyse suya düşüyordu ve Noah bir daha suda kurtarma girişiminde bulunacak olursa en azından daha dengeli bir kano kullanacağına yemin etti. Ön verandanın kendisi su altındaydı ve Noah ön kapıya ulaşabilmek için kanodan inip derin sulara atlamak zorunda kaldı. Kanonun ipini Bayan Pringle'ın sundurma sütunlarından birine bağladı ve ön kapıya vurdu.

"Mizz Pringle!"

Tekrar vurdu ve sonra yüzünü cama bastırdı.

Bayan Pringle tekerlekli sandalyesinde, on yıldır kullanmadığı merdivenlerin dibinde oturuyor, pembe bir yağmurluk giyiyor ve elinde bir kap kurabiye tutuyordu. Dizlerine kadar su içindeydi.

Neşeyle el salladı.

Noah ön kapıyı çekerek açarken, "Siktir git," diye mırıldandı.

"Hal-le-lu-juah, Noah. Yakışıklı yüzünü gördüğüme çok sevindim."

"Bayan Pringle," dedi Noah ona doğru eğilerek. "Seninle ne yapacağım ben şimdi? Donuyor olmalısın."

Kalın gözlüklerini burnuna doğru itti ve ona gülümsedi. "Neden, Noah Yates. Bir hanımefendinin önünde küfür etmek istemediğini biliyorum, değil mi?"

"Hayır, hanımefendi." Noah tekerlekli sandalyesinin kollarını tuttu ve onu kapıya doğru itmeye başladı.

"Yaklaşık yarım saat öncesine kadar su sadece ayak bileği derinliğindeydi ve sonra, aman Tanrım, birden akmaya başladı!"

"Kendini hipotermiye sokacaksın." Ya da yarım saat daha bekleseydi daha kötü olurdu.

Bayan Pringle endişelenmedi. "Yakışıklı bir beyaz şövalye gibi beni kurtarmak için her an gelebileceğini biliyordum. Durun, şimdi! Eşyalarım olmadan gidemeyiz." Üçüncü basamakta duran ve suyun yeni yeni yalamaya başladığı çöp torbalarını işaret etti.

"Tüm bunlara ihtiyacın olduğundan kesinlikle emin misin?" Ona sert bir bakış fırlattı.

"Tamam. , tamam. Sadece kontrol ediyorum."

Çantaları kanoya yükleyene kadar onu dışarı izin vermedi. Ancak o zaman ona kraliyet selamını verdi.

Çantalar kanoda umduğundan daha fazla yer kaplıyordu. Ve hâlâ tekerlekli sandalye ve içindeki kişi sorunu vardı.

"Peki, Sayın Müdür, şimdi ne yapacaksınız?" diye sordu, korkmuş olmaktan çok eğlenmişti.

Noah başını salladı. Merry sakinleri birbirlerine biraz fazla güveniyorlardı. Endişelenmeyi ya da korkmayı unutmuşlar, komşularının her zaman arkalarında olacağını varsaymışlardı. Ve şimdi burada, sel suları dizlerinin etrafında dönerken tekerlekli sandalyesini tutuyor ve lanet olası bir Merry mucizesi umuyordu.

Düdük sesi, tiz ve gürültülü bir şekilde rüzgârı kesiyordu. "Yardım lazım mı?"

Bu ses onun kurtuluşuydu. Bayan Pringle'ın çitinin tepesine tutunarak küçük bir balıkçı teknesini yerinde tutan, parlak sarı önlüklü bir kadındı.

"Hallelujah," Bayan Pringle şarkı söyledi.

Noah, "Kıçlarımız güvende ve kuru olana kadar şükretmeyin," diye önerdi.

"Tatlım, bu kasırga bittikten sonra senin *vo-cab-u-lary* hakkında konuşacağız!"

"Evet, hanımefendi. Ama şimdilik burada kalmanızı istiyorum."

Kadın homurdandı ve Noah onu ön kapiya yaslayarak tekneye doğru ilerledi. Buz gibi su artık fark edilmiyordu bile. Uyuşmanın da ötesindeydi.

"Güzel bir gün," diye yorum yaptı sarı önlüklü kadın.

"Çok güzel," dedi çitlere tutunarak. "Tekerlekli sandalyeye bağlı seksen yaşında bir adamım ve bir kanom var."

"Lanet olsun," diye küfretti kadın olgunca. "Stu? Tekerlekli sandalye."

Motordaki adam homurdandı. Durumdan hiç etkilenmemiş gibiydi. "Onu yüzdürmek zorunda kalacağız," dedi sonunda.

Teknenin dibinden bir ip çıkardı ve bir ucunu Nuh'a attı. "Sen bu ucu al ve onun etrafına bağla. Biz seni çekeceğiz."

Noah bir elini halata doladı ve suların içinden geçerek durumdan fazlasıyla neşeli olan Bayan Pringle'a doğru ilerledi. "Gezintiniz için hazır mısınız Bayan Pringle?"

Başını salladı. "Hadi yapalım şunu."

Onu basamakların ilkinden geriye doğru götürdü, Tanrı'dan kendisinin ve sandalyenin bir taş gibi batmak yerine yüzmesini umuyordu.

Yüzüyordu, sayılır. Ama akıntı güçlüydü ve onu rotasında, başı suyun üzerinde tutmak için Nuh'un tüm gücünü harcaması gerekti. Onu hemen sıcak ve kuru bir yere götüremezse ikisi de hipotermiden ölecekti.

Teknedeki kadın Bayan Pringle'ın kolunu tutmaya çalıştı. Noah yağmura bulanmış gözlüklerinin ardından kadının boyu ve dağınıklığı dışında pek bir şey göremiyordu. Ama çok sağlam olan Bayan Pringle'ı tekneye sokmasına imkân yoktu.

Omzunun üzerinden, "Stu, buraya gelmeni istiyorum," diye bağırdı. Bayan Pringle dudak büktü. "Siz gençler ve sizin diliniz."

Kadın kasketinin siperliği altından hızlı bir sırıtışla, "Üzgünüm hanımefendi, ama daha iyiye gitmeden önce daha kötüye gitmesi kaçınılmaz," dedi.

Noah'nın Stu olduğunu tahmin ettiği adam, tekneyi yerinde tutmak için çitin etrafına bir ip daha bağlarken yüzünü buruşturdu.

"Fırsatım varken Kanada'da balık tutmaya gitmeliydim," diye mırıldandı nefesinin altında. Stu kızgın ama kendinden emin adımlarla kadına doğru tırmandı. Bayan Pringle'a şöyle bir baktı ve şapkasını başından savurdu. "İkimizden daha fazlası gerekecek."

Hadi canım, Sherlock.

"Bana şişman demediğinizi *biliyorum*," diye homurdandı Bayan Pringle, göğsüne kadar gelen sel sularının içinde bile mağrurdu.

"Önce sandalyeyi koysak, sonra da ben onu sana doğru yükseltsem nasıl olur?" "Bana uyar," dedi kadın. "Hanımefendi, sandalyeye tutunabilir misiniz?"

teknenin yan tarafına mı?"

"Elbette yapabilirim. Haftada iki kez fizik tedaviye gidiyorum. Biceps curl 5 pound yapabiliyorum."

Noah bir kolunu Bayan Pringle'ın beline dolamış, o da tekneye tutunmuştu. "Hazır mısın?"

"Olabileceğim kadar hazırım." Kadın parmaklarını daha sıkı kıvırdı ve Noah sandalyeyi altından itip çekti. Kollardan biri sudan çıkana kadar tek eliyle kaslarını zorladı. Stu sandalyenin kolunu tutup onu gemiye çekene kadar pazuları çığlık attı.

Noah kasırğa erdiğinde yapacağı şeylerin listesini gözden geçirdi. *Kızına sarılmak. Duş almak. Kuru çoraplar giymek. Biftek yemek. Yirmi dört saat uyu.*

Ama önce Bayan Pringle'ı o tekneye bindirmesi gerekiyordu.

Stu, "Akıntı hızlanıyor," diye gözlemlledi. Sesi sanki o geceki akşam yemeği spesiyallerini tarif ediyormuş gibi çıkıyordu.

Nuh akıntının farkındaydı. Bacaklarının ve belinin etrafında hızla akan su onu bir gelgit gibi çekiyordu. Enkaz ve parçalar endişe verici ve acı verici bir sıklıkta ona çarpıyordu.

O kaldırdı, onlar da çektiler. Birlikte Bayan Pringle'ı teknenin yan tarafına çekmeyi başardılar. Kadın kararsız bir şekilde yere indi ve tekne zarif bir şekilde düz bir omurgaya geri döndü. Nuh tam sarı yağmurluklu kadının uzattığı ele uzanmıştı ki, büyük ve hantal bir şey hızla giden bir kamyonun gücüyle ona çarptı.

Bileğinin iç tarafındaki dövmeyi gördü. Küçük bir çekiç. Ve sonra su başının üzerine kapandı. Bacakları altından çekildi

Onu. O bir aptaldı. ikolatalı süt rengineki suda boğulacaktı. Sara onsuz büyüyecekti. Mezuniyetini kaçıracaktı. Ya yanlış niversiteye gittiyse? Yanlış adamı seçtiyse? Ya kıyafetlere, erkeklere ve dedikodulara olan takıntısını asla yenemezse?

Gözlerinin önünden geçen kendi hayatı değildi. Sara'nın hayatıydı. Belki de o haklı olduğu içindi. Mutlu değildi. Eğlencenin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Ve şimdi bunu öğrenme şansını asla elde edemeyecekti.

Bir şey onu yakaladı. Güçlü bir el, bir anlık dövme. Kapşonunu ve boynunu avuçladı ve buz gibi sular onu serbest bıraktı. Bu kadındı, kızıını teknenin kenarına sürüklemek için gerilirken çenesinin çizgisi gergindi.

"Eğil!" diye bağırdı. Stu ve Bayan Pringle onu daha yukarı çekerken diğer tarafa doğru sertçe eğildiler. Noah tekrar ayağını bastığı yeri buldu ve son bir g patlamasıyla kendini kenardan aşağı bıraktı. Teknenin dibine indi, kadın da yanına yığıldı.

"İyi miyiz?" Stu arkadan homurdandı.

Noah gözlerini aamayacak kadar yorgundu. O yüzden başını sallamakla yetindi. Sara'ya deli gibi sarılacak ve bu listeye koca bir pizzayı da ekleyecekti.

"Biz iyiyiz. Hepimiz balık yemi olmadan önce bizi buradan çıkar Stu," diye seslendi yanındaki kadın.

"Teşekkürler," diye nefes
nefese kaldı Noah.

"Sorun değil."

"Hepiniz kurabiye ister misiniz?" kseotu Bulvarı'ndan uzaklaşırlarken Bayan Pringle sordu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Mevcut

Orospu çocuğu Noah Yates onu buna zorladı. Artık telefonlarına cevap verme zahmetine katlanamadığı için büyük silahları devreye sokmak zorunda kalmıştı. Bir keresinde "Kes şunu. Beni aramayı. Beni."

Cat, bir hafta içinde ikinci kez kuzeye, Merry'ye doğru yola çıkarken parmaklarını Bon Jovi'nin bangır bangır çalan ritmine uydurdu. Bu özel program için kanalın onayını almakla kalmamış, aynı zamanda onların bu fikre büyük ilgi göstermesini de sağlamıştı. Onlar schmaltz ve reklam dolarları gördüler, saf kârın çok bölümlü bir yayını. O ise bütün bir kasaba için Noel'i kurtarma şansı gördü. Drake başrolde oynamaya kararlıydı. Sponsorlar sıraya girmişti.

İhtiyacı olan tek şey bir pislikten evet cevabıydı.

Kiraladığı SUV'yi neredeyse her evin önündeki kaldırıma dizilmiş hâlâ ıslak çöp yığınlarının etrafından dolaştırarak Merry'nin çıkışına yöneldi. Bazıları için tadilat hemen başlamıştı. Diğerleri içinse daha fazla zamana ihtiyaçları vardı. Yakında, yalıtım ve alçıpanın değiştirilmesi, eski halının sökülmesi, yenisinin döşenmesi gibi konularda yardım edebilecek gönüllüler bulacaklardı.

Cat ana caddeye döndü, daha birkaç gün önce sular altında kalmış bir yola. Vitrinler sudan zarar görmüştü ama insanlar hâlâ gülümsüyor, hâlâ el sallıyordu. İşte Merry'nin cazibesi de buydu. İşte bu yüzden kamera ekiplerine ihtiyaç duyuyorlardı, B çekimi yapıyorlardı ve sel sonrası, renovasyon öncesini yakalıyorlardı. İnsanların görmeyi önemseydiği şey buydu.

Birkaç yıl önce diziyle birlikte burada geçirdikleri bir haftadan, kasabayı ve sakinlerini tanımaktan büyük keyif almıştı. Kendilerine karşı bu kadar koruyucu ve destekleyici olan bir topluluk hiç tanımamıştı.

Lokantanın önünde durdu. Sunshine's, yerel halkın yedi gün boyunca kahvaltı ve sert bir fincan kahve için toplandığı bir yerdi.

hafta. Aşçı ve işletme sahibi Reggie, her geleneksel lokanta yemeğine Jamaika kökenlerinden bir parça serpiştiriyordu. Cat özellikle muzlu krepleri çok severdi.

Ama bildiği lokanta gitmişti. Yerinde çamurlu bir bina vardı. İnsanların hâlâ orada toplandığını fark etti. Reggie binanın önündeki katlanır bir masada kahve ve çörek servisi yapıyordu.

Sadık New England ruhu. Buna saygı duyabilirdi.

Cat, Merry'nin polis karakolunu, halk odasını ve şehir müdürünün ofisini barındıran üç katlı tuğla binaya doğru ilerledi. Sel seviyesini belirleyen bir çamur çizgisiyle gölgelenmiş olan bina dikkat çekecek kadar sağlamdı.

Cipi kapattı ve yansımalarını kontrol etmek için vizör aynasını aşağı çevirdi. Silah departmanında her şeyi yapmıştı. Hafif dumanlı bir göz, parlak kırmızı dudaklar, mükemmel bir şekilde toplanmış at kuyruğu. Bacaklarını saran bir kot pantolon ve gri bir kazak giymişti. Kimse bir felaketin yaşandığı yere iki santimlik stilettolar ve mini etekle gitmezdi.

"Kasırganın sel suları ile oynadığını" öğrendiğinde Gannon'ın hisşına uğramıştı. Kardeşi de tam olarak bu yüzden en başta ona söylemediğini söylediğinde pek heyecanlanmamıştı.

Ve bir dakika içinde üç kat yukarıdaki adamdan yeni bir bok yiyeceğini . Ama hazırlıklıydı. Catalina King meydan okumalar karşısında geri adım atmazdı. Hayır, onları dövüyor, testereyle kesiyor ve diğer tarafa geçtiğinde de onları tersliyordu.

Cipten indi ve merdivenlerden binanın cam kapılarına doğru yürüdü. Tüm eski binalar gibi kokuyordu. Biraz küflü, biraz tozlu, biraz da cilalı ahşap.

Noah Yates'in ofisi en üst kattaydı ve Cat tartışmasını yürütmek için üç katı da kullandı. Doğuştan bir kral olduğu için çoğunlukla bağırma ya da -eğer durum gerektiriyorsa- tatmin edici bir şamar atma yöntemine başvuruyordu. Bunun Bay Yardıma İhtiyacımız Yok'ta işe yaramayacağını hissediyordu.

Ofisinin önündeki masa boştu ve kapı açıktı. Cat bunu zımnî bir hoş geldin olarak algıladı. Ofisin kendisi de boştu ama masanın üzerindeki cüzdana bakılırsa, Cat ofisin sahibinin ve inatçılığının kısa süre içinde geri döneceğini tahmin ediyordu.

Kâğıtlar masanın ve çekmecenin üzerinde dağınık bir şekilde . Farklı kovalar asma tavandaki zayıf noktaların altında duruyor ve ara sıra damlayan suları yakalıyordu. Halı eskiydi, lekeliydi ve cezve 1980'lerde satın alınmış gibi görünüyordu.

Pencereler Ana Cadde'ye ve kasabanın yaşadığı travmanın kanıtlarına bakıyordu. Yapılması gereken işlerin sürekli bir hatırlatıcısıydı.

Cat masanın etrafına göz gezdirdi ve çerçeveli bir fotoğrafı aldı. Daha önce şehirde çekim yaparken tanışma şansına erişemediği Noah yakışıklı bir adam gibi görünüyordu. Gözlükleri ona biraz inek havası veriyordu ama koyu renk, dağınık saçları ve mutlu sırıtışı çekiciliğini artırıyor. Yanındaki kızın güzel kahverengi gözlerinde yaramazlık ve sihir vardı.

Cat onun kasaba yöneticisi olduğu kadar sert bir baba olup olmadığını merak ediyordu.

Program notlarına bakmış ve Bay Yates'in Merry'de çekim yaptıkları hafta kızıyla birlikte tatilde olduğunu öğrenmişti. Doğum günü kutlaması sırasında tek barda kasaba halkından biriyle "yüzleştiği" haberini alınca tatilini kısa kesmişti. Adam sete geldiğinde, kız karavanında akşamdan kalma bir halde uyuyordu.

Bir yapım asistanı ve saha yapımcısı onu ikna etmeyi başardılar ve Cat onu patlatmadan önce setten çıkardılar. Handsy McGrabber'ın Merry kasabasında ne kadar sevildiği umurunda değildi. Onun kışına dokunmak yasaktı, *özellikle* de göz ardı edilen sözlü bir uyarıdan sonra. Sarhoş kapkaççıya etli ellerini kendine saklaması için bir şans vermişti ve adam onu dinlemeyip altına saldırdığında, suratına belki de olması gerekenden biraz daha sert bir yumruk indirmişti. Ama kendini savunmak gerekirse, rüzgâra karşı altı ya da yedi çarşaflydı ve saçmalıklara karşı toleransı tüm zamanların en düşük seviyesindeydi.

Artık o kadar aşırıya kaçmıyordu. Elbette, hâlâ iyi vakit geçirmekten hoşlanıyordu. Ama iş sonuçları tartmaya geldiğinde biraz daha dikkatliydi. Özellikle de akşamdan kalmalar rahatsızlık olmaktan çıkıp "hızlı bir ölüm dilediği" öfkeli günlere dönüştüğünden beri.

Yates'in masa telefonu çaldı ve yanıp sönen kırmızı ışık, onu bekleyen birkaç sesli mesaj olduğunu söyledi.

"Yardımcı olabilir miyim?" Kot pantolonu ve polarıyla açık kapı aralığında duruyordu. Koyu kahverengi saçlarının tepesi fotoğraftakinden daha uzundu ve biraz kıvrılmıştı. Parlak, keskin bir yeşil olan gözleri, gerçek hayatta oldukça seksi olan gözlüklerinin arkasında köşelerden biraz kırışmıştı. Geniş omuzları ve Cat'in katmanların altından görebildiği kadarıyla oldukça atletik bir vücudu vardı.

Cat fotoğrafı yerine koydu ve ona en çekici gülümsemesini gösterdi. "Sanırım bunu sana benim sormam gerekiyor."

Gözleri kısıldı ve kaşlarının arasında derin bir çizgi belirdi. Masasının etrafında yürüdü ve elini uzattı. "Cat King." "Siktir." Yeminini mırıldandı ve elindeki atmak için onun yanından geçti.

Masanın üzerindeki postacı çantası.

"Sizinle tanışmak da çok güzel," dedi Cat.

"Bak Cat ya da iş için kullandığın 'çok seksiğim' ismin her neyse, neden ikimize de bir iyilik yapıp buradan çekip gitmiyorsun? Yapacak işlerim var ve bunların hiçbirisi bir kamera ekibinin kasabamı kurban etmesine izin vermeyi içermiyor."

"Kimse kimseyi kurban etmek istemiyor," diye karşı çıktı Cat, ellerini kalçalarına koyarak. "Size yardım teklif ediyorum. Maddi ya da başka türlü. Kasabanızın bu yıl Noel'i atlamaya gücü yetecek mi?"

"Merry'nin neyi karşılayıp karşılayamayacağı sizi ilgilendirmez."

"Bu tam bir saçmalık," diye karşılık verdi Cat. "Burada yaşayan arkadaşlarım var. Hayatlarını yeniden düzene sokmak için yardıma ihtiyacı olan arkadaşlarım ve ben bunu bir kenara bırakmayacağım."

"O zaman onlara lanet bir hediye kartı gönder ve beni bu işin dışında bırak." "Tüm bu kasabayı yeniden ayağa kaldıracak kaynaklara sahibim ve

Noel için hazır. Bundan vazgeçmek sorumsuzluk ve düpedüz aptallıktır."

"Bir realite TV yıldızı olarak, bunun hayatınızın mantrası olacağını düşünürdüm."

Cat'in kaşları kalktı. *Demek Bay Müdür kirli oynamak istiyordu. Güzeldi. Kirlenmeyi umursamıyordu.*

"Sırf benden hoşlanmadığınız için yeniden inşa etme ve Noel Festivalinize ev sahipliği yapma fırsatını gerçekten kaçırmak mı istiyorsunuz? Bu gerçekten kasabanızın yararına mı?"

"Savunduğunuz şey hoşuma gitmiyor. Başkalarının talihsizliğinden kazanç sağlamak mı? Ön sıradan koltuk satmak ve kameralar kapanır kapanmaz ortadan kaybolmak? Evet," diye alay etti. "Başkalarının çıkarları konusunda bana ders vermemelisin."

"Şu anda bir eşek gibi davranıyorsun."

Masanın etrafından dolaşarak onunla burun buruna geldi. "Açıkçası, umurumda değil. Kasabam şimdiye kadar gördüğü en kötü doğal afetten kurtulmaya çalışıyor. Günün yirmi dört saati sigorta şirketleriyle, devletle ve bırakın evlerine gidip yeniden inşa etmeye başlamayı, henüz su bile içemeyen endişeli vatandaşlarla telefonda konuşuyorum. Bu sirke katkıda bulunma fırsatını kaçırdığım için beni mazur görün. Biz Merry'de bir aileyiz ve siz ve reality şovunuz buraya ait değilsiniz."

Cat geri adım atmadı. Asla yapmadı. Beş ayak dokuz boyuyla, karşısındaki uzun boylu ahmak kadar heybetli olabilirdi.

"Acaba komşularınız onlara yardım etmeyi reddettiğinizi duysalar ne düşünürlerdi? Sence teklifi reddetmekte bu kadar acele ederler miydi? Bir düşünün. Noel arifesine kadar süren bir gösteri ve Merry'nin hayata döndüğü günün büyük ifşası. Bu tür bir tanıtım öylece yok olmaz. Gelecek yıl festivaliniz daha da büyük olacak. Daha fazla turizm geliri, daha mutlu sakinler."

Noah'nın gözleri parladı. "Ofisimden defol Cat ve bir daha geri gelme."

Onu kapıya doğru itiyordu ve Cat de buna izin verdi. Birkaç saat içinde onun duygusal olarak içini boşaltmaktan aşırı derecede zevk alacaktı.

"İçimde buna pişman olacağına dair bir his var," diye söz verdi geniş bir sırıtışla.

"Bahse girmek ister misin?"

Kapıyı suratına çarptı ve Cat hızla aşağıya indi. Noah Yates'i kanlı bir posa haline getirecekti.

ve onun kalıntıları üzerinde step dansı yapacaktı. Sonra da kasabasını onaracaktı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Noah yaklaşmakta olan baş ağrısını inatla savuşturdu. Hava çoktan kararmıştı ve Sara akşam yemeğine evde olup olmayacağını öğrenmek için onu iki kez aramıştı. Bunun için Catalina King'i ve onun kendi ofisinde kendisine sinsice saldırmasını suçladı.

Kadın bir engerekti. Reyting için etrafı kokluyordu. Sara'yı uzak tutması gerekenler onun gibi insanlardı. Kızı zaten moda dergileriyle ve güzelliği zekâyâ, zenginliği değere tercih eden reality şovlarla çok fazla zaman geçiriyordu.

Sara ve arkadaşlarının her gün bombardımana tutulduğu cinsiyetçi, aşağılayıcı mesajlarla mücadele edecek donanıma sahip değildi. Kızını kucağına alana kadar bu tür şeylere hiç dikkat etmediğini itiraf etmek zorundaydı. O zaman *her şey* yeni bir anlam kazandı.

O küçük pembe pakete, güçlü, bağımsız ve akıllı olduğu sürece olmak istediği her şey olabileceğini anlamasını sağlayacağına dair söz vermişti.

Cat gibi kadınlar mı? Onlar yürüyen özgüven azaltıcıları. O uzun, uzun bacaklar? O bal sarısı saçlar? Yüksek elmacık kemikleri ve yüzünün narin çukurları? O ve TV'nin neden birbirlerini bulduklarını anlayabiliyordu. Teknik olarak güzeldi. Hatta çarpıcıydı. Ama bu sadece dış görünüşüydü. Cat ve sektörü hakkında onu Sara'dan uzak tutacak kadar çok şey biliyordu.

Sara. Lanet olsun. Saatine baktı.

Çoktan evde olması gerekiyordu. Geçici kiracılarından bazılarının "sel ziyafeti" pişirmesine yardım ediyordu. Evlerine yerleşen bir düzine insan çözölmüş dondurucularını boşaltmış ve bütün gün yemek pişirmişlerdi.

Telefonunu ve postacı çantasını aldı.

Geç kaldım! Özür dilerim! Ben babalar tarihindeki en kötü babayım. Şimdi çıkıyorum ve koşuyorum.

*Sara: *eyeroll* Olacağını biliyordum. Bu yüzden sana sahte bir zaman verdim. Yemek yarım saatten önce hazır olmaz.*

Sen Őeytansın.

Noah'nın gözlerini devirmesine neden olan bir Dr. Evil GIF'i ile karşılık verdi. En azından artık geleneksel akşam kahvesi için vakti vardı. Ofisinin kapısını kilitledi ve aceleyle merdivenlerden indi. Merry and Bright, yıl boyunca Noel tatlıları ve iyi kahve konusunda uzmanlaşmış şirin bir fırın ve kafeydi. Genellikle sabahları ilk kafein ihtiyacı için Reggie's'e, akşamları da eve dönerken Merry and Bright'a uğrardı.

Noah kuzeye yöneldi. Havadaki soğukluk ayaza doğru ilerliyordu. Cadılar Bayramı'na iki gün kalmıştı ve o çoktan şeker mi şaka mı gecesini ve geçit törenini iptal etmişti. Elinde hayal kırıklığına uğramış bir kasaba vardı, ancak çocukların süper kahraman maskeleriyle yarı donmuş çamurda dolaşmasına izin vermek bir yana, geçit töreninin g zerg hını temizlemek için yeterince pisliği temizleyebilmelerinin hiçbir yolu yoktu.

Hayır. Cadılar Bayramı Merry'nin bu yıl vazgeçmek zorunda kalacağı bir bayramdı. Büyük olasılıkla tek bayram da olmayacaktı. Noah kasabasını Noel'siz düşünmekten nefret ediyordu ama bir mucize için ihtiyaç duydukları para ve ellerin yeterince hızlı gelmeyeceği açıktı.

Gecenin soğuğuna karşı polarının fermuarını çekti ve  n verandalarında kendisini selamlayan  ifte elini kaldırdı. Neyse ki kasabanın bu tarafı zarar görmemişti. Ve daha az şanslı komşuları için misafir odalarında ve oturma odalarında yer açmaya fazlasıyla istekliydiler.

 cini çekti, nefesi gümüşi bir bulut halinde dışarı  ıktı. Bu kasabayı seviyordu. Kötü haber vermekten nefret ediyordu ama bu yıl Noel Festivali olmayacağını bir an önce öğrenmeleri gerekiyordu.

Kafenin ışıltısı Pavlovvari bir tepkiyle  cini ısıttı. Her zaman Jingle Bells'in ilk birkaç akorunu çalan kapıyı iterek açtığında Noah'yı taze kurabiye ve sıcak kahve kokusu karşıladı.

"İyi akşamlar, Noah. Geç kalıyorsun," diyerek kafenin ortak sahibi Freddy Fawkes onu kasanın arkasından selamladı. Freddy, korumak için elinden geleni yaptığı zayıf, kırmızı yanaklı Noel Baba'ya esrarengiz bir benzerlik taşıyordu. O ve karısı Freida, yirmi yedi yıllık evliliklerinin ve iş ortaklıklarının sırrının, Freida'nın her sabah altıda fırına gelip dükkânı açması ve Freddy'nin öğle yemeğinden sonra işi devralması ve kapanışa kadar çalışması olduğunu iddia ediyorlardı.

"Uzun bir gündü," dedi Noah vitrini tarayarak. "İki düzine cevizli ekmek ve bir kahve alabilir miyim?"

Freddy'nin kış beyazı kaşları kalktı. "Orada oldukça kalabalık olmalısınız."

Noah adama yorgun bir gülümseme verdi. "Sunabileceğimiz bir odamız olduğu için mutluyum."

Freddy tezgahın arkasında Noah'ın siparişini hazırlamakla uğraşıyordu. Kürek kemiklerinin arasında bir sızı hissetti. Bir gıdıklanma. Yaklaşan bir kıyamet gölgesi.

Arkasını dönmeden önce kim olduğunu zaten biliyordu.

"Vay, vay. Tekrar karşılaştık." Cat ona o kanarya yiyen sırıtişıyla gülümsedi. Aralarında April Hai, sıcak çikolatalar ve Neşeli ve Parlak kurabiye örnekleriyle oturuyordu.

"Merhaba Bay Yates," dedi April neşeyle. Japon ve Vietnamlı anne babasından miras kalan simsiyah saçları olan ufak tefek bir kızdı. Ona muzipçe gülümsedi. "İyi haberi duydunuz mu?"

Noah'nın Cat'le ilgili iyi bir haber duymaya hiç niyeti yoktu. Kadının bunu anlaması için ona sert bir bakış gönderdi. "Hayır, görmedim April. Ne var ne yok?"

"Cat evimi, lokantayı ve parkı tamir edeceğini, böylece Noel'i kaçırmak zorunda kalmayacağımızı söylüyor!" April sandalyesinde zıplıyor, şeker ve mutlulukla dolup taşıyordu.

"Şimdi öyle mi?"

"Mütevazı olma," diye iç geçirdi April. Çocuğun kelime dağarcığı iyi bir üniversitede okuyan bir son sınıf öğrencisinininkine benziyordu. "Bana her şeyin senin fikrin olduğunu söyledi. Hepimiz her şeyi düzeltmenin bir yolunu bulacağımızı biliyorduk!"

Şimdi ne yapması gerekiyordu? April'a cevabın hayır olduğunu söyleyip onun çocuk tatili hayallerini mi yıkacaktı?

Cat dilini dişlerinin üzerinde gezdirdi ve beğenmiş bir şekilde orada oturarak ona bunu söylemesi için meydan okudu.

"Cat festivalin bu yıl daha da büyük olacağını söylüyor! Buna inanabiliyor musun?" April heyecandan kurabiye tabağına çarptı ve neredeyse uçuyordu. "Bunun şimdiye kadarki en kötü şey olacağını sanıyordum, ama mükemmel olacak!" Sandalyesinden fırladı ve Noah'ya belinden sarıldı.

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun.

"Senden nefret ediyorum," diye bağırdı Cat'e, olgunlaşmamış bir ortaokul öğrencisi gibi davrandığını umursamadan.

Ona bir öpücük verdi.

"April, Cat'i bir dakikalığına ödünç alabilir miyim?"

"Oh, elbette! Eminim kolaylaştırmak için pek çok planınız vardır."

Cat'i kolundan yakaladı ve ön kapıdan dışarı sürükledi.

Çanlar arkalarında mutlu bir şekilde şingirdedi.

"Bu en alçakça, en sinsi manipülasyondur."

"Mantığını dinlemiş olsaydın büyük silahları getirmek zorunda kalmazdım," diyerek kolunu adamın elinden çekti.

"Reality televizyon ne zamandan beri mantığın sesi oldu?" Artık neredeyse bağıırıyordu. Bu kadında ne olduğunu bilmiyordu ama kan basıncını apoplektik seviyelere yükseltmek gibi esrarengiz bir becerisi vardı.

"Programımı hiç izledin mi?"

"Burada çektiğiniz bölümü izledim. Gerçeğin beyaz badanalı versiyonunu. Hailer çaresiz kurbanlar gibi gösterdiniz."

"Hey!" Kız ona doğru adım attı, belli ki alınmıştı. "Ben bunu asla yapmam. Hailer tanıdığım en güçlü, en dirençli insanlardan bazıları. Onların olumsuz bir şekilde resmedilmesine asla izin vermem."

"Fotoğraf çekimleriniz ve bar kavgalarınızla o kadar meşgulsünüz ki sette neler olup bittiğine gerçekten dikkat etmiyor musunuz?"

"Sen bir pisliksin, Yates. Ama yine de kasabana yardım edeceğim ve tahmin et ne olacak? Attığım her adımda bunu yüzüne vuracağım," diye karşılık verdi Cat. Tekrar savaş pozisyonu almışlardı.

"Senden hoşlanmıyorum."

"Güzel, çünkü bu duygu karşılıklı olmanın ötesinde." Parmağını adamın göğsüne sapladı.

"her şeyden nefret ediyorum." yakaladı, tuttu.

"Öyle mi? Kişisel duygularının kasabanın iyiliğinin önüne izin vermenden nefret ediyorum. Sanırım ödeştik."

Kendini beğenmiş bir ağzı vardı. "Bu insanları korumak benim işim."

"Sanki tecavüz ve yağma için geliyormuşum gibi konuşuyorsun."

"Öyle de olabilirsin. Bunu halkın tüketimi için yem olarak kullanıyorsunuz. Arkadaşlarım ve komşularım perişan oldu ve sen onların yüzüne kamera tutup bundan para kazanacaksın." "Benim ve şovum hakkında ne düşündüğünüz umurumda bile değil. Ne Sanırım ikimiz de oradaki küçük kızın evine dönebileceği bir yuvası olmasını istediğimiz konusunda hemfikiriz."

"Hailerin siz olmadan da bir evi olabilir."

"April'in evi, Reggie'nin lokantası ve park için bütçem var. Diğer binalar ve evler için de bir gönüllü ordusu getirebilirim. Param ve kaynaklarım var. Tek yapmanız gereken evet demek."

Bir elini ensesinde gezdirdi ve oraya dolanan gerilimle savaştı. İyice boku yemişti. En erken Aralık ortasına kadar devletten para gelmeyecekti. Yeniden inşanın büyük kısmı New Haven'da gerçekleştiği için müteahhitler zaten yetersizdi. Merry'yi en iyi ihtimalle ıssız bir yıl sonu bekliyordu. Festival yok, turizm geliri yok ve yeni yıla kadar aylarca sürecektir bir temizlik.

Nefesinin altında kendinden nefret ederek küfretti.

"Peki ya süslemeler?" diye sordu. "Ulusal televizyonlara layık bir Noel festivali yapmamızı istiyorsanız, şehir merkezi ve park için yepyeni şeylere ihtiyacımız olacak."

"Bitti. Bu evet mi demek?"

Çok kendini beğenmiş, kendinden çok emindi. Onu fıçının üzerinde tutuyordu ve bunu biliyordu.

Cat, "Bakın, en azından yayınlanmadan önce görüntüleri izleme şansınız olsun diye saçma sapan bir yapımcı kredisi bile vereceğim," diye teklif etti. "Bu şekilde herhangi bir sürpriz olmayacak."

"Neyin yayınlanacağı konusunda söz sahibi olmak istiyorum."

Başını sallıyordu. "Olmaz. Anlaşmayı kabul et, Noah. Kasabanı mahvetmeyeceğim. Hatta Noel arifesine kadar ayak sürüdüğün için kendini dünyanın en büyük ahmağı gibi hissetmeni sağlamayı hedefliyorum."

Ona baktı. Kolay bir avın etrafında dönen bir köpekbalığı gibi zaferin kokusunu alabiliyordu. Ona hayır demek istedi. Onu şahsen kasabadan çıkarmak istedi. Ama kasabanın onun parasına, onun dürüstlüğünden daha çok vardı.

Noah başını salladı. Bir kez. "Tamam. Ama çizgiyi bir adım aşarsan hayatını zindan ederim."

Sırıttı, başka bir erkeğin çok seksi bulacağı keskin bir kedi gülümsemesiydi bu. Noah bunu şeytani buldu. Ona elini uzattı ve Noah isteksizce elini tutup sıktı. Kolunda hissettiği kıvılcım? Bu, vücudunun onu önündeki kötülükten uzak durması için uyarmasıydı.

"Yarın burada kameralarım olacak, bu yüzden haberi yaymak isteyebilirsiniz. İnsan gibi davranmak için yardıma ihtiyacınız olursa bana haber verin, pazarlamacıya sizin için bir senaryo yazdırayım."

Döndü ve kasıla kasıla restorana girdi, parlak saçları kuyruğunda sallanıyordu. Adam onun ardından baktı ve elini yumruk yaptı.

Noah az önce şeytanın kendisiyle bir anlaşma yapmıştı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Noel arifesine sekiz hafta kaldı

Cat, kanalın onayı ve aciliyet duygusuyla, çoğu insanın tatil için hazırlanmasından daha kısa bir sürede bir orduyu harekete geçirdi. Sabah olduğunda küçük bir kamera ekibi Merry'de keşif ve temizlik çekimleri yapıyordu. Yerel haber kanallarını arayarak programın kullanabileceği sel görüntüleri arayan asistanları vardı.

Cat, röportaj yapılacak kişilerin ön listesi ve beş bölümlük yayında hangi hikayelerin takip edileceğini belirleme göreviyle birlikte ilk hikaye editörünü kapı dışarı etti.

Oyuncular ve ekibin kalacağı karavanların ilki marketin yan otoparkında kamp kuruyordu. Noah izinleri kendisi imzalamıştı ve Cat bunu kişisel bir zafer olarak görüyordu. Düşündüğünden daha çetin ceviz çıkmıştı. Yine de bir şehir yöneticisinin, bir kasabanın yeniden inşa bütçesinin çoğunu finanse eden derin cepli bir TV şovuna neden karşı çıktığı tahmin edilemeyecek kadar aptalca bir hareketti.

April'in sevimli laf kalabalığıyla onu kıvrandırmak hoşuna gitmişti. Kızını seven hiçbir erkek, küçük bir yüzün ona kahraman demesine hayır diyemezdi. Kedi 1-Noah 0.

Tek umudu adamın sürünerek yaralarını sarması ve çekimin geri kalanında onu rahat bırakmasıydı. Hikâyeyi oluşturmak, kasabayı yeniden inşa etmek ve finali Noel arifesinde canlı yayınlamak için sekiz haftaları vardı. Noah kendisi ve kasabası için neyin iyi olduğunu bilseydi, Cat'in yolundan çekilirdi. Ama Cat'in iyi bir meydan okumadan daha çok sevdiği bir şey yoktu.

Park yerinin asfaltına inerken karavanın kapısının arkasından çarpmasına izin verdi. Listesi on sekiz mil uzunluğundaydı ve listesindeki maddeleri tek tek çıkarmaya başlayacaktı.

"Merhaba, Madam Yapımcı."

Kedi etrafında döndü.

"Bu benim muhteşem ve son derece yetenekli baldızım değil mi!" Paige'i sert bir şekilde kucakladı.

"Şimdilik, ben sizin muhteşem ve son derece yetenekli yönetmeninizim."

Cat onu bir adım geriye itti. "Hayır! Kanal Martinez'i göndereceklerini söyledi!"

Paige kısa, koyu renk dalgalarını yüzünden uzaklaştırdı. "Ben gönüllü olarak ücretsiz zaman ayırana kadar öyleydiler."

Cat gözlerinin yaşardığını hissetti. "Sen . Seni asil bok kafalı!"

Paige başını salladı, daha da geniş sırttı. "Bu iyi bir amaç ve bir sonraki projem Ocak ayına kadar başlamayacak."

Cat boğazına düğümlenen duyguyu temizleyerek, "Yapmak zorunda değildin ama yaptığın için çok memnunum," dedi. "Peki ya Gannon ve Gabby?"

"Biz gezici bir aileyiz," diye duyurdu kendisinininki kadar tanıdık olan tok ses omzunun üzerinden.

"Ön kapıyı kapat!" Cat kendini kardeşine doğru fırlattı. Bir şeytan kadar yakışıklı ve bir kaktüs kadar dikenli olan Gannon King, iş için yıpranmış bir kot pantolon ve aylar önce bir çöp kutusunun içini görmüş olması gereken botlar giymişti. Kings Construction marka bir polar ve bir şapka giymişti. Kadının sırtına sertçe sarıldı.

"Aptal kız kardeşimin daha fazla sele kapılmamasını sağlamalıyım."

Cat homurdandı ve göğsüne bir yumruk attı. "Sanki sen de aynı şeyi yapmazdın."

"Ve sen de seni davet etmediğim için bana aynı şekilde kızardın."

Haklıydı.

"Gabby nerede?" Harap olmuş bir kasaba ve televizyon seti yeğenine göre bir yer değildi.

"Bir iyilik istedik," dedi Paige. "Ailen Florida'dan geri döndü. Buradan yaklaşık on mil uzakta bir yer kiralıyoruz - kızımız ve kayınvalidemle karavanı paylaşıyoruz. Büyükanne-büyükbabalık acil durumundan çok memnunlar."

"Annem ve babam burada mı?"

Gannon, "Annem bu akşam yemeğe bir saat ayırman için kesin emir verdi," diye onu uyardı.

Angela King bir İtalyan büyükannesi olarak çok iticiydi ama konu yemek olduğunda *kimse* ona hayır diyemezdi. "Burada yapacak çok işim var ama elimden geleni yapacağım," diye iç geçirdi Cat, zihinsel olarak akşamını yeniden düzenlerken.

Gannon hareketliliğe baktı. "Bu akşam yemeği buraya getirmesinin çok yararlı söyleyeceğim."

"Buna minnettar olurum."

"Akşam yemeğinden bile daha çok hoşuna gidecek bir şeyim var." Gannon başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Yanımızda birkaç takviye getirdik."

Ona bir ekip getirmişti. Hayatının yarısından beri tanıdığı adamlar, büyükbabalarının ölümünden sonra maaşlar geciktiğinde ve işler azaldığında onlarla birlikte kalmışlardı. Yıllar önce şakacılardan birinin onu çocukken eğlendirmek için icat ettiği patentli "Kedi sesi "ni ısılıkla çaldılar. Kollarını onlara açtı.

"Siz şakacılar burada ne halt ediyorsunuz?" Bütçesi sarsılıyordu ama reality TV dünyasına zaten aşına olan bir Kings ekibine sahip olmak? Buna değirdi.

Gannon başının arkasını kaşıyarak, "Onlar da gönüllü," dedi.

Cat kısa ve öz bir şekilde, "Onlar da öyle," dedi.

"Diğer çocuklarla yer değiştirecekler. Üç gün sette, üç gün evde."

Cat, "Onlardan bunu yapmalarını isteyemem," diye karşı çıktı.

"Bitti. Ayrıca, Kings Construction için zafer yılı," diye hatırlattı Gannon ona. "Kararlaştırdığımız ikramiyeler hakkında dedikodular yayılmış olabilir."

Cat, "Bu konuyu daha sonra tartışalım," diye karar verdi. Başında çok fazla dert vardı.

"Nereden başlıyoruz, Cat?" Gannon'un en yakın arkadaşı ve en sevdiği ustabaşı olan Flynn, çekicini havaya fırlatıp alet kemerine düzgünce yerleştirerek sordu.

Ona doğru geçti.

"Tanrım, Flynn. Bu konuda ustalaşmak için iş sahalarında kaç saatini harcadın?" Cat adamın omzuna bir tokat atarak sordu.

Sırıltısı hızlıydı. "Kardeşin benimle bir hamburger ve bir bira üzerine bahse girdi, iş günü bitmeden alamazdım." Karnını okşadı

memnuniyet. "O hamburger çürüklere değdi."

"Evet, beyler, neden gidip kendinize kahve ve çörek alıp brifing için hazırlanmıyorsunuz? Ya demo ya da park temizliği ile başlayacağız. Umarım kaslarınızı getirmişsinizdir."

Yapacaklarını bildiği gibi onun için esnemişlerdi, pazen ve Henley'ler hem kasların hem de bira bağırsaklarının üzerine gerilmişti. Cat güldü. Etrafı ailesiyle çevriliyken birden kendini evinde gibi hissetti.

Cat parmaklarını Noah'nın açık kapısına vurdu ve kendini kavgaya hazırladı. "Bir dakikan var mı?"

Masasından başını kaldırıp omuz silkti. "İstesem de fark eder mi? Yoksa ben sana istediğini verene kadar ağlamak için bir anaokulu sınıfını buraya mı sürükleyeceksin?"

Cat, "Beş dakikalığına eşeklik etmemeye çalış, ben de yakandan düşeyim," diyerek içeri girdi ve davet edilmeden ziyaretçi koltuklarından birine oturdu.

"Bugün senin için ne yapabilirim Lucifer?" Noah ellerini masasının üzerinde kavuşturarak sordu.

"Beni aşağılamak istiyorsan bundan daha fazlasını yapman gerekecek," diye uyardı Cat onu. "Bir karargâha ihtiyacımız olacak. ShopRight'taki karavan parkı yeterli olmayacak. Birincisi, ısınmaya ihtiyacımız var. İkincisi, evin diğer tüm konforlarına ihtiyacımız olacak: elektrik, internet, banyo."

"Peki sana ne yapmamı istiyorsun? Konferans alanı olan beş yıldızlı bir otel mi?"

Tanrım, onu çok kızdırmıştı. Ve er ya da geç Nuh'a ayıyı dürttüğünde bunun sonuçlarının ne olacağını öğretmek zorunda kalacaktı.

"Ben daha çok eski lise binasını düşünüyorum. Boş ve yerel halkın bana söylediğine göre ihtiyacımız olan şey için fazlasıyla yeterli alana sahip."

Noah, "Ayrıca ısıtma ve elektrik açısından kasabaya astronomik miktarda paraya mal oluyor" dedi.

Cat soğukkanlılıkla, "Çekim süresince burayı kiralamaya hazırız," dedi. Bir figürün adını söyledi ve adam kaşlarını tekrar çatmadan önce yüzünde beliren şaşkınlığı görmenin mutluluğunu yaşadı.

"Belediye meclisine danışmam gerekecek."

Cat başını sandalyesinin arkasına yasladı ve gözlerini tavana dikti. "Kamu tesislerinin kiralanmasıyla ilgili konular şehir yöneticisinin sorumluluğundadır ve kapınıza yazılan unvan bir şaka değilse, onayı veren inatçı ahmak sizsiniz."

"Reyting uğruna şehrimi satmaya gönülden bağlı olmamı bekliyorsanız, nefesinizi tutsanız iyi olur çünkü böyle bir şey olmayacak."

Cat ayağa kalktı ve parmak uçlarını onun masasına dayadı.

"Senden daha kutsal tavırlarından bıktım usandım artık-"

"Böldüğüm için özür dilerim."

Cat sandalyesine geri yaslandı. "Noah Yates, bu Paige King, Selling Out of Merry'nin yöneticisi - tabii ki çalışma unvanı. Paige, bu Noah, inatçı göt."

Paige'in kendisine doğru keskin bakışını görmezden geldi. Paige ve Gannon'ın iyi davranmaya karar vermeden önce bir yıl boyunca birbirlerine laf atmalarıyla uğraşmıştı. Paige'in bir kez olsun diğer tarafta olmayı umursamayacağını düşündü.

"Noah, seni tekrar görmek harika. İki yıl önce Hai ailesi için buraya geldiğimizde gösterideydim ve topluluğunuz üzerinde gerçekten bir etki bıraktı. Kocam ekibi için gönüllüleri çevirmek zorunda kaldı."

Cat, Noah'nın rahatsız bir şekilde koltuğunda kaymasını izledi. "Ah, teşekkürler.

Lütfen. Oturun." Diğer boş sandalyeyi işaret etti. Cat

birdenbire istekli olan bu piç kurusuna gözlerini devirdi.

"Oh, ben kalamam, Cat de kalamaz." Cat sandalyeden kalkıp kollarını kavuşturana kadar Paige ona ters ters baktı. "Yapmak istediğim şey sizi brifingimize davet etmek. Herkesin aynı fikirde olması için ilçenizin acil servis şefi ve atık yönetimiyle bir araya geleceğiz. Buradayken kimsenin ayağına basmak istemiyoruz ve yenileme çalışmalarına hemen başlayabilmemiz için temizlik sürecindeki boşlukları doldurmak istiyoruz. Muhtemelen şehirle ilgili işlerle dolu bir takviminiz olduğunu biliyorum, ama eğer

Bir saatinizi ayırabilerseniz, hepimizin daha iyi hazırlanacağını ve rollerimizin ne olduğu konusunda daha net bir fikre sahip olacağımızı düşünüyorum."

"Çok memnun olurum Bayan King."

Cat ona ters ters baktı. Paige'e, "Onu toplantıya davet edecektim," diye mırıldandı.

"Elbette öyleydin," diye sırttı Paige. "Gannon seni arıyordu. Hais'lerin evini incelemiş ve elinde endişeleriyle ilgili bir ön liste var. En kısa zamanda gidip onu bulabilir misin?"

Cat, Noah'ya son bir kötü bakış attı. Noah onun kaşlarını çatarak karşılık verdi. "Dışarıda görüşürüz," dedi Paige'e ve dışarı çıktı.

ONUNCU BÖLÜM

Noah Cat'in gidişini izledi. Birkaç iyi atış yapmış gibi hissediyordu, Cat'in dürttüğü bazı noktalarda biraz hamlık hissediyordu. Ama onunla kavga etmek herhangi bir espresso shot'ından daha iyiydi. Kendini uyanık, odaklanmış ve enerjik hissetmesini sağlıyordu. Ve Merry'nin üzerine ilk yağmur damlası düştüğü anda karnına yerleşen sinirsel enerji topuyla bir şeyler yapmasını sağlıyordu.

"Noah, izin verersen seninle açık konuşmak istiyorum," dedi Paige, Cat'in az önce boşalttığı sandalyeye çökerek.

Ellerini iki yana açtı. "Elbette."

"Geçtiğimiz haftanın sizin için ne kadar üzücü olduğunu tahmin bile edemiyorum. Toplumunu önemseyen herkes için toplumun yok oluşunu izlemek yıkıcı olacaktır. Noel Bayramının Merry için ne kadar önemli olduğunu anlıyorum. Ayrıca reality televizyonun ne kadar çirkin olabileceğini de herkesten iyi biliyorum. Bana ve Cat'e güvenebilirsiniz. Reyting için drama yapmıyoruz. Kasabanızı Noel'e kadar tek parça halinde size geri vereceğiz. Ama bunu sizin işbirliğiniz olmadan yapamayız."

Noah içini çekti ve ayağa kalktı. Masasının arkasındaki mini buzdolabını açtı ve bir kola çıkardı. "Bir tane ister misin?"

"Varsa bir su alayım."

Paige televizyonda çalışıyor olsa da dürüst bir insana benziyordu. Ciddiydi, zekiydi ve zaten çarpıcı olan doğal güzelliğini daha da güzelleştirmek için zamanını boşa harcamıyordu. Samimi görünüyordu ve Cat ile onu birbirlerine laf atarken yakaladığı için biraz da olsa utandığını hissetti.

"Ben de açık sözlü olacağım. Sektörünüze karşı hislerim konusunda çok açık oldum. Gösteri son kez burada yapıldığında tüm kasaba yıldız delisi oldu ve Cat, kasabada birkaç kadeh fazla içtikten sonra vatandaşlarımızdan birinin burnunu kırarak abartının hakkını verdi. Onun temsil ettiği şey hoşuma gitmiyor." Paige araya girmek için hamle yaptığında elini kaldırdı. "birlikte, ben kör değilim. Sana ihtiyacımız var."

Bunu atlatabilmemiz için yardıma ihtiyacımız var. Eyalet ya da federal parayı beklemek sonsuza kadar sürer ve yeniden inşa için paramız olsa bile ekiplere erişimimiz yok."

"Sizden sadece süreç hakkında açık fikirli olmanızı istiyorum. Kasabanıza zarar vermeyeceğimizin sözünü veremem çünkü ikimiz de bunun imkansız olduğunu biliyoruz. Ancak hikayeyi samimi ve gerçek tutmak için elimizden gelen her şeyi yapacağımıza söz verebilirim."

"Ve Cat'i beladan uzak tutacak mısınız?"

Paige güldü. "Cat hakkındaki bu izlenimi nereden edindiğini bilmiyorum ama onun hakkında ne kadar yanıldığını anlamayı izlemek benim için çok eğlenceli olacak. Son derece sadıktır ve ondan daha cömert bir kalbe sahip birini tanımadım."

Noah gözlerini kırıştırdı. Bu, ofisine girip ona ahmak diyen acımasız güzellikteki kadın değildi.

"Aynı fikirde olmadığımızı kabul ediyoruz."

Paige sırıttı. "Toplantıda görüşürüz. Söz veriyorum pişman olmayacaksın."

"Tüm bu televizyon olayı hakkında ne düşünüyorsunuz?" Belediye meclisi üyesi ve yakın zamanda sular altında kalan çamaşırhanenin ve Merry'nin iki sıcak çikolata standının sahibi Velma Murdock, cipine binerken sordu.

Noah kaldırımdan uzaklaştı ve eski liseye doğru yöneldi. Sözlerini dikkatle tarttı. "Çekincelerim var."

"Elbette," diye başını salladı

Velma. "Ne 'tabii ki'si?"

Velma onun kolunu okşadı ve son yirmi yıldır futbol kaskı gibi şekillendirdiği sarı kabarık saçlarını kontrol etmek vizörü aşağı çevirdi. "Noah, sen çok temkinli bir adamsın."

"İşte bu yüzden işimde iyiyim," diye belirtti.

"İşte bu yüzden işinizde çok iyisiniz. Sen profesyonel bir endişecisin. O kadar çok endişeleniyorsun ki hiçbirimiz endişelenmek zorunda kalmıyoruz. Sana tüm bu gösteri olayının iyi bir şey olup olmayacağını soruyorum."

İç çekti. Bay Hayır olarak haksız bir üne sahipti. Ama kasaba halkı yıllık bütçelerinin yüzde on ikisini elektrik direkleri için yeni ren geyiği ışık kesitlerine harcamak istediğinde, mantığın sesiydi. Hayallerin yıkıcısıydı.

Ama burunları kırmızı yanıyor!

Velma'ya "Yargılamaktan kaçınıyorum," dedi. "Ama şu anda başka bir seçeneğimiz olmadığını söyleyebilirim. Bütün yumurtalarımız bu sepette. Yıl sonunda alışık olduğumuz nakit akışını sağlayamazsak, bu bir felaket olabilir."

Velma başını salladı ve vizörü tekrar yukarı kaldırdı. "Hadi gidip bir TV programının hepimizin kışını kurtarmasına izin verelim."

Eski lisenin otoparkına girdi ve park etmiş olan diğer araç filosunu fark etti. Üretim minibüsleri, inşaat kamyonları, bir avuç kiralık araç. Cat kendi kişisel ordusunu çağırması gibi görünüyordu.

Paige'in sözleri aklına geldi. İyi bir risk değerlendiricisi olduğunu düşünüyordu. Ve risk ölçeri Cat söz konusu olduğunda ona uyarılar yağdırıyordu. Kadının etrafındayken savunmasını düşürmesine imkân yoktu. Merry'nin kaderini, görünüşünü arkadaşlarının ve komşularının refahından daha çok önemseyen kof bir televizyon yıldızının ellerine bırakmayacaktı. Hayır, Catalina King'i bir şahin gibi izleyecekti.

Kadın dört yıldızlı bir generaldi. En azından eski bir bilim laboratuvarındaki toplantıda ona zorla kabul ettirdiği izlenim buydu. Noah, Cat'in arkasına yaslanıp tırnaklarını törpülemesini ya da orada bulunmamasını bekliyordu. Belediye meclisi, üretim personeli ve ilçe hizmetlerinden oluşan küçük, karmakarışık kalabalığın önünde volta atarak öne çıkmasını beklemiyordu. Ve kesinlikle dizinin yapımcılığını üstlendiğinden gelişigüzel bir şekilde bahsetmesini de beklemiyordu. Bu bilginin onu daha da germesini istiyordu. Ama Merry'yi ve içinde bulunduğu çıkmazı ne kadar iyi bildiği konusunda biraz şoka girdiğini hissetmekle meşguldü.

Herkesi olası bir zaman çizelgesi üzerinden yürütmüş, soruları yanıtlamış ve buna göre ayarlamalar yapmış, bir yandan da herkesin nihai hedefe odaklanmasını sağlamıştı. Noel Festivali. Noah bilgileri sindirirken bir yudum kafein içmek istedi. Velma onun yanında dikkatle dinliyordu.

"Affedersiniz, Bayan King?" Saçları dökülmüş okul müdürü ve Noah'nın Noel Festivali eşbaşkanı Elroy Leakhart elini kaldırdı.

"Cat," diye hatırlattı Cat ona.

"Doğru. Kedi." Elroy kalın gözlüklerinin ardından gözlerini kıstı. "Noel Festivali'ni ne zaman açabileceğimizi düşünüyorsun? Yapılması gereken çok fazla iş var gibi görünüyor."

"Haklısın. Öyle," dedi Cat ona. "Her şey mükemmel gitse bile, bu kadar dar bir zaman çizelgesiyle, parkı ve şehir merkezinin geri kalanını 1 Aralık'a kadar hazır ve işler hale getiremeyiz," dedi Cat. "Projeleri kesip parka daha fazla odaklanabiliriz, ancak bu Sunshine's Diner'ın yeniden inşa edilmemesi, Hais'lerin evine dokunulmaması ya da su basan diğer düzinelerce evin ihtiyaç duydukları yardımı alamaması anlamına gelecektir."

Odayı taradı, gri-yeşil gözleri Nuh'a takıldı ve yoluna devam etmeden önce kısa bir süre öylece kaldı.

"Tahminlerime göre festivali Noel arifesinde açabileceğiz."

Odanın içinde mırıltılar yükseldi. Noah aynı anda hem kendini beğenmiş hem de hasta hissetti. Yapabileceğinden daha fazlasını vaat ettiğini biliyordu. Şimdi herkes de bunu görecekti. Bir ay sürecektir bir tatil şenliğini bir güne mi sıkıştıracaktı? Süslemeleri asmaya bile değmezdi.

"Biliyorum. Biliyorum. Yeterli zamanımız yok. Ancak zaman konusundaki eksikliğimizi planlama, sosyal yardım ve pazarlama ile telafi edeceğiz. Bu program Noel Arifesi'ndeki gösterime kadar beş bölümden dördünü yayınlayacak. Bu kendi kalabalığını çekecek ve festivali nasıl en üst düzeye çıkaracağımıza dair bazı fikirlerim var; yılbaşı gününe kadar devam ettirmek ve bazı büyük sponsorlarımızı festivalin kendisi için bizimle ortak olmaya çağırmak gibi."

Mırıltılar . Noah baktı. İnsanlar hâlâ gergin görünüyordu ama ona inanmak istiyorlardı. Onun yardım etmek için burada olduğuna inanmak istiyorlardı çünkü onu önemsiyorlardı.

"Tabaklarınızın zaten dolup taşıdığını bildiğim için kısa kesmek adına şimdi planların üzerinden geçmeyeceğim. Ama size söz veriyorum, bunu zamanınıza değecek bir hale getireceğim. Birlikte, ihtiyacınız olan parayı getirmenin bir yolunu bulacağız. Şimdi, herhangi bir sorusu olan varsa, cep telefonu numaramı daha önce dağıttığımız paketlerde bulabilirsiniz," dedi Cat kalabalığa.

Üretim lojistiği, acil durum yönetimi ve zanaat hizmetleriyle ilgili soruları yanıtlayan bu kadın kimdi?

Sel başladığından beri iki saatten fazla uyumamış gibi görünen ilçenin acil servis şefi Sadie, Cat'e kurtuluşun vücut bulmuş haliymiş gibi gülümsüyordu. Cat toplantıyı tamamlarken Velma düşünceli bir şekilde başını sağa doğru salladı, dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

"Her şey yoluna girecek, Noah," dedi Velma. "Doğru kararı verdin."

Cat'in onlara güven vermek için nasıl bir büyü yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. İkna olmaktan çok uzaktı. Elbette Cat hazırlıklıydı ve beklediğinden çok daha bilgiliydi ama ona inanması için ayrıntılı bir zaman çizelgesinden ve güzel basılmış bir paketten daha fazlası gerekiyordu.

Toplantı etraflarında dağılıyordu. Taburesini laboratuvar masasından geriye iterek, "Onunla birkaç noktayı açıklığa kavuşturacağım," dedi.

"Nazik ol," diye onu uyardı Velma. "Sadie'yle eve gideceğim, böylece bu gece izin alması için ısrar edebilirim. Yüz üstü düşmeye hazır gibi görünüyor."

Toplantı dağıldı ve Noah şansını Cat'i köşeye sıkıştırarak denedi.

"Bir sorun mu var, Yates?" diye sordu, başını kaldırmadan kağıtları deri portföyüne yerleştiriyor.

"Zaman çizelgesi kısaltıldığında festivalin gelirini artırmaya yönelik planlarınızı duymak isterim."

"Yani 'hayır' sopanla planlarımda delikler açmaya can atıyorsun," diye düzeltti onu.

Onun gözlerinde gördü. Aynada gördüğü aynı yorgunluğu. Omuzlarını dikleştirip ona dik dik bakmadan önce sadece bir parıltı.

"Meşru sorularım var," diye ısrar etti.

Saatine baktı. "Gitmem gerek ama yarın on bir gibi on beş dakika ayırabilirim. Seninle planın üzerinden geçeriz, sonra da istediğin kadar delik açabilirsin."

"On beş dakika mı?" Daha çekimler başlamadan bir televizyon yıldızının programının kendisinininki kadar yoğun olduğuna inanmakta zorlanıyordu.

"İster al ister alma."

"Burada on bir," diye kabul etti.

"Tavrını takınma," dedi küçümseyerek.

"Manikürcünüzle geçirdiğiniz zamanı bölmemeye çalışacağım," diye karşılık verdi.

"Hakaretlerin üzerinde çalışılması gerekiyor," dedi Cat.

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Yorgunum. Oyundan düştüm. Yarın sana düzgünce hakaret edeceğim."

"Dört gözle bekliyorum." Sesinde yoğun bir alaycılık vardı. Ama gözlerinde hafif bir parıltı vardı. Ela mıydı? Bu gözlerde belli belirsiz tanıdık bir şeyler vardı. Onu çeken bir şey.

"Bana bakmayı bitirdiyseniz, yapacak işlerim var," dedi.

"Dışında bir şey var," diye açıkladı Noah ve sırtarak uzaklaşırken o küfrederek çantasından bir ayna çıkardı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Cat'in karavanı ağzına kadar cesetle doluydu ve mis gibi sarımsak ve kabarcıklı marinara kokuyordu. Cenneteydi.

"Hepinizin burada olduğuna inanamıyorum," diye iç geçirdi. Cat, Gabby'nin bir lokma ekmeğini çalıyormuş gibi yaparak üzerine çullandı. Küçük kız bu şakadan duyduğu memnuniyeti dile getirdi ve siyah buklelerini Cat Teyze'ye doğru salladı.

"Hayır! Benim!"

Cat ve Gannon'un annesi Angela alaycı bir tavırla, "Görüyorum ki o tam bir Kral," dedi. Dördüncü limonlu ricotta kurabiyesini aşırırmaya çalışan otuz dört yıllık kocasını tokatladı.

"Otoriterliğini annesinden almış," diye ısrar etti Gannon, eğilip Paige'in kaşlarını çatan dudaklarını öpmek için.

Şekil lanet olsun. Cat'in annesinin yemeklerine hayır demesine imkân yoktu. Ailesi birkaç yıl önce yarı zamanlı olarak Florida'ya taşındığında bu onun beli için bir nimet olmuştu. O zaman sadece Nonni'nin iki ayda bir yaptığı karbonhidrat dolu akşam yemekleriyle uğraşmak zorunda kalmıştı. Birkaç eziyetli kişisel antrenman seansı da bu sorunu halletmişti. Yine de kamera önündeki zamanının sona erdiği ve fazladan beş kilonun Twitter'da hamilelik söylentilerine yol açmayacağı günün hayalini kuruyordu.

Cat, Gabby'nin yuvarlak yanağına şapırtılı bir öpücük kondurdu ve babasının kalçasını okşadı. Karavanındaki küçük yemek masasının etrafında toplanmışlardı. Boş tabakları masanın ortasına yığılmıştı ama kimse temizlik yapmaya ya da kaçınılmaz vedalaşmalara başlamak için acele etmiyordu.

Angela kızına içini çekerek, "Bütün bu projelerle nasıl başa çıkıyorsun bilmiyorum," dedi. "Babamın işi, senin şovun, giyim serisi ve şimdi de Noel özel programı. Kırışacaksın, saçların ağaracak ve işsiz kalacaksın," diye alay etti.

Cat güldü. "Meşgul olmayı seviyorum. Ayrıca çok iyi bir dermatologum ve renk uzmanım var. Yani işsizlik birkaç yıl uzakta."

Annesi kara kaşlarını oynatarak, "Yakışıklı rol arkadaşın ne zaman geliyor?" diye sordu. Angela King'in zarif ve çekici Drake Mackenrowe'a karşı bir zaafı vardı.

"Drake yarın geliyor," dedi Cat, zihninden bilgileri çağırarak. Drake Henry'yle birlikte öğlene doğru gelecekti. Bir brifingin ardından, öğleden sonra Drake'e yeni evinde rahat etmesi için zaman tanıyacak, sonra da onu kasabada dolaştırarak çevreyi tanımasını sağlayacaktı.

Paige, "Yakışıklı erkeklerden bahsetmişken, Noah Yates'in gözleri hiç de zorlanmıyor," diye yorum yaptı.

Gannon karısına kıskançlık dolu sahte bir bakış fırlattı ve iri dirseğiyle onu dürttü. Ağabeyinin utancına rağmen, ünlü bir dergi tarafından En Seksi Reality TV Yıldızı seçilmişti. Gannon geleneksel İtalyan görünümünde annesini tercih ediyordu. Cat ise sarışın, çoğunlukla Alman olan babasına çekmişti.

Paige kıs kıs güldü. "Benim için değil. İkimizin de tanıdığı ve sevdiği bekar bir TV yıldızı için."

Cat alay etti. "Adam bir canavar ve benden nefret ettiğini açıkça belli etti."

"Kimse senden nefret edemez, balkabağım," dedi Pete King, babacan bir güvenle.

"Bilemiyorum. Bence nefretten çok kıvılcımlar var," diye araya girdi Paige.

Cat gözlerini devirdi. "Lütfen. Az önce yediğim iki kilo fettucini'yi kusmama neden olacaksın." Babası dalgınca sırtını sıvazladı.

"Bana Kedimizden nefret eden bu yakışıklı adamdan biraz daha bahset," diye sordu Angela, Gabby'yi kaldırıp torununu kucağına oturttuk.

Paige sanki Cat kendisinden bir metre ötede oturmuyormuş gibi, "Sözlü bir münazara maçına denk geldim ve o odadaki dumandan bir orman yangını başlatabilirdin," diye devam etti.

"Bu koca herife olan aşkın gözünü kör etmiş," diye karşı çıktı Cat, kardeşinin omzunu dürterek. "İki insanın birbirinden nefret etmesinin neye benzediğini bilmiyorsun."

Gannon ve Paige kendini beğenmiş bir bakış attılar.

"Noah Yates benden nefret ediyor ve kasabasını yok edip etmeyeceğimi görmek için her hareketimi izliyor."

"Senin hakkında çok güçlü hisleri var," diye kabul etti Paige. "Ve senin gerçekte kim olduğun hakkında hiçbir fikri yok. Ona maaşını şov bütçesine bağışladığını bile söyledin mi?"

Cat omuz silkti. "Neden onun benim para düşkününü bir cehennem cadısı olduğum teorisini çürütmek isteyeyim ki?"

"Fırtına geçtikten bir gün sonra insanları selden çıkarmak için burada olduğunu biliyor mu?" Gannon sordu.

"Ne yapıyordun?" Angela çığlık attı.

Cat kardeşine bir parça ekmek fırlattı. "Çok teşekkürler, Gann."

Annesi bir İtalyan operası versiyonuna başladığında yüzünü buruşturdu ve yüksek sesle neden böyle inatçı çocuklarla lanetlendiğini sordu.

Gabby küçük elleriyle kulaklarını kapattı.

"Birini çıkardın mı?" Pete sessizce sordu. Angela'nın gürültülü, canlı ve sizi sevgiye ve karbonhidratlara boğması muhtemel olduğu yerde, Pete sessiz destekleyici bir tipti.

Cat başını salladı. "Birkaç kişiyi dışarı çıkardım. Çizmelerini ödünç aldım." "Dikişler iyi tutuyor mu?"

"Harika çalıştı."

Başıyla onayladı. "Güzel."

Angela konuşmasını bitirmek üzereydi, Gabby'yi kalçasında zıplatıyordu.

"Noah'nın benim hakkımdaki yanlış izlenimini sürdürmesine izin vermeyi umursamıyorum."

"İnsanların seni hafife almasını ne kadar sevdiğini hepimiz biliyoruz," dedi Gannon hızlı bir sırtıışla.

Cat sinsice gülümsedi. "İnanın bana. Bana Hailer evlerine geri döndürmekten daha büyük zevk verecek tek şey, kasabasını dönüştürürken Noah'ın burnunu sürtmek olacak. O çakal suratlı pisliğe bir reality TV yıldızının neler başarabileceğini göstereceğim."

"Yakışıklı gelincik suratlı," diye düzeltti Paige.

Cat inledi. "İyi. Yakışıklı. Şeker kaplı bir ahmak olması çok kötü."

"Teyzenin konuşmasına dikkat etmesi gerekiyor, değil mi Gabby kızım?" Angela kucağındaki küçük kıza mırıldandı.

Cat, lokantanın yenilenmesi için bazı ön tasarımların üzerinden geçerken lokanta sahibi Reggie ile omuz omuza oturuyordu. Okulun kilitli olmayan malzeme dolaplarından birinden kurtarılan katlanır bir masanın etrafında toplanmışlardı.

Cat ekrandaki kat planını göstererek, "Arka köşeye fazladan bir kabin sıkıştırmak için yerimiz var ya da garsonlarınız için size ikinci bir istasyon verebilirim," dedi. "Böylece siparişleri almak için tezgâhın arkasında yığılmak zorunda kalmayacaklar.

"Bunun için seni sonsuza dek severler," diye sıırıttı Reggie bembeyaz gülümsemesiyle. Sesi Jamaika'daki evinin şarkı söyleyen aksanını taşıyordu.

"Tamam, sunucu istasyonu ile devam edeceğiz ve malzemeleri stoklayabilmeleri için birkaç raf ekleyeceğim ve belki de yeniden doldurmak için ikinci bir içecek çeşmesi bile sıkıştırabiliriz."

Reggie sanki sadece kendisinin duyabileceği bir ritme uyuyormuş gibi başını salladı. "Bu iyi, Cat. Gerçekten iyi."

Cat omuzlarını yuvarladı. O sabah altıdan beri güçlü bir şekilde çalışıyordu ve kafein ile salatanın onu öğleden sonraya kadar taşıyabileceğini umuyordu. "Bundan mutlu olmanı istiyorum. Tasarımla ilgili hoşuna gitmeyen bir şey olursa ya da daha sonra renklere ve kaplamalara , sesini yükselt. Bu sizin işiniz, sizin geçim kaynağınız. Kararları siz verin."

Reggie, "Bunu benim için Merry'de hayatın boyunca bedava kahvaltı edersin," diye söz verdi.

"Menüye beni dört yüz kiloya kadar şişirmeyecek ama yine de tadı güzel olan bir şey ekleyebilir misin?" Cat çok sevdiği muzlu krepleri düşünerek alay etti.

Reggie arkasına yaslanıp kollarını çizgili rugby gömleğinin üzerinde kavuşturarak, "Sadece senin için özel bir yemek yapacağım," diye söz verdi.

"O zaman anlaştık," diye güldü Cat. "Sen işinin başına dön, ben de mürettebatla biraz zaman geçirip

İnşaat planları. Bunları size ulaştıracağım ve eğer şehir müdürünüz dışarıdaki değişiklikleri onaylarsa, oluruz. Bu arada, ilk temizliğe yardımcı olması için oraya bir ekip göndereceğim." "Şehir yöneticisi" kelimelerindeki acıyı örtbas etmek için mükemmel bir iş çıkardığını düşünüyordu. Cat çoğunlukla mükemmel bir profesyonel olduğunu kanıtladı.

Reggie, "Sen bir meleksin Catalina," diye şarkı söyledi.

"Bunu cennetten krep yapan adam söylüyor," diye takıldı Cat.

Kapının çalınmasıyla bakışları kapı aralığına kaydı. Kapının çerçevesine yaslanmış Noah'yı gördüğünde yüzündeki gülümseme kayboldu. "Erken geldim," dedi. Kot pantolon, Oxford ve yumuşak gri bir kazak giymişti. Bir elinde iki kahve tutuyordu.

dizüstü bilgisayardaki saate baktı. "Fazla değil.

Reggie ve ben de tam buradaki işimizi bitiriyorduk."

"Tekrar teşekkür ederim Cat," dedi Reggie, Cat'in uzattığı eli görmezden gelerek ve onu kucaklamak için kendine çekerek. Bir an için bir o yana bir bu yana sallandılar ve Cat kapı aralığında gizlenen kıyamet bulutunu unuttu.

Reggie'nin kucağından geri çekildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Bunu iyiden daha iyi hale getireceğiz," diye söz verdi ona.

"Zaten gördün. Görüşürüz." "Hoşça kal, Reg."

Noah'nın omzuna bir tokat atmak için kapıda durakladı. "Arkadaşım Cat'e iyi davran," dedi Noah'ya. "O hepimizi iyileştirecek."

Cat, Reggie'nin odadaki tüm iyi hisleri de beraberinde götürerek gidişini izledi.

"Sen yapmak bazı büyük Sözler için bunlar insanlar," Noah cesaret etti.

Cat soğukkanlılıkla ona baktı. "Asla verebileceğimden fazlasını vaat etmem."

Homurdandı. "Dünkü toplantı," diye başladı. "Bu projeyi senin yürütmeni beklemiyordum."

Kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. "Sadece güzel bir yüz olduğum için mi?"

"Evet," dedi hiç utanmadan. "Kamera önünde hayatını kazanan güzel bir yüz."

"Ben yüzümden daha fazlasıyım, Noah. Ve daha fazlası, işleri halleden şeydir."

Noah ona ihtiyatla baktı. "Sanırım göreceğiz. Sana kahve getirdim. Kibarlık olsun diye değil, kibarlık olsun diye."

Adamın uzattığı fincanı kapmak için hamle yaptı. "Düşüncesiz hediyeni cömert olduğunu düşündüğüm için değil, hayatta kalmak için kafeine ihtiyacım olduğu için kabul ediyorum."

"Kahve ateşkesi," diye başını salladı Noah. "Önümüzdeki on beş dakika için."

"On beş dakika boyunca kibar olabilirim."

"Sanırım göreceğiz," dedi, kendi sözlerini ona karşı çevirerek. "Demek Noel Festivali hakkında sorularınız vardı."

"Evet. Yani bir aylık turizm gelirini bir günde nasıl telafi etmeyi umuyorsunuz. Tam olarak Noel Baba değilsiniz."

"Hayır, ama ben çok düzenli, kendini işine adanmış bir mucize işçisiyim. Kimse bana hayır diyemez." İş moduna geçti. Tüm kariyerini kendisini küçümseyen erkeklerle uğraşarak geçirmişti. Daha önce hep yanıldıklarını kanıtlamıştı ve burada, Merry'de de Noah'nın yüzündeki o şüpheci sırtışı silmek için elinden geleni yapacaktı.

Cat dizüstü bilgisayarından bir belge çağırdı ve okulun terk edilmiş ofisinde bulup geçici ofisi olarak gördüğü sınıfa taşıdığı dinozor yazıcıya gönderdi. Programın bütçesi o kadar kısıtlıydı ki yeni bir yazıcının eklenmesi tüm programı çökertebilirdi.

"Bu planın taslağı," dedi ve on altı sayfayı ona uzattı. "Son halini vermeden önce bu hafta daha da geliştireceğim. Bu yüzden, içinde sorun olan bir şey varsa, en kısa zamanda bilmem gerekiyor."

"Peki bir şeyle ilgili bir sorunuz olursa ne yapacaksınız?"

"Endişelerinizi kibarca dinleyin ve size her şeyin neden işe yarayacağını üç yaşındaki bir çocuğun anlayabileceği terimlerle açıklamaktan büyük zevk alın."

"Kahvemi geri almamı mı istiyorsun?"

"Benim," dedi, parmakları fincanı sıkıca kavrarken. "İşte önemli noktalar. Programın yanı sıra bir dizi Facebook reklamı ve coğrafi olarak hedeflenmiş sosyal medya paylaşımları sayesinde, üç eyalet bölgesindeki herkese festivali hatırlatacağız. Birçoğu B-roll - halk tamamlayıcı görüntüler - çekeceğiz.

Kalabalık çekimleri, ana röportajlar ve çekimlerle kesilen şehir videosu gibi."

"İnsanların sırf televizyona çıkmak için festivale gelmek isteyeceklerini mi düşünüyorsunuz?" diye sordu.

Kedi sıırıttı. "Evet. Dört hafta boyunca satışını büyük bir amaca destek olmak ve finalde yer alma şansı? Noel arifesinde buraya binlerce insan gelecek."

Noah homurdandı ve sayfaları gözden geçirmeye devam etti.

"Pazarlama, Merry'nin haberi yaymamıza yardımcı olabilmesi için sosyal medyayı kullanan tüm satıcılarınız ve perakende mağazalarınız için gönderiler tasarlayacak. Şimdiden, geçmiş ziyaretçilerden mesaj ve e-posta bombardımanına tutulduklarını söyleyen birkaç mağaza ve restoran sahibiyle konuştum. Bu ziyaretçileri fuara yönlendirerek ve onlara bunun kimsenin kaçırmak istemeyeceği müthiş bir tatil partisi olacağını hatırlatarak bu ilgiden faydalanabiliriz."

"Aslında bu korkunç bir fikir değil," diye itiraf etti

Noah. "Tabii ki değil."

"Peki ya Noel arifesi?"

"Noel arifesi Merry için her zamanki gibi bir iş, ekip içinse epik boyutlarda bir karmaşa olacak. Parktaki ağaç ışıklandırmasını, hem Merry sakinleriyle hem de dışarıdan gelenlerle teke tek çekimler yapacağız, bando ve dans, Noel Baba," diyerek odaklanmaya karar verdikleri sahneleri sıraladı.

Noah parmağını kaldırdı. "Ağaç ışıklandırması hakkında."

Sözümü kesti. "Biliyorum. Elli yıldır süslü olan ağaç fırtınada ağaç cennetine gitti. Üzerinde çalışıyorum. Noel arifesini her yerden insanları çekecek büyük bir etkinlik haline getirmeyi umuyoruz. Bu iyi hissettiren bir hikaye ve sıcak çikolata, hediyeler ve kurabiyeler için harcadıkları her doların doğrudan Merry'nin ekonomisine geri döndüğünü bilecekler."

"Yine de normal bir yıl boyunca getireceğimize yakın olmayacak."

"İşte bu yüzden Noel'den sonraki hafta çok büyük olacak. Parktaki ışıklara her gece havai fişekler eşlik edecek ve mevcut müzakereler nedeniyle henüz adını vermeme izin verilmeyen üç müzik sanatçısından teyit aldık, kim olacak

o hafta parkınızda konserler verecek. Her Grinch izleyicisinin kalbini o kadar çok Noel ruhuyla dolduracağız ki, Merry önümüzdeki beş yıl boyunca Noel ile eş anlamlı olacak."

Noah kaşlarını çatarak raporu gözden geçirdi. "Bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama-"

"Evet, ben o kadar harikayım," dedi Cat, onun sözünü keserek. Saatini kontrol etti ve kahvesinin geri kalanını içti. "Gitmem gereken bir yer var. Bunu aklında tut ve beni kızdırmayacak herhangi bir notun ya da fikrin varsa bana e-posta gönder."

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "E-posta için kavga etmemiz daha zor olacağı için mi?"

"Umarım," dedi kendi kendine alaycı bir gülümsemeye. "Sanırım bugün iyi iş çıkardık."

"Adil uyarı, Yates. Bu süreçte ne kadar ilerlersek, o uykusuz kalacağım. Ve bu olduğunda, kasıklarına sıcak kahve dökme olasılığım çok daha yüksek olacak."

"Size sadece buzlu kahve temin edeceğimden emin olabilirsiniz."

Cat başını salladı. "Özür dilerim. Noah 'Let Me Piss on Your Parade' Yates az önce bir şaka mı yaptı?"

Bakışlarını ona dikti. "Belki de sandığım kadar boş ve kendine takıntılı biri değilsindir. Ve eğer değilsen, o zaman belki de sana bu kadar sert davranmak zorunda değilimdir."

"Çok fazla belki var."

Kâğıtları bir araya topladı ve postacı çantasına yerleştirdi. "Bırakayım da sen işine dön o zaman."

Başını salladı, telefonuna uzanmaya başlamıştı bile. "Kahve için teşekkürler," dedi Cat.

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler."

Kapının hemen önünde durdu ve ona tekrar baktı. "Başarısız olmanı gerçekten istemediğimi biliyorsun, değil mi?"

Biliyordu ve henüz onun kışına tekme basmamış olmasının tek nedeni de buydu. "Biliyorum. Sen sadece kasabanı öcünden korumaya çalışıyorsun."

Noah başını salladı. "Öyleyim. Ve ne gerekiyorsa yapacağım." Cat onun bakışlarına karşılık verdi.

"Ben de öyle."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Noah park alanını geçerek cipine doğru ilerledi. Toplantının iyi geçtiğini düşündü ve Cat'in Merry'ye çok ihtiyaç duyduğu kalabalığı çekmek için gerçekten bir planı olduğu gerçeğinden dolayı bir parça rahatlama yaşadı. İşe yarayıp yaramayacağını zaman gösterecekti.

Rahatsız edici derecede açık olan bir şey vardı ki, Cat ne kadar yetkin ve becerikli görünürse, o da onu o kadar çekici buluyordu. Bu da en iyi ihtimalle uygunsuz, en kötü ihtimalle de düpedüz aptalcaydı.

Noah kadın söz konusu olduğunda biraz daha açık fikirli olmaya istekli olsa da, gardını yüksek tuttuğundan emin olmak istiyordu. Tüm bu TV şovu olayı patladığında işleri halletmeye hazır olması gerekiyordu.

"Baba!"

Sara tüm gücüyle ona doğru koşarken o da etrafında döndü.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, aynı anda hem spontane kucaklaşmadan heyecanlanmış hem de sevgili kızının okulda olmamasına sinirlenmişti.

"Öğle yemeği vakti. Okul bahçesinden çıkmamıza izin verdiler, hatırladın mı?"

Doğru. Okul bölgesinin nüfusu çoğunlukla kasaba sınırları içinde yaşayan öğrencilerden oluşuyordu. Ortaokuldan itibaren öğrencilerin öğle yemeği için dışarı çıkmalarına izin veriliyordu.

Hoşuna gitmedi.

"Benimle öğle yemeği yemek ister misin?" diye sordu, küçük kızını görünce heyecanlanmıştı.

"Elbette. Ama takviminizde bir toplantınız olduğunu gördüm..." Sara durdu ve derin bir nefes aldı. "Kedi Kral," dedi saygıyla.

Egosu atışı tam ortasından vurdu. Elbette Sara Cat'le tanışmak istiyordu. Bu kadın Sara'nın taptığı her şeyi temsil ediyordu: şatafat, cazibe ve şöhret.

"Peki, onunla tanışabilir miyim? Yani, beni tanıştırır mısın?"

Noah'nın zihni aşırı hızda çalışmaya başladı. Cat çocuklara iyi davranacak türden bir ünlü müydü? Sara'nın bir reality TV idolüyle tanışmasını gerçekten istiyor muydu? Öte yandan, eğer bir sağlayabilirse, muhtemelen tüm tatil sezonu boyunca çocuğunun en büyük kahramanı olacaktı.

"Aman Tanrım! İşte orada," diye tısladı Sara, Cat bir eliyle telefonuna bakıp diğer eliyle bir aracın kilidini açarak binadan çıkarken yarı arkasına saklanarak.

Kahretsin.

Bir an önce karar vermeliydi.

"Uh, Cat? Bir saniyen var mı?" Noah seslendi.

Durdu ve kaşlarını çatarak başını kaldırdı. Ama Sara'nın kelimenin tam anlamıyla Nuh'un koluna yapıştığını görünce gülümsedi. *Görünüşe bakılırsa gerçek bir gülümsemeydi bu. Ya da çok iyi bir oyuncuydu ve zamanını realite televizyonunda harcıyordu,* diye düşündü Noah keskin bir farkındalıkla. İnsanları çocuklarla, özellikle de kendi çocuklarıyla olan ilişkilerine göre değerlendiriyordu.

"Elbette," dedi ve onlara doğru yürüdü, adımları sanki iş botlarıyla bir otoparkta değil de podyumda yürüyormuş gibi etkileyiciydi.

"Bu benim kızım Sara," dedi Noah, ellerini kızının omuzlarına koyarak ve kızını yıldıza doğru hafifçe iterek. "Sizin hayranınız gibi görünüyor."

"Hey, Sara," dedi Cat elini uzatarak.

Sara gözlerini kocaman açarak elini salladı. Kelimeler ağzından çıkmadan önce ağzı birkaç kez açılıp kapandı. Ve çıktıklarında, bir gelgit dalgasıydı.

"Aman Tanrım. Catalina King ile tanıştığıma inanamıyorum. Sen en iyisisin! Programınız harika! April'in evini yeniden inşa edeceğinize inanamıyorum. Geçen sefer siz şehirdeyken babam ve ben tatildegdik, o yüzden sizinle tanışamadım. Ama April ve ben kankayız ve ona tekrar yardım edebilmek için giyim koleksiyonunu bırakıp gelmeye karar vermen harika bir şey."

Cat güldü ve Noah karnında rahatsız edici bir sıcaklık hissetti. Bu kadından hoşlanmaya hazır değildi. Belki ona tahammül etmeyi öğrenebilirdi ama ondan hoşlanması imkânsızdı... Sara'ya kızı gezegendeki en ilginç insanmış gibi baksa bile.

"Vay canına. Teşekkür ederim," dedi Cat, eli hâlâ Sara'nın ölümcül pençesindeydi. "Baban hepimizin burada olmasında oldukça etkili oldu."

Sara'nın kaşları havaya kalktı. "Ciddi misin?" Sara, Cat ve Noah arasında bir ileri bir geri baktı ve Noah kendini dev bir pislik gibi hissetti.

"Elbette. Baban olmasaydı burada hiçbir şeyi tamir edemezdik."

Sara, yedi ya da sekiz yaşından beri o kahverengi gözlerinde görmediği bir bakışla ona baktı. Kahramana tapınma. Bu noktada, Cat'in bunu onu kıskırtmak için yapıp yapmadığını bile umursamıyordu. Bir dahaki sefere Sara'yı ev ödevi ya da sebze yeme konusunda sorguladığında bu övgülerin göz açıp kapayıncaya kadar biteceğini çok iyi biliyordu.

"Bu gerçekten harika baba," dedi Sara. "Ee, Cat. Bir ara akşam yemeğine gelmek ister misin?"

Noah gözlerini kırıştırdı ve boğazını temizledi.

Cat ona baktı ve Noah'nın onu en son isteyeceği yerin yemek odası olduğunu bilerek şeytani bir şekilde sırtıttı. "Çok isterim."

"Aman Tanrım? Gerçekten mi? Çünkü fırtına yüzünden yerlerinden olan pek çok insan bizimle kalıyor ve her gece büyük yemekler yiyoruz, çok da eğlenceli oluyor. Gerçekten büyük bir aileye sahip olmak gibi!"

"Evinizi komşularınıza mı açtınız?" Cat şüpheli bir kaş kaldırarak Noah'ya sordu.

"Evet," diye yanıtladı Sara onun yerine. "Şu anda sekiz misafirimiz var - onlara misafir diyoruz ki kendi evlerinde kalamadıkları için kendilerini kötü hissetmesinler. On iki misafirimiz vardı ama bazıları aileleriyle kalmaya gitti. April, annesi ve babası bizimle kalıyor, yani beni görmeye gelersen onlarla takılabilirsin. Babam onu kurtardıktan sonra Bayan Pringle'ı bizimle kalması için ikna etmeye çalıştık. Ama tekerlekli sandalyede ve merdivenler yüzünden evin içinde dolaşamıyor."

Noah, Cat'in yüzünü izliyordu ve yüzünde gerçek bir şaşkınlık ifadesinin belirdiğini gördü. "Bayan Pringle?" Cat sordu. "Tekerlekli sandalye ve kurabiye, değil mi?"

"Bu o," diye sırttı Sara.

Cat tekrar Noah'ya baktı, ifadesi okunamıyordu.

"İnanılmaz," diye mırıldandı başını sallayarak.

Noah ona neyi bu kadar inanılmaz bulduğunu sormak üzereydi ki Sara Cat hakkında bildiği her şeyi anlatmaya başladı.

"Kardeşinden tam iki dakika daha küçüksün, değil mi?" Sara sordu.

Cat, tekrar eğlenmeye başlamıştı, başını salladı.

"Keşke bir erkek ya da kız kardeşim olsaydı," diye iç geçirdi Sara.

"Ama annemle babam boşanmak zorunda kaldı, bu da berbat bir şey."

Noah elini yüzünde gezdirdi ve gözlüklerini devirdi. Sara'yı önümüzdeki dört saniye içinde okula geri götürmezse, tüm aile sırlarını ve utançlarını potansiyel düşmanına anlatacaktı.

"Arkadaşların güzel yanı da bu. Onlara bir erkek ya da kız kardeş kadar yakın olabilirsin," dedi Cat bilgece. "Bahse girerim sen ve April kardeş sayılırsınız."

Sara parladı. "Gerçekten öyleyiz! Peki, ne zaman geliyorsunuz? Bu akşam mı? Bugün olmaz çünkü okula dönmem gerekiyor. Ama bu gece iyi."

Cat güldü. "Peki, akşam yemeğinde ne var?"

Sara etrafında döndü. "Baba? Pizza falan yiyebilir miyiz? Bir dakika. Cat lahana salatası ve siyah fasulye çorbası seviyor," diye tekrarladı. "Şunu bulabilir miyiz?"

Noah bir elini kızının motorlu ağzının üzerine bastırdı. "Tatlım, sanırım diğer konuklarımıza da danışsak iyi olacak çünkü Cat'in yanında bir kamera ekibi getirmek istediğine dair bir his var içimde."

Cat başını sallıyordu. "Gerçekten, gerçekten isterdim. Hem de çok."

Harika. Şimdi zaten aşırı kalabalık olan evi, ulusal bir izleyici kitlesi için bir kamera ekibinin incelemesi altında olacaktı.

Sara elini çekti ve bir aşağı bir yukarı zıpladı. "Onlara sorun olup olmadığını sorar mısın? Soracak mısın baba?"

Dişlerini sıkarak içini çekti. "Sanırım."

"Bana haber vereceksin," dedi Cat. Bu bir soru değildi.

Noah hızlıca başını salladı. "Şimdi izin vererseniz, bu genç bayanı okula geri götürmeliyim."

Cat'i yanlarına taşınmaya davet etmeden önce Sara'yı alıp kendi cipine bindirmek üzereydi ki, parlak siyah bir kamyonet camları açık, müziği bangır bangır açarak otoparka girdi.

Kedi, kollarını başının üzerinde V şeklinde kavuşturarak bir hoş geldin narası attı.

Kamyon hızla durdu ve iki adam dışarı fırladı; biri kısa boylu, şık bir pantolon ve sarı kareli bir gömlek giymişti. Diğeri uzun boylu ve genişti ve belli belirsiz tanıdık görünüyordu. Uzun boylu olan önce Cat'e ulaştı ve dramatik bir kucaklamayla ayaklarını yerden kesti. Onu tekrar yere yatırmadan önce ağzına gürültülü bir öpücük kondurdu. "Hey, güzelim."

Uzun boylu ve kendinden emindi, sanki yıllardır insanlar ona ne kadar harika olduğunu söylüyormuş gibi.

Noah anında rahatsız hissetti ve nedeninden emin değildi.

"Hey, sen! Yüzünü özlemişim," diye güldü Cat, adamın yüzünü kavrayarak. Adam onun yere düşmesine izin verdi ve Cat eğilip ikinci tek koluyla sarıldı. "Henry, sensiz deliriyordum."

Kırpılmış bir İngiliz aksanıyla, "Tabii ki öyle," diye açıkladı. "Umarım şimdiden her şeyi berbat etmemişsinizdir."

Cat, Sara'ya doğru başını sallayarak, "Etkileyici kulaklar, Henry," dedi.

Henry, Sara'ya göz kamaştırıcı bir gülümseme göndererek, "Özür dilerim, hayatım," dedi.

Sara kıkırdadı ve Noah kızının beyin sarsıntısı geçirmiş gibi hafif sersemlemiş göründüğünü fark etti. İhtiyacı olan son şey, Sara'nın erkeklere karşı yeni edindiği takıntıyı artıran erkeklerdi. Tam onu sürükleyerek götürmek üzereydi ki Cat kolunu uzun boylu adamın koluna doladı ve onu yanına çekti. "Sara, seni arkadaşım Drake'le tanıştırmak istiyorum. Onun da kendi şovu var."

Sara, Noah'nın yüzünde bir daha asla görmemeyi umduğu bir kızıl tona büründü.

"Selam Sara. Tanıştığımıza memnun oldum." Drake -tabii ki adı Drake'ti- dostça bir selamla Sara'nın kolunu sıktı. Noah, Sara'nın

Bu. Kızının yüzündeki lepistes balığı ifadesinden hoşlanmamıştı ve açıkçası Cat'in ona parıldayarak bakması da umurunda değildi. *Kendine bir oda bul.*

"Noah," dedi selam verircesine ve Drake'in elini çelik gibi kavradı.

"Drake. Seninle tanışmak harika. Bu güzel bayanla tekrar çalışacağım için heyecanlıyım," dedi Drake ve Cat'in parmak eklemlerini dudaklarına götürdü.

Cat'in telefonu çaldı. Ekrana kaşlarını çatarak baktı ve başını salladı. "Geç kaldığımı biliyorum Henry. Takvimimden çık ve bana mesaj atmayı kes!"

Henry omuz silkti. "Neden seninle parklar müdürüyle buluşmaya gelmiyorum, böylece bana yol hakkında bilgi verebilirsin."

"Önce yerleşmek istemiyor musun?" Cat sordu. Henry homurdandı.

"İyi çünkü sana çok ihtiyacım var," dedi Cat başını yana eğerek. "Sara, Henry benim çok İngiliz, çok kibirli asistanım."

Henry ona göz kırparak, "Merhaba Sara," dedi. Sara kıkırdadı ve sonra duracak gibi görünmedi.

Noah, Sara'nın kulaklarını kapatması gerektiğini hissetti. Amerika'nın ev tadilatçısı sevgilisinin flörtöz tarafına tanık oluyordu ve bu hiç umurunda değildi. Onlardan biriyle mi çıkıyordu? *İkisiyle* de mi? Bunun bir önemi var mıydı?

Bir şey açıktı, Cat Sara'nın tutunmasını istediği türden bir rol model değildi.

"Sara, seninle tanışmak harikaydı. Noah, bu akşam için bana haber ver ki evet çıkarsa küçük bir ekip hazırlayabileyim. Numaram sende var mı?"

Noah başını salladı.

"Hadi, Sar. Seni okula geri götürelim," diye ısrar etti Noah. Sara karşı çıkacak gibi oldu ama Drake ve Henry ona göz kırpıp vedalaşınca konuşma gücünü yeniden yitirdi. Noah onu yarı sürükleyerek, yarı taşıyarak SUV'ye götürdü ve kararsızca içine tıktı.

"Aman Tanrım, baba. Bu hayatımın en muhteşem anıydı," diye haykırdı. "Cat King! kadar muhteşem ki, yanındaki adamları gördünüz mü? O kelimenin tam anlamıyla en havalı, en güzel

Hayatımda tanıdığım en iyi insan. Sence bu iki adam da onun erkek arkadaşı mı?"

Dur işaretine yaklaştıklarında Noah frene biraz fazla sert bastı. "Neden bunun havalı olacağını düşündün ki?"

Sara ona yan yan baktı. "*Sex and the City*'nin tekrarlarını izledim. Bazen insanlar bir ilişki içinde olmak istemezler. Bazen sadece eğlenmek isterler."

Noah kimi daha çok lanetlemek istediğinden emin değildi. Catalina King ya da Samantha Jones.

Cat'in bir kamera ekibi ve kızının nutkunu tutmasına neden olan yakıcı erkek arkadaşlarıyla birlikte evine girmesine izin vermeden önce cehennem donardı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

O sinsi orospu çocuğu, tıpkı Cat'in bildiği gibi, onu evine almaktan kaçmaya çalıştı. Geçici kahve ateşkesi kısa sürmüştü. Elbette, kızını tanıştırmasına yetecek kadar uzun sürmüştü. Sara zeki, çekici ve eğlenceliydi. Bok kafalı babasının tam tersiydi.

Cat kızın annesine çekmiş olduğunu tahmin etti.

Drake ve Henry görkemli girişlerini yaptıktan sonra, Noah'nın hoş sohbetleri bir düğmeye basılmış gibi kesildi.

Göz açıp kapayıncaya kadar minnettar bir babadan Yargıç McJudgerson'a dönüşmüştü. Sara'yı cipine bindirirken ona attığı bakış? O ifadeyi çok iyi biliyordu. Yargı, hızlı ve kesin.

İnsanlar sık sık onu yargılama dürtüsü hissediyordu. Seks hayatı (ne sürük!), gardırobu (tasarımcı elbiseleri ve fanilalar?), insanlarla etkileşim şekli (çok arkadaş canlısı veya çok kibirli), hepsi kamuoyu için yemdi. Ve Cat'in umurunda bile değildi. Hayatını kendi seçtiği şekilde yaşadı.

Eşit derecede sıkı çalışır ve oynardı çünkü aksi takdirde ne anlamı kalırdı? Hoşlandığı erkeklerle sıradan cinsel ilişkilerden zevk alıyordu. Ve bazı günler, sadece tayt giymek ve bir garsonu kızartmak istiyordu.

Her şeyi kendi bildiği gibi yapıyordu, bu yüzden de Noah ona ters ters bakarken onun yemek masasında oturuyordu. Cat adamın onu büyülediğini kabul etmek zorundaydı. Bir adam nasıl olur da bir an ona ateş püskürür, sonra da komşularından birini kurtarmaya çalışırken neredeyse boğulurdu? Adamın kışını gemiye çektiği sel sırasında daha önce tanıştıklarını fark ettiğinde şok olmuştu. Bu bilgiyi şimdilik kendine saklayacaktı. Ve karnına en büyük yumruğu indireceği zaman, bu bombayı ona patlatacaktı.

Paige çatık kaşlı Noah'ya bire bir görüşmeleri onun ön salonunda ayarlamak istediğini açıklıyordu. Bu arada, bir kameraman kadın,

Sesçi ve PA çoktan yıpranmış halıyı ve rahat mobilyaları milyonlarca metre kabloyla kaplamıştı. Yarım düzine insan da merdivenlerden gürültüyle inip çıkıyor, ev sahiplerini selamlamak için kafalarını içeri uzatıyorlardı.

Felipe adında şişman bir kedi ayak bileklerine dolanmış, bir motorbottan daha yüksek sesle mırıldanıyordu.

Düz siyah saçlarını küt bir kuyrukla arkadan bağlamış olan Kathy, Cat'in yanındaki rahat yemek masasına yerleşti. "Tekrar buraya döndüğümüze inanamıyorum," diye iç geçirdi.

Cat arkadaşının elini okşadı. "Bu berbat bir şey."

Kathy'nin gülümsemesi yorgun ama genişti. "Seni ve uygunsuz ağzını özledim."

"Ben de seni özledim ve şimdi önümüzdeki sekiz hafta boyunca birbirimizin arkadaşlığından tekrar keyif alacağız."

Jasper masaya doğru eğildi ve Kathy'ye bir fincan çay uzattı. Yüzüne gerginlik çizgileri kazınmıştı. Simsiyah saçları sanki iki eliyle karıştırmış gibi dağınıktı. Cat işaretleri hatırladı, kriz zamanlarında kendini ne kadar zorladığını hatırladı.

"Bir dakikan var mı?" diye sordu Jasper, sesini alçak tutarak.

Nuh'un evinin birinci katında bir düzine insan dolaşırken fısıldaşmaya gerek yoktu. Adamın tedirginliğini anlayabiliyordu. Sadece kendi alanında onu sıkıştıran fazladan birkaç aile değil, aynı zamanda oturma odasında gerçekleşmeye hazırlanan bir reality TV şovunun daha iyi bir kısmı da vardı.

"Ah, tabii," dedi Jasper, bir elini saçlarının arasında gezdirerek.

Cat'i koridorda takip etti. Mutfak yemek pişiren ve iyi huylu bir şekilde tartışan insanlarla doluydu. Oturma odasında ya da salonda iki genç video oyununda kapışlıyordu. Sonunda evin arka tarafında, Cat'in ne işe yaradığını anlayamadığı bir oda buldu. İki pencere arasındaki arka duvar boyunca, kurgu ciltli kitaplar, Sweet Valley High serisinin büyük bir kısmı ve *Men's Health*'ten *Teen Vogue*'a kadar çeşitli dergilerle dolu bir kitaplık vardı. Köşede Rhode Island büyüklüğünde süet bir fasulye torbası vardı. Uzak duvarı iki havalı yatak kaplıyordu ve sanki bir arabadan daha ağırmış gibi görünen ve birini Narnia'ya taşıyabilecek bir gardırop için hala yer vardı.

"Ofisime buyurun," diye şaka yaptı Cat.

Jasper yumuşak sesinde hiçbir eğlence belirtisi olmadan, "Noah buraya boktan odası diyor," dedi.

Cat o sesi, o bakışı biliyordu. Yorgun bir adamdı. Ailesine bakma konusunda başarısız olduğunu düşünen bir adam. Daha önce de bu yollardan geçmişlerdi, yaralanması maaşını elinden almıştı. Bu kez Doğa Ana'ydı ve o kaltak Veronica güzelim evlerini ellerinden almıştı.

Ama acımak hiçbir şeyi düzeltmez.

"Jasper, şu anda çok meşgul olduğunu biliyorum. Ama bana yardım edip edemeyeceğini merak ediyordum."

"Elbette. Neye ihtiyacınız var?" Jasper Hai yorgun ve bitkin olmasına rağmen yardım etmeye hazırды. Neşeli ruh buydu.

"Bu oldukça büyük bir iyilik. İş gücümüz az." Teknik olarak bu bir yalan değildi. İki yüz mil yarıçaplı alandaki inşaat firmalarının çoğu New Haven'da kamp kurmuşlardı ve orası da aynı derecede ağır bir darbe almıştı. Gannon'ın harekete geçmeye hazır bir King ekibiyle ortaya çıkmış olması Cat'in zihninde bunu dengeliyordu. Ama Jasper'ın bunu bilmesine gerek yoktu.

"Tam zamanlı çalıştığını biliyorum-" diye başladı.

Ama başını sallıyordu. "Bundan hemen önce beni yarı zamanlı olarak kestiler..."

Bu adam bir türlü rahat edemiyor muydu? Cat sessizce işverenine lanet okudu ve şirketi küçük bir ziyarette bulunmayı aklına not etti.

"Eğer vaktin varsa. Biraz işgücü kullanabilirim. Sana ödeme yapabiliriz elbette. Biraz temizlik, biraz da taşıma işi olacak." Jasper'ın elektrikli aletler konusundaki şüpheli yeteneği Cat'in aklında hâlâ tazeydi. "Ve başka bir şey daha var." Omzunun üzerinden baktı.

"Ne?" Jasper onun kurnazlığına tepki gösterdi.

"April'in ağaç evi."

"Onun için bir ağaç ev mi yapıyorsun?"

"Aslında yapıyorsun," dedi Cat.

Jasper doğruldu, omuzları çöküklükten kurtuldu. "Ciddi misin? Benim inşa mi istiyorsun?"

Cat kelimelerini dikkatle seçerek başını salladı. "Gannon bazı planlar yapacak ve ben de onunla birlikte oturup

April'in ne istediğini ona anlatın. O zaman birkaç yardımcıyla birlikte liderliği üstlenebilirsiniz." Onu keskin ve tehlikeli olanlardan uzak tutan birkaç yardımcı.

"Bu harika olurdu," diye başını salladı. "Evet. Bunu yapmayı çok isterim." "Harika," dedi Cat rahatlamış gibi yaparak. "Aklımdan çok şey çıktı. Ben senin

Numaramı ustabaşıma ver, yarın seni arayacak. Sen sadece çalışabildiğin kadar çalış. Ailenizle geçireceğiniz zamanı kaçırmamanızı ya da işten daha fazla izin almanızı istemiyorum. Bunun sizin için stresli bir dönem olduğunu biliyorum."

Jasper dirseğiyle onu dürterek, "İyi arkadaşlarla o kadar da kötü değil," dedi.

"Siz bunu atlatacak ve daha da iyi olacaksınız." "Geçen sefer de böyle demiştin," diye hatırlattı ona.

"Ve *tabii ki* haklıydım çünkü ben ünlü bir dahiyim."

"Ağaç ev bir sürpriz mi?" Jasper sordu. "Yani, öyle olsaydı harika olurdu."

"Kesinlikle," diye başını salladı Cat. "Burayı Nisan ayı boyunca hizmet odası olarak anacağız."

"Şeytani," diye sıırttı Jasper. Elini kaldırdı ve Cat bir tokat attı.

O.

"Takım Hizmet Odası."

Jasper yemek odasına döndü ve Cat bir an için mesajlarını kontrol ediyordu. Henry burada olduğu için mesajların bir kısmıyla o ilgileniyordu, bu yüzden henüz tamamen bunalmamıştı. Ekibin bire birlerin ilk resmi turları için salondaki ışıkları ayarladığını duyabiliyordu. Ve tepedeki ayak seslerinin gürültüsünü. Muhteşem bir evdi. Noah'ın bu kadar karakterli ve tarihi bir ev seçtiğini görünce şaşırmıştı. Ellerini sürmek, pervazlardaki boyayı kazımak, duvarları yeniden sıvamak, döşemeleri eski görkemli günlerine döndürmek için can atıyordu.

Burayı ele geçiren şanslı bir müteahhit olacaktı. Bir gün güzel bir aile evi olacaktı. Bir vitrin, ama yaşanabilir bir vitrin. *Eğer mutfak yeniden tasarlanırsa. Bir ada koyun, şu yerleşik ziyafetlerden biri için yeterince büyük bir tane. Ve arka sundurma-*

"Jasper'ın eline elektrikli bir alet vermenin, bir uzvunu kesmesi için ona yalvarmak gibi bir şey olduğunun farkındasın, değil mi?" Noah kuru bir sesle sordu

kapı aralığında onu yenileme fantezilerinden çekip çıkarıyor. "Kendisinin olmayabilir, ama olması kaçınılmaz."

"Oh, yine benimle mi konuşuyorsun? Ne güzel."

Yeşil gözleri sertleşti. "Ben sadece yaralanabileceğini söylüyorum. Gerçi bunun kameralar için bir oyun olacağından eminim."

Cat saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve bir kaşını kaldırdı. Onun kendisini çığlık çığlığa bir öfkeye sürüklemesine izin vermeyecekti. Hayır. Sakinliğini korursa muhtemelen onu daha da kızdıracaktı. Ona neye mal olursa olsun.

"Burada ne arıyorsun?" diye sordu, şeftali ve kremanın yanında bir tutam da arsenik vardı. Tırnakları avuçlarına hilaller çiziyordu.

"Ben burada yaşıyorum."

Hadi canım, Kaptan Apaçık. "Demek istediğim, koridorda gizlenerek ne yapıyorsun?"

Odaya girdi, üzerinde tedirginlik vardı ve kitaplığa doğru ilerledi. Bir yığın ciltli kitabı ve bir aile fotoğrafını düzeltti ve omuzlarını silkti. "Burada ne yaptığımı bilmiyorum. Burası artık benim evim bile değil. Eskiden öyleydi. Şimdi herkes burada yaşarken ben sadece köşelerde gizleniyorum. Artık bir kedim bile var." Felipe çalımlarla kapının önünden geçerken onu işaret etti. "Selden önce kimseye ait değildi. Devre mülk kedisi gibi ziyaret ettiği yedi ev vardı ve şimdi yerleşmek istediği yerin bu ev olduğuna karar verdi. Ben kedileri sevmem bile."

Onun için üzölmeyecekti. *Hayır. Buz Kraliçesi Modu nişanlandı.*

"Onları hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyorum." Noah ellerini ceplerine soktu ve gözlerini ayırmadan arka bahçesine baktı.

İtirafı Buz Kraliçesi Modunu devre dışı bıraktı.

"Noah, aptallık etme."

"Sel felaketine hazırlıksız yakalandık. Evlerini terk etmek zorunda kalan sakinlerimiz var. En büyük gelir kaynağımızın iflas etme ihtimali var. Ve tüm bunları düzeltmek için size güvenmek zorundayım."

Adamın en çok endişelendiği kısmın bu olduğuna dair bir his vardı içinde. "Kimseyi hayal kırıklığına uğratmıyorsun. Hiçbir kasaba on beş santimden fazla yağmura karşı tamamen hazırlıklı olamaz. Bu mümkün değil. Senin

tüm sakinler evlerine dönecek. Evinizi geri alacaksınız. Ve Noel Festivali muhteşem olacak."

İkna olmuş görünmüyordu.

"Bu kasaba mı? Bu insanlar? Burası benim hayatım ve geçim kaynağım. Ben burada . Şimdiye kadar Şükran Günü'nden sonraki güne hazırlanmak için süsleri sayıyor olurduk. Noel'imiz olmadan Merry'yi hayal edemiyorum. Büyürken en sevdiğim şeydi."

"Farklı olacak," diye kabul etti Cat, pencerenin önünde ona katılarak. "Ama farklı olması daha kötü olacağı anlamına gelmiyor. Aksine, yaşadıklarınızdan sonra insanlar için çok daha fazla şey ifade edecek."

Noah içini çekti ve hiçbir şey söylemedi.

"Şüpheli ve korumacı olmakta haklısınız. Buraya gelebilecek her gösteri Merry'nin iyiliğini düşünecek diye bir şey yok. Ama bizim var. *Ben* istiyorum."

"Jasper'la ne yaptığını biliyorum," diye itiraf etti Noah. "Anlıyorum ve çok nazıksın."

"Ne yani? Ailesinin şu anda yeterince sorunu olmadığı için reyting uğruna kendi kolunu kesmesini mi sağlamaya çalışıyorsun?"

"Bunun için özür dilerim. Yorgunum, stresliyim. Genelde hıncımı insanlardan çıkarmam ama nedense senin varlığın bile beni sinirlendiriyor."

"Sen de öyle."

"Acaba farklı koşullar altında ben de aynı şekilde hisseder miydim?" Noah bunu öne sürdü. Felipe odaya girdi ve Noah'nın bacaklarına süründü. İsteksizce, kedinin kulaklarını karıştırmak için eğildi.

"Reklam dolarları için şehrinizi mahvetmediğimden emin olmak için beni bir şahin gibi izlemek zorunda kalmasaydınız mı demek istiyorsunuz?"

Doğruldu. "Oldukça fazla, evet." Gülümsemesi alaycıydı ve ona böyle baktığında Cat kanında küçük bir hıçkırık hissetti. Noah Yates yakışıklı bir adamdı. Kişilik meselesi çok kötüydü.

"Sanırım bunu asla öğrenemeyeceğiz, değil mi? Şimdi gidip sana mikrofon takalım."

"Mikrofonlu" mu? Oh, hayır. Ben katılmıyorum." Noah başını salladı.

Kedi gülümsedi ve dişlerini gösterdi. "Yakışıklı şehir yöneticisi evini komşularına ve bir sokak kedisine mi açıyor? Oh, evet. Sen de katılıyorsun. Ve Felipe'yi kucağına alacaksın."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Noel arifesine altı hafta kaldı

Olan olmuştu. Tıpkı olacağını bildiği gibi. Noah telefonu ahizeye kapattı. *Merry'nin Noel'inin* ilk bölümü iki gün önce yayınlanmıştı ve telefonların ardı arkası kesilmiyordu. Zamanlarını ayırmayı teklif eden gönüllüler, programlarında aniden boşluklar bulan müteahhitler, Merry sakinlerine şu ya da bu konuda indirim yapmayı uman işletmeler.

Cat King hayatını, güzel ve sakin kasabasını bir sirke çevirmeye kararlıydı.

Ve şimdi tüm aramaları o yapıyordu. Bu işe yaramayacaktı. Yapması gereken bir işi, geçimini sağlaması gereken bir kasabası vardı. Noah'ın şebekenin telesekreteri olmasına gerek yoktu.

Kollarını ceketinin içine soktu. Yarı zamanlı sekreteri Carolanne'a "Ben dışarı çıkıyorum," dedi.

Hava soğuktu ve hava tahminleri bu hafta kar yağacağını söylüyordu. Ama öfkesi, rahatsızlık hissi onu sıcak tutuyordu.

Saha yapımcısı Cat'i nerede bulabileceğini bilsin diye tüm çekim programlarını ona karbon kopyayla göndermeye karar vermişti. Bir yanı sorunu saha yapımcısına ya da Paige'e götürmesi gerektiğini fark etti. Ama Cat'e bağırmayı tercih etti. Bu daha tatmin ediciydi.

Noah parka giden dört blokluk yolu yürümeye karar verdi. Son birkaç gündür ofisinde o kadar çok vakit geçirmişti ki, temizlik çalışmalarında kaydedilen ilerleme onu şaşırtmıştı. Sel sularının temellerini yaladığı binaların hepsi elektrikle yıkanmış ve Ana Cadde'nin son üç bloğunda bir hafta boyunca uygulanan geçici park yasağı, sokak süpürgecilerinden oluşan bir ekibin olukları ve kaldırımları tıkayan çamur artıklarını temizlemesine olanak sağlamıştı.

Cam temizleyicileri tüm şehir merkezinde hızlı bir çalışma yapmıştı. Kasaba hala gerçek bayram süslemelerinden yoksundu. Dekorasyonun büyük kısmı Kara Cuma'ya kadar gerçekleşmemiş olsa da

Yine de orada burada özlediği dokunuşlar vardı. Parkın süslemelerinin çoğunu barındıran depodan hayal kırıklığı yaratan bir haber geldi: Neredeyse her eşya tahrip olmasa da hasar görmüştü.

Cat bu durumdan etkilenmiş görünmüyordu ama Noah on yılların tarihinin durmaksızın akan siyah su tarafından yok edilmesinin yasını tutmaktan kendini alamıyordu.

Reggie'nin lokantasının önünde alçıpan ve malzeme istifleyen bir ekip vardı. Cat ve hırsları. Bir kadın ve sıkı çalışan bir ya da iki ekip, sular altında kalmış bir parkı nasıl kış harikalar diyarına dönüştürecek, yıkılmış bir lokantayı eskiden olduğu gibi kahvaltı mekânı haline getirecek ve yarım düzine evi Noel'e kadar yaşanabilir hale getirecekti?

O değildi. Ve bu gerçek gün gibi ortadaydı. Cat King insanların umutlarını yükseltiyordu ve bu umutlar sadece yıkılacaktı. Temizlik malzemeleri ve aletleriyle kaç gönüllünün geldiği önemli değildi. Küçük, güzel bir aktrisin kasabasını kurtarmasına imkan yoktu.

Ve o toparlanıp şehri terk ettiğinde parçaları toplayan kişi o olacaktı. Bütçeler ve faturalar üzerinde ter döken, yüzleşilmesi gereken zor seçimleri yapan o olacaktı. Noah öfke sisinin içinden kendisini karşılayan bir avuç insana el salladı. Frieda Fawkes kuaför salonundan başını uzatarak selam verdi ve İsmail Byler 1967'den beri işlettiği sigorta acentesinin önündeki banktan gazetesine selam gönderdi. Neşeli halleri can sıkıyordu. Noah hayal kırıklığına haftalar kaldığını biliyordu ve onları buna hazırlayabilmeyi diliyordu.

Ellerini ceplerine soktu ve yoluna devam etti.

Park tam bir faaliyet yuvasıydı. Peyzaj ekipleri, yeni yaprak dökmeyen ağaçlarla canlandırılan yataklara malç . Bir temizlik ekibi kurtarılan bankları ve çöp kutularını basınçlı suyla yıkıyordu. Bir ağaç cerrahı, kalan çam ve baldıran ağaçlarını hasar açısından inceleme sürecindeydi.

O kadar çok ağaç kaybetmişler, o kadar çok kaldırımı çamura gömmüşlerdi ki Kuzey Kutbu Parkı ona yabancı bir manzara gibi geliyordu. Nehir yine sakinleşmiş, parkın ötesindeki kıyılarına geri dönmüş ve sabah ışığında buz parlayarak yapabileceği yıkıma dair hiçbir ipucu vermiyordu.

Bu ona Cat'i düşündürdü. Güzeldi, bakması eğlenceliydi ama yüzeyin altında tehlike gizleniyordu.

Noah üretim çadırları ve pop-up'lardan oluşan küçük köyü gördü ve o yöne doğru ilerledi. Kabloların, kutuların ve fırtına kalıntılarının üzerinden geçerek seslere doğru ilerledi. Bir toplantı yapılıyor gibiydi.

Köşeden kafasını uzattı ve iki taraflı bir açılır pencerenin altında toplanmış, ellerinde kahveler ve kâğıtlar tutan bir avuç mürettebat gördü.

"Hadi reytingleri konuşalım." Paige'in sesi etrafındaki mırıltıları yarıp geçti. Yere oturmuş, sanki uyuyormuş gibi görünen Cat'e yaslanmıştı. Cat'in sırtı çadırın sıska bacağına dayanmıştı. Uzun, kot pantolonlu bacakları önünde dimdik uzanıyordu, dizlerinin arasında bir fincan buğulanmış bir şey vardı. Gözleri kapalıydı. Toz mavisi bereli bir başka kadın da karşı tarafına yaslanmıştı.

Herkes esniyordu. Noah, *sabah insanı olmadıklarına* karar verdi. Cat, fırsat verilse her gün öğlene kadar yataktan çıkmayacak bir tipe benziyordu.

Kedi tek gözünü açtı. "Sayılarla uğraşmak zorunda mısınız? Anlayamayacak kadar yorgunum."

Paige onun ayağına iyi huylu bir tekme attı ve bir dizi istatistik sıraladı.

Cat'in gözleri yine kapalıydı. "Sana söylemiştim," dedi kendini beğenmiş bir şekilde. "Bunun pek çok insanın ilgisini çekeceğini söylemiştim."

"Evet, Cat ve Bay I Make Preteen Girls Giggle'ın yanında kameraya çıkmak isteyen bir sürü insan," diye mırıldandı Noah nefesinin altında.

"Rakamlardan çok memnunum ve bundan sonra daha da yükseleceklerini hissediyorum. Büyük bir finale bakıyor olabiliriz."

"Şok oldum." Belli ki Cat iğneleme konusunda yetenekliydi.

Paige, "Seninle tartışan ben değilim," diye belirtti.

"Hayır, o yargılayıcı hödük şehir yöneticisiydi. Ama o burada değil ki ben ona iğneleyeyim, o yüzden sen idare edeceksin."

Noah, Cat'i varlığından haberdar etmeden önce ayağını onun boğazına daha fazla sokmasına izin vermeye karar verdi.

"İkinizin arasındaki bu savaş da neyin nesi?" diye sordu Cat'in yanındaki kadın, başını Cat'in omzuna yaslamak için kaydırarak.

Cat bir homurdandı. "O yanılıyor. Ben haklıyım ve o bunu anlayamayacak kadar kalın kafalı. Kalın kafalı, inatçı herif demişken, bir özel asistanımız onunla temasa geçebilir mi?"

Paige notlarından başını kaldırdı. "Neden? Ona hakaret dolu bir mesaj iletebilesin diye mi?"

"Böyle bir reytingle, gönüllü akınına uğrayacağımızı garanti ederim. Yardıma ihtiyacımız olsa da, Belediye Binası'ndaki Bay Hayır'ın, bizim yerimize onu ararlarsa 'kimseye ihtiyacımız yok' diyerek onları korkutmasını istemiyorum. Noel arifesine kadar bu parkı festivale yakışır bir hale getirmek istiyorsak bulabileceğimiz tüm ellere ihtiyacımız var."

Paige, "İrtibat noktası ve gönüllü koordinatörü olması için bir asistan seçeceğim," diye kabul etti. "Noah ve sekreterine numarayı verebiliriz, böylece arayan olursa en azından nereye yönlendireceklerini bilirler."

Noah yeni bir kızgınlık dalgası hissetti. Sorunları tespit edip onun için düzeltmemesi gerekiyordu. Sorunları yüzüne vurması ve sonra da düzeltmesini sağlaması gerekiyordu.

Dar kafalı davrandığının farkındaydı ve davranışları, kışkırtıldığında ergenlik çağındaki kızıninkine talihsiz bir benzerlik gösteriyordu. Ama Cat onun içindeki en iyi şeyi ortaya çıkarmamıştı.

"Şimdi, ilginç bir şey var," dedi Paige şapkasını kulaklarının üzerine indirerek. "Birinci bölümdeki paylaşımlara gelen Instagram yorumlarının yüzde ellisi Drake'le tekrar birlikte olup olmadığınızı öğrenmek istiyor."

Noah nefesini tuttu ve sonra hemen bıraktı. Cat'in kiminle çıktığı neden umurundaydı ki? Ya da her neyse. Ama yine de sözlerini kesmek için kendini zor tutuyordu.

"Anlamıştım," diye iç geçirdi Cat. "Önce Drake'le konuşacağım, ama muhtemelen şimdilik belirsiz bir yorum yapmayacağız. Belki biraz daha ilgi çekeriz."

Noah ürperdi. *Bu ne anlama geliyordu? Birlikte miydiler, değiller miydi?*

Cat'in solundaki kadın, "Birbirinizin gözlerinin içine derin derin baktığınız birkaç sahne arkası fotoğrafı çekebiliriz," diye önerdi.

"Çok iyi gidiyorsun, Jayla," diye alay etti Cat. "Neredeyse benim kadar şeytani."

"bir şeyler öğrenmeye bayılıyorum," diye sırıttı Jayla, kucağındaki simide saldırmak için eldivenlerini çıkardı.

"Drake'e söyle," diye kabul etti Paige. "Tamam, devam edelim..."

Noah toplantılarına mı katılsa yoksa ofisine mi dönse diye düşündü.

"Kahretsin. Bir şey daha var," dedi Cat, Paige notlarını toplamaya başladığında. "Yeni bir çatı için bütçede yerimiz var mı?"

"Ne kadar büyük?" Paige sordu.

"Çok büyük ve rahatsız edici. Belediye Binası tam bir karmaşa. Yates bana cömertliğimiz ve harika fikirlerimiz hakkında söy, sızıntıları yakalamak için etrafta duran yarım düzine kovayı fark etmeden edemedim."

Noah bir adım geri çekildi. Kadının potansiyel ilişki durumundan duyduğu rahatsızlığın hafiflediğini hissetti. *Lanet olsun. Düşünceli olmaması gerekiyordu. Onun boş, bencil, tren enkazı gibi bir ünlü olması gerekiyordu.*

Belediye binasının çatısı bir yıldır kullanılamıyordu. Ancak acil durum rezervlerine başvurmadan, vergileri artırmadan bunu finanse etmenin bir yolu yoktu. Ve bu da olmayacaktı, özellikle de fırtına ve selle yaşadıklarından sonra. En azından bir yıl daha kovalarla çalışmaya karar vermişti. İyi tarafından bakarsak, muhtemelen bir nemlendiriciye ihtiyacı olmayacaktı.

Cat, "Yates'in sekreteri Carolanne ile şu uzak duramadığım kurabiyecide karşılaştım - bu arada Henry'ye bana antrenman seansları ayarlamasını hatırlat yoksa Noel'e kadar Noel Baba'dan daha geniş olacağım," dedi. "Her neyse, bunun için fon olmadığını söyledi. Seksi bir proje olmadığını biliyorum. Ama en azından çekmemize gerek kalmayacak bir şey olurdu."

Paige düşünceli bir şekilde başını salladı. "Eğer haklıysan ve bize doğru gelen bir ton gönüllü ve bağışa sahip olmanın eşiğindeysen, bunu başarabiliriz. Seksi olmadığına katılıyorum ve çekim süresini kısaltmamıza gerek yok. Belki B-roll için bir drone çekimi işe yarayabilir?"

"Harika," diye başını salladı Cat. Bacaklarının arasındaki fincanı aldı ve yudumladı.

Paige sinsi, "Ezeli düşmanınız için iyi bir şey yapmayı düşünmeniz ilginç," dedi. Noah sola doğru bir adım attı, böylece rüzgârı kesen, aceleyle bağlanmış bir muşambanın arkasına gizlenmiş oldu.

Cat, "Şerefsiz Yates için iyi bir şey yapmıyorum," diye karşı çıktı. "O binada çalışan tek kişi o değil."

"Yani onu hiç çekici bulmuyor musun?" Jayla simitten bir ısırik alırken sordu.

"Kapa çeneni, Jayla," diye tersledi Cat. Jayla güldü.

"Hadi ama Cat. Kabul et. Göze hoş geliyor." Noah utançtan kulaklarının ısındığını hissetti. Kendisi hakkında böyle şeylere kulak misafiri olmaya alışık değildi. Merry'nin çevresinde onunla ilgili konuşmalar genellikle hangi projeyi geri çevirdiği ve hangi girişimleri sürdürmeyi reddettiği ile ilgiliydi. Bu yeni bir şeydi.

"Öyle mi? Kişiliğinin insani duygulardan yoksun kurak bir çöl olması çok kötü," diye karşılık verdi Cat.

Bu daha iyiydi.

Paige, "Onun yakışıklı olduğunu kabul edip yine de can düşmanı olabilirsiniz," dedi.

"Lütfen işimize geri dönebilir miyiz?" Cat inledi. "Şimdiden çok yoruldum ve saat daha dokuz bile olmadı."

Paige ona, "Bu kadar erken gelmen için kimse seni zorlamadı," diye hatırlattı. Cat esnedi ve Noah onun kollarını başının üzerinde gerdiğini gördü. "Gündeme dönelim hanımlar. Biraz kahvaltıya ihtiyacım var bir sonraki sahneden önce."

"Gündemdeki bir sonraki konu: Drake'in tahta teslimatı konusunda onunla kim çalışacak?" Paige sordu. Noah muşambanın etrafından bakarak Paige ve Jayla'nın parmaklarını burunlarına götürdüklerini gördü.

"O değil," diye ilan etti

Jayla. "Evet," diye

onayladı Paige.

"Lanet olsun. Bunu yapmanızdan nefret ediyorum," diye homurdandı Cat. "Tamam. Onunla konuşacağım. Tekrar. O iyi olacak. Sadece ekrandaki insanlarla oynayabilmesine ihtiyacımız var. Onu Bayan Pringle'a verelim ve bir gün boyunca sette onu kovalamasına izin verelim. İyi olacaktır."

"Hanımlar." Cat'in asistanı Henry elinde bir tepsi kahve ile görüldü. Sokak kedilerinin fareye saldırdığı gibi üzerine atladılar.

"Dökmek yok!" diye uyardı onları, paltosunun kolunu fırçalayarak. "Bu İtalyan yünü. Oh, hey, Noah."

Bütün gözler ona döndü ve Noah yüzünün kızardığını hissetti. Onlar kendisine çekici derken biraz fazla öne doğru eğilmişti. Ellerini ceplerine soktu ve kulak misafiri olduğu için yakalanmamış gibi görünmeye çalıştı.

"Uh. Selam. Buraya yeni geldim," diye yalan söyledi.

Cat'in gözleri taze kahvesinin üzerinde kısıldı ve ona sert bir bakış fırlattı. "Sizin için ne yapabiliriz *No-ah*? İzinlerimizi iptal etmeye mi karar verdiniz?"

"Aşağı inip bir şeye ihtiyacınız olup olmadığına bakmak istedim," dedi ve gülümsemeyi de ihmal etmedi. Bu dünyada onun yüzündeki sırtışı silmekten daha çok istediği bir şey yoktu.

Paige'in ayağa kalkıp Cat'in botuna bir tekme attığını gördü. "Çok naziksin, Noah. Sanırım bugün için her şey hazır. Haftanın çekim programını aldın mı?"

Başını salladı, gözleri hâlâ Cat'teydi. "Evet. Beni de dahil ettiğin için teşekkürler. Ne beklemem gerektiğini bilmek yardımcı oldu. Ayrıca, sizin tarafınızda gönüllüleri koordine eden biri var mı? Gösteri hakkında bazı telefonlar alıyoruz ve onları doğru kişiye aktarmaktan memnuniyet duyarız."

Cat hırıltılı bir ses çıkarınca Noah sırttı ve Jayla ayağa fırladı. İki metre boyundaki bedenini Cat ve Noah'ın arasına soktu.

"Çok düşüncelisin," dedi Jayla, kolundan tutup onu Cat'ten uzaklaştırarak. "Neden benimle gelmiyorsun, seni biriyle tanıştırayım..."

Jayla onu tehlikeli bölgenin dışına sürüklerken Noah elini omzunun üzerinden kaldırdı. "Hoşça kal, Cat."

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Cat, zil seslerini duymazdan gelerek Merry and Bright'ın kapısından içeri girdi. Onun yerine sıcak, taze kafein kokusuna yakınlaştı. Cumartesi sabahı saat sekizdi ve üst üste ikinci gün neredeyse dört saattir Kuzey Kutbu Parkı'ndan geriye kalan enkaz ve devrilmiş ağaç dallarını sürüklüyordu.

İşler söz konusu olduğunda bu olağan bir durumdu. Genel bir müteahhit olarak, demontajdan son marangozluğa kadar her şeyi nasıl yapacağını biliyordu. Bir TV yıldızı olarak uzun ve monoton saatlere alışkındı. Tipik bir çekimde, sekiz ya da on gün boyunca köpek gibi çalışır ve sonra uyumak, yemek yemek ve yarım düzine masaj yaptırmak için bir ya da iki hafta izin alırdı. Merry'de üç hafta boyunca günde on üç ve on dört saat çalışıyordu.

Yeni tatil planları arasında Noel boyunca uyumak da vardı.

"Karamela latte de neyin nesi?" diye yüksek sesle merak etti. *Kulağa geldiği kadar karbonhidratlı mıydı?*

"Cat! Hey, Cat!"

Cat çılginca el sallayan Sara Yates'e sıırttı. Her zamanki gibi şık olan kız, dokulu taytının üzerine uzun bir pazen tunik giymişti. Saçları sevimli bir balerin topuzuyla başının üstünde toplanmıştı. Ağzında zencefilli kurabiye adamla yanındaki kadına çarpıcı bir benzerlik gösteriyordu.

"Gel annemle tanış," dedi Sara ve onu yanına çağırdı. Zencefilli kurabiye ayakları kadının ağzından düştü.

Cat o an için karbonhidrat endişelerini bir kenara bırakıp onlara katıldı.

"Cat, bu benim annem, Mellody."

Mellody ellerini aceleyle bir peçeteye sildi. "Seninle tanıştığıma gerçekten memnun oldum, Cat. Nadiren konuşmayı bırakan kızımın senin hakkında çok şey duydum."

Sara yorumdan etkilenmemiş bir şekilde sıırttı.

"Seninle tanışmak harika Mellody," dedi Cat, kirden lekelenmiş ellerini kaldırarak. "Tokalaşırdım ama..."

"Sorun değil. Her tarafım krema ve yasak karbonhidratlarla kaplı, bunu kişisel antrenörüme ya da terziye söylemeyeceğim," diye açıkladı Mellody.

Karbonhidrat bölümünde akraba bir ruh.

Cat sırttı. "Sara oldukça havalı bir çocuk."

Mellody'nin de Sara'nınki gibi koyu renk saçları ve geniş kahverengi gözleri vardı. Cat, Sara'nın burnunda ve çene çizgisinde daha çok Noah'yı görebiliyordu. Ama hoşluğunu annesinden aldığı belliydi. "Bana kalırsa çok havalı biri. Umarım eski kocam buradayken sana zor anlar yaşatmıyordur."

"Babam Cat'e neden zorluk çıkarsın ki?" Sara bilmek istiyordu.

Mellody Cat'e acıyarak sırttı. "Babanı bilirsin tatlım. Her şeyin belli bir şekilde olmasını sever."

"Onun mu?" Cat önerdi.

"O bizim Noah'mız," diye güldü Mellody. "İnatçılığının sizi yanıltmasına izin vermeyin. Huysuz dış görünüşünün altında harika bir adam yatıyor. Öyle değil mi Sara?"

"O bir Drake ya da Henry değil," diye hülyalı hülyalı içini çekti Sara ve Cat güldü.

Mellody'nin telefonu çantasının derinliklerinden çaldı. Elini cebine attı. "Oh, kahretsin. Mekan. Lütfen bu kötü haber olmasın. Alo? Oh, hayır."

Sara Cat'e baktı ve fısıldadı. "Annem yeniden evleniyor. Bu onu endişelendiriyor." Sara bir parmağını kulağının etrafında dolaştırdı ve sonra annesini işaret etti. Cat gülmek için kendini zor tuttu. Mellody'nin konuşmasını dinlediler; bir dizi "hayır" ve "ne yapabiliriz ki?" cümlesinin ardından "hemen geliyorum" dedi.

Mellody telefonu kapattığında Sara, "Anne," diye inledi. "Kızlar Günü yapmamız gerekiyordu. Senin gitmekten korktuğun yere ben de gitmek istemiyorum."

"Üzgünüm evlat. Başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum. Baban bugün çalışıyor ve mekandan aradılar. Sudan zarar görmüşler ve ikinci tören alanını kontrol etmemi istediler."

Sara inledi ve kederli bir tereyağı gibi masaya yığıldı. "Ama bir saat uzaklıkta!"

"Sara," dedi Mellody, sertleşmeye çalışarak ama yine de sesi paniklemiş gibi çıkıyordu. "Saatlerce evde tek başına kalman konusunda babanla benim ne düşündüğümüzü biliyorsun."

"Ben on iki yaşındayım, dört değil," diye belirtti Sara. "Ayrıca, babamın evi komşularla dolu."

Mellody parladı. "O zaman belki Kathy sana göz kulak olabilir? Sen de April ile takılabilirsin."

"Kathy ve April selde kaybettikleri bazı eşyalarını yenilemek için alışveriş yapıyorlar. Ugh. Bunun eğlenceli bir gün olması gerekiyordu, anne."

"Sara isterse gelip benimle sette biraz takılabilir-" "Aman Tanrım! Evet!" Kabul, Sara'nın ağzından çıkmıştı.

Cat daha teklifini bitiremeden. "Evet! Evet! Evet!" "Eğer annen için sorun olmazsa?" Cat bitirdi.

Mellody dudağını ısırarak, "Bu harika olur ve beni Pouty MacGee'yi boşa harcanan bir Kızlar Günü'nde sürüklemekten kurtarır," dedi. "Sorun olmayacağından emin misin?"

"Sara'yı işe koymam gerekecek. Kahve ve çörek almak, belki ses için bomu tutmak? Yapım asistanlarının yardımı ihtiyaç duydukları şeylerle ilgili bir mil uzunluğunda listeleri var."

"Anne, lütfen?" Sara ellerini çenesinin altında birleştirdi. "Beni ekmiş olsan bile bu şimdiye kadarki en harika Kızlar Günü Hediyesi olurdu."

"Bir anneye kendini nasıl özel hissettireceğini çok iyi biliyorsun," diye homurdandı Mellody, Sara'yı omzundan dürterek.

"Hadi ama anne. Ne demek istediğimi biliyorsun. Eğer bütün gün seninle takılamayacaksam, belki Cat ile takılabilirim. Sorumluluk hakkında bir şeyler öğrenebilirim." Sara bu lokmayı annesinin önüne attı.

"Bilgin olsun, bu argüman babanla daha çok işe yarardı. Cat, eğer onun sorun çıkarmayacağından kesinlikle eminsen..." Mellody yalvarırcasına ona baktı.

"Sette fazladan bir çift el kullanabilirim. Kontrol gerekirse diye size numaramı vereyim. Tüm çekimleri lokantada yapacağız."

Sonra da Hai'lerin evini gezeceğiz. Sara, April'e manevi destek olmak için orada olabilir."

Mellody telefonuna Cat'in numarasını girerken sevinçli görünüyordu. "Çok teşekkür ederim! Bilmiyorsun bile. Ve sen." Uyarırcasına kızını işaret etti. "O gerçekten sinir bozucu ciyaklamaların yok. Cat'in yardımcı oyuncularından hiçbirisiyle uğraşma ve onlara aşkını ilan etme. Yardımsever ve sessiz ol. Anladın mı?"

Sara kollarını annesine doladı. "Sen kelimenin tam anlamıyla gezegendeki en iyi insansın anne!"

Mellody yumruğunu havaya kaldırdı. "Annem için bir sayı!"

Sara'nın sete mükemmel bir katkı sağladığı ortaya çıktı. Saha yapımcısı Jayla onu, Cat'i ve Drake'i açılış sekansında Reggie için su ve kahve servisi yaptı. Testerelerin yanında nöbet tuttu ve çekim başladığında Merry sakinlerinin yanlışlıkla sahneye girmediğinden emin oldu. Hatta geç bir öğle yemeği için mola verdiklerinde Cat'e protein shake'inin yanında atıştırmaları için havuç ve humus bile aldı.

"Kendine bir şeyler aldın mı?" Cat soğuk esintiden korunmak için daha ağır bir ceket giyerek sordu. Setteki gardırobu biraz fazla hafifti. Bu öğleden sonraki çekim için Duluth markalı ceketini giymeyi aklına not etti.

Sara bir panini ve bir kola uzattı.

"Harika. Hadi yiyelim." Cat oturabilmeleri için kızı kaldırırma kadar götürdü. "Peki, şu ana kadar ne düşünüyorsun?"

"Bence hayatınız çok güzel ve kamera arkasında çok daha fazla şey oluyor. Sanki her şey sonsuza kadar sürüyormuş gibi. Cidden, Drake'in kaç kere 'Bunu senin için halledeceğiz' demesi gerekiyor?"

Cat homurdandı ve tatmin edici olmayan smoothie'sinden uzun bir yudum aldı.

"Drake daha çok senaryolaştırılmış bir hikayeye çalışmaya alışkın," diye açıklıyor. "'Şunu oku, bunu söyle'den kanatlanmaya geçmek büyük bir geçiş. Ama kısıtlı bir zaman çizelgemiz var ve hemen inşaata başlayabilmemiz için ön çekimlere ihtiyacımız var."

Sara başını salladı ve sandviçinden büyük bir ısırık aldı. "Mantıklı," dedi dolu ağzının içinden. "Düşündüğümde çok daha fazla çalışıyorsun. Televizyon yıldızı olmak düşündüğümde çok daha az göz alıcı."

Kedi sıırttı. "Öyle, değil mi? Ama bir şey yapmaya değiyorsa, uğruna gerçekten çok çalışmaya da değer."

"Bunu sevdim. Ama eminim pek çok insan ne kadar sıkı çalıştığının farkında değildir."

Kedi başını salladı, bir havuç ısırdı. "Öyle değil. Ama çok çalışmanın amacı insanların ne kadar çok çalıştığını fark etmelerini sağlamak değil. Önemli olan her şeyini vermek ve pişmanlık duymadan çekip gidebilmektir. İyi bir iş yapmak, bir başkası size iyi iş çıkardığınızı söylesin olmamalıdır. Çabanızdan dolayı kendinizi iyi hissetmenizle ilgili olmalıdır."

"Bu çok derin," diye sıırttı Sara.

"Her şey çaba, fedakarlık ve ödülle ilgili," dedi Cat, bacaklarını önünde düzelterek ve bazı kir izlerini fırçalayarak. "Bir şey için ne kadar fedakârlık yapacağınıza ve ne kadar çaba harcayacağınıza karar vermeniz gerekir. Ve bu iki şey genellikle aldığınız ödüle eklenir."

Sara şüpheci bir tavırla, "Bana bir örnek ver," diye sordu.

"Tamam, bazen daha sonra eğlenebilmek için şimdi biraz acıya katlanmak gerekir." Cat smoothie'sini salladı. "Şimdi, özellikle smoothie'leri sevmiyorum. Üç dilim yağlı sosis ve yeşil biberli pizza yemeyi tercih ederim. Ama işimin bir parçası da formda kalmamı gerektiriyor - sadece görünüş için değil. Sizin için iyi beslenme tercihleri yapmanın ötesinde, yemek, kilo veya diyet konusunda endişelenmemelisiniz. Anladın mı?"

Sara ciddiyle başını salladı.

"Benim durumumda, ben sizden daha yaşlıyım ve metabolizmam öğle yemeğinde pizza, akşam yemeğinde kızarmış tavuk ve patates püresi yememi istemiyor. Çünkü dört saniye içinde uykuya dalacağım. Bu yüzden havuçlarımı, humusumu ve bu iğrenç smoothie'yi mideye indiriyorum çünkü bunların beni öğleden sonra boyunca besleyeceğini biliyorum ve sonra da kalan yemeğimle birkaç bardak yetişkin içeceği içeceğim."

Bu gece fettuccini. Yani, daha sonra daha büyük bir için şimdi biraz acıya katlanıyorum."

Sara güldü.

"Ah, gülüyorsunuz ama bu çok daha büyük dersler için geçerli. Her şey gözünüzü ödülünden ayırmamakla ilgili."

"Siz büyükler hayat dersi vermeyi gerçekten seviyorsunuz, değil mi?"

"Evlad, senin yaşındayken bana bu hayat dersini veren biri olsaydı çok daha ileride. Muhtemelen not alıyor olmalısınız."

Sara büyülenmiş gibi görünerek çılgınca notlar karalıyormuş gibi yaptı ve Cat güldü.

Paige, uzun bacaklarını havadaki soğuktan korumak için şenlikli ren geyiği tozluklarına sarmış bir halde yanlarına geldi. "Size katılmamın sakıncası var mı hanımlar?" sordu, bir sandviç uzatarak.

"Sohbete katılmak için mükemmel bir kadın," diye duyurdu Cat. "Sara ve ben de tam sıkı çalışma ve hayaller üzerine konuşuyorduk."

"Oh, en sevdiğim! Hayatında ne yapmak istiyorsun, Sara?" Paige sordu.

"Mmm, şey. Modayla gerçekten ilgileniyorum," diye omuz silkti Sara. "Ama sanırım babam heyecanlanacak ciddi bir şey bulmamı istiyor."

Cat, "Moda ciddi olabilir," diye karşı çıktı.

"*Babam* öyle düşünmüyor. 'Neden muhasebe, nörobilim ya da fizik tedaviyi denemiyorsun?' diyor." Sara taklit etti.

Cat homurdandı ve Paige ona dirsek attı.

"Ah! Moda çok ciddi olabiliyor. Sektörün en çok hangi kısımlarını seviyorsun?" Cat, Paige'in kemikli dirseğinin temas ettiği kaburgalarını ovuşturarak sordu.

Sara kaşlarını çatı. "Biliyor musun, benim sevdiğim şey modellik değil. Dergilere, reklamlara çıkan ve Instagram'da ya da televizyonda birini giyerken gördüğünüz şeyler gibi."

"Ah, markalaşma," diye başını salladı Cat. "Moda markası ve pazarlaması çok büyük, *ciddi* bir sektör."

Sara parladı. "Gerçekten mi?"

"Orada Yani çok daha fazla için modadaha sadece giysiler ve aksesuarlar. Burada sanat ve İŞ ve muhasebe ve

uluslararası ilişkiler." Cat her birini parmaklarıyla saydı. "Bu çok büyük ve önemli bir sektör."

"Babam öyle düşünmüyor."

Paige, "Belki de baban modanın ne kadar emek isteyen bir iş olduğunu anlamıyordur," dedi. "Bazen bizim işimiz insanları anlamadıkları konularda eğitmektir."

Cat acımasızca, *Noah Yates'in istemediği hiçbir şeyi anlamadığını* düşündü.

"Ya eğitim almak istemezlerse?" Sara sordu.

Cat ona "O zaman yine de yap ve başarını gerçekten zarif bir şekilde yüzlerine vur," dedi.

ON ALTINCI BÖLÜM

Noah telefonuna gelen mesaja ters ters baktı. Arama düğmesine bastı.

"Bana kızımızı bir televizyon yıldızının himayesine bırakmadığını söyle," diye homurdandı.

Diğer uçtan parazit gibi bir ses duydu. "Mellody, telefona üfleyen sen olduğunu biliyorum. Sakın bana tünel numarası yapmaya kalkma."

Eski karısı ve bir nevi arkadaşı iç çekti. "Noah, sanki o bir porno yıldızıymış gibi konuşuyorsun. Cat'le tanıştım. Oldukça sorumluluk sahibi bir yetiştikine benziyordu, birkaç yıl önce tuttuğun ve beş yaşındaki çocuğumuz *The Shining*'i izlerken şarap kutumuzu kırıp kanepede sızan bakıcıdan daha sorumluluk sahibiydi."

"Bu temelde aynı şey, ama bu sefer senin hatan."

"Sana neler oluyor? Selden beri, anaokulunun ilk günündeki helikopter anneden daha sıkı sarılıyorsun."

Eski karısının sözlerinin gerçekliği onun gözünden kaçmamıştı. "Sadece başımda çok şey var." Öyle olduğunu kendine hatırlattı. Günde yarım düzine kez başının üzerinde çamurlu kahverengi suların kapandığını hayal ederken hayatının gözlerinin önünden geçmesi gerçeği... bu da biraz dikkat dağıtıcıydı.

Kendini o bir avuç saniyeye tekrar tekrar odaklanırken buldu. Ve sonra dövme, tekne. Güvenlik. Onu yarı boğulmuş bir köpek gibi sudan çıkaran kadın büyük olasılıkla hayatını kurtarmıştı. Ve onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Asla unutamayacağı bir yabancı. Muhtemelen asla teşekkür etme şansı bulamayacağı biri.

Noah bir nefes verdi. "Özür dilerim. Cat King'in en büyük hayranı değilim. O bir reality TV ünlüsü. Kızımızın onunla vakit geçirmesini gerçekten istiyor muyuz?"

Mellody güldü. "Bu bir ev yenileme programı Noah, bilmem nerenin tuhaf ev kadınları değil. O iyi, akıllı ve

Gönüllü olarak. Hayır deseydim Sara bir hafta boyunca teselli bulamazdı."

"Anlıyorum. Sadece..."

"Noah. On iki yaşında, neredeyse on üç." Mellody'nin ses tonundaki nazik sertliği duyabiliyordu. İlişkileri boyunca bunu milyonlarca kez duymuştu. "Bunu kabullenmeye başlamamız gerekecek. Evde yalnız kalabilecek yaşta. Okul sonrası aktivitelerini seçebilecek yaşta. Kendi başına bir birey olabilecek yaşta."

Mantıksal olarak, rasyonel olarak, bunu anladı. Ama küçük kızına baktığında? Onu dünyaya salmaya hazır değildi. Kız hazır değildi. O da hazır değildi.

Noah isteksizce, "Bunu dikkate alacağım," dedi. Böyle olmasının nedenleri vardı. Mellody'yle birlikte hiç araştırmadığı nedenler.

Mellody güldü. "Bunun bir ortaklık olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Hayal meyal bu çizgide bir şey olduğunu hatırlıyorum. Ama kızımızı askılı bir bluz ve büyük saçlarla manikürden ve yağlanmış havuz çocuklarından bahsederken bulursam, sonsuza dek seni suçlayacağım."

Sahte parazitinin belirgin sesini duydu. "O da ne? Seni duyamıyorum. ... tünelden geçiyorum-"

Eski karısı komedyen.

Noah telefonunu yanındaki koltuğa fırlattı ve Merry'ye yöneldi. Öğle yemeği saatini ve öğleden sonrasının büyük kısmını New Haven'da Merry'nin alabileceği ve alamayacağı yardımları anlatan eyalet yetkilileriyle görüşerek geçirmişti. İyileşmeyle ilgili düzinelerce federal program vardı. Ve şimdi onun görevi binlerce sayfalık - abartmıyorum - kaynakları incelemek ve hangi programların Merry'nin iyileşme ihtiyaçlarına uygun olduğunu ve hangilerine hak kazanabileceklerini bulmaktı.

İdeal değildi ama en azından Merry, *A Soggy, Sad Christmas of Destruction* ya da Cat'in kanalı program için hangi ismi seçtiyse onun dışında bir şeye güvenebilirdi.

Ökseotu Caddesi'nin dört bir yanına park etmiş üretim araçları filosunu gördü. Noah araçtan inip kapıyı çarparak çıkarken, Cat'le konuşacağı konular listesine park adabını da ekleyebileceğine karar verdi.

Yorgun ve hüsrana uğramıştı, dövüşmek için can atıyordu ve Cat'in ona istediğini vereceğini biliyordu.

Orman yeşili yeleğinin üzerine dökülen karamel rengi saçlarını fark etti. Ön verandanın basamaklarında April'in yanında oturuyordu. Bir resim kadar güzeldi elbette. Çünkü onun hayatı böyleydi. Kameralar için büyük bir gösteri. Sara'sı April'in diğer tarafındaydı, ince kolu arkadaşının omzundaydı. April ağlıyordu.

Yavaş yavaş çalkalanan öfke tam anlamıyla patladı.

Cat, on iki yaşındaki bir çocuğa sonsuz televizyon yıldızı bilgeliliğiyle "Bebeğim, üzgün hissetmen normal," diyordu. "Evini bu halde görmek ve ailenin endişelenmesini izlemek çok zor. Ama arkanı kolladığımı biliyorsun, Sara da öyle."

April başını salladı, gözyaşları hâlâ yuvarlak yanaklarından aşağı süzülüyordu.

"Her şey yoluna girecek," diye açıkladı Sara kendinden emin bir şekilde. "Cat her şeyi düzeltecek."

Az önce en yakın arkadaşını kameralar önünde ağlatan bir kadına duyduğu bu sarsılmaz inanç onu çılgına çevirdi.

"Sara, git arabada bekle," diye tersledi Noah. Kızının gözleri irileşti ama ses tonundaki öfkeyi fark etti ve April'in kolunu bir kez daha sıktıktan sonra kaldırımından aşağıya doğru koşmaya başladı.

Parmağıyla Cat'i işaret ederek, "Bir dakikaya ihtiyacım var," dedi.

Kız ayağa kalktı ve sanki kızın korunması gereken kişi kendisiymiş gibi April ile arasına kasten girdiğini düşündü.

"April, ben Bay Yates'le bir dakika konuşurken sen de içeri geçsene."

April burnunu çekti ve başını salladı. "Tamam." Merdivenleri ağır ağır çıktı ve bütün bir prodüksiyon ekibinin gürültüsünün zonkladığı yıkık dökük evine girdi.

"Senin sorunun tam olarak ne?" Cat ellerini kalçalarına götürerek sordu. "İzinlerimin süresi mi doldu? Birine yan mı baktım? Çok mu fazla iş yaptım?"

"Bana bu saçmalıkları anlatma," dedi Noah soğuk bir sesle. "Az önce on iki yaşındaki bir çocuğu kameralar önünde ağlatan sensin. Nasıl uyuyorsun

Geceleri? Bu seni rahatsız etmiyor mu? Gitmek istediğin yere ulaşmak için insanları kullanmak?"

"Affedersiniz?" O ela gözlerde ateşin tutuştuğunu gördü.

"Bu çocuğu vıcık vıcık, küflü çocukluk evinde sürüklüyorsunuz ve kamera karşısında ağlatıyorsunuz. Eminim kalp telleri şarkı söyleyecektir ama bir çocuğu duygusal olarak yaraladınız. Ailesi nerede? Onu kaçırdığınızı biliyorlar mı?"

Cat onu karşılamak için adım attı, kirli iş botlarının parmakları onun mokasenlerine sürtünüyordu. "Burada hiç kamera görüyor musun?"

Noah gözlerini kırıştırdı ve kaldırımın etrafına bir göz attı. Ne bir kamera ekibi, ne de elinde bom olan bir sesçi vardı. Kaydı izleyen bir yönetmen de yoktu. Ağzını açtı ama Cat elini kaldırdı.

"Zahmet etmeyin. Burada hiç kamera yok çünkü April duygusal hissettiği için ara verdik. Kameralara evi gezdirmek için *gönüllü* oldu. Ve evet, ben de bunu kabul ettim çünkü seyirciler onu iki yıl önce sevmiştii ve o zamandan beri daha sevimli ve daha zeki oldu. İnsanların bu hikayeyle duygusal bir bağ kurmasına ihtiyacım var yoksa lanet olası Noel Festivaliniz karavan parkında yarım yamalak bir Paskalya Yumurtası avı gibi görünecek. İşimi yaptığım için özür dilemeyeceğim."

"İşiniz gerçek insanlardan faydalanmayı içeriyor. *Kasabamı* ve *vatandaşlarımı* bir grup acınası kurbanda dönüştürmenize izin vermeyeceğim."

Cat, "O güzel burnuna değer veriyorsan geri çekilsen iyi olur, Noah," diye öfkelen-di. Parmağıyla adamın göğsünü deldi. "Komşularınıza hikâyelerini anlatmaları için güvenli bir alan ve tamamen yabancılara da ilgilenme fırsatı veriyorum."

"Süslenme, Cat. Sen reality televizyon için çalışıyorsun. Müvekkillerine kayıp düştükleri için bir servet vaat eden ambulans peşindeki bir kişisel yaralanma avukatından bir adım üsttesin."

"Senin derdin ne, Yates?" diye hırladı.

O kadar yakındılar ki şampuanının kokusunu alabiliyordu, narenciye gibi bir şeydi.

"Benim problem o sen sürükleyin benim Kızım üzerinde set-without ve onu bu iğrenç drama maruz bırak-"

"Çocukların bir şeyleri özümsemesi hakkında mı konuşmak istiyorsunuz? Harika. Evet, çocuklar her zaman etraflarında olanları özümserler ve ne olduğunu biliyorsunuz

Sara'nın etrafında? Kızınıza ilgi alanlarının yeterince iyi olmadığını söylüyorsunuz."

Noah görüşünün kenarlarında kırmızı bir renk gördü. "Dikkatli davranmak isteyeceksin," dedi, sesi buz gibiydi.

Ama Cat ipucu alacak biri değildi. Hayır, o sadece patlamayı izlemek için ateşe bir bidon benzin atacak biriydi.

"Hayır, bence öyle yapıyorsunuz. Kızınızı hoşlandığı, onun için önemli olan şeylerden uzaklaştırmaya devam ederseniz, sonuç ne olur sizce? 'Vay be, ilgi alanlarımı hiç desteklemediğin için teşekkürler baba. İyi ki sigorta eksperisi olmuşum ve benim için neyin en iyi olduğunu bildiğini düşünen bir pislikle evlenmişim."

"Bir reality TV yıldızından ebeveynlik tavsiyesi alacak değilim! Ve onun kafasını şöhret ve ihtişam fantezileriyle doldurmandan hoşlanmıyorum." Noah'nın sesi hırıltıya dönüşecek kadar kısıktı.

"Glamour?" Cat tükürdü. Başındaki şapkayı yırtıp attı. "Saçımda çamur var. Kasabanız Noel'ini yaşayabilsin diye sabahın beşinden beri parkınızdaki molozları temizlemeye çalışıyorum. Gecenin her saatine kadar üretim sorunlarıyla uğraşmaktan gözlerimin altında torbalar var çünkü bunu olabildiğince zorlaştırmak için elinizden geleni yapıyorsunuz. Bütün bir peyzaj ekibim 24 saat çalışmama hastalığına yakalandı ve April ile kızınızın hep istediği ağaç evi alabilmek için bütçede on bin dolar daha bulmam gerekiyor."

O parmak geri dönmüştü ve göğsünde bir delik açıyordu.

"Bir haftadır çamaşır yıkamadım ve bu kot her an parçalanabilir. Kızının kafasını şatafat ve ihtişamlı doldurmadım, seni lanet olası pislik. Çok çalışmanın ödülleriyle ve güçlü, bağımsız bir kadın olmanın ne demek olduğuyla doldurdum. Şimdi sana gerçekten ne düşündüğümü söylemeden önce yolumdan çekil."

Karar vermek için yarım saniyeden az vakti olan Noah akıllıca kenara çekildi. Cat kaldırımında hışımla onun yanından geçti. Arkasını döndü ve ona son bir veda vuruşu yapacakmış gibi ağzını açtı, sonra tekrar kapattı. İnatçı bir orta parmak ve onun dünyasını yakacak kadar sıcak bir bakışla yetinerek sokağın aşağısına doğru yürüdü.

Noah arkasında alçak bir ısıklık sesi duydu. Hâlâ şoktaydı, döndü. Drake Mackenrowe, üzerine dikilmiş olması gereken bir fanilayla bir minibüse yaslanmış yersiz görünüyordu. "Onu çok kızdırmışsın," dedi göz kamaştırıcı bir sırıtışla.

"Buraya silahla ya da başka bir şeyle dönmeyecek, değil mi?" Noah yaralarını sarmak topallayarak gitmek istiyormuş gibi hissederek sordu.

Drake güldü. "Hayır, dostum. Sözel becerileri genellikle ilk savunma hattıdır ve sağlam bir uyarı işe yaramazsa, sağ kroşe ile gider."

Noah başını salladı ve düşünmeye başladı. Kesin olarak Cat'in lehine sonuçlanan bir yüzleşme beynini allak bullak etmişti.

Artık taze yüzlü bir April verandaya atladı. "Merhaba, Noah! Kedi nerede?" *Çocukların esnekliği*, diye kendi kendine iç geçirdi Noah.

Sara park etmiş arabaların arasından baktı. "Baba? Eğer henüz gitmiyorsak geri gelip takılabilir miyim?" Sara'nın sorusu sızlanmak üzereydi.

Hailerin ön kapısı tekrar açıldı ve Jasper ile Kathy göründü. *Tabii ki* çekimler için oradaydılar. Noah elini yüzünde gezdirdi ve soğuk havada terlediğini fark etti.

"Oh, hey, Noah! Bu akşam yemek için Sara'yı çalmamızın sakıncası var mı?" Kathy sordu. "Jasper'ın ailesi bir ziyafet hazırlıyor ve daha fazla ağıza ihtiyacımız var yoksa elli kilo artığı bizimle birlikte evinize geri getireceğiz."

April ve Sara sanki birbirlerini görmeyeli dakikalar değil haftalar olmuş gibi birbirlerine sarıldılar. "Lütfen, baba?" Sara yalvardı.

"Evet, lütfen, Bay Yates?" April denkleme üzgün köpek yavrusu gözlerini de ekledi.

"Merhaba Drake," dedi Sara sinsice.

Drake ergenlik öncesi gençleri mahvetmek için tasarlanmış bir sırıtışla, "Hey, tatlı şey," dedi. Sara ve April karşılık olarak kıkırdadılar.

"Cat'i gördünüz mü?" Jasper sordu. "Bugünlük çekim işi bittiği için bize katılmak isteyip istemediğini soracaktık. Hepimizin iştahı kabardı, değil mi?"

"Baba, görmeliydin," dedi Sara, ayak parmaklarının üzerinde zıplayarak onun yanında. "Cat ve Drake 'bize evinizi gösterin' dediler, April evi gezdirdi, Kathy ve Jasper da kameradaydı. Çok havalıydı!"

"Orada oldukça üzgün görünüyordun," diye April'ı dürtükledi Noah. *Durumu tamamen yanlış anlamış olamazdı, değil mi?*

April ciddiyle başını salladı. "Evimizi böyle bakımsız görmek ve annemle babamın endişelendiğini görmek çok zor. Ama Cat haklı, bunlar sadece eşya. Ve eşyalar tamir edilebilir. Ve üzgün hissetmek sorun olmasa da, bu konuda bir şeyler yapmak daha iyi. O bize yardım edecek, ben de başkasına yardım edeceğim."

Sara başını sallayarak, "Cat buna karşılık vermek diyor," dedi.

Herkes öyle diyor, Noah bunu belirtmek istedi.

"Noah, akşam yemeğinde bize katılmak ister misin?" Kathy her iki kızın da omzuna elini koyarak teklif etti.

"Uh." Ellerini ceplerine soktu. "Teşekkürler ama bu gece yapmam gereken işler var." Hâlâ biraz sersemlemiş bir halde onların Jasper'ın arabasına doğru yürümelerini izledi. Küçük, sıkı bir grup, her nasılsa bu sabah olduğundan daha parlak ve daha umutluydu.

Cat'in bu geri dönüşün orkestratörü olduğuna dair bir his vardı içinde.

"İyi misin dostum?" Drake sordu. "Bir biraya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

"Yani siz ikiniz çıkıyorsunuz, öyle mi?" Noah üçüncü kez sordu.

Drake başını salladı ve sırttı. Pırıl pırıl parlayan beyaz dişleri Merry'nin tek barı olan Atölye'nin neredeyse karanlık ortamında göz kamaştırıyordu. Barın içi her zaman gece yarısından daha karanlıktı ama bu durum bir düzine kadar kadın müşterinin Drake'e hayranlık dolu bakışlar göndermesine engel olmuyordu.

"Hayır, dostum. Şimdi değil. Daha önce olup olmadığımızı bilmiyorum." Drake, sanki muhteşem, ateşli bir TV yıldızıyla çıkmak ya da çıkmamak gerçekten önemli değilmiş gibi kocaman omuzlarını silkti.

"Bekle, çıkıp çıkmadığını nasıl bilmezsin?" Noah sihirli bir şekilde önünde beliren üçüncü biranın verdiği hoş bir sıcaklık hissediyordu.

Drake omuz silkti. "Bizim mesleğimizde çok fazla insanla çıkamazsınız. Bu yoğun bir yaşam tarzı. Asla bir yerde çok uzun süre kalamazsınız ve sezon dışında tam rahatladığınız anda, bir sonraki sezonun çekimlerine başlama zamanı gelir. Cat ve ben birkaç yıl önce çok kısa bir süre 'çıktık'. Ancak ikimiz de iş programlarımızı değiştirmeye başlayacak kadar kendimize yatırım yapmadık."

"Yani eski sevgilisiniz ve birlikte mi çalışıyorsunuz?" Noah bunu anlamaya kararlıydı. Selamlaşmalarından Drake ve Cat'in birlikte olduklarını düşünmüştü ve durumun böyle olmadığını öğrenince şaşırdı. Bunun neden bu kadar önemli olduğundan emin değildi. Muhtemelen düşmanını daha iyi tanımaya çalışıyordu, diye karar verdi.

"Sanırım öyle. Ben bizi daha çok arkadaş olarak görüyorum. O harika biri. Kimse ondan daha iyi çalışamaz. Bu sektör genellikle kadınlara pek dostça davranmaz ama Cat daha iyisini talep ediyor. Harika bir yüz ve seksi bir vücuttan çok daha fazlası var ve bunu kimsenin unutmamasına izin vermiyor."

"Peki, ejderhayı uyandırdığınız için hanginizi suçlamalıyım?" Cat'in asistanı Henry, Noah'nın solundaki boş tabureye kaydı. Oxford'unun kolları

Kelepçeleri göstermek için tam olarak dirseklerine kadar sıvadı. Kısa bir süre için başını ellerinin arasına aldı.

Noah suçluluk duygusuyla elini kaldırdı.

"Evet, bu olmalı," diye gevezelik etti Drake. "Benim bununla hiçbir ilgim yok."

Henry, barmenin gözüne girmek için parmağını kaldırmadan önce yanındaki esmere takdir dolu bir bakış atacak kadar durakladı. "Long Island buzlu çayı, en güçlüsü sizde."

Drake ılık çaldı. "O kadar kötü, ha?"

"Eğer içinde daha fazla alkol olan bir içki bulursanız, onu sipariş edeceğim."

"Kızgınlığını senden mi çıkarıyor?" Noah sempatik bir şekilde sordu.

Henry ona alaycı bir bakış attı. "Hayır, dostum. Cat öyle biri değil. Sadece daha sert davranır. Onu kızdırırsan, seni bir dangelak gibi göstermek için kışını yırtar. İngilizcemi bağışla. Eğer ona düzgün bir yemek yediremezsem ve altı yedi saat uyuyamazsam kendini yerin dibine sokacak."

Barmen uzun bardağı onun önüne koydu ve Noah Henry'nin bardağın yarısını içmesini izledi. Bardaki bütün kadınların gözlerinin onların üzerinde olduğunu hissetti.

"Onu yola mı?" Henry Drake'e sordu.

"Gecenin 'çıkıyor musunuz' kısmını henüz geçemedik."

"Neyi düzelteyim?"

Henry, "Hepimiz senin Cat'ten hoşlanmadığını anladık," diye söze başladı.

Noah, "Cat'i sevmediğimden değil," diye karşı çıktı. Ama öyleydi. Onun temsil ettiği şeyden hoşlanmıyordu. Ve kendisini sık sık onu düşünürken bulmasından da hoşlanmıyordu. Ve onu her gördüğünde, sanki gri tonlu bir dünyadaki tek renkli şey oymuş gibi ona odaklanmasından *gerçekten* hoşlanmıyordu.

"Evet, öyle," diye karşı çıktı Drake. "Ama mesele şu ki, onu tanımıyorsun." "Yanlış bir izlenime kapılmışsın," diye Henry. "Ve sen de

Yanılmayı seviyorsunuz, bu yüzden de aksi yöndeki tüm kanıtları görmezden geliyorsunuz." "Açık fikirli olduğumu düşünmeyi seviyorum."

Drake ona yan gözle baktı. "Kasabadaki lakabınızın Bay Hayır olduğunun farkındasınız, değil mi?"

Noah, "Altı haftalık kullanım için şehrin ortasına altı rakamlı bir buz pateni pisti kurmanın harika bir yatırım olacağını düşünen bir kasabanın yıllık bütçesini yönetmeyi deneyin," diye tartıştı. Mantığın sesi olmak zordu ama onu bunun için işe almışlardı. Yöntemlerini beğenseler de beğenmeseler de kasabasını korumak onun işiydi.

Drake avuçlarını havaya kaldırdı. "Sizin Bay Hayır olduğunuzu söylemiyorum. Sadece böyle algılandığınızı söylüyorum ve algılar yanlış olabilir. Sizinki de dahil."

"Kamera için oynuyor."

"Bu, onun pezevenklik yaptığı anlamına gelmiyor. Akıllı bir iş kadını olduğu anlamına geliyor. Cat işe yarayan şeyi yapıyor. Araştırmasını yapmış. Zaman ayırmış. Bu işin içini dışını biliyor. Bu yüzden şu anda yapımcılık yapıyor. Birlikte çalıştığım son beş yapımcıdan daha çok şey biliyor. Ve kamera önünde ne kadar yorulmak bilmediğini söylememe gerek bile yok. Sürekli 'açık' olmanın ne kadar yorucu olduğu hakkında bir fikriniz var mı?"

Nuh yapmadı.

Barmen her önüne içki jetonları bıraktı. "Bunlar kimden?" Noah kaşlarını çatarak sordu.

Barmen omuz silkti. "İstediyini seç."

Drake sırtıttı. Henry kravatını düzeltti. "Bu kasabayı çok sevdim."

"Kendinizi iyi görünümlü bir yenilik olarak düşünün. Bizde pek fazla Burada senin gibi insanlar var," diye takıldı

Noah. "Ne? Siyah mı?"

Noah elindeki bira yudumunu karikatürize ederek tükürdü. "Tanrım, hayır! Tarz demek istedim." Adamın, başka birinin üzerinde olsa Skittles kusmuğu gibi görünecek olan turuncu ve mor kareli gömleğini işaret etti.

Drake kahkahalar atarak daha da fazla takdir dolu bakış ve bir avuç özlem dolu iç çekiş çekti. *Merry'nin kadınları Noel arifesinden önce yanacaklardı.*

"Sadece seninle dalga geçiyorum. Sana şunu sorayım Noah," dedi Henry, konuşmayı tekrar rayına oturttuk. "İşinde kendini hiç başka koşullarda yapmayacağın bir şeyi söylerken ya da yaparken buldun mu?"

Noah bunun nereye varacağını biliyormuş gibi bir hisse kapıldı. "Belki de."

"Çünkü istediğinizi söylerseniz ya da yaparsanız, işler istediğiniz gibi gitmez diye mi?"

Noah ren geyiklerinin sokak lambalarını düşündü. "Belki de."

"Yani, durumu değerlendiriyor, ne olması gerektiğini belirliyor ve ardından ayarlamalar yapıyorsunuz, doğru mu?"

Noah başını salladı. "Evet, ama ben bir insanım. O ise bize bir şeyler satmak için tasarlanmış, gelecekte gelen mükemmel sarışın bir robot."

"Hepimiz bir şeyler satıyoruz dostum," diye girdi Drake. "Sen bile."

"Peki, tamam. O akıllı bir iş kadını. Peki ya şova evet demem için bana duygusal şantaj yapmasına ne demeli?"

Henry'nin dudakları, metanetli İngiliz'in sahip olduğu gülümsemeye en yakın ifadeyle kıvrıldı. "Tek başına odaklanarak her şeyi hallediyor. Siz kendi yolunuzda duruyordunuz ve o sadece kafanızı kışkırtmaktan ayırdı."

"Bir grup TV kamerasının buraya gelip Merry'yi kendilerine yardım edemeyen zavallı kurbanlardan oluşan bir kasaba olarak resmetmesini istemedim. Buraya son geldiğinde tüm kasaba o ve kardeşi için ayaklanmıştı. Çocuklar çekimleri izlemek için okulu kırıyor, yetişkin erkekler kamerada onun yanında durabilmek için gönüllü olmak için yalvarıyordu. Oh, ve tam da bu mekanda bir bar kavgasına karıştı."

Drake kararlı bir şekilde, "İyi bir nedeni olmadan kavga başlatmaz," dedi.

"Bu benim zamanımdan önceydi. Ne olduğunu söyledi?" Henry eğilerek sordu, bardağı neredeyse boşalmıştı.

"Mesele de bu. Bilmiyorum. Şehre gelen bir TV programı nedeniyle çıkmamam gereken bir tatilden doğruca eve geldim. Onunla konuşmama bile izin vermediler. Haber yayıldıktan sonra durumu düzeltmek için sete gittim. Ve onun 'meşgul' olduğunu söylediler. Ama karavanında akşamdan kalma bir halde uyuyordu."

Henry ve Drake birbirlerine omuz silkti. "Bu kısım tam ona göre," diye itiraf etti Drake nazikçe.

"Çok çalışıyor ve bir o kadar da oynuyor," diye onayladı Henry. "Sık sık değil ama arada bir kendini kaybediyor. Böyle durumlarda, kefalet gerekmesi ihtimaline karşı telefonumu açık tutuyorum."

"Bu nasıl bir sorumluluk?" Noah sinirli bir şekilde talep etti.

"Kim demiş bir insan her zaman yüzde yüz sorumlu olmak zorunda diye?" Henry karşı çıktı. "Onun kadar çok çalışıp, onun kadar çok şeyle uğraşıp da arada bir kendini kaybetmeyen birini görmek isterdim. Nasıl eğleneceğini unutuyorsun ve nasıl yaşayacağını da unutuyorsun."

Noah bu düşüncenin kendisinde büyük etki yaratmasından hoşlanmamıştı.

En son ne zaman rahatlamış, biraz eğlenmişti? En son çıktığı randevuyu hatırlayamıyordu. En son ne zaman gerçekten güldüğünü. En son ne zaman akşamdan kalma olduğunu. Son aylarda, belki de yıllarda çalışmaktan, Sara'ya ödevleri konusunda dırdır etmekten ve iyi bir kitapla oturmaktan başka bir şey hatırlamıyordu.

"Mesele şu ki dostum, Cat hakkında çok yanılıyorsun. Ona altın avcısı bir reyting fahişesi gibi davranamazsın," dedi Drake ve bir tur daha işaret etti.

Henry, "Altın avcısı reyting sürtüklerini tanırım," diye açıkladı. "Ve Cat onlardan biri değil."

"Ah. Eski güzel Meeghan Traxx." Drake ürperdi. "En sevdiğimiz şirret psikopatımız nasıl?"

Henry kibarca, "Neyse ki ben bilemem," dedi. "Meeghan benim eski işverenim," diye açıkladı Noah'ya.

"Meeghan?"

Henry içkisinden güçlendirici bir yudum aldı. "O en adi, en boş, en bencil, en canavarca 'insan' -ve bu terimi çok gevşek kullanıyorum -Gezegende. Cat'e Meeghan gibi bakıyorsun. Meeghan istediğini elde etmek için her şeyi yapabilecek biri. *Botched*'in tüm sezonlarının toplamından daha fazla estetik ameliyat geçirdi. Her ay yaptırdığı BOTOX biz ölümlüler için ciddi bir tehlike çünkü yüzü o kadar donuk ki ne zaman çıldıracağını anlayamıyoruz ve yolundan çekiliyoruz. O bir cehennem köpeği."

Drake başını salladı. "Traxx'ın nasıl bir insan olduğunun en güzel örneklerinden biri, Meeghan Gannon'ı kendisi için istediği için Cat'in baldızının kariyerini mahvetmeye çalışmasıdır. Paige'le çıkmaya başladıktan sonra çekimler sırasında programlarının setine geldi ve

sanki birlikteymişler gibi onu kamera önünde öptü. Sonra da Paige'in peşinden kırmızı halıda kameralar önünde gitti. Tırnakları pençe gibi, dostum."

"Onları bilerek bu şekilde keskinleştiriyor. Onları yardımcılarına batırmayı seviyor." Henry bileğini kaldırdı. İşteki ilk haftamda kan akıtmıştı. Neyse ki herkesin içinde bana saldırmak gibi ölümcül bir hata yaptı. Cat'in menajeri tesadüfen restorandaydı, Cat'in bu şerefsiz haddini bildirmekten hoşlanacağını biliyordu ve ona mesaj attı. Ertesi gün Cat bana bir iş teklif etti ve maaşımı iki katına çıkardı. Meeghan'ın çatı katından iki orta parmağım havada yürüyerek çıktım. Bana bir Baccarat vazo fırlattı. Mezara gidene kadar Catalina King'e borçlu kalacağım."

Noah, "İkinizin de ona aşıkmiş gibi konuştuğunuzun farkında mısınız?" diye sordu.

Bu gözlemden fazla rahatsız olmamış olacaklar ki yine omuz silktiler. "Bence çoğu insan ona yarı aşık. Oldukça harika biri," dedi Drake.

Henry, "Onu sevmemek için biraz aptaldan daha fazlası olmak gerekir," diye onayladı.

"Ve sen de benim Kedi Takımı'na katılmamı mı istiyorsun?"

"Onu hepimiz gibi sevmek zorunda değilsin. Sadece ona biraz daha değer verirken memnun oluruz," dedi Henry.

"Tüm maaşını bütçeye geri bağışladığını biliyor muydunuz? Parkın tüm peyzajını nasıl yenilediğini merak etmedin mi?" Drake sordu. "Sponsorluklarla bile bu ucuz değil dostum."

"Ben Tabii ki O hala almak bir şey dışarı .

" Noah inatla söyledi. "Yani, ailesinin şirketi burada olmak için para alıyor." "Hayır, mürettebat Kings Construction aracılığıyla ödeme alıyor.

Direnişlerini. Ama şirket hiçbir şey alamıyor," diye ısrar etti Henry.

"Bunu neden yapsın ki?"

Drake birasını kaldırarak, "O önemsiyor, dostum," dedi.

"Üzerinde çalıştığı projenin, kadınların sadece bir iş değil, bir işletmeyi nasıl yöneteceklerini de öğrenebilecekleri bir ticaret okulu olduğunu biliyor muydunuz?" Henry ekledi. "Fiziksel bir yer aramaya başlamak hazır, ancak Merry için bunu beklemeye aldı."

"Ticaret okulu mu?" Noah sordu.

"Elbette. Elektrik, HVAC, sıhhi tesisat, müteahhitlik. Muhasebe, bordro, pazarlama. Ve kendi işini kurmak isteyen kadınlar için kaynakları olan bir küçük işletme inkübatörü" dedi Drake. "Dün gece bunun hakkında konuştuk. Bu konuda çok tutkulu ve ben de heyecanlanmadan edemedim."

Dün gece mi? Noah, biriyle çıkmamanın dışardan biriyle takılmayı da kapsayıp kapsamadığını merak etti.

Noah bu düşüncüyü bir kenara iterek, "Bu harika bir fikir," diye itiraf etti. Cat istediği kişiyle birlikte olabilirdi. Bu onu ilgilendirmezdi.

Henry başını sallayarak, "Onlarla dolu," dedi. "Fırtınanın ertesi sabahı buraya geldiğini biliyor muydun, böylece kanalı ölümüne bir komşunun komşuya karşı dekorasyon yarışması yerine burada özel bir program yapmaya ikna edebilecekti?"

"Kedi burada mıydı?"

"Hais'lere ulaşamayınca endişelendi. Bir saha yapımcısıyla buraya geldi ve kanalın hayır diyememesi için on saat boyunca çekim yaptı. Söylentilere göre bir kurtarma botunda bile biraz zaman geçirmiş."

Noah başını sallıyordu. "Bu doğru olamaz."

Drake sırtıttı. "Kabul et dostum. O senin düşündüğün gibi biri değil."

"Önemsiyor. Hem de çok. Ve Merry halkının Noel'ini kutlaması için elinden gelen her şeyi yapacak," diye ekledi Henry. Noah bir elini saçlarının arasında gezdirdi. *Onun hakkında bu kadar yanılmış olabilir miydi? Onun inatçı, hareketsiz ahlak kuralları hatalı mıydı? Sara hakkında söylediklerini düşündü. Sorumluluğa olan bağlılığı, kontrol ihtiyacı onu gerçekten de hayattan koparıyor muydu?*

Hayattan mı? Dünyası ne zaman bu kadar küçülmüştü?

"Biraz hasta görünüyorsun. Kanat ister misin?" Drake teklif etti.

Noah en son ne zaman derin yağda kızartılmış ve mavi peynirle kaplanmış bir şey yediğini hatırlamaya çalıştı.

"Evet. Ne var biliyor musun? Kanat istiyorum."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Cat ağır cam kapıyı sürükleyerek açtı ve Paige ile annesini içeri sokarak sonbaharın son ayazını dışarıda bıraktı. Atölye, Merry'nin on mil uzağındaki tek bardı ve Cat'in umutsuzca iyi bir içkiye ihtiyacı vardı. Karavanına dönerken bir karton yumurta alıp Noah'nın evine gitmesini engellemek için annesini ve Paige'i de davet etmişti.

Dünyanın başka bir kasabasında olsa, bar neon bira tabelaları ve üzerinde futbol oynanan düz ekranlarla süslenirdi. Merry'de en üst raftaki içkiler ışıklı bir Noel Baba kızağıyla çerçevelenmişti. Köşede şeker kamışı şeritleriyle boyanmış bir dans pisti vardı. Düzenli müşteriler, resmi elf isimleriyle kazınmış kendi kupalarını satın alabiliyordu. Tüm garsonlar Noel Baba şapkası takıyordu.

Hem gülünç hem de çekiciydi.

Angela avuçlarını ovuşturarak, "Cosmo alacağım," dedi. "Kötü bir gün geçirdiğin için üzgünüm tatlım, ama gecenin 'stres atma' kısmının bir parçası olduğum için mutluyum."

Cat'in tüm gün süren çekimlerden sonra ayakta duracak hali kalmamış olmalıydı. Reggie'nin kamera önündeki röportajı ve lokantadaki görüntüler harikaydı. Bunu biliyordu çünkü Hais'teki çekime başlamadan önce izlemişti. Noah'nın berbat tavırları ve kafasının dikine giden kararlarıyla batırdığı çekim de iyi gitmişti. İzleyiciler tüm duygularıyla birlikte müthiş bir öncesi ve sonrası izleyeceklerdi.

Hislerden bahsetmişken. Hâlâ kızgındı. *Fokur fokur kızgın*. Ve bu öfke ona ikinci bir rüzgar vermişti. Jasper Hai'nin çalıştığı mühendislik bürosuna hazırlıksız bir ziyarette bulunmuş ve -kirpiklerini kırıştırarak ve bilmeyenlere flört gibi gelen birkaç ince tehdit savurarak- lanet ağaç ev için yeni bir sponsor bulmuş ve Jasper'ı tam zamanlı olarak işe geri getirmenin tohumlarını atmıştı.

"İzleyiciler, iyi bir şirketin çalışanlarını en çok ihtiyaç duydukları anda desteklemek için neler yaptığını görmek isteyecektir."

Sonra hışımla karavanına dönmüş ve Henry'yle birlikte yarın için çağrı kâğıtlarını yenilemişti. Üç sahadaki demo gününe ek olarak, Noel süslemelerinin ne kadar zarar gördüğünü görmek için parkın depo binasını kazacaklardı. Okulu hakkında geri dönmesi gereken altı telefon ve önümüzdeki sonbaharın giyim serisi için onaylaması gereken bir dizi yeni ürün vardı.

Ama Noah Yates'in burnunu kırmayı ne kadar çok istediğini düşünmeden edemiyordu.

Bir anlık kendini koruma güdüsüyle, östrojen takımını onu desteklemeye çağırdı... ve hapse girecek kadar aptalca bir şey yapmasını engelledi.

Paige köşede boş bir yüksek masa gördü ve yolu gösterdi. Arka duvar, pembe, kapalı bir kar fırtınası oluyormuş gibi gösteren şu kar tanesi lazer ışıklarından biriyle aydınlatılmıştı.

Cat bar taburesine kaydı ve ensesini ovuşturdu. Orada eğlenceli bir kaçamakla ya da içkide aşırıya kaçmakla çözülmeyeceğini bildiği bir gerilim yumağı vardı. Hayır. Bunu çözecek tek şey Noah Yates'i sokak ortasında ezmekti.

Paige ceketini silkerek, "Öyleyse neden birini öldürmek istiyormuş gibi görüldüğün hakkında konuşalım," diye önerdi.

Angela, tatlı İtalyan annesi, eğildi. "Bana sadece kim olduğunu söyle. Bağlantılarımız var, biliyorsun."

Bu bağlantılar arasında Jersey'de fırıncı bir kuzen ve Queens'te küçük çaplı bir bahisçi de vardı.

"İnan bana anne. Bu adamın ortadan kaybolmasını isteseydim, bunu çıplak ellerimle yapmanın tatminini yaşamak isterdim."

Yeşil bir elf elbisesi ve Noel Baba şapkası giymiş bir garson yaklaştı. "Hanımlar doğru geceyi seçtiniz. Bu gece barda eğlenen en yakışıklı üç şeytanımız var."

Cat boynunu bükte. Bu gece bir ilişkiyle ilgilenmiyordu ama bu manzaranın tadını çıkarmak istemediği anlamına gelmiyordu.

"Lanet olsun!" diye tıslayarak bir menü kaptı ve yüzüne tuttu.

"Oh! Drake ve Henry ve... oh." Paige endişeyle Cat'in mutfak eşyalarını onun ulaşamayacağı bir yere taşıdı. "Başka bir yere gidebiliriz."

"Başka nerede içeceğiz ki? Bir içki dükkânının otoparkında mı?" Cat tısladı. Drake ve Henry'yle sadakatlerinin nerede yattığı konusunda konuşması gerekecekti. Cat omuzlarını yuvarladı ve başını salladı. "Hayır. Biz kalıyoruz. O gidebilir."

İçkilerini sipariş ettiler, herkes kozmos içti ve Cat için bir duble Jameson içtiler, Cat de Noah'ya hançer fırlatmakla meşguldü.

Angela ayaklarını taburesinin basamaklarına koydu ve daha iyi görebilmek için ayağa kalktı. "Oh, bu Noah mı?" diye sordu.

Cat onu geri çekti. "Anne!"

"Ne? Cehennem canavarına benzemiyor. Çok yakışıklı. Gözlükler onu bir entelektüel gibi gösteriyor."

"Cehennem canavarları çirkin olmak zorunda değildir. Önemli olan içlerindeki çürüyen pisliktir."

Paige'in kaşları alnına doğru kanatlandı ve Angela'ya anlamlı bir bakış gönderdi.

"Ne?" Cat talep etti. "Bana ne dediğini *biliyor* musun?"

"Hayır," diye yanıtladı Angela. "Senden çıkardığımız tek şey 'çürüyen göt deliği smorgasbord' oldu."

"Ha!lerin evine hışımla geldi. April içeride biraz gözyaşı döktükten sonra April ve Sara ile dışarıda oturuyordum. *Küçük kızları ağlatmaktan hoşlanıp hoşlanmadığımı* sordu. Sanki iki kıza da sinir krizi geçirtmişim ve bunu ruhsuz sadistlerden oluşan salyalı bir seyirci kitlesi için müstehcen bir şekilde filme almışım gibi davrandı."

"Kızgın ve ayık olduğunda gerçekten açıklayıcı oluyorsun," diye gözlemledi Paige. "Ve aliterasyonların çok yerinde."

"Seni de vur-kaç listeme ekletme bana," diye uyardı Cat.

"Neden yüzüne bakıyordu?" diye sordu annesi.

"Ben dışarıda kamera olmadığını söyleyene kadar April'i kamerada ağlattığımı sanıyordu. Duh. Sonra benim bu evrende yanlış olan her şeyin parlayan bir feneri olduğum hakkında başka bir tirada başladı. Sonunda ona haddini bildirdim. En azından sözlü olarak, çünkü ben bir hanımefendiyim."

Garson kız içkileriyle birlikte geri döndü. "Siz üç bayan çok şanslısınız. Drake 'Hottie' Mackenrowe'un izniyle."

Cat bara doğru baktı. Drake ve Henry neşeyle el salladı. Noah sadece baktı.

Paige ve Angela teşekkür etmek için kadehlerini kaldırdılar. Cat gözlerini Noah'ya dikmiş, onun aklından geçenleri okumasını istiyordu.

Sikeyim. Sen.

Bir kaşını kaldırdı ve ağzının köşesi kıvrıldı. Cat'in gözleri kısıldı. *Ne cüretle bu kadar sakın, bu kadar hoş görünürdün?*

Paige telefonunu çıkardı.

"Ne yapıyorsun sen?" Cat tısladı.

"Drake'e mesaj atıyorum ve Noah'nın buraya gelmesine izin vermemesini yoksa Cat'in onu tüm bu tanıkların önünde bir balık gibi doğrayacağını ve cesedi saklamak için gecenin köründe çok uzağa gitmek zorunda kalacağımızı söylüyorum."

Drake telefonunu kaldırdı. Mesaj alındı.

Cat dikkatini tekrar masaya çevirdi. "Her neyse, kaldırımda bana bağıırıyordu. Ben de kendimi kaybettim. Uzun bir çekim günüydü ve sonra daha iki yıl önce mükemmel bir şekilde yenilediğimiz bir eve girdik. Şimdi ise küflü, çamurlu ve tamamen yaşanmaz bir haldeydi. April'la birlikte ağlamak istedim."

Angela uzandı ve onun elini sıktı. "Tatlım. Sen benim kızımsın ve eğer oraya gidip o inanılmaz yakışıklı adamın gözlüğünü tokatlamamı istiyorsan bunu yaparım."

Cat bunu kısa bir süre düşündü. Ama bunu görmek ne kadar eğlenceli olsa da, kendi savaşını vermeyi tercih etti. Ve kendi tokatlamasını yapmayı.

"Teşekkürler anne. Sakıncası yoksa, bu teklifi şimdilik masada tutacağım."

Angela başıyla onayladı. "Bana sadece nerede ve ne zaman olacağını söyle, ben de istediğin kişiyi tokatlamak için orada olacağım."

"Ah, aile," diye iç geçirdi Paige. "Peki, dışarıda başka neler oldu? Bağırışmaları hepimiz duyduk."

"Oh!" Cat masaya içkileri şingırdatacak kadar sert bir tokat attı. "Şuna bak! *Beni* o adi ambulans kovalayıcılarından biriyle kıyaslıyor ve kızını *kaçırıp* 'iğrenç bir drama' maruz bırakmakla suçluyor!"

"Bu çok saçma. Sara'nın annesi onu teslim etti ve belli ki seni ve Sara'yı nerede bulacağını bildiği için ona haber verdi," dedi Paige.

"Teşekkür ederim," dedi Cat, annesinin içkisini alıp göğsüne bastırmasına neden olacak kadar çılgınca bir hareketle. "Ben de tam olarak bunu düşünüyordum."

"Sence burada senin cömertliğini ve parlaklığını fark etmesini engelleyecek bir şeyler mi yapıyor?" Angela bir parmağını kulağının etrafında döndürerek sordu.

"Beyin tümörü gibi mi demek istiyorsun?" Paige sadakatle sordu.

"Bu o olmalı. Başka açıklaması yok," diye açıkladı Angela. İçkisini bitirdi ve garsonları yanlarından geçerken boş bardağı havaya kaldırdı.

Sihir gibi, sunucu bir dakika sonra üç taze içkiyle geldi. "Bu tur Noah'tan, çok seksi, çok bekâr şehir müdürümüz."

Cat içkiyi elinin tersiyle itti. *Onu insan ahlakının deccalı olmakla suçlayan adam neden ona bir içki ısmarlamıştı ki? Sıvı bir orta parmak mıydı?*

"Neyin var senin? Catalina King bedava içkiyi geri çevirmez," dedi Paige, içkiyi ona geri iterek.

"Muhtemelen zehirlidir."

"Bunu belirtmekten ve vefasızlık ettiğimi düşünmenize neden olmaktan nefret ediyorum ve umarım cesedini saklamak için yardıma ihtiyacınız olursa bana güvenebileceğinizi biliyorsunuzdur, ama..."

Cat, Paige'e soğuk bir bakış atarak Noah'nın lehine bir şey söylemesi için onu cesaretlendirdi.

"Acaba barışı korumaya çalışsak mı diye düşünüyorum. Noel'e kadar burada olacağız. Noah'ya burada işleri bizim için zorlaştıracak herhangi bir sebep verirsek, bu beş hafta berbat geçebilir."

Cat dudağını kemirdi. Bir kavgadan geri çekilmek King'in doğasında yoktu.

"Onu benden çok çok uzak tutmaya ne dersin, böylece bir gün daha pislik olmak için yaşar?"

Angela yüksek sesle, "Gidip onunla konuşmam ve kızımın sorununun ne olduğunu öğrenmem gerektiğini hissediyorum," diye düşündü.

"Onunla konuşmak yok," diye emretti Cat. "Bu içkiyi yüzüne fırlatmak yerine içeceğim, ama kimse Noah'yla göğüs göğüse çarpışmaktan başka bir şey yapmayacak." Kadın masanın önünden geçerken Cat servis görevlisinin kolunu tuttu. "Bir Jameson daha lütfen."

Paige elini kaldırarak, "Fıstık galerisinden bir soru," dedi. "Noah neden seni bu kadar sinirlendiriyor? Sen hafife alınmaya alışkınsın. Ve belirtmem gerekirse, genellikle bundan zevk alıyorsun."

Cat sert bir işaret parmağıyla Paige'i gösterdi. "Sakin söyleme." Arkadaşının düşüncelerini net bir şekilde duyabiliyordu.

Angela siyah saçlarını kabartarak, "Belki de bir tür çekim olduğu için kıvılcımlar uçuşuyordur," dedi.

"Anne!"

"Paige haklı," diye devam etti Angela, Cat'in keskin ses tonuna aldırmadan. "Genelde bu tür şeylerin arkanda kalmasına izin verirsın ve sonra hak etmeyen, küçümsenen kızı topuğunun altındaki hamamböceği gibi ezersin. Bunun için asla zaman kaybetmiyorsun."

Cat parmaklarını masaya vurdu. "Pilav yapmıyorum."

Paige, Cat'in tam olarak ne demek istediğini düşünmesine neden olacak bir şekilde, "Belki pilav değil," dedi. "Ama bu adamda seni etkileyen bir şeyler var. Peki ya nefret değilse?" "Oh, yani bu pisliğin bana küfürler yağdırmasını kabullenmem mi gerekiyor?"

"Beni sokakta flört etmekle mi suçluyorsun?"

"Anlaşıldı," dedi Paige nezaketle başını sallayarak. "Sanırım annen ve ben sadece orada nefretten başka bir şey olup olmadığını merak ediyoruz."

"*Bu* tarafta değil. Seni temin ederim," dedi Cat ve Cosmo'sunu yudumlayıp votkanın etkisini göstermesine izin verdi. Noah'ya karşı çok güçlü duygular besliyordu. Öldürücü derecede güçlü. Ve tam olarak neden onu etkilediğini psikanaliz etmekle ilgilenmiyordu.

Sunucu Jameson'ını bıraktı ve herhangi bir yorum yapmadan akıllıca geri çekildi.

"Affedersiniz." Sert bir ses Cat'in zihin jimnastiğini böldü. Adam ellili yaşlarındaydı. Geniş, düz bir burnu vardı. İri bir bira

Göbeği, gömleğinin ve pantolon askısının dikişlerini zorluyordu. "Bu benim eski dostum değil mi..."

"Regis," diye cevap verdi adam, başını garip bir yarım eğimle eğerek.

Paige müdahale edecekmiş gibi taburesinden kaymaya başlamıştı bile.

"Hafızamı tazele Regis," dedi Cat sinsice. "Geçen sefer nasıl tanışmıştık?"

Adamın zaten kızarmış olan yanakları yakut kırmızısı bir renk aldı. Boğazını temizledi. "Hatırlayabildiğim kadarıyla burada, dans pistinde tanışmıştık."

"Mmm hmm. Tanışmamız nasıl geçti?" Cat nasıl geçtiğini çok iyi bildiği için bir parmağını çenesine vurdu.

"Şey, hanımefendi. Biraz elim ayağım birbirine dolaştı ve siz de suratıma yumruğu indirmeden önce beni uyardınız."

"Kulağa tanıdık geliyor. Ellerin şimdi nasıl?" Cat sordu. Paige Cosmo'sunu yudumlarırken boğuldu. "Yanlış boruya girmişim. Özür dilerim," dedi.

Nefesi kesildi.

"Bu eller artık dolaşmıyor. Size bunun sözünü verebilirim. O gün kendimi çok kötü hissediyordum, içkiyi fazla kaçırmıştım ve aptalca davrandım," diye açıkladı Regis. "Ama o zangoç sayesinde kendime çeki düzen verdim."

"Bunu duyduğuma sevindim Regis," dedi Cat.

"Siz hanımlara özür olarak bir içki ısmarlayabilir miyim acaba?" Cat arkadaşlarına baktı. "Özür içkileri kabul edildi."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Cat üçüncü Cosmo'sunun dibindeydi ve hiç acı hissetmiyordu. Bakmamayı bırakmış ve Noah'nın onu izlemesini seyrediyordu. Atölye meşgul, kalabalık ve gürültülüydü; komşular, mecazi süvariler geleceğe dair umutla geldikleri için nihayet biraz stres atabilmişlerdi. Annesi ve Paige Gabby'nin günüyle ilgili hikâyeler anlatıyorlardı ama Cat bulanık odağını barın karşısındaki yeşil gözlerden uzaklaştırmakta zorlanıyordu.

Cat sonunda dikkatini boş bardağına ve "Nothing Says Christmas Like Merry" kokteyl peçetesine verdiğinde Noah taburesinden kalktı ve yün paltosunu silktilti. Önce Henry'nin sonra da Drake'in elini sıktı ve kapıya yöneldi. Bar ile kapı arasındaki neredeyse her masada durdu, selamlaştı, el sıkıştı. Kapıya vardığında gözleri onunkileri buldu.

O ince baş sallamayı hayal ediyor muydu? Sivri bakışı?

Noah Yates onu dışarı davet ediyordu. Belki de bu gece bir ara sokakta onun kışını tekmeleme fırsatı bulacaktı. Vurup kaçmayı ayık olduğu zamana saklayacaktı.

"Affedersiniz hanımlar," dedi Cat taburesinden kayarak. Ceketini almaya zahmet etmedi. Tanıklara ihtiyacı yoktu. Tuvaletlere yöneldi ve Paige ile Angela'nın dikkatinin dağıldığından emin olduktan sonra ön kapıya doğru geri döndü.

Gece gökyüzü, keskin soğukta yıldızlardan oluşan lacivert bir halıydı. Cat kollarını göğsünde kavuşturdu ve gözlerini yukarı dikti. Arkasında barın gürültüsü ve misafirleri, önünde ise bir kış gecesinin sessizliğinden başka bir şey yoktu.

"Hey." Noah tuğla cepheye yaslandı, ellerini paltosunun ceplerine soktu. Kelime bir nefes bulutu içinde çıktı.

"Hey sen."

"Bir dakikan var mı?" diye sordu.

Onu okuyamıyordu. Cat onun günün erken saatlerinde kendisine yönelttiği haklı öfkenin hiçbir belirtisini hissetmiyordu. Ama adam

tam olarak dostça da
değil. "Duruma göre
değişir."

Cat'in arkasında barın kapısı açıldı ve bir çift gülerek ve el ele tutuşarak kaldırıma çıktı. Noah başını barın yanındaki dar sokağa doğru salladı ve Cat de onu takip etti.

"Neden arkadaşlarımla içki içiyordun?" diye sordu ara sokağın karanlığı etraflarını sardığında.

"Beni eğitmeye çalışıyorlardı." "Oh? Ne konuda?"

"Sen." Biraz yana doğru sıraladı.

Noah Yates' bir vızıltısı vardı.

"Peki ben?" *Tamam, belki de rüzgârda savrulan tek kişi Noah değildi.*

"Senin hakkında yanıldığımı düşünüyorlar."

"Benim hakkımda yanılıyorsun. Su-u-uper yanıış." Ne demek istediğini vurgulamak için parmağını adamın göğsüne doğru sapladı. Onu boğazının dibinden yakaladı.

Noah onun bıçak gibi saplanan elini tutmaya çalıştı. "Merak etmeye başlıyorum," diye itiraf etti.

Eldivenlerini giymemişti ve elleri onunkilerin üzerinde sıcacıktı.

Adamın yüzünü netleştirmek için eğildi. Gözlükleri burnunun üzerinde biraz eğri duruyordu. "Seni sakatlamak istememe neden oluyorsun."

"Öyle mi? Peki, hemen dönerim," dedi Noah, yeşil gözleri sokağın loş ışığında kısılmıştı.

"Tavırlarından hoşlanmıyorum. Hem de *hiç*," diye ısrar etti Cat.

"Seni sakatlamaktan başka ne yapmak istiyorum biliyor musun?" Noah sordu. Ona bir sır verecekmiş gibi eğildi.

Cat, Cosmo sisinin içinden onun sabun kokusunu alabiliyordu. Aralarındaki hava şeridi doluydu. Tokadın sesini hayal edebiliyor, açık avucunun altında adamın yüzünde kırılan çenesini hissedebiliyordu.

"Ne?"

"Sanırım seni öpmek
istiyorum." "Bu çok aptalca-"

Geri kalan sözcükleri sanki beyninden silinmiş gibi kayboldu. Sert ve sıcak dudakları onunkilere bastırdı, nefesini ve düşüncelerini çok . Noah'nın her yeri sıcak ve sertti. Ve Cat bunu fark ettiğini fark etti çünkü ellerini ceketinin altından göğsüne doğru uzatmıştı.

Onu sırtı sokak duvarına gelecek şekilde döndürdü. Soğuk tuğla sırtını ısıırıyordu ama geri kalanı aşırı ısıınıyordu. Başını eğerek öpücüğün açısını değıştirdi ve Cat bunun aptallık tarihindeki en kötü fikir olduğunu söylemek için ağzını açtığında ona sahip oldu.

Adamın dili kızın ağzına girerek onu tamamen aptallaştırdı. Kendi dilini sert bir şekilde okşadı ve kadın boğazının derinliklerinde inledi. Noah ona doğru eğildi, kalçaları onu duvara yapıştırdı. Nefes almak için yeterince hava alamıyordu, yoksa sert uzunluğunu ona karşı öğüttüğünde nefesi kesilecekti. Noah Yates ya çok ateşliydi ya da pantolonunda tamamen farklı türde bir silah taşıyordu.

Sabırsız ve bu kötü seçimi bir sonraki seviyeye taşımaya hazır olan Cat, Noah'nın tişörtünü bel bandından çekip çıkardı ve ellerini altına soktu. Teni dokunulamayacak kadar sıcaktı. Kasları, ısıyı ve saçlarının doğru tozunu hissetti.

"Ah, kahretsin," diye nefes aldı Noah. Öpücüğe tekrar daldı ve kalçalarıyla onu yerinde tutarak ellerini kazağının altına soktu.

O iri eller belinin yanlarından yukarı doğru kayarken ve sütyeninin içinden göğüslerini avuçlamak için önden dolanırken Cat bir dizi evet mırıldandı.

"Daha fazlasına ihtiyacım var," diye mırıldandı. Bir elini gömleğinin altından çıkardı ve saçlarına doladı. Kadının başını geriye itti ve sütyeninin grafit saten kabının altından kayarken dudaklarını kendi eliyle morarttı.

Avucu teniyle buluştuğunda, meme ucunun çakıl taşlı noktasında hafifçe gezindiğinde, Cat içten bir inilti çıkardı.

Göğsündeki gümbürtü çok ilkeldi, çok alfaydı, bildiğı soğukkanlı, kontrollü Noah'ın çok ötesindeydi.

Cat hiç düşünmeden bir bacağını adamın ince kalçalarına geçirerek en çok ihtiyaç duyduğu yerde daha fazla sürtünme sağladı.

Adam buna mecbur kaldı, onu gıcırdattı ve itti. Saçlarını kavrayışını sıkılaştırdı ve bunun şoku kızın köklerinde parladı. Onu öpmeyi bıraktı ama uzaklaşmadı. Dudakları hâlâ birbirine o kadar yakındı ki, adamın sertleşmiş aleti serbest bırakılmak için yalvarırken kadın onun nefesini içine çekti. Adamın parmakları meme ucunun üzerine kapanıp dizlerinin büküleceğinden endişelenene kadar çekiştirirken gözlerini kaçıramıyordu.

Samimiyet, ham ve spontane, bu ateşli bakış altında onu çıplak bıraktı. Oh, evet, burada kıvılcımlar vardı.

"Bu çok aptalca bir şey..." diye fısıldadı, dudakları adamınkilerin üzerinde gezinirken. Bu aptallığa aldırmadan Cat elini vücutlarının arasına soktu ve pantolonunun üzerinden adamın sikini kavradı. Aman Tanrım. Noah'nın anatomisinin bu özel kısmıyla ilk isim bazında olmak istiyordu.

Noah onun dokunuşu karşısında dişlerini sıktı. "En aptalı," diye kabul etti, sikini onun eline doğru pompalarken bile.

Cat alt dudağını sertçe ısırarak, "Senden hoşlanmıyorum bile," diye itiraf etti.

Yüzünü buruşturdu ve göğsünün ucunu onun inlemesine neden olacak kadar sert bir şekilde çimdikledi.

Yüz ifadesi yırtıcı bir hal aldı. "Senden hoşlanmadığımdan değil. Sana güvenmiyorum."

"Bu da soğuk bir kış gecesinde bir ara sokakta sevişmenin astronomik derecede aptalca olacağı anlamına geliyor."

"Sarhoşsun," diye hatırlattı ona.

"Sen de ayıklığın simgesi değilsin," diye belirtti.

"Ukala ağzından nefret ediyorum," diye tısladı ve dizleri bükülene kadar onu tekrar öptü. Kot ve pamuk katmanlarının gitmesini istiyordu, ona çarpmadan önce aletinın şişmiş başını kaygan kıvrımlarında sürüklemesini ve onu delirtmekle tehdit eden çekirdeğindeki ağrıdan kurtulmasını istiyordu.

"Senden nefret ediyorum," diye karşılık verdi.

Adam onu boynundan ısırdı ve sonra dişlerinin acısını emerek uzaklaştırdı. "Bunun ne olduğunu bilmiyorum," dedi kadın, kemerini pençeleyerek.

"Aklımız başımıza gelmeden acele edin."

Cat'in parmakları toka ile oynadı. "Neden bu kadar çok lanet kıyafet giyiyorsun?" Artık soğuk değildi. Sahip oldukları ısı

fırlatmak kışı sokaktan kovmak için yeterliydi.

"Cat?" Binanın önünden seslenen adı ikisine de ulaştı.

"Siktir, siktir, ," diye bağırdı Cat. "Bu Paige."

Noah geri sıçradı ve gömleğini tekrar beline sokmaya çalıştı. Cat göğsünü sütyenine geri sokmaya çalışırken, "Sadece ceketini kapat, dahi," diye tısladı.

"Kedi mi? Oh, uh..." Paige ara sokağa bakarken sözlerini yarıda kesti. "Her şey yolunda mı?"

Cat boğazını temizleyip kollarını göğsünde kavuşturarak, "Her şey yolunda," dedi. "Sadece birbirimize birbirimizden ne kadar nefret ettiğimizi söylüyoruz."

"Çok hoş." Paige sarhoşken bile Cat'ten daha sağduyuluydu. "Neden siz ikiniz bu gecelik bu kadar demiyorsunuz? Havayı yarın temizleriz?"

Noah hâlâ Cat'e sanki bir tatlıymış gibi bakıyordu.

"Evet. Tabii. Tabii. Bana uyar." Biraz önce onun göğsünü kavrayan eliyle ensesini ovuşturdu.

Cat dudaklarını ıslattı ve Noah'nın gözlerinin ağzının içinde daralmasını izledi. "Her neyse," diye omuz silkti. Noah'yı iterek geçtiğinde

parmak eklemlerini adamın hâlâ sert olan aletinin üzerinde gezdirmeyi ihmal etmedi.

Paige'in Noah'ya bir şeyler söylediğini duydu ama kulaklarına hücum eden kan kelimeleri boğuyordu. Az önce ezeli düşmanı ile öpüştü. Can düşmanının sikini pantolonundan çıkarmak için bir ara sokakta dizlerinin üzerine çökmeye hazırды ve-

"İyi misin, Cat?" Paige ona yetişmek için koşarak sordu. "Orada oldukça şiddetli bir tartışma olmuş gibi görünüyordu."

"Yoğun," diye katıldı Cat.

Paige ona, "Bu gösterinin gerçekleşmesini istiyorsak ikinizin barışı koruması için gerçekten bir yol bulmamız gerekecek," diye hatırlattı. Ayık olmadığına dair tek ipucu, Cat'in yüzüne daha iyi odaklanabilmek için bir gözünü kapatmasıydı.

"Çok tuhaf bir sarhoşsun," diye yorum yaptı Cat.

Paige kadınlara yakışmayan bir homurtu çıkardı. "Ben mi? Genelde dans pistinde bir adamın üzerine at gibi binen sen olursun."

"Evet. Normal sarhoş insanlar böyle yapar." Ancak, normal sarhoş insanlar, tek amacı bir erkeğin hayatını kurtarmak olan

hayattaki amacı onu çıldırtıyor gibi görünüyordu. *Ne düşünüyordu? O Cosmos'un içinde ne vardı? Engelleyici gevşeticiler mi?*

YİRMİNCİ BÖLÜM

Noah ertesi sabah donuk bir baş ağrısı, huzursuz bir mide ve belirsiz bir hayal kırıklığı hissiyle uyandı. Bir gece önce kendi kendine yarattığı iki orgazm, Catalina King'i ve ona yapmak istediği her pisliği nefes nefese anlatışını aklından çıkarmak için hiçbir şey yapmamıştı. Onu sadece utanç içinde bırakmışlardı.

Onu *öpmüştü*. Öpmekten de öte. Onu bir ara sokakta, bir geri dönüşüm kutusunun önünde yemeye çalışmıştı. Ve daha on dakika geçmeden, onu her gördüğünde kanının kaynamasının sadece sıradan bir tiksinti olduğuna ikna olmuştu.

Sessiz mutfağının huzurunda kahvenin ilk demliğine başladı. Sara'nın burada olmadığı sabahlarda, misafirlerinden biri mutfağı istila etmeden önce kalkıp kapıdan çıkmaya çalışırdı. Şimdi düşünceleriyle baş başaydı.

Ve günün akşamdan kalma ışığında, bir gece önceki seçimleri daha iyi görünmüyordu. Cat'in üzerindeki kot pantolonu yırtıp onu duvara çarpmasına dört saniye kalmıştı. Drake ve Henry'nin eğitimi de bunu yapmamıştı. Hayır, bu tür bir birikim, Cat'in şeytanın ta kendisi olmadığını kimse ona söylemeden çok önce alev alev yanıyor olmalıydı.

Noah güçlü duygulardan hoşlanmazdı. Kendisini güvenlik alanının dışına iten hiçbir şeyden rahatsız olmazdı. Ne aşırı öfke, ne korku, ne de şimdi şehvetin puslu alevleri. Dengede olmayı severdi. Orada daha güvendeydi. Bir terapist muhtemelen bunun çocukluğundan kaynaklandığını söylerdi. Ama terapistlere ya da geçmişe takılıp kalmaya ayıracak zamanı yoktu. Yapabileceği tek şey, kızının normal olarak bildiği korku, dehşet ya da çaresiz açlığın bir saniyesini bile yaşamaması için elinden geleni yapmaktı.

Saatine baktı ve ilk fincan kahvesini doldurdu. Çantasında dizüstü bilgisayarını, şarj aletini, ofis anahtarlarını, telefonunu ve cüzdanını iki kez kontrol etti. Arabasını şehir merkezinde bırakmıştı. Ancak beş bira ve iki shot, direksiyon başına geçmesi için çok fazla içkiydi. Artı,

Isıracak kadar soğuk havanın, Cat'in bedeninin kendisinininkine terk edilmişçesine karşılık vermesinin yarattığı sisten kafasını arındıracağını ummuştı.

Onu bugün görecek miydi? Hatırlayacak mıydı? Tekrar olur muydu?

Bir gece önce ona mesaj atmasını bekliyordu. Belki yüksek tansiyon ve alkole bağlayacaktı. Belki bir daha asla olmayacağını kesin bir dille ifade etmek. Belki de tekrar olmasına izin vermenin dünyadaki en kötü şey olup olmayacağını sorgulayacaktı...

Dişlerin, dillerin ve ellerin görüntüleri ağrıyan kafasının içinde birbirinden kopuk bir şekilde oynuyordu. Ve yine sertleşmişti. Sinirlenen Noah kendini düzeltti. Bir fantezinin onu en son ne zaman bu kadar pençesine aldığını hatırlayamıyordu.

Spor çantasını aldı, postacı çantasını omzuna astı ve gitmek için kupasını aldı.

İyi ya da kötü, o gün için hazırды.

Koşu bandında ve serbest ağırlıklarda kusmamaya çalışmak arasında geçen bir saat, bir fincan kahve ve Reggie'nin geçici standından bir simit ve Noah kendini ofisinde hala dün geceyi düşünürken buldu. Cat gerçekten de Drake ve Henry'nin çizdiği gibi bir kadın ? Eğer öyleyse, bu ona karşı duyduğu fiziksel çekimi daha mı az şok edici kılıyordu?

Masaüstü bilgisayarını uyandırmak için fareyi salladı. Çalışmaya başladığında sesli mesaj kutusunu hoparlöre aldı. Dördüncü mesajına girmişti ki yine dalmış olduğunu fark etti ve mesajları en baştan tekrar dinlemek zorunda kaldı.

Noah kendini odaklanmaya zorladı ve ikinci kez dikkatli notlar aldı. Sonra her sabah gelen kutusuna akın eden e-posta okyanusu geldi. Standart şehir yöneticisi işlerinin yanı sıra, şimdi de Noel özel programı ve kasabanın toparlanması hakkında yorum yapması için medyadan gelen taleplerle çalkalanıyordu. Bir de iyileşmenin kendisi vardı. E-posta zincirleri kendisi ve düzinelerce diğer kamu görevlisi, özel müteahhit ve kâr amacı gütmeyen kuruluş arasında gidip geliyordu.

Bu onun Merry'deki ilk ve umarım son büyük felaketi idi.

Bilgisayarda ajandasını açtı. Bugün su ve kanalizasyon idaresiyle bir toplantısı ve meclis toplantısı vardı. Bütçe raporunu güncellemesi gerekiyordu ve en azından eski lisenin kiralanmasından bir miktar nakit elde ettikleri için minnettardı. Tüm bunlar konuşulup bittiğinde, binayı kalıcı olarak kiralamayı ciddi olarak düşünmek istiyordu.

Telefonunda bir takvim uyarısı belirdi. Sara'nın bugün coğrafya sınavı vardı. Ona şans dileyen bir mesaj yazdı ve çalışmış olmasını umduğunu ekledi. Durakladı, daha iyi düşündü ve sonra babacan uyarıyı silip yerine daha sonra dondurma yemeye davet etti. Kanatlardan ve çok fazla biradan sonra hâlâ toparlanmakta olan midesi bu düşünceyle altüst oldu. Ama Sara' hoşuna gidecekti, o yüzden Sara okuldan çıkana kadar hazımsızlığını ve kötü seçimlerini geride bırakabilmek için dua etti.

"Günaydın Bay Yates!" Yedi yıl önce şehir müdürü olarak göreve başladığından beri yarı zamanlı asistanı olan Carolanne, 1950'lerin sekreter modasını incelemiş ve görünümünü buna göre planlamış gibi görünüyordu. Doğada bulunmayan bir kızıl olan saçları, 1.80'lik minyon boyuna üç santim daha ekleyecek şekilde kabartılmıştı. Bugün sarı ve siyah bir elbise giymişti ve elbisenin ortasında bir kurdele vardı. Ofise vızıldayarak posta taşıyan bir yaban arısını andırıyordu.

"Günaydın Carolanne," dedi Noah, ses tonunun yüksekliği karşısında irkilerek. Alnını ovuşturdu ve evden çıkmadan önce bir ya da yedi aspirin içmeyi akıl etmiş olmayı diledi. Bir Noel şarkısı mırıldanarak eski kahve cezvesini ateşlemeye, zarfları ve paketleri coşkuyla açmaya koyuldu.

Noah şakaklarını ovuşturdu ve kusmayı düşündü. Tek gözünü açmasına neden olan bir ses duyuldu.

"Günaydın, Noah!" Belediye meclisinin en heyecanlı iki üyesi Rubin Turnbar ve Imani Greene, Noah'ın ofisine adeta zıplayarak girdiler.

"Günaydın. Sizin için ne yapabilirim?" Noah, hissettiği kadar akşamdan kalma görünmediğini umarak sordu.

Rubin ve Imani komplocu bir bakış paylaştılar. Aralarında yirmi yaş fark olan bir kuru temizlemeci ve bir dans eğitmeni tuhaf bir çiftti. Rubin ve karısı kelimenin tam anlamıyla sadık muhafazakârlardı ama Rubin, Imani ve onun çömlek yapan eşiyle yakınlık kurmuştu. Dörtlü, kasabada her hafta birlikte yemek yiyor ve Merry'yi daha da neşeli hale getirmenin yollarını arıyorlardı.

"Pekala," diye başladı Imani neşeyle. "Reno ve Realty Network şehirdeki temizlik ve tadilat işlerinin çoğunu üstleniyor gibi görüldüğünden, Rubin ve ben bunları tekrar masaya yatırıp tartışmak istiyoruz."

Noah'a bir çıktı uzattı ve Noah kendini direğe monte edilmiş ışıklı bir ren geyiğine bakarken buldu. *Rudolph bir türlü ölmüyordu.*

Noah, son on beş yıldır Merry'nin şehir merkezindeki sokak lambalarını süsleyen beş metrelik kar tanelerinin acı sonlarının bir metre çamur ve buzlu suda gerçekleştiğini henüz konseye söylememişti.

"Bunların tanesi beş yüz dolar," diye belirtti Noah. Hesap yapmak baş ağrısının sıkıcı zonklamasını daha da kötüleştirdi.

"Bir pazarlık," diye başını coşkuyla salladı Rubin. Belli ki adam pazarlığın ne anlama geldiğini bilmiyordu.

"LED'ler," dedi Imani, uzun mor tırnağıyla resme dokunarak.

Rubin, "Ve burunlar kırmızı yanıyor," diye duyurdu.

Oh, iyi o zaman. Bu on beş bine değer, diye düşündü Noah sefilce.

Noah boğazını temizleyerek, "Kesinlikle şenlikli," diye kabul etti. "Bunu bana bırakmaya ne dersin, ben onlara bakarım?" diye önerdi.

"Elbette," diye kabul etti Rubin.

"Bir sorum var," diye ekledi Imani. "Programın şehir merkezindeki vitrin yarışmasını yapmayı planlayıp planlamadığını biliyor musun?"

Noah alnını ovuşturdu. "Bunu kontrol edip sana geri dönebilirim."

"Harika! Çünkü öğrencilerim duvar resmi için mükemmel bir fikir buldular," diye cıvıladı Imani.

Rubin, "Elizabeth ve benim daha iyi olabileceğini sanmıyorum," diye uyardı.

Imani ona düzgün bir bakış attı. "Yirmi dolar."

Rubin elini uzattı. "Bahsi kabul ediyorum ve paranızı alacağım."

"Lütfen! Dansçıların yaratıcılığını kuru temizlemecilerle mi kıyaslıyorsun?" Imani homurdandı.

Noah onlara yıllık pencere boyama yarışmasının yapılıp yapılmadığını bile bilmediklerini hatırlatmayı düşündü ama buna enerjisi olmadığına karar verdi. Imani ve Rubin veda edemeyecek kadar boş konuşmalar yaparak ayrıldılar.

Noah başını masasına koymak için huzurlu bir an yakaladı. Bir önceki geceki içecek seçimlerinden yakınmak için yaklaşık yirmi saniyesi vardı ki kapı bir kez daha çalındı.

Solgun görünümlü Paige parmak eklemlerinin tahtaya çarpma sesinden irkildi. Boğazını temizledi. "Bir dakikan var mı?"

Noah ziyaretçi koltuğuna doğru işaret etti. Cat içeri süzüldüğünde göz kapakları yarıya indi ve ardına kadar açıldı. Paparazzilerden saklanıyormuş gibi büyük bir güneş gözlüğü ve şapka takmıştı. O gözlükleri çıkarmak istedi. Ona bakıp bakmadığını, dün geceyi düşünüp düşünmediğini bilmek istiyordu. Bir gece, bir-iyi, birkaç-öpücük ve adam çoktan ona farklı bakmaya başlamıştı. Karnının saten teninin ellerinin altında nasıl hissettirdiğini biliyordu. Tadının nasıl olduğunu biliyordu. Avuçlarını dolduran göğüslerinin ağırlığını biliyordu.

Ve şimdi midesi bulanıyordu ve sertleşmişti.

Paige ve Cat yorgun bir şekilde yerlerine oturdular ve Paige çantasından üç sporcu içeceği ve bir şişe ibuprofen çıkardı. Noah minnettarlıkla Paige'in uzattığı tabletlere saldırdı ve sıcak pembe sıvıdan bir yudum alarak onları geri devirdi.

"Ungh," diye inledi Cat, aynı şeyi yaparak. Gözlüklerini çıkardı ve ince ellerini yüzünde gezdirdi. Gri-yeşil gözlerinin etrafı Noah'nın irkilmesine neden olacak kadar kırmızıydı. "Öyle mi? Sen de bu sabah pek iyi görünmüyorsun," diye homurdandı Cat.

Paige bir elini kaldırdı. "Bekle biraz. Birbirimize Çılgılık Atma Yolu'na geri dönmeden önce bir ateşkes yapmak istiyorum."

Cat, Noah'nın bakışlarıyla karşılaştı. O kan çanağına dönmüş gözlerin söylediği çok şey vardı. Artık birbirlerinden hoşlanmamaktan çok daha karmaşık sorunları vardı.

"Bu ateşkes neye benzeyecek?" Noah diplomatik bir şekilde sordu.

"Açıķçası, ikinizin de bu ateşkestten kaçınmanıza izin verebileceğimizi söylemeyi çok isterdim.

Birbirimizi. Ama hepimiz bunun mümkün olmadığını biliyoruz. Yapılacak çok iş var ve Noah, sana yanımızda ihtiyacımız var. Umarım kimseyi sömürmek için burada olmadığımıza inanırsın. Ve eğer sen ve Cat birbirinize karşı medeni olmayı kabul ederseniz, sanırım hepimiz daha iyi durumda olacağız."

"Katılıyorum," dedi Cat, Paige ve Noah'ı hazırlıksız yakalayarak.

"Ne?"

"Ben de aynı fikirdeyim," diye açıkladı Noah. Cat ona bir kaşını kaldırdı ve yüzünü inceledi.

"Tamam, bunun çok daha zor olacağını düşünmüştüm," diye itiraf etti Paige.

Cat tek omuz silkti. "Seninle laf dalaşına girmek ya da karanlık sokaklarda karşılaşp... kavga etmek gibi dertlerim olmadan da yapacak yeterince işim var."

Noah bu şifreli mesajı çözebilecek kadar zekiydi.

Dün gecenin tekrar yaşanmasını *istemiyordu* - her ne kadar olaydan sonraki on bir saat boyunca tek düşündüğü bu olsa da. Tek istediği Cat'in bu konuda ne düşündüğünü bilmektir.

Ama kızın gözlerini ona dikip bakması ona hiçbir ipucu vermiyordu.

"Doğru. Yani artık ara sokaklarda ya da başka yerlerde kavga etmek yok mu?" Noah girişimde bulundu.

Cat başını salladı. "Çünkü bu çok ama çok kötü bir fikir."

"Korkunç," diye onayladı Noah. "Şu andan itibaren tamamen profesyonel olacağız." Şimdi neden kelimeler ağzından çıkar çıkmaz Noah, Cat'in kemer tokasına saldırırken nefes nefese kaldığını, dudaklarının kendi ağzından gelen bir saldırıyla şiştiğini hayal ediyordu?

Yüz ifadesi aklının nereye dair bir ipucu vermiş olmalıydı çünkü Cat'in gözleri büyüdü ve başını hafifçe salladı. *Bir daha asla*, diye mırıldandı.

Konu kapanmıştır.

"Uh, tamam. Pekâlâ. Çok şaşırdım ve kafam karıştı," diye araya girdi Paige. "Yani, uh. Şimdi gidip kasabanızın büyük bir bölümünü yıkacağız."

"Güzel. Harika." Noah başının sanki üzerinde hiçbir kontrolü yokmuş gibi sallandığını hissetti. "İhtiyacın olan bir şey olursa bana haber ver."

"Hiçbir şeye ihtiyacımız olmayacak," diye söz verdi Cat. "Haydi gidip biraz balyoz çakalım."

"Aslında var," diye karşı çıktı Paige. "Noah, kasabanın önde gelen kişisi sen olduğun için. Parktaki depoyu incelerken seni kamerada kullanabiliriz. Belki bize harap olmuş bazı parçaların geçmişini anlatırsın. Bu, tasarımcılarımıza hangi parçaların değiştirilmesi gerektiği ve hangilerini kurtarmaya çalışmamız gerektiği konusunda fikir verecektir."

"Kamera karşısında mı?" Noah bu fikirden kesinlikle nefret ediyordu. Cat'in yanında durup bir gece önce neredeyse yaptıkları çılgınca hatayı ulusal bir izleyici kitlesi önünde düşünmüyormuş gibi davranmak mı? Pas.

"Sanmıyorum-"

"Sen ve Drake olacaktınız ve Sara'nın da sahnenin bir parçası olmak isteydüşünüyordum. O tatlı ve zeki biri ve bence izleyiciler Merry'nin Noellerinden başka bir şey bilmeyen bir çocukla gerçekten bağ kurabilirler," diye ekledi Paige.

Sara, Drake Mackenrowe ile televizyona çıkma fırsatını kaçırdığını öğrense onu oracıkta öldürürdü. *Lanet olsun.*

"Sanırım öyle," dedi Noah isteksizce. "Sadece Drake mi?" diye açıkladı. Cat gözlerini devirdi, sonra da yüzünü buruşturdu.

Paige ona "Cat aynı zamanda Reggie'nin yerinde demo çekimi yapıyor," dedi.

Cat'in boğazının dibinde, ekose gömleğinin üst düğmesinin üzerinden görünen bronz ten parçasına baktı. Yakasının üzerinde küçük bir çürük göze çarpıyordu. Noah sertçe yutkundu, o izi onun yaptığını biliyordu.

Cat spor içeceğinin içine öksürdü. Paige onun sırtını sıvazladı.

Cat zayıf bir sesle, "Yanlış kapaktan aşağı," dedi. Noah'ya ters ters baktı.

Paige çantasını karıştırmak için eğildiğinde, "*Kes şunu,*" diye bağırdı. *Neyi durdurayım?* bağırdı.

Bak ne diyeceğim!

Paige elinde telefonla hızla doğruldu ve sonra başını tuttu. "Ooof. Biraz fazla hızlı oldu. Bültenleri sana e-posta ile göndereceğim ve saat dörtte parkta olman gerekiyor. Yaklaşık iki saat planlayın."

Cat ona ters ters baktı ve güneş gözlüklerini tekrar taktı. Demek öpücük ve ardından gelen ikinci aşama Cat'i zerre kadar yumuşatmamıştı. O da bunun kendisini etkilemesine izin vermeyecekti. Ona kalırsa, Catalina King'in göğüslerinin ne kadar muhteşem olduğu konusunda hiçbir fikri yokmuş gibi davranacaktı.

"değil."

Cat, İmani'nin ona verdiği kâğıdı masasından kaptı. "Bunlar sokak lambaları için mi?" diye sordu güneş gözlüklerinin üstünden parlayan ren geyiklerine bakarak.

"Belediye Meclisi'nden bir talep. Ve astronomik fiyat etiketine bakılırsa, benden bir hayır daha."

"Onları sevmiyor musun?" Cat sordu.

"İnanılmaz derecede gösterişli olmalarının yanı sıra, bütçenin büyük bir kısmını ren geyiklerine harcama fikrinden hoşlanmıyorum. Burunları saçsa bile. Şimdi bana izin verirsiniz, benim yönetmem gereken bir kasaba var, sizin de yeniden inşa etmeniz gereken bir kasaba var."

"Zaman ayırdığın için teşekkürler Noah," dedi Paige ve ona dostça bir sırtış sundu.

Cat homurdandı ve kapıya yöneldi.

Paige çantasını omzuna atarken, "İkinizin de kişisel farklılıklarınızı bir kenara bırakmaya istekli olmanızı takdir ediyorum," dedi.

Cat adımlarının ortasında durakladı, kelimeler ona acı vermiş gibi iç çekti. "Hoşça kal, Noah."

"Hoşça kal, Cat."

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Noel arifesine beş hafta kaldı

Kasım ayının ortalarına sıcaklıklar düştü ve moral yükseldi. Merry'nin dört bir yanına dağılmış şantiyelerde ilerleme hızla devam ediyordu. Haber yayıldıkça, yardım etmek isteyen daha fazla gönüllü ortaya çıktı. Hafta sonları kasabanın nüfusu alçıpancılar, tesisatçılar ve izin günlerini yardıma ayıran müteahhitlerle dolup taşıyordu.

Ve bir fark yaratmak için ortaya çıkan her yabancıyla birlikte, Merry biraz daha aydınlandı.

Cat ateşkesi korumanın ve Noah'nın dilinin tadının neye benzediğini kendine hatırlatmamanın en iyi yolunun, her spor müsabakasının burun kanaması bölümünde yüzü maviye boyanmış sarhoş, gömleksiz adam gibi ondan uzak durmak olduğuna karar verdi. O geceyi çok fazla alkole ve yargıyı bulanıklaştıran öfkeye bağladı. Aletini bir sopa gibi kavrarken ezeli düşmanının göğüslerini avuçlamasına neden izin verdiğinin tek açıklaması buydu.

Tabii ki alkol, soğuk bir tuğla duvara çarptırılıp tüketilmenin çok canlı anısıyla neden kendini tatmin ettiğini açıklamıyordu. Her gece. Yakında sakinleşmezse bileğindeki fleksiyonu kaybedebileceğinden endişelenmeye başlamıştı.

Cat polarının fermuarını çekti ve bir sonraki çekimden önce kuaförünü telaşlandıracak örgü bir şapka taktı. "Nasıl görünüyor?" diye sordu, monitörde Paige'in yanına omuz atarak. Paige parkası, polar astarlı pantolonu ve parmaklarını kullanmaya gerçekten ihtiyaç duyması halinde açabileceği dev eldivenleriyle kar gününe hazır bir çocuk gibi giyinmişti.

"İyi. Gerçekten iyi. Sen ve Drake kamerada birlikte iyi görünüyorsunuz. İkiniz hakkındaki söylentilerin devam etmesini sağlamalısınız."

Cat resmi inceledi. Bronz saçları ve ince makyajı, Drake'in yakışıklı yüzüne bakarken onu komşu kızı gibi gösteriyordu.

Boyu, kalın siyah yelesi ve öldürücü sırtışıyla ilk bölümden itibaren kadınları kendine hayran bıraktı. Mükemmel bir şekilde dikilmiş fanilas ve dar kot pantolonunun da zararı yoktu.

Drake ekranda bir satırlık bir diyalog aktarırken Cat, "Gerçekten gevşedi," dedi.

Paige başıyla onayladı. "Kesinlikle sizden bir şeyler öğreniyor ve hikâye editörlerinin rehberlik etmesinin de yardımı oluyor."

Drake bir elinde kahve fincanı, diğerinde haşlanmış yumurta, çadırın içinde dolaşıyordu. Kulaklıkları gülünçtü ama bunu başarabilecek biri varsa o da Drake'ti.

"hazır mıyız?" sordu yumurtadan bir ısırık alarak.

Drake Mackenrowe'un çekici olmayan tek yanı buydu. Vücuduna çok iyi gelen paleo diyeti, durmadan kurutulmuş et ve haşlanmış yumurta gibi şeyler atıştırmasını gerektiriyordu. Setteki nefesi Cat'i kameralar önünde onu öpmek zorunda kalmadığı için son derece mutlu ediyordu.

Drake'i öpmeyi Noah'nın performansıya karşılaştırmaktan kendini alamadı. Bu bir yarışma değildi. Noah Yates bir kadını ruhunun tadına bakar gibi nasıl öpeceğini biliyordu. Neredeyse bir hafta geçmişti ve hâlâ günde altı yedi kez kafasının içinde o geceye dönüyordu. Aklını kaçırmıştı ve çok küçük bir parçasının, aynı hissi verip vermediğini görmek için aklını tekrar kaybetmeye aldırmayacağından endişe ediyordu.

Neyse ki onu bulup bir ağaç gibi tırmanacak zamanı yoktu. Çekim ve prodüksiyon görevleri arasında tehlikeli bir şekilde . Eğer annesi Paige'le birlikte sete sürekli yemek artıkları göndermeseydi, Cat çoğu gece akşam yemeği yemeden yatağa yığılırdı.

Arka cebindeki telefonu titredi ve çekip çıkardı. Arayan Lorinda'ydı, okulla ilgili her konuda ortağıydı, hızlı bir suçluluk duygusuyla bunu fark etti. Kadın Cat'in okul planından en az kendisi kadar heyecan duyuyordu. O kadar ki okul müdürü olmak için imzayı atmıştı. Bir tesis yöneticisini Cat'in yoluna itmiş ve Cat'in eğitim yolları hakkındaki kaba araştırmasını alıp iki eliyle kazmıştı. Cat'in

Cat'in yazım tarzının ne kadar berbat olduğunu keşfettiğinde hibe yazma işini de devralmıştı.

Neredeyse bir yer seçecek kadar yaklaşmışlardı ve şimdi Cat'in zamanı Merry tarafından kullanılırken her şey durmuştu.

"Hey, Lorinda. Nasıl gidiyor?" Cat sordu.

"Cat. En iyi, en şaşırtıcı haberlerim var. Tek kelimeyle inanılmaz. Çok heyecanlıyım." Lorinda coşkulu, heyecanlı bir insan değildi. Sadece gerçekten büyük bir şey onun bu kadar çok sıfat kullanmasına neden olabilirdi.

Kedi güldü. "Ne oldu?"

"Oppenwick bursunu aldık."

Cat eldivenli eliyle telefonunu sertçe kavradı. "Ne dedin sen? Çünkü Oppenwick bursunu almışsınız gibi görünüyor."

"Üç milyon dolar, Cat. Üç milyon dolar!"

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Cat bakışları görmezden gelerek bir aşağı bir yukarı zıplayarak çığlık attı.

"Şaka yapmıyorum! Fikre, müfredata, küçük işletme geliştirme merkezine kesinlikle bayıldılar. Her şeyi."

Cat iki büklüm oldu ve gözlerinin yaşlarla dolduğunu görünce şaşırdı. "Bu gerçekten oluyor mu?"

Lorinda, "Pek çok kadını eğiteceğiz," diye duyurdu.

"Aman Tanrım. Bir yere ihtiyacımız var. Personele ihtiyacımız var. Öğrencilere ihtiyacımız var."

"Amaçların, hedeflerin ve zaman çizelgelerinin bir özetini dağıtmamız ve ardından herkesin en azından bir videoda, tercihen mümkünse yüz yüze görüşmede projeye bağlı kalmasını sağlamamız gerekiyor."

Cat'in gözlerinden birkaç damla yaş süzülürken devasa yapılacaklar listesini gözden geçirdiler. Gerçekleşiyordu. Bunu gerçekten yapıyordu. Bu sadece ona ait bir şeydi. Aile işi değildi. Kardeşiyle yaptığı bir televizyon programı değildi. Bu okul *onun* bebeğiydi!

"Nasıl bir yer seçeceğimize dair bir fikrim var," dedi Lorinda, biraz olsun kendine gelerek.

"Ne? Söyle bana. Her şeye açığım."

"Bunu bir hibe gibi yapsak nasıl olur? Topluluklar King Tech'in evi olmak için başvuruda bulunsun. Başvuruları kabul eder ve kazananı toplumun ihtiyacı, şehir merkezlerine yakınlık, işsizlik yüzdesi gibi unsurlara göre seçeriz."

"Öncelikle, King Tech mi? Bir okula kendi adımı vermek son derece iğrenç değil mi? İkinci olarak, bu fikre bayıldım. Bizi aylarca süren soğuk araştırmalardan kurtaracak ve okuldan faydalanabilecek bir toplulukla sınırlandırabileceğiz. Sen bir dahisin Lorinda."

"Haberı yaymak için sana ihtiyacımız olacak. Bilirsiniz, o ünlüyü kullanın."

Cat, "Bunu bloga koyacağım ve menajerime birkaç basın bülteni dağıttıracağım," diye karar verdi. Telefonu kapattı ve Henry'ye seslendi.

"Hadi şu tetiği çekelim. Böylece yeni yılda bu işe bir an önce başlayabiliriz," dedi Lorinda.

"Mükemmel. Ben bültenleri hazırlayayım, sen de üç milyon doları nasıl harcayacağına karar ver."

Cat telefonu kapattı ve ruhunu havaya kaldırarak kollarını havaya kaldırdı. "Haberler iyi mi?" Paige hafifçe sordu.

Cat baldızını yüzünden yakaladı ve ağzına şapırtılı bir öpücük kondurdu. "Seni ve alaycılığını çok seviyorum!"

"Ölüm perisi gibi çığlık mı attın?" Henry, yumuşacık deri mokasenleri ve çok şık lacivert yün paltosuyla ayaklarını sürüyerek geldi.

Cat yakaladı ve öptü. "İngiliz kışına bayılıyorum!" Henry tükürdü ve gözlerini kırıştırdı.

Bir sonraki müsait bedeni pazılarından yakaladı ve onu kendine çekti. Dudakları Noah'ınkilerle buluşmadan bir saniye önce hatasını fark etti ama bu yine de ona bir tane kondurmasına engel olmadı. Nefret edemeyecek kadar mutluydu.

"Huysuz kışını bile seviyorum!" dedi. Bu özel iffetli öpücüğün diğerleriyle tamamen aynı hissettirdiğini iddia etti. Dudaklarını dudaklarına değdirdiğinde damarlarında dolaşan cinsel arzusunun şokunu yaşamamıştı. Bu, *o geceden* beri yaşadıkları ilk fiziksel temastı. Ve tıpkı *o gece* olduğu gibi, bu da bir hataydı. Geri adım atmak için bir hamle yaptı ama adam bileğini tuttu.

Elini uzattı ve ikisi de ne olduğunu anlayamadan Noah onun yanağından süzülen bir damla yaşı parmaklarıyla uzaklaştırdı. Bu nazik, maksatlı dokunuş, gözlerindeki ciddiyet kalbini yerinden oynatmıştı.

Sessizlik. Samimi, spontane bir an için sadece Noah ona bakıyordu. O kadar güçlü bir bağ ki, uzanıp ona dokunabilecekmiş gibi hissetti.

"Cat, beni öldürüyorsun. Neden bizi tekrar seviyorsun?" Paige talep etti.

Cat, Nuh'un çekiminden geri adım . "Bir okul inşa ediyoruz!"

"Ödeneği aldın mı?" Henry sakın bir şekilde telefonunu cebinden çıkararak sordu.

Cat ona doğru atıldı ve omuzlarından yakaladı. "Evet, benim İngiliz çöreğim. Hibelerin anasını yakaladık!"

Sevinçten tepeden tırnağa titrerken Nuh'un bakışlarının ağırlığını hâlâ üzerinde hissedebiliyordu.

Drake başını tekne servis çadırından çıkardı. "Bu de ne?"

"Cat bursunu aldı," diye seslendi Henry.

"Bok yok mu?" Drake kükreyerek onu üç adımda yakaladı ve geniş bir daire çizerek etrafında döndürdü. "İşte benim kızım!"

Cat'in başı o kadar dönmüştü ki Noah'nın gittiğini fark etmesi birkaç saniye sürdü.

"Bu gece kutlama yapıyoruz!" diye duyurdu.

Geçici sakinleri tarafından sevgiyle anılan Treyler Kasabası hareketliydi. Cat, günün çekimlerini makul bir saatte bitirdikten sonra, aşamalı bir içki partisi düzenledi. Aşamalı bir akşam yemeği gibiydi, sadece daha az yemek ve daha fazla alkol vardı. Drake'in lüks karavanında Cat'in muhteşemliğine kadeh kaldırarak şampanya ile başladılar.

O günkü galibiyetin etkisiyle hâlâ kafası güzel olan Cat, yanaklarında alkolle ilgisi olmayan bir kızarıklık hissetti. Bir çekim sırasında sadece bir kez aşırıya kaçmak gibi katı bir kuralı vardı ve o beleşini çoktan tüketmişti.

Ayrıca, zaten kabarık olan yapılacaklar listesine dağ gibi bir iş daha eklemişti. Günlerinin her boş saniyesi bir sonraki adımların üstesinden gelmeye odaklanacaktı.

Drake'in yemek masasının etrafına dolmuşlar, oturma odasına taşmışlar ve bir prodüksiyon asistanı utangaç bir şekilde kadehini kaldırdığında son kadeh kaldırışa gülüyorlardı. "Hepimizin örnek alabileceği türden bir rol model olduğu için Cat'e," dedi kızarak.

"Cat'e!" diye kalabalığın geri kalanı.

Cat gülümsedi ve kızın elini minnettar bir şekilde sıktı.

"Öğretmenlik yapacak mısınız?"

"Okul ne zaman açılıyor?" "Mali yardım sunuyor musunuz?"

"Eğitmenlerden herhangi biri erkek olacak mı?"

Cat'in kafası henüz kendi kendine cevaplayamadığı sorularla doluydu.

"Çocuklar!" diye güldü. "Hadi başka bir şeyden konuşalım. Başka kimin iyi haberleri var?"

Herkesin öyle olduğu ortaya çıktı. Sesçi Eddie'nin kız arkadaşı hamile *değildi*. Hikaye editörü Noelle, yaratıcı yazarlık alanında lisans derecesini almak için online derslerini yeni tamamlamış ve buralı yakışıklı biriyle randevu ayarlamıştı. Sektörde yirmi yılını doldurmuş bir kameraman olan Gaile, annesinin biyopsi sonucunun negatif çıktığını açıkladı. Flynn bugün kamerada becerikli küçük çekiç numarasını başarmış ve Gannon'ın herkese öğle yemeği ısmarlamasını sağlamıştı. Ve Drake - sevgili, yakışıklı Drake - onun evreninde her şey her zaman iyiydi. Yeni yılda lüks bir perakendeciyle bir halı serisi çıkaracaktı ve kanalla yeni, yüklü bir sözleşme imzalamıştı.

İşkolik Henry ona bir şişe su ve bazı çıktılar uzattı. "Onayınız için yeni Duluth reklamları." Onun emriyle şirket, gerçek kadın mavi yakalı işçilerin kullanıldığı bir kampanya hazırlamıştı.

"Buna bayıldım," dedi grup iş kıyafeti fotoğrafına dokunarak. Cat ortada durmuş, kollarını kendisine en yakın kadınlara dolamıştı. Hepsisi gülüyordu. Bir hareket, neşe ve güven duygusu vardı. Etnik kökenlerden, şekillerden ve boyutlardan oluşan bir gökkuşağı.

"Onlara haber veririm," diye açıkladı Henry net bir şekilde. "Maria'ya çağrı sayfanızdaki güncellemeleri verdim, yeni blogunuzu yayınladım, sonraki dört Instagram gönderinizi planladım, okul yeri yarışmasıyla ilgili basın bülteni hakkında bazı notlar aldım ve web sitesi tasarımcınızla ilgilenen toplulukların kullanabileceği çevrimiçi bir başvuru oluşturma konusunda konuştum. Tüm bilgiler bir veri tabanında düzenlenecek ve sıralanacak."

Cat gözlerini kırıştırdı. Kendini çalışkan biri olarak görüyordu ama Henry haftanın her günü ondan daha verimli olabilirdi. Onun bileğini yakaladı. "Beni asla ama asla bırakma, Henry."

Bu, adamda ufak da olsa bir gülümseme yarattı.

"Ayrıca yarın sabah beş buçukta eğitmeninizle FaceTime antrenmanınız var. Karavanında yapabilmen için tüm vücut ağırlığını kullanacaksın."

"Ve senden hoşlanmamaya geri döndüm." Yolda çok fazla yemek yemenin verebileceği zararı önlemek için şehirde olduğu zamanlarda kişisel bir antrenör tutuyordu. Nicki, Cat'i merhamet dilenmeye zorlamaktan büyük keyif alan sadist bir orospuydu. Cat, Nicki'yle yaptığı hiçbir antrenmanı sırtüstü yatıp bir ter birikintisi içinde tavana bakarak kendisine ne olduğunu merak etmeden bitirememişti.

"Memnun kalacağımı biliyordum," dedi Henry, alaycı bir tonla. Ceketini silkti ve kırmızı kaşmir balıkçı yakasının kollarını yukarı itti. "Şarap nerede?" diye sordu.

Drake, Cat ve Phil'in arasındaki banketin arkasına doğru eğildi; kısa boylu, siyah, sıırım gibi bir kameraman olan bu adam o kadar yumuşak konuşuyordu ki lakabı What'tı. "Umarım sakıncası yoktur ama Noah'yı ben davet ettim."

Cat o kadar hızlı döndü ki kendini kırbaçlamış olabileceğini düşündü. "Peki neden bunun iyi bir fikir olduğunu düşündün?"

Drake zarif bir omuz silkme hareketi yaptı ve o playboy gülümsemesini takındı. "O iyi bir adam. Biraz fazla çalıştığını ve çok gergin olduğunu hissediyorum. Biraz stres atmak için bu şansı kullanabileceğini düşündüm."

"Ona burada olacağımı söyledin mi?"

"Düşmanın bu gece burada olacağı konusunda onu uyarmıştım."

"Ve hala geliyor mu?" Noah'ın ateşkese sadık kalmasına puan veriyorum.

"Onu çok fazla etkilememiş gibi görünüyordu."

"Ugh," diye homurdandı Cat. "Peki, onu benden uzak tut. Ve ona pizza getirmesini söyle."

YIRMI İKİNCİ BÖLÜM

Noah iki pizza taşıyarak ve sıra sıra dizilmiş karavanların arasında parti seslerini dinleyerek dolaştığı için kendini aptal gibi hissediyordu. Gelmeye karar vermesine neyin sebep olduğundan bile emin değildi. Sara'nın annesinde olmasının yanı sıra, bir düzineden fazla yardım başvurusu yaptıktan ve kendi oturma odasında basketbol maçı eşliğinde çene çalacağı bir akşamla karşı karşıya kaldıktan sonra şu anda belirsizlik içindeydi.

Ayrıca, Drake ısrar etmişti. Ve ateşkes hâlâ devam ediyordu. Ve eğer Noah kendine karşı tamamen dürüst olsaydı, Cat'i tekrar görmek isterdi. Bugün onu öpmüştü, o olduğunu bile bile. Ve her ne kadar az önce baldızına verdiği türden bir öpücük olsa da, bu onun kanını bir kez daha kaynatmıştı. Ve onu Drake'in kollarından çekip alamadan ve ara sokaklardaki öpüşme seanslarına devam edemeden oradan .

İşte buradaydı, sanki bir öğrenci partisine ev sahipliği yapıyormuş gibi görünen devasa bir karavanın önünde duruyor ve kapıyı çalıp çalmamayı tartışıyordu.

Ayağıyla kapıya bir tekme attı.

"Noah," dedi Henry, elinde bir kadeh kırmızı şarapla, iç kapıyı araladığında onu sıcak bir şekilde karşıladı. "Gel de şenliklere katıl."

Drake onu kavgaya sürüklemekten önce üç saniye içinde pizzalardan kurtuldu ve eline bir bira tutuşturuldu.

"Selam dostum. Seni gördüğüme sevindim."

"Davet için teşekkürler." Karavanın içi kaotik bir sirk gibiydi. Yirmi kişi mutfak/yemek/oturma alanına tikiş tikiş doluşmuştu. Hepsi aynı anda gülüyor ve konuşuyordu. Sanki birinin gürültülü aile yemeğine girmiş gibi hissediyordu.

Annesinin sessiz, boğucu Şükran Günü yemeklerine geri döndü. Tatilde Sara'sız olmak onu ne kadar üzse de, Mellody'nin Sara'yı ailesinin yemeğine götürmesini öneren kişi o olmuştu. En azından Sara kendisinin sahip olduğu çocukluk gölgelerine sahip olmayacaktı.

"Çocuklar, hepiniz Noah'ı tanıyor musunuz?" Drake genel sesin üzerinde bağırdı.

"Selam, Noah!"

"Selam... herkese." Birasını kaldırdı.

"Kadeh kaldırma sırası Noah'da!" Pamuk şeker pembesi farları olan bir kız -Tanrım, lütfen Sara'nın bu kadınla tanışmasına izin verme- ellerini birbirine çırptı.

Onu o zaman fark etti. Yemek masasında yapım ve inşaat ekiplerinin arasına sıkışmış, gülüyordu. Kamera makyajını silmişti ve çıplak yüzüyle o kadar güzel görünüyordu ki, neden her şeyi örtme zahmetine girdiğini merak etti. Üzerinde en az bir milyon kez yıkanmış uzun kollu bir Kings Construction tişörtü vardı. Çekimden kalma kıvrımlarını hâlâ koruyan saçları yüksek bir at kuyruğu toplanmıştı.

Bu öğleden sonra onun patladığını gördüğü neşe, hâlâ yüzeyin altında gözle görülür bir şekilde çatırdıyordu. Bu görülmeye değer bir şeydi. Noah hiçbir şeye karşı aşırı duygusal tepkiler vermeye alışık değildi... tabii bu tepkiler, kendisinin "çooooook havalı" olduğunu düşünen on iki yaşındaki bir çocuktan kaynaklanmıyorsa.

Onu içine çekti. O parlaklık. Manyetik bir güç gibi ona doğru çekiliyordu. Tanıdığı hiç kimseye benzemiyordu. Alışkın olduğu hiçbir şeye. Kızın kendisini yerden yere vuracağını bilse de, o parlaklığı tekrar görmek istiyordu.

Cat ona baktı, o an için kızgın olmaktan çok eğleniyordu. "Noah'dan kadeh kaldırmasını duymak isterdim," diye mırıldandı.

Tehlike! Tehlike! İçindeki savaş ya da kaç içgüdüleri onu uyarıyordu. Ama Noah bu gece kendini biraz pervasız hissediyordu.

Boğazını temizledi. "Catalina King'e, unutulmaz bir kadına."

"Cat'e!" diye yankılandı uyumsuz kalabalık.

Cat'in pembe ve parlak dudakları yukarı kıvrıldı. "Bu bana şimdiye kadar söylediğin en güzel şey, Yates."

"Aklını kaçırmama izin verme," diye uyardı ve göz devirmeyeyle ödüllendirildi.

"Sara bu gece nerede?" diye sordu, biri Noah'ı masanın ucundaki koltuğa oturturken, burnunda hızma olan sakallı adama yaklaşıarak.

Kızının adını hatırlayabildiği gerçeğini göstermek için mi soruyordu? Yoksa gerçekten umurunda mıydı? "Annesinde,

umarım biyoloji sınavına çalışıyordur."

Cat'in tek yanıtı "Hmm," oldu.

Ses tekrar yükseldi ve Noah kendini aynı anda birkaç konuşmanın içine çekilmiş hissetti. Patriots'ın Super Bowl şansı neydi? Sıkı bir Jets taraftarı olduğu için sıfırdı. Pizza nereden gelmişti çünkü harikaydı? Hintli bir adam ve İtalyan karısı tarafından işletilen Pranav's Pizza adlı küçük bir yerden. Körili tavuklu turtası ölmek üzereydi. Merry tarihindeki en destansı Noel Festivali için parasını Cat'e mi yatırıyordu?

Cat onun yerine kaşlarını kaldırarak, "Noah bu konudaki kararını saklı tutuyor," diye cevap verdi.

"Eğer söylediğini yaparsa," diye söze girdi Noah, "bu tarih kitaplarına geçecek bir festival olur."

"Ve bunu gururla yüzünüze vuracağım."

Henry şarap kadehinin kenarından, "Şu ikinize bakın, ne kadar iyi anlaşıyorsunuz," dedi. "Paige çok gurur duyardı."

Karavanın kapısında bir gümbürtü ve kopuk bir "Girin" korusu duyuldu. İçeri giren adam iri yarı, uzun boylu ve belli belirsiz sinirli biriydi. Koyu renk saçlarını kısa kestirmişti ve üzerinde göğsüne kadar uzanan bir Kings Construction kapüşonlusu vardı. Cat bulunduğu yerden ıslık çaldığında kaşları çatıldı ve çarpık bir sırıtışa dönüştü.

"Gannon King evde!" Kedi öttü.

Noah, Gannon'ın yanındayken aklını Cat- naked ile ilgili her şeyden uzak tutmak için zihnine bir not aldı. Hiç erkek kardeşi olmamıştı ama kız kardeşleri hakkındaki ahlaksız düşünceleri konusunda onları uyaracak bir tür telepati olduğunu hayal etti.

"Evet, evet," diye homurdandı Gannon. "Ben partinin hayatıyım." Drake'in buzdolabından bir bira kaptı.

"Gabby kızım nerede?" Cat kardeşine sarılmak için kucakta sürünerek sordu.

"Yatakta horluyor. Paige de düşmeye hazır. Ama okula dönüşünü kutlamadan edemezdim."

İçkilerini tokuşturdular ve tek kolla sarıldılar.

"Seninle gurur duyuyorum Cat. Bu büyük bir olay."

Noah, Cat'in yanaklarına renk gelmesini izledi. "Awh. Kapa çeneni." Cat kolunun altından kıpırdandı ve Noah onun bu övgüden gerçekten utanıp utanmadığını merak etti. Tanıdığını varsaydığı Cat ilgi odağı olmanın tadını çıkarırdı.

"Pizza ister misin? Noah biraz getirdi," diye teklif etti Cat Gannon'a. Adını sanki bir hafta önce dilini boğazının yarısına kadar sokmamış gibi rahatça söylemesi Noah'yı telaşlandırdı. Sonra da böyle şeyler düşünmemesi gerektiğini hatırladı.

Onun burada ne işi vardı?

"Sanırım seninle burada ilk kez çekim yaparken gayri resmi olarak tanışmıştım," dedi Gannon elini uzatarak.

Noah elini salladı. "Evet. Evet. Geri dönmene sevindim."

"Yardım edebildiğimize sevindim. Konut tarafında iyi bir ilerleme kaydediyoruz. Reggie'nin lokantasını henüz kontrol etmedim ama o işteki müteahhit işlerin programa uygun gittiğini söyledi."

Noah başını salladı. "Reggie Şükran Günü'nden sonra yeniden açabileceği için heyecanlı."

"İyi bir bölüm olacak," diye tahmin etti Gannon. "Şehrin dört bir yanındaki TV ekiplerine alışabildin mi?"

"Hayır. Dün markete girdim ve Bayan Pringle'ı scooter'ıyla takip eden bir kamera ekibi vardı."

"Birkaç hafta daha, sonra yakanızdan düşeceğiz."

Cat'in tadına baktıktan sonra bunun kulağa o kadar da iyi gelmemesi komikti.

"İlerleme zamanı," diye seslendi Cat gürültünün üzerine.

İçecekler coşkuyla bitirildi, bardaklar ve şişeler lavaboya yığıldı.

"Gidelim, Yates," dedi Cat onu kapıya doğru iterek. Noah, Cat'in de ona dokunduğunda elektrik çarpması hissedip hissetmediğini merak etmekten kendini alamadı.

Soğuk gecede dışarı çıktılar. Sonbahar yerini erken bir kışa bırakmıştı. Noah'ın umurunda değildi. Merry'de büyürken, kışın en sevdiğiniz mevsim olması gerekirdi.

Daha küçük, daha az yeni bir karavana doluştular, odalar sardalya konservesini andıracak kadar yakındı ama kimse aldırıyor gibiydi.

"Kahretsin, Eddie! Atıştırma lık neredede?" Cat küçük buzdolabının derinliklerinden bir şeyler istedi.

Yuhalamalar oybirliğiyle yapıldı.

"Beni geç saatlere kadar çalıştırırsan böyle olur," diye karşılık verdi Eddie iyi huylu bir şekilde.

Pizzayı çoktan mideye indirmişlerdi ve Merry'de bu saatte açık bir restoran bulmak pek mümkün değildi.

"Peki. gideceğim. Ama bu sevdiğim şeyleri alacağım anlamına geliyor," diye açıkladı Cat.

"Biri onunla gitse iyi olur," diye şaka yaptı bir yapım asistanı.

"Kelimenin tam anlamıyla elli adım ötede."

"Evet ama biz bira ve atıştırma lık istiyoruz," diye Eddie. "Fazladan ellere ihtiyacınız olacak."

"Ben giderim." Noah gönüllü oldu.

Kimin daha çok şaşırdığından emin değildi, Cat'in mi yoksa kendisinin mi? "İkinizin bir bebek bakıcısına ihtiyacı olacak mı?" Drake alay etti.

"Ceset konusunda ikinize de yardım etmeyeceğim," diye araya girdi Henry. "Çok dramatik," diye yakındı Cat. "Birbirinden hoşlanmayan iki yetişkin

Diğerleri cinayet işlemeyen bakkala gidebilir." Gannon, "O yetişkinlerden biri siz olduğunuzda değil," diye belirtti.

Cat kardeşine ters ters baktı ve dilini dışarı çıkardı.

Gannon da orta parmağıyla gözünü ovuşturarak karşılık verdi. "Ah, pardon. Gözüme bir şey kaçmış gibi görünüyor."

"Etrafım komedyenlerle çevrili," diye yakındı Cat ve kalabalığın arasından kapıya doğru ilerledi. "Gidelim, Yates."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Cat ceketinin fermuarını çenesine kadar çekerken Noah karavanın kapısını arkalarından kapatırken, "Siz büyük, dağınık bir aile gibisiniz," dedi.

Güldü, gümüşü bir nefes bulutu da onunla birlikte kaçtı. "Biz bir aileyiz. Birbirinizle bu kadar çok zaman geçirirseniz, isterseniz de istemeseniz de birbirinize bağlanırsınız."

"Aldırmıyor gibi görünüyorsun," diye işaret etti.

Omuz silkti ve ellerini ceplerine soktu. "İşimi seviyorum ve içerideki o serseriler olmadan bu işi yapamazdım. Onlar benim için çok değerli." doğru yola koyuldular.

"Bu kadar önemsiyor görünmeleri beni şaşırttı."

"Tanrım, Noah. Şu anda ne kadar ukala görüldüğünün farkında mısın? *Tabii ki* umursuyorlar. Onlar insan."

"Bu yanlış oldu. Sayılır. Beni filme çekmeye zorladığında bunu beklemiyordum."

"Sana kazık atmayacağımızı söylemiştim," diye hatırlattı Cat kendini beğenmiş bir tavırla. "Evet, ama buna güvenilebileceğimi nereden bilebilirdim ki? Güvenemezsin.

her mürettebatın buraya gelip ilgileneneğine inanmamı bekliyorsunuz."

"Hayır, tabii ki . Bütün takımlar eşit değildir. Benimki sadece her yönden oldukça üstün olacaklar."

"Şimdiye kadar harika görünüyorlar."

"O kadar sıkı sarılmışsın ki, bir damarının patlamamış olmasına şaşıyorum.

Neden hep kötü bir şey olmasını bekliyorsun?"

Cat daha yeni farkına vardığı ağırlı bir noktayı dürtüyordu. "O kadar da kötü değilim."

Zıpladı ve iki ayağıyla otomatik kapının önündeki paspasın üzerine indi. Kapılar kayarak açıldı. "En son ne zaman eğlendin?" diye sordu, bir el arabasını ona doğru iterek.

"Altı gece önce, ara sokakta."

"Hmm." Kadının adama bakışı hiçbir şeyi ele vermiyordu. "Bu konuyu açıp açmayacağını merak ediyordum. Konuyu açıp özür dileyecek misin yoksa hiç olmamış gibi mi davranacaksın karar veremedim."

Atıştırmalık reyonuna doğru ilerledi. Noah kola yaslandı ve onu takip etti. Mağaza saat on birden sonra neredeyse terk edilmişti.

"Tedbirsizce ikinci kez üslenmenin dışında eğlenmek için başka ne yapıyorsun?" Cat bir torba tortilla cipsi ve bir kavanoz queso atıştırarak sordu

Arabayı.

"Son zamanlarda çok meşguldüm."

"Hafta sonları çocuklarla basketbol mu oynuyorsun?" Başını iki yana salladı. "Hayır."

"Viski kulübü mü?" "Huh-uh."

"Kitap kulübü? Dart? Karaoke? 5 km koşmak? Beyzbol kartları toplamak?"

"Hepsi hayır," diye itiraf etti Noah.

Cat parmaklarını şıklattı. "Balo salonu dansı mı?"

Noah bir paket kraker aldı ve arabaya attı. "Balo salonunda dans edecek birine benziyor muyum?"

Kedi omuz silkti. "Henüz yüzüstü düştüğünü görmedim. Eminim bir kıza dans pistinde iyi vakit geçirtebilirsin."

Cat King onunla flört ediyordu. *Flört etmek*. Acınacak derecede paslı olduğu bir başka alan.

"Okuyorum. Sara'nın Pinterest'te bulduğu yemekleri yapmayı öğreniyorum. Ve spor yapıyorum." Ve bunu böyle söylediğinde, komada bir hasta olsaydı sesi daha sıkıcı çıkamazdı.

"Noah, biraz eğlenmelisin. Aksi takdirde sadece vergi ödeyen bir robot olursun." Kurabiye reyonunun önünde durdu ve inledi. "Bunların hepsini istiyorum."

"Hepsini alamazsın."

Parmağıyla onun yüzünü işaret etti. "Gördün mü? İşte bu Bay Sorumluluk. Aslında hepsini almayacağım ama bana alamayacağımı söylemen bu seçeneği daha da çekici kılıyor." "Genç bir asi gibisin. Kimsenin otuz altı farklı çeşide ihtiyacı yok.

kurabiye."

Cat meydan okurcasına dört paketi arabaya bıraktı.

"Saçmalıyorsun."

"Bak, ben sadece sana yardım etmeye çalışıyorum. Bu tavır ve mantığı Sara ergenlik çağındayken kullanırsan, onu okuldan atılmasına ramak kalmış, karşı konulmaz kötü bir çocuğun kollarına itersin."

"Neden bana ebeveynlik tavsiyesi vermekte ısrar ediyorsun? Senin hiç çocuğun yok."

"Ebeveyn olmanın en güzel yanını kaçırıyorsun." Cat arabaya iki paket Oreo attı.

"Ebeveynliğin en iyi yanı nedir?" Noah yorgun bir şekilde sordu.

Cat bir paket çiğnenmiş çikolata parçacıklı kurabiyeyi arabaya attı. "Onların kendi insanlarına dönüşmelerini izlemek."

Sesi eski karısına benziyordu.

"Ne yapmamı önerirsin?" diye sordu, cevaptan yarı yarıya korkarak.

"Belki de 'şunu yap, bunu yap' konusunda bir adım geri kendi başına karar verir. Belki biraz rahatlar."

"Şimdi rahatlayın diyorsunuz, ama başka bir insanın sadece hayatta kalmasını değil, iyi bir insan olmasını sağlamaktan sorumlu olana kadar bekleyin," diye savundu.

"Arabaya bin, Noah."

Gözlerini kırptırdı. "Özür dilerim."

Cat arabayı ona doğru itti. "Arabaya bin."

"Arabaya mı?"

"Sana nasıl gösteriyorum. Şimdi kışını arabaya sok." Ne dediğini anlamaya çalışarak ona baktı.

"Ben-"

"Dükkan boş. Kimse şehir müdürünün aptalca davrandığını görmeyecek. Senin hakkındaki düşüncelerimden endişe ediyor olamazsın çünkü ben zaten senin tavır sorunu olan doldurulmuş bir gömlek olduğunu düşünüyorum. Ve sana iki kere meydan okuyorum."

Kendini aptal gibi hisseden Noah bir bacağını arabanın içine salladı. "Bu beni taşıyacak mı ki?" diye mırıldandı.

"Oyalanmayı bırak." Cat kurabiye ve cipsleri onun önünden itti ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

Yolun geri kalanını bağırarak geçti ve dizlerini çenesine kadar kaldırarak oturdu. "Yaşasın. Bu o kadar eğlenceli ki kendimi zor tutuyorum," dedi.

homurdandı.

Sırıttı. "Gölünç görünüyorsun."

"Gölünç göründüğümü biliyorum. Bunun bana hafifleme konusunda nasıl değerli bir şey öğrettiğini anlamıyorum."

"Asık suratını sıkı tut," diye duyurdu Cat. Arabanın kolunu tuttu ve koşmaya başladı.

Koridorda hızla ilerlerken Noah arabanın kenarlarını kavradı. "Wheeeeeeeee!" Cat, on iki paket gazozu tutması gereken çubuğun üzerine zıpladı ve onları uçurdu. Tekerlekleri yük altında protesto edercesine gıcırdayan araba, salsaların sergilendiği uç kapağa doğru yan yattı.

Noah'nın kendini kurtarmak için arabadan atlamasına saniyeler kalmıştı ki Cat arkadan atladı ve onları durmaya sürükledi. Arabanın ön tarafı salsa yıkımına birkaç santim kala durdu.

"Sen delisin," diye homurdandı Noah.

"Bir keresinde eğlenmişim. Korkunçtu," diye taklit etti Cat. "Artık çıkabilir miyim?"

"Hayır! Bira ve dondurmaya geçelim." Kedi tekrar koşmaya başladı ve Noah arabanın sepetine çarparak geri döndü.

Onun arkasından atladığını hissetti, araba mağazanın arka tarafına doğru sallanarak ilerlerken kahkahasını duydu. Noah onu görmek için arkasını döndü. Ellerini arabanın koluna koymuş, öne doğru eğilmiş, yüzüne vuran rüzgârın tadını çıkarıyordu. Cat aptal gibi davranmayı çok eğlenceli bir şeymiş gibi gösteriyordu.

Soğutucu bölümü görüldüğünde onları ağırbaşlı bir şekilde yavaşlattı.

"Nasıl oluyor da utanmadan böyle davranabiliyorsun, ama biri seni okulun için tebrik ettiğinde altından yerin yarılmasını ister gibi görünüyorsun?" Noah dondurma seçeneklerini incelerken sordu.

"Bu kolay. Bir marketin etrafında deli bir kadın gibi araba sürmeye bağlı hiçbir şeyim yok. Hiçbir şey buna bağlı değil. Okul mu? O benim ve umarım yüzlerce kadının geleceği. Ben şanslıydım. Vajinanız ya da penisiniz olmasını önemsemeyen bir ailede büyüdüm. Aile işine yardım ederdiniz. Öğrenme fırsatım ve beklentim vardı."

"Ailen bu işe dahil mi?" Noah sordu.

Cat başını salladı ve ona bir bardak çikolata uzattı.

Geri uzattı. "Kase yok. Elde taşınan bir şey deneyin."

Dondurmayı yerine koydu ve onu başka bir soğutucuya itti. "Annem ara sıra ofiste çalışırdı. Ama babam ailedeki en akademisyendi. Brooklyn'de özel bir okulda lise tarih öğretmenliği yapıyordu - eğer o adamın elinde bir çekiç görürseniz, ters yöne koşun. Annem evde bizimle kalır ve Nonni'ye ara sıra kitaplarda yardım ederdi. Babam ve Nonni, Gannon ve beni görünürdeki varisler olarak görüyorlardı."

"Bir aile inşaat şirketinden televizyona nasıl geçtiniz?"

Cat sırtarak bir kutu donmuş Snickers'ı arabaya attı. "Bu benim parlak fikrimdi. Babam öldüğünde şirket zaten zar zor geçiniyordu. Ekonomi berbat. Kimse inşaat yapmıyor ya da satın almıyordu ve kapıları tamamen kapatmamıza aylar kalmıştı. Bu Nonni'yi mahvederdi. Uğruna çalıştıkları her şeyi, sadece babamı ve işi aynı yıl içinde kaybetmek mi?" Başını iki yana salladı.

"Ne yaptın sen?"

"Gecenin bir yarısı aklıma çılgınca bir fikir geldi - o zamanlar hiçbirimiz uyumuyorduk. Ertesi sabah, şantiyeye bir video kamera götürdüm ve Gannon'un benimle tartıştığı bazı görüntüleri, bazı demoları çektim. Ve kanala gönderdim. İki ay sonra bir aldık ve işte buradayız."

"Bu iş için biçilmiş kaftan gibi görünüyorsun." Noah buzlu şekerleri işaret etti ve Cat ona bir kutu fırlattı.

"Bunu bir iltifat olarak kabul etmeyi seçiyorum."

"Ben de öyle demek istedim. Kamera önünde çok rahatsınız ve kamera arkasında da çok beceriklisiniz."

"Bugün iltifatlarla dolu değil misin?" Cat düşündü.

"Seni yanlış değerlendirmiş olabileceğimi hissediyorum. Birazcık," diye itiraf etti Noah.

"Beni kızını kaçırmakla suçladığın ve ambulans kovalayan biri olarak nitelendirdiğin zamanı mı kastediyorsun?"

Noah yüzünü buruşturdu. Pislik gibi davranmıştı. Bunun için hiçbir mazeret yoktu. "Hey, biz de biraz çörek alabilir miyiz?" diye sordu, konuyu değiştirerek.

Konu.

Altı poşet market alışverişi ve birayla dolu olarak otoparka doğru ilerlediler. Noah, Main'i ikiye ayıran Peppermint Lane'e baktı. Başını iki yana salladı.

"Biliyor musun, şimdiye kadar çoktan şehir merkezindeki sokak lambalarını süslemeye başlamış olurduk," diye iç geçirdi.

Cat durdu ve onunla birlikte şenliksiz karanlığa baktı. "Bu yıl farklı olacak ama bu daha kötü olacağı anlamına gelmek zorunda değil."

İç çekti. "Yarım asırdır sahip olduğumuz geleneklerden ya da süslerden çok daha fazlası. Çocukken hatırladığım tek eğlence yılın bu zamanlarıydı. Her şeyin böyle karardığını görmek?" diye başını salladı. "Sanki tatillere topallayarak giriyoruz."

Cat derin bir iç çekti. "Bunu esasen seni kızdırmak için bir sürpriz olarak saklıyordum."

"Ne?"

"Beni takip edin."

Onu Treyler Kasabası'nın eteklerinde park etmiş bir kapalı kasa kamyonete götürdü ve çantalarını yere bıraktı. Kamyonun arka kapısına tırmandı ve kolu çevirdi. Kolu tutarak, dönen kapıyı yukarı itti.

"Bunlar-"

"Kırmızı burunlu, direğe binmeye hazır ren geyiklerini aydınlatın," diye onayladı.

Noah'nın nutku tutulmuştu. Geçici bir yorum, onu kızdırmak için bir fırsattı ve Cat bunun üzerine atlamıştı. "Aynı anda hem şeytani hem de çok cömertsin."

Ellerini ceplerine soktu ve özenle istiflenmiş süslemelere baktı. "Öyleyim, değil mi? Onları asmak ister misin?"

BÖLÜM YIRMI DÖRT

Sabahın ikisinde Ana Cadde'de gizlice merdiven çıkmanın Noah Yates'in yüzünde bu kadar büyük bir gülümseme yaratacağını kim bilebilirdi? Cat, onun son lamba direğindeki son gösterişli ren geyiğinin montaj braketini sıkmasını izledi.

Ona sıırttı, yüzü havada zıplayan Rudolph'un beyaz ve kırmızısına bürünmüştü ve Cat midesinin alt üst olduğunu hissetti. Saatler önce yatakta olmalıydı. Uyumsuz ninja elf grubunun geri kalanına bir saat önce yatmalarını emretmişti, böylece yedide çekime başladıklarında sette en azından birkaç taze yüz olacaktı.

Ama Nuh'un biraz yaramazlık yaparak kamu yararına çalışmasını izlemek buna değdi.

O, kızın düşündüğü gibi çamura saplanmış biri değildi. İçinde bir yerlerde bir yara vardı. Kontrolü, güvenliği ve sorumluluğu benimsemesine neden olan bir yara. Yaralıların başa çıkma mekanizmaları. Eğlenmeyi öğrenip öğrenmediğinden emin olmadığından bahsetmişti. Belli ki adam böyle bir meydan okumanın ona ne yaptığını bilmiyordu. Cat çoktan plan yapmaya başlamıştı.

Dikkatle merdivenden indi ve Rudolph'un burnu kıpkırmızı parlarken sıırttı. "Çok iğrençler, değil mi?" diye sordu neşeyle.

"Kesinlikle," diye onayladı Cat. "Merry onları çok sevecek."

"Bunu filme almanız gerekmez miydi? Yani, bu kamerada iyi görünecek bir şey değil mi?" Noah sordu.

Kameralar için ren geyiği ışıklarının sökölüp yeniden monte edilmesi gerekecekti ama Merry ve Noah'ya yarın -daha sonra bugün- gülümseyecekleri küçük bir şey vermek buna değdi.

"Eh, Paige bir yolunu bulur," diye esnedi Cat.

"Seni eve götürmeliyim," dedi Noah, saatine bakıp yüzünü buruşturarak.

"Şu tarafta üç blok ötedeyim," dedi Cat. "Sanırım parlayan Rudolph'ların rehberliğinde yolumu bulabilirim."

"Eve tek yürüyemezsin."

"Neden? Merry'nin kötü sokaklarına güvenmiyor musun?"

"Merry'nin gördüğü son sokak suçu üç yıl önceydi. İçinde sıcak çikolata vardı." Onun yanına doğru adım attı.

"Ve suç oranı hızla arttı," diye tahmin etti Cat.

"Daha önce burada çekim yaparken Regis'e barda saldırdığınızda suç oranı hızla arttı."

"Oh, işte başlıyoruz. Kadını suçluyoruz."

Noah, "Sarhoştun ve adamın burnunu kırdın," diye karşı çıktı.

"Kıçımı elledi. İki kere. İkinci kez, ellerinin o yönde dolaşmaması gerektiğini açıkça belirttikten sonra."

"Oh." Noah üzgün görünüyordu. "Sanırım bunu şiddet içermeyen bir şekilde sonlandırmanın bir yolu yoktu?"

"Birkaç yıl ileri saralım. Kızınız dışarıda eğlenirken adamın biri ona biraz el kaldırıyor. Kızınız ne yapmalı?"

Noah hemen, "Kır şu lanet burnunu," dedi.

Kedi güldü. "İşte şimdi konuşmaya başladık. Zaman zaman öfkemi dışa vurabilirim, ama pisliklerimi temizlemek için bir sürü avukat tutan öfkeli bir ünlü değilim. Yani asabi bir ünlüyüm ama bela aramaya gitmiyorum."

"Yeterince adil. Seni yargıladığım için özür dilerim."

"Ne kadar da büyüksün," diye sırttı Cat. "Size söz veriyorum, bu sefer ben şehirdeyken suç oranınız patlamayacak."

"Merry suç işlemek için fazla iyi huylu," dedi Noah ona. "O zaman neden benimle eve kadar yürüyorsun?"

"Belki de etrafta kameralar yokken ve beni yapmak istemediğim bir dizi şeye yönlendirmeyi hayatının misyonu haline getirmediğinde seninle vakit geçirmeyi umursamıyorumdur."

"Benim hakkımda yanıldınız ve başarabileceklerim konusunda da yanılacaksınız," dedi mağrur bir ifadeyle. Cat aralarında oluşan çekim gücünün tadını çıkarıyordu. Karavanına döndüklerinde onu öpecek miydi? Onu içeri davet edecek miydi?

"Senin hakkında büyük olasılıkla yanıldığımı kabul etmeye hazırım. Ama yine de festival konusunda umutlanmıyorum. Sen mucize yaratan biri değilsin."

"Ama ben öyleyim. Ben Merry'nin kendi kişisel mucizesiyim." Bir parmağını çenesine vurdu. "Bu yılki Noel Festivali en iyi yıl rakamlarınızı yok ettiğinde sizden ne istediğime karar vermeye çalışıyorum."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Kendine olan güvenine hayranım. Hayal ürünü olsa da."

"Biliyorsun, inanmak sorun değil. Sürekli en kötüsüne hazırlanmak zorunda değilsin." Bunu hafifçe söyledi ama Cat, Noah'nın yüzünde titreşen gölgeyi fark etti.

"Bazen en kötüsüne hazırlanmak, hayal kırıklığına uğramamanın ya da incinmemenin tek yoludur."

Şu anda bir Noel Festivalinden bahsetmiyordu ve ayrıca onun ne yapıp yapamayacağından da bahsetmiyordu. Noah'da daha önce fark etmediği bir hüznü vardı.

Cat'in emriyle sokağın ortasında bir blok daha sessizlik içinde yürüdüler. Merry etraflarında mışıl mışıl uyuyordu. Bulutlar içeri girmiş, onlar çalışırken yıldızları karartmıştı.

"Bak," dedi elini onun koluna koyarak. Sokak lambasından yayılan yumuşak ışık çemberinde ve Rudolph'un parıltısında onu görebiliyorlardı. Kar taneleri.

"Harika. Kamyonların çalışıp çalışmadığını öğrenmek için belediyeye ulaşmayı unuttum," dedi Noah. "Yarın öğleden sonra birkaç santim almamız gerekiyor. Selde tuz stokumuzun ne kadarının zarar gördüğünü bilmiyorum. Ve bu muhtemelen okullar için en azından bir kar gecikmesi anlamına geliyor."

Sanki tüm sorunları o anda çözecekmiş gibi telefonuna uzandı.

Onun kolunu sıktı. "Sadece çeneni kapa ve bak, Noah. İlk karda sihir var."

Baktı ama kara değil. Onu izliyordu.

"Bundan daha fazla olmadığı için şanslısın çünkü yapabileceğim en büyük kartopunu suratına patlatırdım," diye tehdit etti Cat, başını eğip pulların aşağı süzülüşünü izleyerek.

"Bu senin yapacağın bir şeye benziyor."

Kolunu onun koluna doladı, hafif tereddütünün tadını çıkardı ve kar etraflarına sessizce düşerken birlikte Ana Cadde'nin ortasından yavaşça yürüdüler.

Karavan Kasabası'nda her şey sessizdi. Kabloların ve kordonların üzerinden sessizce geçerek karavanın açılır merdivenlerine ulaştılar. Karar verme zamanı.

Cat dönüp Noah'ya baktı.

Adam usulca ona bakıyordu.

"Okulun hayırlı olsun, Cat." "Ren geyiğin için tebrikler, Noah."

"Kırpiklerinde kar taneleri var," diye fısıldadı.

"Sen de öyle," diyerek yüzüne doğru uzandı ve siyah saçlarında biriken karı silmeye niyetlendi. Ama adam onu durdurdu. Eli, kol ve eldiven arasında görünen bir santimlik bilek kısmını kavradı.

Elini avuç içine doğru çevirdi ve eldivenli parmağıyla dövmenin izini sürdü. "Şey, lanetleneneğim."

"Ne?"

", değil mi?"

"Neyi biliyorsun?" Cat sordu.

"Biz tanışmadan önce tanışmıştık," dedi, hâlâ bileğine bakarak.

"Yeterince uzun sürdü," dedi Cat hafifçe. Elini çekmeye çalıştı ama adam elini bırakmadı.

Bakışlarını onunkilere doğru kaldırdı. "O anı kaç kez yeniden yaşadığımı bilemezsin. Kaç kez seninle tanışıp tanışamayacağımı merak ettim, teşekkür ederim. O saniyelerin hayatımdaki her şeyi yeniden gözden geçirmeme nasıl sebep olduğunu..."

Cat nefesini tutmuş, onun bitirmesini bekliyordu. Parmak uçlarının altında sinek kuşu hızında çırpınan nabzını hissedip hissetmediğini merak etti.

"Bana söyleyecek miydin?" diye sordu.

"Saklıyordum," diye itiraf etti.

"Ren geyiği gibi mi?"

"Doğru zamanda yüzüne vurmak için saklıyordum. 'Evet, neye pişmanım biliyor musun? Ökseotu Bulvarı'ndaki sel sularının içinden seni sürüklediğim için. Boom. Mikrofon düştü. Sonra bir limuzine binerdim - çünkü bu bir üretim minibüsünden daha havalı - ve uzaklaştırdım ve sen de hayatının geri kalanını böyle bir pislik olduğun için pişmanlık duyarak geçirirdin."

"Bunun için çok düşünmüştünüz."

"Bu fantezi beni birkaç soğuk gece boyunca sıcak tuttu."

"Geceleri seni sıcak tutan başka fanteziler var mı? Hayır. Bekle. Her zamanki gibi dengemi bozuyorsun. Sana söylemem gereken bir şey var."

"Bu konuda dramatik olmana gerek yok." Cat aniden huzursuzlandı. Noah'nın ne söylemek istediğini bilmek istemiyordu. Flört etmeye, hafifliğe geri dönmek istiyordu.

"Hayatımı kurtardın, Cat."

Tartışmaya başladı ama Noah bir eliyle onun ağzını kapattı. "Kapa çeneni Cat. Hayatımı kurtardın, sonra da eşek gibi davranmama izin verdin."

Onun eline karşı sırtıttı.

"Buraya gelip arkadaşlarımı ve komşularımı ve beni azgın sel sularından çıkardığınız konusunda beni bir kez bile eğitmediniz."

Cat elini ağzından çekti. "Orada tekne de olan tek kişi ben değilim. O yüzden bunu yapmamı kahramanca bir başarı gibi gösterme. Ben sıradan bir insandım ve sıradan insanların -sen de dahil- yaptığı şeyi yapıyordum."

"Senden hoşlanmadığımı düşündüğümde seni öptüm." Noah söyledi. "Öyle mi? Ne olmuş yani?"

"Peki, hayatımı sana borçlu olduğumu bildiğime göre şimdi ne yapacağım?" "Noah, burada TV yıldızı benim. Burada olması gereken kişi benim.

melodramatik. Tekneden üç metre ötede ortaya çıksaydın bile seni yine de gemiye çekerdik."

Başını iki yana salladı. "Sana teşekkür etmeme izin ver, Cat."

Cat karavanına çıkan ilk basamağa çıktı, böylece göz göze geldiler. Onu omuzlarından kavradı ve yarım adım daha yaklaştırdı.

"Hayır. Bana teşekkür etmene izin vermeyeceğim. Ama beni öpmene izin vereceğim. Sonra da seni eve göndereceğim çünkü sadist antrenörüm kotumun dikişlerini patlatmamam için beni üç saat içinde antrenmana çağırarak."

"Sen harika bir kadınsın, Catalina King."

"Bunu bilmiyor muyum?" diye takıldı.

Ve sonra onu öpüyordu. Göz kapakları çırpınarak kapandı. Dudaklarının onunkilere yaptığı sert, sıcak baskı, hoş bir sıcaklık dalgası gönderdi.

İçine akıyordu. Donmuş ayak parmakları spor ayakkabılarının içinde çözüldü ve öpücüğe doğru eğildi. Mırıldandı. Adam hırladı. Ve sonra adam diliyle dudaklarını ayırdı. Onun tadına baktı, biranın, pizzanın, yüzeyinin altında kaynayan çiğ sıcaklığın. Onun saldırgan olmasına izin verdi... en azından daha fazla dayanamayana kadar.

Adamın dili ritmik bir şekilde kadının ağzına girip çıkarken, kadın sadece olma yetisini kaybetti. Katılmaya, kontrol etmeye ihtiyacı vardı. Kazanmaya ihtiyacı vardı. Ona nasıl öpülmekten hoşlandığını göstermek için içine daldı.

Eldivenli parmakları ceketinin yakalarına gömüldü ve geri çekilirken bile onu kendisine doğru tuttu.

"Beni bana borçlu olduğumu düşündüğün için mi öpüyorsun?" Cat sordu. "Seni öpüyorum çünkü bunu istiyorum."

"İyi cevap." Cat nefesini tam olarak tutamadı. Adam onu durdurduğunda ellerini adamın ceketinin altına sokmuş, tene, sıcağa, adamın kendisine dokunuşuna hasret kalmıştı. Adam onun bileklerini tuttu ve isteksizce kendini ağzından uzaklaştırdı.

"Eğitmen. Sabah beşte." Noah ona hatırlattı.

"Doğru. Eğitmen," diye nefes aldı Cat.

"Sana teşekkür etmeyi bitirmedim," diye uyardı onu. "Seni öpmeyi bitirmedim."

Onun elini avucunun içine aldı, avucunu yukarı çevirdi ve hızla atan nabzının üzerindeki dövmeye nazik bir öpücük kondurdu. Cat hayatında daha önce hiç bir erkeğe bayılmamıştı. Belki yeni bir elektrikli alet ya da son derece mükemmel bir çift stiletto. Ama bir erkeğe asla. Bu yeniydi.

"İyi geceler, Catalina."

"İyi geceler, Noah."

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Noah telaşlı bir şekilde mutfaktan çıkıp koridordan ön kapıya doğru ilerlerken omzunun üzerinden "Ben hallederim," diye seslendi. Arkasında aileler arasında Kanada pastırması ve omletler hakkında hararetli bir tartışma yaşanıyordu ve Catalina King'i düşündüğü uykusuz bir gecenin ardından, çatışmadan kaçındığı için mutluydu.

Tahmin edildiği gibi karlı bir gündü. Ve Merry'nin bir hafta içinde ikinci kez, ilkinin hemen arkasından başka bir fırtınanın geldiği gündü. Kızı ona yatağına dönebileceğini söylediğinde kollarını muzaffer bir V edasıyla havaya kaldırırken, Noah içini kemiren eski, tanıdık hastalıkla savaştı.

Çocukken Noah için kar günleri bir kutlama nedeni değildi. Evde kalmak, tek kaçışından uzakta olmak? Okula gidememe gerçeği onu korkutuyor ve hasta ediyordu. Bir yetişkin olarak bile aynı duyguları yaşamasına şaşırmıştı. Kızının o hastalıklı korku seli olmadan büyüdüğünü görmek ona hızlı ve baş döndürücü bir keyif veriyordu. Belki bir gün geçmişini affedecek ve hayatına devam edecekti.

Ama şimdilik rahatsızlığını, kötü anılarını saklayacaktı. Ve kızının midesindeki buz kütlesine asla sebep olmadığından emin olmak için üzerine titreyen bir baba olacaktı.

Karlı bir günde dikkatini dağıtacak bir şey bulma umuduyla ön kapıyı kırarak açtı.

Kartopu tam göğsüne isabet etti.

Noah ayağa kalktı ve tişörtünün üzerindeki karlı etkiye gözlerini kırptırarak baktı.

"Hazırlanmak için beş dakikanız var," diye duyurdu Cat, bir kartopu daha kaldırarak.

Noah köşeden bakarak kapıyı aralarına sıkıştırdı. "Ne için beş dakika?"

"Sen ve Sara. Sıcak, tercihen su geçirmez kıyafetler. Beş dakika. Git!"

Kelimeleri formüle etmeye çalışarak ona baktı. Başında kobalt mavisi örgü bir şapka vardı ve bu şapka saçlarının bal sarısı renginde göze çarpıyordu. Parkası boynuna kadar fermuarlıydı ve bileğindeki hayatını değiştiren dövmeyi gizliyordu. Eldivenleri kalındı ve şapkasıyla uyumluydu. Diz hizasında kar botları vardı.

"Haydi!" dedi, yedek kartopunu adamın suratına fırlatacakmış gibi geri çekilerek.

Noah, bunun omlet kavgasından daha iyi olduğuna karar verdi. "Sara! Kayak pantolonunu bul!" diye bağırdı ve koşarak merdivenlerden yukarı çıktı.

Cat içeri girebilsin diye ön kapıyı açık bıraktı. "Sara!" diye tekrar bağırarak odasına daldı.

"Tanrım, baba. Bugün kar günü. Bir kız biraz daha uyuyamaz mı?" diye sordu, yorganının altından ona hoşnutsuz bir bakış atarak.

"Cat . Kar kıyafetleri giymemizi istiyor." Cat antreden, "Dört dakika," diye bağırdı.

Sara yarım saniye içinde uykulu bir genç kızdan enerjik bir çocuğa dönüştü. Yorganını yere fırlattı ve odasına koştu. "Selam, Cat!" diye bağırdı.

"Selam Sara! Acele edin, Yatesler! edin," diye bağırdı Cat.

Sara odasının derinliklerinden histerik bir şekilde kıkırdadı. Noah hiç giyilmemiş kayak pantolonunu, eski kar botlarını ve termal tişörtünü bulana kadar dolabını karıştırdı.

Cat'in onları nereye götürdüğüne dair hiçbir fikri olmadan hızlı giyinmiş bir aptal gibi hissediyordu. Onu tanıdığına göre, muhtemelen bir tür kartopu savaşı düzenlemek istiyordu. Ya da onları çekim yapmak ve kar ayakkabısıyla yürümek için ıssız bir yere götürüyor olabilirdi. Durun, onu boş verin. Sara'dan çekim yapmasını istemezdi.

Sol botunun bağcıklarını karıştırdı ve kış ortasında kurdele kesme törenlerinde kar küremek ve ısırın soğukla mücadele etmek için sakladığı kışlık montunu bulmak için odayı taradı.

"Hadi gidelim! Otobüs kalkıyor," diye Cat.

"Acele et, baba!" Sara kapının önünden koşarak geçerken sııttı ve Noah kalbinin hafiflediğini hissetti.

Hâlâ eldivenlerini ararken onun peşinden merdivenlerden aşağı koştu.

Kapı aralığında karşılaştılar. Cat ona sııttı ve Noah damarlarında sıcak bir akıntının dolaştığını hissetti. Melek gibi bir şeytana benziyordu,

güzel ve iyi değil.

Bir kafeterya tepsisini göğsüne yapıştırdı. "Gidelim, Bay Müdür." Sara'ya bir tane daha uzattı.

Sara kaşlarını çatı. "Kafeteryada mı yemek yiyoruz?"

"Ah, hayal gücünüz çok az," diye geçti Cat. Verandadan çıkıp kaldırıma doğru ilerledi. "Beni takip edin, benim küçük kar tavşanlarım."

Eski lisenin önündeki tepe izlerle oyulmuştu. Kar kıyafetleri giymiş iki düzine çocuk taze beyaz kar halısından aşağı iniyor ve bunu tekrar yapmak için geri çıkıyordu. Aralarında ebeveynlerin de bulunduğu bir başka grup ise kardan kale ya da igloya benzeyen bir şey inşa ediyordu. Diğerleri ise Calvin ve Hobbes'a yakışır bir kardan adam ordusu üzerinde çalışıyordu.

"Voila," diye duyurdu Cat kollarını kaosu kapsayacak şekilde açarak.

"Bu da ne böyle?" Noah merakla sordu.

"İşte kar günü böyle yapılır," diye ısrar etti Cat. "Tepside kızak kayacağız, sonra da sanırım tepedeki diğer herkesin kışına tekmeyi basıp destansı bir kartopu savaşı yapacağız.

"Zirveye kadar yarışalım," diye bağırdı Sara ve tepeye doğru koşmaya başladı.

Kedi güldü. "Hadi ama Noah. Seni yenmesine izin veremezsin. Bu onun kendi büyüklüğüne dair gerçekçi olmayan beklentiler içine girmesine neden olur."

Ayaklarını hareket ettirmesi tam bir saniye sürdü. Şüphe, sevinç ve bunların arasındaki her şeyle dolu bir saniye. Ama Cat'in karda kış üstü düşmesine neden olan itme hareketi, kızının tepedeki ayak izlerini takip etmesi için ona ivme kazandırdı.

Neredeyse onu yeniyordu. Ama adam kızın kapüşonunu iyice kavramış ve onu geriye, karın içine doğru çekmişti.

Zirveye doğru son on metreyi koşarken omzunun üzerinden "Yüzüne" diye seslendi.

"Baba!" Sara bağırdı. Ama ses tonundaki öfke ya da ergen kızgınlığı değildi. Katıksız bir zevkti.

Noah koşarak aşağı indi ve onu kardan çekip çıkardı ve hâlâ gülerek tekrar tepeye tırmandı. Saçlarındaki karları temizleyen Cat de onlara katıldı. "Güzel hareket, Yates," diye sııttı. "Sana verdiğim krediden daha rekabetçisin."

"Yani yemek tepsilerinin üzerinde mi kayıyoruz?" Sara talep etti.

"Evet," dedi Cat, kendininkini ayaklarının dibindeki pırıl pırıl beyazın üzerine bırakarak. "Eski mutfakta bunlardan bir sürü buldum," dedi Noah'a.

Noah kendi ayağını karda onunkinin yanına dikti. "Kaya gibi batacağım," diye tahmin etti.

Cat göz kırparak, "O zaman sanırım seni dibe kadar yeneceğiz," diye karşılık verdi.

"Evet! Sizi yok edeceğiz!" Sara cıvıladı.

Noah gözlerini devirdi. "April'in etrafında çok fazla takılıyorsunuz, Bayan Kelime Hazinesi."

"Psht! Elindeki en iyi laf kalabalığı bu mu?" Sara talep etti.

"Hayır. Ama bunu yapabilecekken boş konuşmaya ihtiyacım yok!" Noah tepsisinin üzerine atladı, öne doğru kaydı ve altındaki sert kar tabakasının üzerinde tepsinin kaydığını hissetti. Bacakları çok uzundu. Topukları sürekli önündeki kara basıyor ve onu durduruyordu.

Ayaklarını tepsinin üzerine çekti ve tekrar öne doğru kaydı. Pek de zarif bir çıkış değildi.

"Kazanmasına izin veremeyiz!" Tepeden aşağıya doğru pek de saygın olmayan bir hızla inerken Sara arkasından bağırdı.

"Seni iteceğim," diye söz verdi Cat.

Sonra Sara'nın "Wheeeeeeeee!" sesini duydu ve sağından pembe bir karaltı geçti.

"Tanrım, Sara, dikkatli ol." diye seslendi arkasından.

Cat solunda belirdi. Koluna yapıştı ve momentumunu kullanarak onu dibe doğru daha hızlı çekti.

Sara tepsiyi devirdi ve sırt üstü uzanarak bulutsuz mavi gökyüzüne baktı.

"Sara! İy misin?" Noah, Cat'le birlikte kızının yanında patinaj çekerek dururken, "İy misin?" diye sordu. Tepsiden fırladı ve kızının yanında dizlerinin üzerine çöktü.

Sırıtarak ayağa kalktı ve bir parça karla adamın yüzüne vurdu. "Ben kazandım!"

Kedi de eğlenceye katıldı ve ceketinin boynundan aşağıya bir avuç kar attı.

"Bana karşı çete kurmak yok!" Noah bağırdı.

"Üzgünüm, Sayın Müdür. Kar Günü kurallarını siz koymuyorsunuz," dedi Cat neşeyle.

Onu yere yıkmasına neden olan şey, saf ve basit bir nefsi müdafaaydı. Cat kar tükürerek yukarı çıktığında Sara kahkahalarla uludu.

Güldü, doğrudan onun ruhuna giden bir ses. Orada oturuyordu, mükemmel kıcı mavi güneşli bir günün altında elmas gibi parlayan on santimlik karın içindeydi. Ve Noah kalbinin bir darbe aldığını hissetti. Sert bir darbe.

Yine de bunun üzerinde duracak zamanı yoktu. Kedi Kral meydan okumalar karşısında geri adım atacak biri değildi. Kendini ona doğru fırlattı ve birlikte tepenin dibine doğru son birkaç metreyi yuvarlandılar. Etraflarında çocuklar gülüyor ve bağıırıyordu. Altlarındaki kar göz kamaştıracak kadar parlak ve buzluysu. Ama Noah'nın gözleri sadece Cat'teydi. O yaramaz ela gözler, gri ve yeşil, eğlenceyle parlıyordu. Dudakları sadece gerçek hayata özgü bir sırıtışla aralanmıştı.

Onu gülümsetebildiği için kendini bir kral, bir tanrı, bir kahraman gibi hissediyordu. "Baba!" Sara seslendi. "Hadi bunu tekrar yapalım!"

"Patronu duydun," dedi Noah, Cat'i kışlık katlarının arasından gıdıklayarak. "Hadi bunu tekrar yapalım."

"Seninle tekrar yapmaktan çekinmeyeceğim birkaç şey var," diye fısıldadı Cat.

Noah ateşinin, altlarındaki karı eritecek kadar yükseldiğini hissetti.

"Seninle ilk kez deneyimlemekten çekinmeyeceğim birkaç şey olabilir," diye itiraf etti nefes nefese.

"Hmm," dedi Cat.

Kar topu Cat'in suratına çarptı ve Noah'nın suratına damladı.

"Hey!" Kedi bağırdı ama Sara deli gibi gülerek ters yöne doğru koşuyordu.

Cat ayağa fırladı ve Noah'yı sürükleyerek yukarı çekti. "Affedersiniz, kızınızı öldürmek zorundayım."

Hayatını kurtaran kadının peşinden koşmasını ve ardından kalbini büyüten kızla mücadele etmesini izledi.

"Mutlu Kar Günleri, Noah!" Kalçasında pembe bir kundak taşıyan Paige neşeyle el salladı. Eşofman altı ve kayak ceketı giymiş olan Gannon, karısının kucağındaki bebeğe bakarak yüzünü buruşturdu.

"Kar Gününüz kutlu olsun," diye cevap verdi Noah, onları karşılamak için aşağı inerken. "Görüyorum ki kız kardeşim gençlerin üzerinde egemenliğini kuruyor.

Neşeli," dedi Gannon kuru bir sesle, çenesini Cat'e uzatarak.

Noah onun Sara'yı yüzüstü karın içine itmesini ve ardından savaş ilan etmiş bir grup ergenlik çağındaki çocuğa uyarı amaçlı bir kartopu atmasını izledi.

"Çocuklar onu seviyor gibi görünüyor," diye gözlemledi Noah.

"Çünkü o da onlardan biri," dedi Gannon kuru bir sesle. "Onu kendilerinden biri olarak tanıyorlar, değil mi Gabby Girl?" Gannon bebeği Paige'in kollarından tutup havaya fırlattı.

Bu sevinç çığlığı hepsini güldürdü.

"Aman Tanrım, Gannon. Lütfen onu düşürme," dedi Paige başını sallayarak.

"Onun düşmesine asla izin vermeyeceğim," diye söz verdi Gannon. Noah adamın ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Baba olmanın kalbinde varlığından bile haberdar olmadığı kapıları açtığı bir şey vardı. Ve bazen, uyuyamadığında, aynı kapıların kendi babası için neden açılmadığını merak ediyordu.

"Bugün iş yok mu?" Noah Paige'e sordu. Televizyon ekibi şehre geldiğinden beri 7/24 çalışıyor gibiydi.

Paige başını salladı. "Kar çekim planlarımızı altüst etti. Tüm esnaf kimsenin televizyonda görmekten hoşlanmayacağı şeyler yapıyor. B-roll çekimi yapan birkaç kameramız var. Ama bugün izinliyiz. Ve muhtemelen bu çekimde başka bir kar yağışı olmayacağı için bunun tadını çıkaracağız."

"Merry'nin Kar Günü'ne hoş geldiniz," dedi Noah, tepede giderek büyüyen kalabalığa elini sallayarak. Kızaklı ebeveynler ve disk tabaklı çocuklar kahkahalar ve çığlıklarla dolu keyifli bir kakofoni içinde tepeden aşağıya doğru zum yapıyordu.

İglo kalesi neredeyse tamamlanmıştı ve kartopu yığını tepedeki kilit noktalara dağıtılıyordu.

"Görünüşe göre Merry nasıl kutlama yapılacağını biliyor," diye sırtı Paige. "Buraya bir kamera getirip bunların bir kısmını çekmemin sakıncası var mı?"

"Cat bunu sırf sen çekesin diye mi düzenledi?" Herkes bu kadar eğleniyorsa o kadar da kötü olmadığını tahmin ediyordu. Hem kaç tanesi televizyona çıkmayı gerçekten umursardı ki? Ama yine de televizyonda iyi görünmek için düzenlendiğini düşünmek işin büyüsünü biraz kaçıırıyordu.

"Ha?" Paige, Gannon'ın Gabby'nin karda yürümesine yardım edişini izleyerek sordu. "Oh, hayır. Az önce aradı ve kafeterya tepsileri için yeni bir kullanım alanı olduğunu söyledi ve işte buradayız. Ama kabul etmelisin ki bu Merry'nin tatil eğlencesinin oldukça muhteşem bir örneği."

O zaman çingırağı duydu.

"Aman Tanrım. Bu da ne?" Paige, yün şapkasının kırmızısı altında mavi gözleri parlayarak sordu.

"Bu, benim zavallı yoksun yönetmenim, gurme sıcak çikolata kamyonu," diye duyurdu Noah. "Biraz ister misin?"

"Hayatım boyunca bir kamyonundan hiç istemediğim kadar çok şey istiyorum!"

Noah, Elva Janerly'nin yenilenmiş dondurma kamyonuna doğru ilerledi. Kamyonun açık penceresinden çikolata, vanilya ve erimiş lokum kokuları yayılıyordu.

Çocuklar sıraya girmek için birbirleriyle yarıştı.

Cat, soğuk ve kar yüzünden yanakları kızarmış bir halde Noah'nın yanına sokuldu.

"Haftalardır duyduğum meşhur sıcak çikolata bu mu?"

"Gerçekten de öyle," diye açıkladı Noah. "Elva kamyonu garajdan geri almış olmalı."

Cat önlerinde sıraya girmiş bir düzine çocuğun arasından bakmak için boynunu büktü. "Bu sonsuza kadar sürecektir." Ellerini ağzının üzerinde birleştirdi. "Hey, çocuklar! Şu anda tepenin dibinde kardan adam yapma yarışması düzenleniyor. Kazanan bedava sıcak çikolata kazanacak!"

Sihir gibi, çocuklar ödüllü bir kardan adam yaratmak için çılgınca bir telaşla sıranın dışına fırladılar.

"İyi işti, Cat," diye övdü Paige.

Kedi pencereye yaklaştı. "Elva, bu kar canavarlarına bir içki ısmarlamak istiyorum."

Elva, ellili yaşlarının sonlarında, sert görünümlü bir kadın, komplocu bir tavırla pencereden içeri eğildi. New England'lı şişman bir kadındı, gülümsemekten çok kaşlarını çatıyor ve gözlerini kısarak güneşe bakıyordu. Ama kadın Doğu Yakası'ndaki en iyi sıcak çikolata tariflerine sahipti. Her Noel Festivalinde bir servet kazanıyor, dergiler ve yemek blogcuları onun tarifleri için yalvarıyordu.

"Normal sıcak çikolata mı yoksa özel sıcak çikolata mı istersiniz?" diye sordu ve tezgahın altından iki metal şişe çıkardı.

Cat Noah'ya baktı ve sırttı. Noah içgüdüsel cevabını geri çekti. Elbette Elva içki ruhsatı olmadığı için kim bilir kaç yönetmeliği çiğniyordu. Ama bu gerçekten de bugün kazanması gerektiğini düşündüğü bir savaş mıydı?

"Neyse ne," diye omuz silkti Noah. "Bugün kar günü. Özel ders alacağız. Sadece çocukların hiçbirinin almadığından emin olun."

Elva bir selam verdi. ", patron."

Gannon da Gabby'nin omuzlarına binerek onlara katıldı. Küçük kız kendi şakasına kıkırdarak Gannon'un şapkasını başından çekip karlara fırlattı.

Cat, bebeği Gannon'ın omuzlarından almak için uzanarak, "Şu güzel küçük kızı bana ver," dedi. "Tüm evrendeki en iyi yeğen kim?" Cat, Gabby'nin tombul yanağını okşayarak sordu.

Küçük kız Cat'in örgülü saçlarından bir tutam yakaladı. "Ah!"

Gabby güldü ve tekrar çekti. Cat saçlarını o minik parmaklardan kurtardı ve küçük kızı başının üzerinde tuttu. Onu tekrar havada tutmadan önce yanağına gürültülü bir öpücük kondurmak için aşağı indirdi.

Gabby sevinçle ciyakladı.

Gannon kolunu Paige'in omuzlarına attı ve telefonu elinden kaptı. "İş bir saat bekleyebilir," diye hatırlattı ona, telefonu ceketinin cebine sokarken. Paige kaşlarını çatarak ona baktı ama kocasının öpücüğüyle sıkıntısını gidermesine izin verdi.

"İçkiler hazır," diye duyurdu Elva.

Cat, Noah'ya döndü. "İşte. Al bunu," diye emretti ve bebeği onun kollarına bıraktı.

Noah, Bayan Gabby King'in masmavi gözlerinin içine baktı. Kaşlarını çatarak ona baktı ve onu kucağına almaya layık olup olmadığını değerlendirdi. Noah gözlerini kaçırdı ve dilini çıkardı, o da isteksizce küçük bir bebek kıkırdaması yaptı.

Tekrar yaptı, bu sefer tekme için bir çift ördek dudağı attı. Gabby ciyakladı ve yüzüne doğru bir hamle yaptı. Adam onun pençeye benzeyen minik parmaklarını savuşturdu ve onu göğsünün daha yukarısına itti. Gabby, Sara'dan ilk kez duyduğunda onu eriten o bebek göbeği kahkahasını attı.

Kendi bebeğinden sonra hiç bebek kucağına almış mıydı? Yapılmasına yardım ettiği ve sadece varlığıyla bile kalbini esir alan bu minik yaratığa bakarken kendini hem güçlü hem de güçsüz hissetmişti.

Gabby eğildi ve alnını onunkine dayadı. Onun nefesini yüzünde hissedebiliyordu. Ona dik dik baktı. Mavi gözlerini kocaman açmıştı. Sonunda yanaklarını tombul küçük ellerinin arasına sıkıştırdı ve asla anlayamayacağı bir şakaya güldü.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Cat, Noah'nın yeğeniyle hokkabazlık yapmasını ve küçük kızın kar kıyafeti içinde kahkahalarla kükremesini izledi. Onun bu şekilde eğlendiğini görmek içini ısıttı ve belki de, sadece belki de, bir bebeği ustalıkla idare etmesini izlemek oldukça seksiydi. Ugh. Yumurtalıklarıyla düşünmek onu hiçbir yere götürmezdi.

Çocuklar onun radarında değildi. Ciddi ilişkiler de öyle. İkisine de karşı değildi ve bir gün ikisinin de tadını çıkarmayı umuyordu. Ama şu anda hayatı tam anlamıyla mükemmeldi ve bundan vazgeçmek istemiyordu. Öten ve öttüren küçük bir kız için değil. Ve ona hayatının en güzel günüymüş gibi gülümseyen, kirli sakallı, memleketinin kahramanı bir adam için de değil.

Cat boğaz temizleme sesini duydu ve baldızına ters bir bakış attı. Paige sıırttı. Harika, şimdi de seksi bir adama ve bir bebeğe bayılırken yakalanmıştı. Bu sadece Paige'in "Birbirinizden etkileniyorsunuz" argümanını güçlendirecekti.

Cat Paige'in eline bir sıcak çikolata tutuşturdu. "Kapa çeneni."

Gannon Gabby'yi Noah'dan geri aldı ve Cat ona içkisini uzattı.

"Bu geçirdiğim en güzel kar günü," diye itiraf etti, ilk yudumunda gözlerini kapatarak. "Mmm, Bailey's ve... viski?"

"Asla söylemeyecek," diye tahmin etti Cat, Elva'ya bakarak ve kadının Noel Festivali sırasında bir kamera röportajına hazır olup olmayacağını merak ederek.

Noah tepeyi işaret ederek, "Bunun için teşekkürler Cat," dedi. Kızak izleri ve yarı yapılmış kardan adamlarla doluydu. Merry halkı bir günlüğüne endişelerinden sıyrılmış ve erken gelen kış fırtınasını kucaklamıştı.

"Burada harika bir kasabanız var, Noah," diye cevap verdi Cat. Kendini garip hissediyordu. Sanki adam yakışıklı yüzündeki o yumuşak, sıcak ifadeyle ona bakarken ne yapacağını bilemiyordu.

"Ne?" diye tersledi.

Ona bir kaşını kaldırdı. " seni sinirlendiriyor muyum?"

"Bunu bilerek yapıyorsun!" Cat nefesini tuttu.

"Burada kendini merkezden uzak ve tuhaf hisseden tek kişi olmak istemiyorum," diye karşı çıktı.

Cat başını arkaya attı ve gözlerini kapattı. "Belki de beş saniyeliğine oyun oynamayı bırakmalıyız?" diye önerdi.

"Bunu yaparsak ne olacağını düşünüyorsun?" Noah dikkatle sordu.

"korkuyor musun?" Dengesi bozulan kişi olmaktan hoşlanmıyordu.

"Dehşete düştüm. Ama sanırım bilmem gerekiyor. Seni elime öğrenmem gerek Cat."

Nefesini içine çekti.

"Merhaba çocuklar!" Mor giysili bir figür onlara doğru ilerliyordu ve Cat, Noah'nın ona doğru kaçamak bir bakış attığını fark etti. Elini güçlkle kaldırdı.

"Bu Mellody, eski karım," diye mırıldandı Cat'e, yüzüne gergin bir gülümseme yerleşmişti.

"Bunun farkındayım," diye cevap verdi kuru bir sesle. "Daha önce tanışmıştık. Kızını kaçırdığım zamanı hatırlıyor musun?"

"Oh, doğru. Doğru." Noah başını salladı. "Evet. Tamam. Tamam. Ben sadece... Daha önce onun tarafından biriyle flört ederken hiç yakalanmamıştım."

"Ah," dedi Cat anlayışla. Boşanma konusunda herhangi bir deneyimi yoktu ama biriyle paylaşılan bir hayatı sonlandırmak karmaşık ve dağınık olma potansiyeline sahipti - potansiyel hayat arkadaşları söz konusu olduğunda çok seçici olmak için bir başka neden.

"Hey, Mellody," diye selamladı Cat.

Mellody, Noah'nın bardağına uzanarak, "Lütfen bana bunun baharatlı sıcak çikolata olduğunu söyle," diye rica etti.

Noah onu kadının ulaşamayacağı bir yerde tuttu. "Geri çekilin hanımefendi. Bunu boşanırken almadınız."

Mellody bir kahkaha patlatınca Cat gözlerini kırptırdı ve kahkahasını bastırdı. "Tamam, bu yapabildiğin ilk boşanma şakası. Bu bir kar günü mucizesi ve bunun için kendiminkini satın alacağım!"

Mellody, Elva'ya siparişini taklit etti ve şişeleri gösterdiğinde kadına başparmağıyla onay verdi. "Sara mesaj attı ve kar eğlencesine katılmam için beni davet etti. Umarım sakıncası yoktur," dedi Mellody Noah'a.

"Oh, uh. Hayır. Hiç de değil." Başını o kadar sert sallıyordu ki Cat sonunda boynunu incitip incitmeyeceğini merak etti.

"Ne kadar çok o kadar iyi," diye araya girdi Cat. "Ayrıca, kardan adam yarışmasını değerlendirmek için yardıma ihtiyacımız var. Kar mimarisi becerileriniz nasıl?"

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Noel arifesine dört hafta kaldı

Şükran Günü'ydü ve Cat dizlerine kadar toprak bir çukurun içindeydi. Bu çukur, yakın zamana kadar, Merry sakinlerinin son elli yıldır kilometrelerce Noel ışıklarıyla süslediği devasa baldıran ağacına ev sahipliği yapıyordu. Şimdi geriye kalan tek şey, devrilen ağacın bir zamanlar yaşadığı yerdeki donmuş bir delikti.

Peyzajcılar ona yeni bir ağacın dikilmesinin mümkün kötü haberini vermekle meşguldü. Çok soğuk. Köklerin yerleşmesi için yeterli zaman yok. Vesaire vesaire.

Cat neyin yapılamayacağıyla ilgilenmiyordu. Sadece çözümler için zamanı vardı. Ve bu donmuş çamur çukurunda yürümek ona çözüm için müthiş bir fikir vermişti. Sadece bir kaynakçıya ve bütçesinde fazladan birkaç bin dolara ihtiyacı vardı.

Polar astarlı eldivenlerinin içindeki parmaklarını esnetti. Kış içeri girmiş ve Merry'yi asla terk etmemeye karar vermişti.

"Tamam Lorenzo," diye iç geçirdi, zihinsel olarak yeni vizyonunu nasıl hayata geçireceğini hesaplamaya başlamıştı bile. "Şimdilik bu konuda endişelenmeyin. Odaklanmak istediğim şey nehir duvarı ve drenaj için bir kanal."

Yürüdüler ve konuştular, Lorenzo ona şimdiye kadarki ilerlemeleri hakkında bilgi verdi. Bu lanet kasırga ve zamanlamasıyla ilgili tek şanslı şey buydu. Yazın talepleri ile kışın tatil dekorasyon sezonu arasında olduğu için Cat peyzaj ekiplerinden istediğini seçebiliyordu. Bir aydan kısa bir süre içinde parktaki tüm molozları temizlemişler ve selden zarar gören kaldırımları yeniden döşemeye başlamışlardı. Tonlarca malç çoktan dağıtılmıştı ve içi boşaltılmış çiçek tarhlarına sahte Atatürk çiçeği ve Noel ağacı dikmeleri gerekiyor, öyle olsun.

Bu yılki Noel Festivali'ne gelen ziyaretçiler, eğer onu öldürseydi, Noel ruhunu gözleriyle göreceklerdi.

Lorenzo raporunu tamamladı ve Cat memnuniyetle başını salladı. "Siz çocuklar işi bitiriyorsunuz. Böyle devam edin. Hafta sonu için yeni çekim programını aldığınızdan emin olacağım."

"Minnettarım," diye başını salladı Lorenzo, ellerini tulumunun ceplerine sokmuştu. Doğuştan Mainer'lıydı, bu yüzden yirmi derece ona ılık geliyordu.

"Adamlarınızı eve götürseniz iyi olur. Biraz ailece vakit geçirin," dedi ve saatine baktı. Saat çoktan öğleden sonra üç olmuştu. Başka bir yıl olsaydı, ellerini karnının üzerinde tutuyor ve dolmaya bu kadar sert vurmaması gerektiği konusunda sızlanıyor olurdu.

Ama bu yıl öyle olmadı. Annesi kiralık evde bir Şükran Günü yemeği "hazırlıyordu". Aynı şey olmayacaktı. Nonni olmadan ve herkes nesillerdir olduğu gibi yemek masasının etrafında toplanmadan olmazdı. Ama Merry'nin bugüne kadarki en mutlu Noel'i geçirmesini istiyorlarsa yapmaları gereken buydu.

Akşam yemeği yedide.

Bu ona hızlı bir duş almak ve okulun yer yarışmasına katılan son eserleri incelemek için yeterli zamanı verecekti. Lorinda'nın yer yarışması fikri beklediğinden daha iyi gitmişti. Görünüşe göre, kadınlar için bir ticaret okulu büyük bir haberdı. Cat iki gün önce New York'taki bir sabah programının sunucularıyla girişim hakkında görüntülü sohbet etmek için programından zaman ayırmıştı. O günden bu yana geçen kırk sekiz saat içinde Henry'nin kurduğu web sitesinin trafiği patlamıştı. Hatta daha şimdiden okulun yeri için birkaç başvuru ve potansiyel öğrencilerden düzinelerce bilgi talebi almıştı.

Cat, kamyonetinin park ettiği sokağa doğru geri dönerken parmaklarını ceplerinde oynattı. İvmenin arttığını hissedebiliyordu. Her projede akışın kontrolü ele geçirdiği bir nokta vardı. Ama Merry ve okul onun dikkatini çekmek için savaşıyormuş gibi hissediyordu ve hangisinin öncelikli olması gerektiğinden emin değildi.

Eğer kendine karşı dürüst olsaydı, Cat kendini çok zorladığını bilirdi. İyileşmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

ve her iki projeye de tam gaz geri döner. Dışarıdan bakan biri ona yetki devretmesini önerirdi. Ancak vizyona sahip olan kendisi olduğunda, bu vizyonu başkasına aktarmaya çalışmak çok zaman alıyordu.

Kendini direksiyonun arkasına attı ve kaloriferi çalıştırdı. Küçük bir tatil iyi olurdu. Gözlerini kapadı ve baş dayanağına yaslandı. Belki güzel bir tropik ada. Beyaz kumlu plajlar. Bir hamak. İçkisinde pembe bir şemsiye.

Penceresinin çalınması onu çok korkuttu.

Drake ona sırtıyordu. "Uyku vakti mi?" diye sordu kadın camı indirdiğinde.

"Har. Sanki vaktimiz varmış gibi."

"Bayan Pringle'ın çekimlerini tamamladım." Paige Drake'i Bayan Pringle'ın yerine atamıştı çünkü kadın yakışıklı erkeklere bayılıyordu. Cat ikilinin şakalaşmalarını içeren bazı görüntüleri izlemiş ve bunun altın değerinde bir karar olduğu konusunda hemfikir olmuştu.

"Nasıl gidiyor?"

"Yapı kullanma iznini on dakika önce aldım," diye sırttı Drake.

"Harika," diye iç geçirdi Cat. Bu hafta Bayan Pringle'ın evinde ve lokantada birer tanıtım çekeceklerdi. Yapılması gereken bir yığın iş olmasına rağmen programa uyuyorlardı. "Bu akşam yemeğe geliyor musun?" diye sordu.

Drake'in ailesi güneşli Güney Kaliforniya'da yaşıyordu ve çekim programı nedeniyle bu yıl onlara katılamadı.

Başını salladı, sırttı. "Planımız buydu. Ama bir şey çıktı."

"Ne oldu?" Eğer Paige ya da Jayla Şükran Günü'nde filme fazladan bir sahne sokmaya çalışmış olsalardı, Cat birini öldürecekti.

"Tam olarak ne olduğunu bilmiyorum ama sen ve ben itfaiye istasyonuna davet edildik."

"İtfaiye istasyonu mu?" Cat tekrarladı. Bir elini yüzünde gezdirdi. Tanrım, çok yorgundu. Duş almak, biraz kestirmek, kahve içmek ve sonra da bir fıçı dolusu et suyu içmek istiyordu. Ama Merry'nin itfaiyecileri onu orada istiyorsa, orada olacaktı. Gösterilerinin başarısının bir nedeni de Cat'in o şehirlerin kendisi için önemli olduklarını bilmelerini sağlamasıydı. O değildi

Sadece kameralara gülümseyip karavanına saklanmak için şehre gelmişti. Onların arkasını kolluyordu. Onlar için iyi şeyler istiyordu. Bu yüzden insanlar onunla konuşuyor, açılıyor, paylaşmayacakları şeyleri paylaşıyorlardı. İyi bir televizyon ve iyi bir karma yarattı.

"Tamam. İtfaiye istasyonuna. Bırakmamı ister misin?"

Cat, Merry'nin tuğla itfaiye istasyonunun önündeki caddede sıralanmış arabalara kaşlarını çatarak baktı. Binanın yarısı, topluma hizmet veren iki kamyon ve ambulans için büyük bir garajdı. Diğer yarısı ise topluluk kahvaltılarının ve gıda yardımlarının yapıldığı itfaiye salonunu barındıran iki katlı bir yapıydı. Burası topluluğun kalbiydi.

Cat gösteriye bir yiyecek kampanyası ekleyip eklemeyeceklerini merak etti. *Belki Noel Arifesi park gösterimi için? Neşeli geri verme, ileriye dönük ödeme.*

O kadar dalmıştı ki Drake ona cam kapıyı açtığı anda ne gördüğünü anlaması tam bir saniye sürdü.

Çirkin asma tavanları ve daha da çirkin ahşap panelleriyle itfaiye salonu, hepsi de yapım personeli, yükleniciler ve Merry sakinleri tarafından işgal edilmiş katlanır masa ve sandalyelerle doluydu.

"Sürpriz!"

Cat elini ağzına kapattı.

"Şükran Günü'nü atlamana izin vereceğimizi düşünmedin, değil mi?" Noah onun yanında belirerek sordu. Kömür grisi bir pantolon ve lacivert bir kazak giymişti; bu kazak bir masa başı ineğinkinden daha belirgin bir göğsü sarıyordu.

"Bunu sen mi yaptın?" diye sordu. Hindi, patates püresi ve sos kokusu içeriden camları buğulandıracak kadar yoğundu.

"Bunu Merry yaptı," diye düzeltti Noah onu. "Bir sürpriz daha, küçük bir konuşma ve sonra o dolmaya saldırabilirsin," diye söz verdi.

"Başka bir sürpriz mi?" Kedi papağan gibi tekrarladı.

Noah omzunun üzerinden işaret etti. Köşedeki masada anne ve babası, Gannon, Paige, mama sandalyesinde Gabby ve onun yanında-

"Nonni!" Cat kendini minik kadına doğru fırlattı. Büyükannesinin beyaz saç bulutu her zamanki gibi kokuyordu. Shalimar ve bebek pudrası.

Nonni'nin güçlü parmakları Cat'in omuzlarına gömüldü ve onu kendine çekti. "Bir aile Şükran Günü'nü kaçıracağımı , değil mi?" diye Cat'i azarladı.

"Hayır hanımefendi," diye sıırttı Cat onu bu yola sokan kadına. "Buraya nasıl geldiniz?"

"Baban bu sabah beni aldı ve buraya dönmek için şeytan gibi araba kullandı."

Nonni damadını çok severdi ama araba kullanma becerisini pek beğenmezdi. Saatte kırk milin üzerinde araba kullanan herkesi yolda bir terör olarak görüyordu.

"Burada olduğuna inanamıyorum."

"İnan buna," diye emretti Nonni. Küçük boyuna rağmen çelik gibi bir omurgaya sahip olduğu her halinden belliydi. Cat'i bir kez daha sıktı. "Şimdi, o yakışıklı adamın söyleyecekleri var ve sonra yemek yiyeceğiz."

Nonni, Noah'ya başını salladı.

Hindi süveteriyle masalardan birinde davul çalan Reggie'nin de yardımıyla Noah odayı sessizleştirdi.

"Bugün bu yemeğe katılan herkese teşekkür etmek istiyorum. Bu yıl bir topluluktan daha fazlası olduk. Fırtınadan sonra bir aile olduk." Cat onun Mellody ile yaşlı ve gülümsemeyen bir başka kadının arasında oturan Sara'ya göz kırptığını gördü. Boş yüzüne çizgiler kazınmıştı. Mellody'nin solundaki adam kolunu ona dolamıştı. "Bu aile Reno ve Realty Network'teki arkadaşlarımızı da kapsayacak şekilde büyüdü."

Kendiliğinden bir alkış koptu ve Cat babasının yanındaki sandalyeye kaydı.

"Kanalın Noel özel programını burada çekmesine izin verme fikrine sıcak bakmadığımı bilmiyor olabilirsiniz."

Birkaç alaycı soluk havayı doldurdu ve Cat güldü. Bay No'nun ünü herkesçe biliniyordu.

"Ha ha." Noah alaycı bir tavır takındı. "İster inanın ister inanmayın, ben her zaman haklı değilim. Bu yüzden Cat ve Drake ile ekiplerine bizi kurtarmaya geldikleri ve kasabamızı yeniden bir araya getirdikleri için teşekkür etmek istiyorum. Benim bir

Onların da yardımıyla bu Noel'in Merry'nin gördüğü en unutulmaz Noel olacağını hissediyorum."

Alkışlar yeniden yükseldi ve Cat de alkışlara . Bu doğrudu. Bu kasabanın Noel'ini kutlaması için ne gerekiyorsa yapacaktı. "Zaman ayırdığınız, ayrıntılara gösterdiğiniz özen ve içten ilginiz için, Şükran Gününüzü bizimle geçirdiğiniz için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Sizi ağırlamaktan onur duyuyoruz." Noah plastik bir Sprite bardağını kaldırdı. "Şükran Gününüz kutlu olsun." Bunu odadakilere söyledi ama gözleri Cat'in üzerindeydi. Cat vücudunda tanıdık sıcak bir kızarıklık hissetti.

Ona öyle baktığında... Nonni onun yanında otururken şeyler düşünmek güvenli değildi. Büyükannesini hiçbir şey geçemezdi.

Kadeh kaldırma töreni salonda yankılandı ve ilk yemek tabakları ortaya çıktığında alkışlar yükseldi.

Hindi ve jambon, kızarmış sebzeler, dolma ve bir yüzme havuzunu dolduracak kadar patates püresi ve sosla aile usulü yemek yediler. Cat'in tabağı da kalbi de hiç boş kalmadı. En çok verdiği insanlar bu odadaydı ve olmayı tercih edeceği başka bir yer yoktu.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Cat'in yediği en iyi balkabaklı turta dilimi ile en kötü kahve arasında bir yerde, Sara dirseğinin dibinde belirdi. "Selam, Cat!"

"Hey, Sara. Çocuklar, bu Noah'nın kızı Sara." Cat anne babasını ve büyükannesini tanıştırdı.

"Büyükanne de burada," dedi Sara. "Gidip onu getireyim!" Masaya doğru zıpladı ve gri elbiseli kadını sandalyesinden çekti. Büyük bir isteksizlikle kalkmış gibi görünüyordu. Saçları kırışmış, yüzü çıplak ve çizgilerle kaplanmıştı. Ön kolları acı verecek kadar ince görünüyordu.

"Büyükanne, bu arkadaşım Cat ve ailesi." Sara bir profesyonel gibi tanıştırdı. "Bu benim büyükanne, Louisa."

Cat elini uzatarak, "Tanıştığımıza memnun oldum Louisa," dedi.

Louisa elini gevşekçe uzatmadan önce birkaç saniye boyunca boş boş baktı. Elinin derisi kâğıt inceliğindeydi. "Merhaba," diye fısıldadı, gözleri düz ve karanlıktı, onlardan başka her yere bakıyordu.

"Sara," dedi Mellody masada belirerek. "Neden büyükannenin turtasına geri dönmesine izin vermiyoruz?" diye neşeyle önerdi.

Louisa onlara hayalet gibi bir baş selamı verdi ve gitti.

"Cat, bu müstakbel kocam Ricky," diye duyurdu Mellody, baklava desenli kazak giyen adamı yanına çekerek.

Cat elini uzatarak, "Tanıştığımıza memnun oldum, Ricky," dedi. O da sıcak bir şekilde sıktı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Cat masadakileri tanıştırdı. Mellody'ye "Şükran Günü'nü bizimle geçirmek için ailenizle olan planlarınızdan vazgeçmeniz gerçekten çok hoş," dedi.

Mellody sırtarak, "Neşeli bir aile ve en iyisi de yemek pişirmek ya da temizlik yapmak zorunda kalmadım," dedi. "Gelmiş geçmiş en iyi tatil." Ricky'nin yanına sokuldu.

"Turtayı kontrol edelim mi, bebeğim?" Ricky sordu.

"Yapacağız." Tatlı masasına doğru ilerlerken Mellody ona el sallayarak veda etti.

Cat onların gidişini izledi, Louisa'nın Mellody mi yoksa Noah'nın annesi mi olduğunu merak ediyordu. Her kimse, yaşama isteği onu çok önceden terk etmiş gibi görünüyordu. Cat kollarındaki tüyleri ovuşturdu. Sanki bir hayaletle yolları kesişmiş gibi hissediyordu.

Cat ailesinin sohbetine yeniden katıldı ve Gannon ile Paige'in iş ve bebekler hakkındaki şakalaşmalarını dinledi. Anne ve babası birbirlerinin ve küçük Gabby'nin üzerine titriyordu. Nonni, Drake ve Henry ile flörtöz bir sohbeta daldı.

Bugünkü gibi bir tatilde bu küçük, komik itfaiye binasında olmak çok iyi, çok doğru hissettiriyordu. Tuğla duvarların dışında, bir kasaba yeniden inşa edilme yolundaydı ve ruhlar ve beklentiler yükseliyordu. Onları hayal kırıklığına uğratmayacaktı.

Cat strafor bardağını kaptı ve sehpanın yanına gitti.

Noah termosu başını sallayarak, "Bu şey bağırsaklarını kazıyacak," diye uyardı.

"Daha kötülerini de yaşadım," dedi Cat fincanını doldururken. "Çok daha kötüsü değil ama daha kötüsü."

Kendi fincanını doldururken dönüp onu inceledi. "Bunun için teşekkür ederim," dedi Cat ağzına kadar dolu olan odayı işaret ederek. "Çocuklarıma aileleri olmadan da bir aile tatili yaşattınız."

Noah omuz silkti. "Bizim için yaptıkları onca şeyden sonra, karşılık vermezsek Merry nasıl bir kasaba olur?"

Rahatlamış ve mutlu görünüyordu. "Yine de teşekkür ederim. Bu gerçekten çok tatlı, beklenmedik bir jestti."

"Böyle bir pislik olduğum için biraz telafi etmek zorundaydım," diye alay etti Noah. "Yani, hayatımı kurtardın ve her şeyi yaptın."

"Ah, evet. Ve şimdi de kasabanızı kurtarıyor olacağım," dedi Cat havalı bir şekilde. "Ancak tüm bu iyiliğim için bana teşekkür edecek misiniz?"

Ona uzun uzun ve sertçe baktı. "Aklıma birkaç yol geliyor," diye cüret etti.

Noah Yates onunla flört ediyordu. İmalı bir şekilde.

"Ne tür yollar?" Cat yarım adım daha yaklaşarak onu test etti. Onun eski karısına doğru refleks olarak gergin bakışını izledi ve kıs kıs güldü.

"Ne?" Noah sordu.

Cat, "Benimle flört etmek için Mellody'den izin istiyor gibi görünüyorsun," dedi.

"Konu flört etmeye gelince biraz paslanmış durumdayım," diye itiraf etti Noah. "Ve tüm bu boşanma olayında kendimi hâlâ yeni hissediyorum."

"Onu hâlâ seviyor musun?" Cat, cevabını gerçekten istemediği bir soru sorduğu için kendini tekmeleyerek sordu.

Noah şaşkın bir ifadeyle, "Elbette," dedi.

"Oh." Söyleyebildiği tek kelime buydu. Noah hâlâ Mellody'ye aşık mıydı? *Nasıl olmuştu da kafası bu kadar karışmıştı?* Utanan ve biraz da yıkılan Cat dikkatini tatlı masasına çevirdi. Düzinelerce ev yapımı turta, kek ve şekerleme sıralanmıştı. Şekerlemelerden oluşan bir smorgasbord.

"Nereye gittin, Cat?" Noah sordu. Parmakları kızın kolunu dirseğinin hemen üstünden sardı. Sıcak, sert bir baskı.

"Ah, ah, sadece yemekten sonra ne kadar çok iş yapmam gerektiğini düşünüyordum." Omuzlarını umursamaz bir şekilde silketti. Umursamazca. Doğru ya. Noah'nın eski karısı için hâlâ bir meşale taşıyor olması umurunda değildi. Düğünü için gün sayan eski karısı. Belki de Noah, Cat'i ribaunt olarak ayarlıyordu? Ama Catalina King bir erkeğe göre değildi.

Cat konuyu değiştirerek, "Eğleniyor gibi görünüyorsun," dedi ve kahve gibi çamuru gelişigüzel yudumladı.

Komplocu bir tavırla eğildi ve masasını işaret etti. "Ben. Şükran Günü'nde Sara'yı hiç göremem. Annemlerde çok... iç karartıcı oluyor. Bu yüzden Mellody ve ben Sara'nın Şükran Günü'nü ailesiyle geçirmesinin daha iyi olacağına karar verdik. Genelde sadece ben ve annem oluruz, sessizce oturur, marketten alıp ısıttığımız yemekle iki saat boyunca boşluğa bakarız."

Cat, "Bu... korkunç," demeyi başardı. Demek o hayalet kadın Nuh'un . Dilinin ucuna binlerce soru geldi. Peki ya babası? Annesi hep böyle soğuk ve boş muydu? Çocukluğu nasıl geçmişti? Mutlu bir çocukluk geçirmediğine dair imalarda bulunmuştu. Şu anki aşırı korumacılığının ne kadarının yetiştirilme tarzından kaynaklandığını merak ediyordu.

"Ama bu neşeli Şükran Günü kutlamasıyla mı? Sara'nın kaçırmak istemeyeceği bir şeydi, bu yüzden Mellody cömertçe

onu bugün paylaşmak için."

"İkinizin gerçekten iyi bir ilişkisi var gibi görünüyor," dedi Cat, kelimeler boğazında düğümleniyormuş gibi hissederek.

"Tekrar iyiye gidiyor," diye kabul etti Noah. "Bu konuda mutluyum. Neyse, benden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Okulda işler nasıl gidiyor? Konum yarışması için çok fazla başvuru alıyor musunuz?"

Cat sessizce başını salladı. Dili tutulmuş ve beyni donmuş gibi hissediyordu. Eski karısına aşkını ilan ederek ayaklarının altındaki halıyı çekip almıştı. Birkaç dakika önce, onu bu gece eve davet edip etmemeyi tartışıyordu, böylece sonunda tüm o kat kat kıyafetleri soyabilecek ve her dokunduklarında hissettiği kaslı fiziğe yakından bakabilecekti. Onu tekrar öpmek istiyordu, baş döndürücü bir şekilde, küstahça.

Ama Cat birinden ne kadar etkilenirse etkilensin ikinci planda kalamazdı.

"Evet," dedi, hâlâ başını sallıyordu. "Son başvuruları gözden geçirmem gerekiyor ama görünüşe göre bizim için uygun olabilecek birkaç olasılık var."

"Oldukça heyecan verici," diye dürttü Noah.

"Evet. Evet. Kesinlikle öyle," dedi Cat coşkusuyla. Kendini salladı. gereken bir kadındı. Surat asan biri değildi. Noah Yates'in inatçı kafası gözünün önündeki muhteşemliği göremeyecek kadar kıcına girmişse? O zaman onu çıplak görmeyi hak etmiyordu.

Omuzlarını dikleştirdi. "Şükran Günü minnettarlığımı paylaşmaya gitsem iyi olacak. Bunun için tekrar teşekkürler, Noah. Gerçekten çok düşüncelisin."

Onu motor yağı kahvesinin yanında yalnız bıraktı ve boş bulduğu ilk masaya oturdu.

YIRMI DOKUZUNCU BÖLÜM

Noah yumruğunu vurmak için kaldırdı ve sonra tekrar cebine soktu. Başını sallayarak uzaklaştı. O bir aptaldı. Ve bu durumda, tam olarak hangi aptalca şeyi yaptığını ya da söylediğini bilmiyordu ama Cat'in onunla flört etmeyi bırakması ve ondan uzaklaşmak için çaresiz kalması için yeterli olmuştu.

Karavanın kapısına doğru yürüdü. İçeride televizyonun açık olduğunu duyabiliyordu. Yoksa sesler miydi? Belki de içeride onunla birlikte biri vardı. Belki de bir erkek arkadaşı vardı ve ilk günden beri her şeyi yanlış okuyordu... ya da ona karşı duyduğu bu çekimle savaşımaya devam etmeyeceğine karar verdiği günden beri.

Belki bir erkek arkadaş değildi. Belki de bir ilişkiydi.

Oh, Tanrım. Karavanın arkasına doğru yürüdü. Buraya takılmak için mi geliyordu? Yoksa daha fazlası mı vardı? Cat neden daha fazlasını ki? New York'ta bir hayatı vardı. Bir TV programı vardı. Sıkıcı bir Connecticut şehir yöneticisiyle ateşli, uzun mesafeli bir ilişkiye ya da 12 yaşındaki bir çocuğa üvey annelik yapmaya yer bırakmayan göz alıcı, yoğun bir program.

Noah iki römorkun altından geçen bir kabloya takıldı. *Bu zihinsel olarak hızla tırmanmıştı.* Boynunun arkasını ovuşturdu. Cat ile seks yapmayı düşünmekten Cat ile bir hayat yaşamayı düşünmeye geçmişti.

Gördün mü? İçindeki vicdan ona bağırıyordu. Kaçamaklar ya da tek gecelik ilişkiler için yaratılmamıştı. O sıkıcı, tek eşli bir adamdı ve sadece yuva kurmak ve etrafında sıkıcı, istikrarlı, öngörülebilir bir hayat kurmak istiyordu.

Kesinlikle bir aptal. Gitmesi gerekiyordu. Tanrı'ya şükür kapıyı çalarak kendini küçük düşürmemişti. Noah, kadın kapıyı açtığında ne yapmayı planladığından tam olarak emin değildi. Yemekte neden tuhaf davrandığını mı öğrenmek isteyecekti? Onu takip edeceğini umarak kıyafetlerini çıkarmaya mı başlayacaktı? Seks yapmamalarının daha iyi olacağına dair bir tez mi yazacaktı?

"Seks" ve "Kedi" kelimelerini aynı cümlede düşündüğü anda taş kesilmesinden nefret ediyordu. Bir ergenden daha iyi değildi.

Evet, eve gidip soğuk bir duş alacak ve bu şeyin doğal, karmaşık olmayan bir şekilde ölmesine izin verecekti.

"Asfaltta bir çukur açmışsın." Cat'in sakın gözlemi karavanının kapısına yaslandığı yerden geldi.

"Oh, ben sadece uh..." *Ne? mı denetliyorsun? İzin mi arıyorsunuz?*

"Bir yalan uydurmaya çalışırken donarak ölmekten önce içeri girsene iyi olur Noah."

Cat kapıdan geri adım attı ve Noah onu içeri kadar takip etmekten başka çaresi olmadığını hissetti. Kapıyı arkasından büyük bir gürültüyle kapattı ve duyduğu sesin Cat'in ihtiyaçlarını karşılamak için geldiği Latin bir sevgilinin tiz sesleri değil de televizyon olduğunu fark edince rahatladı. Bir Noel filmi izliyordu.

Köşede, pembeden maviye ve yeşile dönen küçük bir fiber optik ağaç takılıydı.

"Neden hasta ve kızgın görünüyorsun?" Cat küçük kanepeye uzanarak sordu.

Altında hiçbir şey, fermuar, sıfır olan dar beyaz bir atlet giyiyordu. İnce askıları, çok belirgin, çok dolgun göğüslerinin gerginliği altında kopacakmış gibi görünüyordu. Hayatı boyunca hiçbir şeye bu kadar dokunmak istememişti. Avuçlarını karnının üzerinden alt kıvrımına doğru kaydırdı-

Anında hatırlayabileceğinden çok daha sertleşmişti.

Dizinin hemen altında biten dar bir eşofman altı giymişti. Pantolonunun bel bandı ile atletinin paçası arasında bir santimlik bir ten görünüyordu. Ve Noah dilini onun etrafında gezdirmek istiyordu.

Yüzü çıplaktı, saçları başının üzerine yığılmıştı ve etrafı kağıtlar, bir dizüstü bilgisayar ve bir tabletle çevriliydi.

"Yoo-hoo?" Cat parmaklarını şıklattı ve Noah göğsünün neden olduğu trans halinden uyandı.

"Özür dilerim. Ne dedin?"

Eğlenmiş görünüyordu. Cat gibi bir kadın erkeklerin üzerine salya akıtmasına alışkın olmalıydı. İşin bir parçasıydı, değil mi? Olmak

çekici, bir marka olmak. Onu arzulayan bir başka erkek olmaktan nefret ediyordu. İkisi için de bundan daha fazlasını istiyordu.

Cat ona, "Burada ne aradığını soruyordum," diye hatırlattı.

"İtfaiye binasını neden kapattınız?" Kız ondan uzaklaştığından beri kafasında özenle hazırladığı her bir cümleyi unutarak soruyu ağzından kaçırdı.

"Noah, ciddi olamazsın."

"Flört ediyorduk, konuşuyorduk. Sonra da çekip gidiyorsun," diye itiraz etti.

"Evet, flört ediyorduk ve bu gece seni davet etmeyi düşünüyordum, böylece dilimi vücudunun her santiminde gezdirebilirdim."

Noah'nın dizleri büküldü ve kemiksiz bir şekilde küçük yemek masasının etrafındaki sandalyelerden birine kaydı.

"Ne?"

"Oh, ama bu eski karına hâlâ aşık olduğunu itiraf etmeden önceydi."

Noah gözlerini kırıştırdı. Cat' göğüslerinden mi yoksa diliyle ilgili planlarını açıklamasından mı afalladığından emin değildi. Ama her iki durumda da, onun neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Mellody'ye aşık mıyım?" diye sordu.

"Evet. Bana zaten söylemiştin," dedi Cat, o güzel ela gözlerini ona dikerek.

"Kastettiğim ya da söylediğim bu değildi. Siz sordunuz..." Parmak uçlarını gözlük camlarının arkasındaki gözbebeklerine götürdü. Gözlerini kapalı tutarsa, elleri ve ağzı için yalvarıyor gibi görünen o göğüslerin hipnotizmasına kapılmayacaktı. "Mellody'yi hâlâ sevip sevmediğimi sormuştun."

"Evet," dedi Cat, sonuçtan pek de memnun olmadığı belliydi. "Evet dedim."

"Çok net hatırlıyorum," dedi Cat kumandayı eline aldı ve sanki bu konuşmada hiçbir çıkarı yokmuş gibi kanallar arasında gezindi.

Noah sandalyeden kalkarak, "Ona aşık olup olmadığımı *sormadın*," dedi.

Cat'in gözleri kısıldı. "Ne fark eder ki?"

Bu kadın aşk hakkında gerçekten bu kadar az şey biliyor olabilir mi?" diye merak etti. "Nonni'ni seviyorsun, değil mi?"

"Uh, *duh*." Cat onun sorusunun aptallığı karşısında gözlerini devirdi.

"Ama sen ona aşık değilsin... Gerçi neden aşık olunduğunu anlayabiliyorum. O bir fişek." Konuyu dağıtıyordu ve kendini toparlamaya zorladı. "Demek istediğim, eski karımı kızımın ortak ebeveyni olarak ve boşandığımızdan beri bir araya getirdiğimiz garip arkadaşlık içinde seviyorum."

Cat gözlerini kırptırdı, kaşlarını çatı. "Peki, neden en başta bu şekilde söylemedin?" diye sordu.

Noah, "Fark ettin mi bilmiyorum ama doğrudan bana baktığında dilimin tutulmasına neden oluyorsun," dedi.

"Saçmalama."

"Ben ciddiym, Cat. Sen gri bir günün rengisin. Başka nasıl tarif edebilirim bilmiyorum. Sana bakıyorum ve tüm bu tutkuyu, neşeyi, eğlenceyi ve heyecanı görüyorum. Senin gibi biriyle hiç tanışmadım. Değer verdiğim ve saygı duyduğum ama artık evli olmak istemediğim eski karım da dahil," diye açıkladı.

Noah, Cat'in nasıl bir tepki vermesini beklediğini bilmiyordu ama kollarına atlamadığı ve bacaklarını beline dolamadığı kesindi.

"Daha az konuşmayı deneyelim," diye önerdi Cat, ağzından bir milimetre uzakta. "Yanlış anlamalara daha az yer açalım."

Eşofmanla kaplı kışını kavrayıp sıkarak onay verdi.

Dişi, dili ve arzusuyla ağzını onunkine çarptı. Noah körü körüne ileri atılarak onu eğlence merkezindeki dolaba doğru bastırdı.

Tadı tehlike gibiydi. Ve Noah hayatında bir kez olsun çizgiyi aşp vahşi tarafa geçmek istedi. Kalçalarını, kışını sıktı ve onu kendine doğru çekti. Kız onun ağzına karşı boğuk bir iniltiyle karşılık verdi.

Noah döndü ve onu kapalı kapıya doğru sertçe bastırdı, kendini doyumsuz bir öpücüğün içinde kaybetti. Ona karşı hareket edişi, kıvranışı ve kayışı. Arkasından yükselen seksi sesler

boğazından. Bu gece eve gitmiyordu. Emin olmadığı sürece...

"Bundan emin misin, Cat?" diye mırıldandı, dudakları onunkilerin üzerinde dans ediyordu.

"Dur. Fazla düşünmeyi. Ve benimle seks yap." Parmaklarını adamın saçlarına soktu ve sıkıca kavradı.

Acının şokunu hissetti, gözlerinin arkasında yıldızlar gördü. Ve sonra lanet aklını kaybetti.

Onları ayıran katmanları kaybetmek için çaresizce onları döndürdü. Yemek masasına doğru tökezledi ve Cat'i sanki tadıma hazır bir ziyafetmiş gibi masanın üzerine yaydı. Geri çekilmesine izin vermedi, parmakları omuzlarına gömüldü, kalçaları onu ölümüne kavradı.

Noah bir elini atletinin altına sokarak karnının pürüzsüz düzlüğünün tadını çıkardı. Sıcaklığı, çıplak teninin ipeksi dokusu nihayet onunkinin altındaydı. Ona bu kadar yakın olmak ama yine de yeterince yakın olmamak enfes bir işkenceydi.

Cat, "Gömleğini çıkar, Noah," diye emretti.

Memnuniyetle başının arkasına uzandı ve kazağını çıkardı.

"Çok daha iyi." Göğsüne öpücükler ve ısırıklar yağdırmak için kalktı. "Çok yapılı," diye mırıldandı.

Noah iki elini gömleğinin altına sokup yukarı çekerek, "Sen de," dedi. "Lanet olsun. Buna dayanabilir miyim bilmiyorum." Ellerini saygılı bir şekilde kaburga çıkıntılarının üzerinden mükemmel göğüslerinin kabarıklığına doğru ilerletti.

"Kırılmayacaklar," dedi Cat nefes nefese, Noah parmaklarını her bir göğsün ağır alt kıvrımının üzerinde gezdirirken.

"Hayır, ama tadına bakılmayı hak ediyorlar," diye söz verdi.

"Tadını çıkarmayı becerebilir miyim bilmiyorum," diye uyardı Cat onu, avuç içleri çakıllı meme uçlarına doğru ilerlerken sesi titriyordu.

Bir gümbürtüyle başını tekrar masaya bıraktı. "Oh, Tanrım."

Noah ağzını ona yaklaştırmak için acele etmedi. Pembe, ağrıyan bir noktanın etrafına bir öpücük çemberi bıraktı.

"Beni öldürüyor," diye inledi Cat.

Sonunda Noah tatma arzusuna teslim oldu. Dilinin düz kısmıyla meme ucunu yaladı. Kızın kalçaları ona doğru eğildi ve zonklayan sikini pantolonunun pamuğundan sızan ıslaklıkla kapladı. Adam esnedi, test etti.

"Noah!"

"Henüz sana dokunmadım bile, tadına bakmadım bile," diye alay etti Noah. "Daha hızlı dokun ve tat, yoksa seni yaparım," diye tehdit etti.

OTUZUNCU BÖLÜM

Noah onun uyarısını dikkate almayarak diğer meme ucunu da yavaşça ağzına aldı. Cat masadan eğildi ve tırnaklarını kullanarak adamın omuzlarında sığ çukurlar açtı. Almak, almak ve onu kontrol uçurumundan aşağı itmek istiyordu, böylece Noah da onunla birlikte serbest düşüşe geçecekti. Vücudunun onunkine ölçülü bir şekilde tapınmasına dayanamıyordu.

Kalbine, kafasına bir şeyler yapıyordu. Kafasını karıştırıyordu.

Cat'in dünyasında seks basit, fiziksel ve zevkliydi. Ama bu? Noah'ın ona sadece ağzıyla yaptığı şey? Bu, zevk ve işkence arasında gidip gelen bir şeydi.

Burada, yemek masasının üzerinde bir güç mücadelesi yaşanıyordu ve o kaybediyordu. Onun yumuşak öpücükleri ve nazik elleri altında eriyordu.

Pantolonunun fermuarının altından ereksiyonu belli oluyordu. Kumaş, zorlu çelik sütunun etrafında gerilmişti.

Ağzı kaburgalarında ve karnının üzerinde ilerliyordu. Parmaklarını pantolonunun bel bandına soktu ve parmak uçları altında herhangi bir engel bulamadığında onay mırıltısını duydu.

Pantolonu kalçalarından aşağı kaydırды, ten tene temasın tadını çıkarmak için zaman ayırdı. Parmakları uyluklarının arkasında, dizlerinde ve baldırlarında sıcak, parlak yollar açtı. Adam onun önünde diz çöktü ve Cat içinde sızlayan beklentinin boş bir şekilde yankılandığını hissetti.

Nuh, dünyadaki tüm zamana sahip bir adamın ustalığıyla dudaklarını kadının dizinin iç kısmına getirdi. Bunun şoku, içinde çiçek açan muhtaçlık, her hissi artırdı. Duyarlı olmanın ötesinde, hazır olmanın ötesindeydi.

Yavaşça, masanın karşı köşelerine takılana kadar bacaklarını daha geniş açması için bastırdı. Savunmasız, önünde çırılçıplak duran Cat onu izledi.

Onun vücudunu sanki güzel bir sanat eseriymiş gibi inceliyordu. Takdir edilecek, hayran olunacak bir şey. Uyluklarının içinde gezinen parmaklarının dokunuşu onu çılgına çeviriyordu. Onun içine girmesine, onu doldurmasına, girmesine ihtiyacı vardı.

Ve tam masada ihtiyaçtan ölebileceğini düşündüğü anda, adamın dilinin ucunun pürüzsüz kıvrımlarında gezindiğini hissetti. Yine de ona en çok ihtiyaç duyduğu yerden dokunmuyordu. Ama muhtemelen daha fazla dayanamazdı ve sonra ona arzuladığı şeyi verecekti.

"Noah!" Onun adı boğazından zorla çıkarılan boğuk bir nefes oldu. Dilinin ağrıyan merkezinden cinsel organına ve klitorisine doğru bir darbesi, görüşünün kenarlarında sürünen bir karanlığa yol açtı.

Refleks olarak bacaklarını kapatmaya çalıştı. Ama Noah'nın iri elleri kalçalarının üzerine kapanarak onu açtı. Büyülü, muhteşem ağzıyla onu tekrar okşadı. Onu yalıyor, tadına bakıyor, alay ediyordu. Cat'in bacakları, onu bıçak gibi kesen zevk karşısında titriyordu.

"Çok güzel. Çok mükemmel," diye fısıldadı ağzı onu serbest kalmaya daha da yaklaştırırken.

Noah onu hücre hücre yok ediyordu. Cat , katılmak şöyle dursun, çok hoşuna giden hızlı bir sikiş için onu kenara sürüklüyordu. Orada yatmaktan ve ağzının ona verdiği ipeksi zevki kat kat almaktan başka bir şey yapamıyordu.

Asla unutamayacağını bildiği bir orgazm için yalvarırken kaslarının , içeri çekildiğini hissedebiliyordu. Karıncalanma ayak tabanlarında başladı ve omurgasına kadar yayıldı.

"N-Noah," diye nefes nefese kaldı.

Vücudunu inanılmaz derecede mahrem bir bilgiyle tanıyan Noah, iki parmağını onun dar kılıfına soktu. Adamın etinin kadınınkine değmesi, dilinin ustaca vuruşu Cat'i uçuruma sürükledi. Kasları onu daha da derine çekerken renkler, pembeler, kırmızılar ve altınlar gözlerinin önünde dans etti. Kör ve sağır olmuştu. Cat sadece her patlamanın vücudunun tüm uzunluğu boyunca ilerlediğini ve tekrar zonklayan çekirdeğine geri döndüğünü hissedebiliyordu.

Nefes nefese kaldı, Nuh ağzını minik sinir tomurcuğuna doğru yumuşatırken kelimeler kifayetsiz kaldı.

Aklından vahşi ve korkunç düşünceler geçiyordu. Onları bir kenara itti ve önemli olan tek şeye odaklandı. *Daha fazlasına.*

Masadan kalktı ve Noah'yı yere kadar itti.

"Cat, izin ver-"

Bu noktada Noah'ın hiçbir şeye izin vermesine izin vermiyordu. Bacakları o kadar güçsüzdü ki kalçaları titriyordu.

"Benim sıram," diye karşı çıktı, ağlamaktan boğazı düğümlenmişti.

Parmaklarındaki orgazm sonrası titremelere rağmen adamın kemerini ve fermuarını rekor bir sürede açtı. Pantolonunun kumaşı ellerinin altında pürüzsüz ve yumuşaktı.

Noah'nın onun aceleciliği karşısındaki isteksizliğini hissetti ama tıpkı onun kendisini kendi konfor alanından çıkardığı gibi Noah'nın da kendi konfor alanından çıkmasını istiyordu. Ona hızlı ve sert olmanın zihin açıcı hazzını göstermek istiyordu.

Pantolonunu kalçalarından ayak bileklerine kadar indirdi ve botlarını üzerinde bırakarak vücudunda süründü, iç uyluğunu sertçe ısırarak için durakladı.

Aleti gözlerinin önünde sarsıldı ve gırtlaktan gelen iniltisi kulaklarına müzik gibi geldi. Henüz ona dokunmamıştı bile ve -tahmin edildiği gibi- etkileyici sikinin tepesinden prekum sızıyordu.

Bir elini kökün etrafına doladı ve Noah'nın ayakları sanki kaçmaya çalışıyormuş gibi ahşap panelli zeminde tutunmak için çabaladı.

"Uh-uh," diye mırıldandı Cat, şişmiş başın üzerine tüy gibi bir öpücük kondurarak.

Serbest bırakmak için çaresizce çırpındığı dürtülerine karşı koyarken boynundaki kordonlar öne çıktı.

"Şimdi benim sıram," dedi, kendine olan güveni geri kazanmış olduğu kontrolle birlikte geri dönmüştü.

"Cat-" Adı bir uyarı gibi gelmişti ama Cat'in kurallara pek aldırmadığını biliyordu. Ya da bilmeliydi.

Dudaklarını ıslatırken Noah'nın kendisine baktığından emin oldu. Adamın ereksiyonu kadının eline karşı tepki olarak sarsıldı. Ona hiçbir şey vermedi

Dudaklarını tepesinin etrafına çekmeden ve uzunluğundan aşağı kaymadan önce beklemek için zaman. Çok uzağa gidemeyecek kadar çoktu ama boğazının arkasına geldiğinde, Noah'ın kalçaları dürtüsüyle savaşımadan yukarı doğru esnedi.

Cat'in olmayı sevdiği yer burasıydı: sorumluluk.

Kendini ritme kaptırdı, ağzının kaygan kayışları ağrıyan uyarılmanın kalın sütununun üzerinde ve etrafında geziniyordu. Saçlarını çekiyordu, neden olduğu acıdan habersizdi ve bu hoşuna gidiyordu. Daha hızlı, onu kontrol ve vahşiliğin o jilet gibi ince sınırına daha da yaklaşıtıyordu. İlkeli ve ilkel.

Ona böyle ihtiyacı vardı. Parçalanmış kontrol, arzu tarafından yönlendirilen.

Şimdi kalçalarını sık bir şekilde pompalayarak ağzını beceriyordu ve kadın onun kendisini çizgiye yaklaştırmasına izin verdi. Arsızca uzandı ve adamın taşaklarını avuçladı.

Hırladı, göğsünden kopup gelen bir gümbürtü. Bu kez saçlarını çektiğinde, onu sikinden çekip vücuduna doğru sürükledi. Onları yerde yuvarladı. Mutfak zemininin ahşabı ile oturma odasının halısı arasındaki metal dikişler Cat'in sırtını ve omuzlarını ısırdı. Ama umurunda değildi. Noah onun üzerinde gezinirken olmazdı. Penisinin başı yalvaran girişini dürtüklerken değil.

Arzudan başı dönüyordu. Ama içinde bir yerlerde küçük bir mantık kırıntısı yaşıyordu. "Prezervatif," diye nefes aldı.

Küfretti ve pantolonunun ceplerinden biriyle boğuştu.

Cat artık zar zor nefes alıyordu ama folyonun yırtılma sesi gözlerini açmasını sağladı. Adamın folyoyu kalın uzunluğundan aşağı yuvarlamasını izledi. Adam ereksiyonunu yumruklayıp pompalarken bakışları buluştu. Boştaki eli kızın göğüslerinden birinin üzerindeydi.

Cat onu tekrar yerine çekmek için bacaklarını kullandı. "Şimdi Noah," emretti. Alaycı oyunlar için zaman yoktu. Sadece serbest kalmak için umutsuz bir dürtü. Kendini hizaladı, hafifçe bastırdı ve Cat onun için açıldı.

"Tanrım, Noah. Şimdi!"

Ve sonra vücudunun içine doğru ilerliyor, onu tamamen çevreleyene kadar geriliyor ve kayıyordu.

Kedi haykırdı. Zevkin şoku ve çok dolu olmanın verdiği acının sınırı. Noah kabaca bir eliyle onun ağzını kapattı.

Bu şekilde. Cat böyle istiyordu. Vahşi ve hızlı, düşünmeden. Elini yerine koyan Noah çok yavaş bir şekilde geri çekildi. Vücudunu terk ederken aletinin her çıkıntısını, her damarını hissedebiliyordu. Topuklarını adamın sırtına doladı ve geri gelmesi için yalvardı.

Ona çarptı ve dibe vurdu. Cat omuzlarının halıyı hissetti.

"Evet," diye tısladı onun eline karşı.

"Gözlerini aç, Cat," diye emretti Noah. Artık o iyi huylu adamdan eser yoktu. Sadece eski bir ritmin içinde kendini kaybetmeye hazır bir canavar.

Kendisine söyleneni yaptı, onları birbirine bağlayan yakınlığa karşı savaştı. Adam tekrar geri çekildi ve Cat'in nefesi kesildiği anda tekrar içeri itti, daha sert, daha hızlı. Cat bakışlarını onun yüzünden ayıramadı. Adamın çenesi gerginlikten çökmüştü, yanaklarındaki çukurlar göze çarpıyordu. Ve her dibe vuruşunda çıkardığı gırtlaktan gelen homurtular, Cat'in hassas kaslarının ereksiyonunu daha sıkı kavramasına neden oldu.

Burada kontrolün onda olması, hızı ayarlaması, vahşiliği talep etmesi gerekiyordu. Ama onun üzerindeki bağlarının koptuğunu, kendisine her çarpışında kontrolünün çözüldüğünü hissetti.

Ayaklarını yere vurarak onu itti. Bir çatırtı, bir gümbürtü duydu ve az önce yere çarpan şeyi daha az umursayamazdı çünkü Noah onu o kadar sert beceriyordu ki, sadece itişlerinin gücüyle mutfaktan oturma odasına kadar zeminde hareket ediyorlardı.

"Sikimin üzerine geldiğini hissetmek istiyorum, Cat," dedi ona. "Beni içine boşaltana kadar sıkı, sıcak amının her sıkışını hissetmek istiyorum."

Cat ona cevap veremedi. Yumuşak huylu, sıkı sıkıya sarılmış Noah'nın içine girip çıkarken verdiği iğrenç sözleri algılayamıyordu. Adam vücutlarının arasına eğilip göğüslerini yalamaya başladığında Cat bir kez daha boşalmanın eşiğine gelmişti bile.

Ona yapabileceği tek şekilde, o gizli kasları sıkarak, bir mengene gibi etrafına kenetlenerek cevap verdi.

"Mmmm," diye homurdandı. "Seni becermeyi seveceğimi biliyordum, Cat." Bu sert sözleri söylerken bile parmaklarını onunkilere geçirdi ve sıktı. Ona güven veriyor, bu işte birlikte olduklarına söz veriyordu.

Ve bu söz onun orgazmını tetikledi. Nuh sikini içine sokup tutarken, Cat muhteşem bir hızla gerildiğini ve ona yaklaştığını hissetti. Çıığı eli tarafından boğuldu. Adam çekilip tekrar içine doğru sallanırken parmakları onunkileri kavradı ve itişlerini kadının salıverilmesinin güçlü dalgalarıyla zamanladı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı onun eline karşı, vücudu titriyor, ürperiyor ve her patlamada parlıyordu. "Noah." Adını defalarca tekrarladı ve bir kez daha aç bir şekilde sıktığında, onun sertleştiğini ve içinde sarsıldığını hissetti.

Ağızını bıraktı ve körü körüne bileğine uzandı. Bileğini ağzına götüren Noah boşalırken dudaklarını dövmesinin üzerine koydu ve Cat kalbinin binlerce parçaya ayrıldığını hissetti.

İnledi, karnından gelen çakıl yüklü bir soluktu bu. Cat onu izledi, içine boşalırken, onu dağlarken hissetti. Orgazmının her titreyen patlamasını atlatmak için vücudunu kullanıyordu.

Adamın zevkten harap olmuş yüzünden mi, yoksa içine boşalan sikinin içinde zonklamasından mı bilmiyordu ama tekrar boşaldı, vücudundaki her hücreyi ısıtan daha yumuşak, daha hassas bir doruk noktası. Eve dönüyormuş gibi hissetti.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

"Yaşıyor musun?" Cat, Noah'nın omzunu dürttü. Ne kadar zamandır bu şekilde, yerde bir yığın halinde birbirlerine dolanmış yattıklarından emin değildi. Açıkçası, hangi yılda olduklarından da emin değildi. Daha önceki cinsel kaçamaklarından herhangi birini, tüm orgazm deneyimlerinin anası olduğu aşikâr olanla karşılaştırmak için hafıza bankasında geriye bile gidemiyordu.

Vücudu gevşek ve tembeldi, zihni neredeyse bomboştu. Cat'in aklında sadece iki tutarlı düşünce kalmıştı:

1. Noah Yates orgazmların kralıydı.
2. Ve yemek masası kırılmıştı.

İçlerinden biri, tutkunun etkisiyle bacağa bir tekme atmış ve şimdi desteksiz bir şekilde eğilmiş olan masadan yerinden oynatmıştı.

Noah kıpırdandı ve onu yere sabitleyen ağırlığı kaydırdı.

"Mmm?"

Kedi onu kaburgalarından dürttü. "Alo?"

"Sanırım seks komasıdayım," diye mırıldandı Noah onun omzuna doğru.

Seks koması. Bu, şu anki senaryoları için mümkün olan en mükemmel tanımdı. Kalp atışları henüz normale dönmemişti, adrenalinin ve belki de adamın içinde uyandırdığı korku girdabının etkisiyle hâlâ hızlanmıştı.

Kedi hızlı ve eğlenceli olmasını severdi. Düşünecek ya da oyalanacak zaman yoktu. Ama adam onu bunun ötesine götürmüştü. Onu tek yapabildiği şeyin hissetmek olduğu bir alana götürmüştü. Ve onun gözlerine, ruhuna bakarkenki şefkati? Bu biraz endişe uyandırmak için yeterliydi.

Noah karmaşık biriydi. O bir babaydı, gösterinin isteksiz bir parçasıydı ve ona hissetmek istemediği şeyleri hissettiriyordu. Cat karmaşıklığa yer açmak istemiyordu. Noah uzun süreli tek eşli bir adamdı. Riskleri inceledi ve en güvenli yolu seçti.

Bir ilişki beklerdi. Gerçek bir ilişki. Sadece "Hey, şehre geldim" mesajı değil.

Noah'ın her gün 17:05'te evde olacak birine ihtiyacı vardı. Hafta sonları yanında olacak birine. Çarşamba günleri sinemaya gidecek birine.

Ama Cat hayatını seviyordu, saçma programını ve her şeyi. İşini, yaptığı şeyin önemini ve gerekliliğini seviyordu. Geç kalacağı zaman birilerine haber vermek zorunda olmamayı seviyordu. Bir çekim için fazladan bir hafta sonu geçirmek istediğinde, başka birinin programına danışmak zorunda kalmıyordu. Jet-set'ten, çılgınca koşuşturmadan, televizyonun yoğun zaman dilimlerinden hoşlanıyordu. Öyle değil miydi?

Tanrım, bir avuç orgazm ve şimdiden adamdan bir evlilik teklifi bekliyordu. Uykusu ve beyin hücreleri yetersizdi. *Seks beyin hücrelerini öldürebilir miydi?*

Cat onu eve göndermek için bir bahane aradı, dengesini bulmak için kendine biraz mesafe tanımak istedi. Ama seks koması beynini lapa gibi yapmıştı.

"Biraz su ister misin?" Noah mırıldandı, dudakları boynunun hassas derisini okşadı.

"Evet," diye . Adamın sıcak tenini onunkinden uzaklaştırmak için her şeyi yapardı.

Noah kendini yukarı itti ve Cat pazılarının kabarıklığını, karın kaslarının çıkıntılarını fark etmemiş gibi yaptı. Ayaklarına dolanan pantolonu sıyıran Noah, çıplak bir şekilde Cat'in küçük mutfağına doğru yürüdü ve buzdolabını açtı. "Tanrım, Cat," diye seslendi. "Burada üç şişe su, yarım yeşil meyve suyu ve biraz solmuş marul var. Nasıl hayatta kalıyorsun?"

"Ben gayet iyiyim. Sula beni," diye emretti ve oturur pozisyona geçmeye çalıştı. Yerden bir tişört kaptı ve başının üzerine geçirdi. Eğer çıplak olmasaydı, adamın etrafta dolaşması için bir neden kalmayacaktı. Tökezleyerek kanepeye gitti ve minderin üzerine yığıldı.

Adamın kıcı erkek kıklarının en güzel örneğiydi, diye düşündü ve başını eğerek sıkı simetrisine hayran kaldı. Daha önce Dockers pantolonu ve kot pantolonuyla da hayran kalmıştı ama herhangi bir süsleme olmadan daha da muhteşemdi.

"Spor yapıyor musun?" diye sordu beyni ağzını yakalamadan önce.

Noah elinde su şişeleriyle ona döndü ve zarif bir şekilde yanındaki mindere uzandı. Bir şişe açtı ve ona uzattı. "Spor salonuna gidiyorum," dedi kendi suyunu yudumlarken.

"Belli oluyor," dedi Cat, bakışlarının adamın vücudunun geri kalanında takdirle gezinmesine izin vererek. Adamın hemen köşedeki pantolonuna ya da her ne haltsa iç çamaşırına uzanmayacak kadar kendinden emin olması hoşuna gitmişti.

"Şimdi de havadan sudan mı konuşuyoruz?" Noah ona bakarak sordu. "Ondan sonra mı?"

Cat utancından yerin dibine girdiğini hissetti. Onun dengesini bozmuştu. Bu ona Gannon'la mahallede beyzbol oynadıkları zamanları hatırlattı. Dokuz yaşındaki sonsuz bilgelikleriyle alınlarını sopanın ucuna koyar ve düz bir çizgide koşamayana kadar dönüp dururlardı.

İşte şimdi böyle hissediyordu. Başı dönüyordu, sersemlemişti ve kontrolü tamamen elinde değildi.

Cat, "Gözlem yapmak havadan sudan konuşmak değildir," diye karşı çıktı.

"Hmm," diye cevap verdi Noah. O keskin yeşil gözlerinde sıcak, sahiplenici bir şeyle onu izliyordu. Saçları, kızın zorlu parmaklarının çekiştirmesi yüzünden dağılmıştı. Çok rahat, çok mutlu ve kendinden emin görünüyordu. Cat'in tek istediği onun kucağına kıvrılıp uykuya dalmaktı. Ama o böyle yuvarlanmıyordu. Yakınından bile geçmiyordu.

"Sabah erken kalkacağım," diye söze başladı.

"Kalmamı iste, Cat." Emri sakince, sessizce verdi. Cat gözlerini kırptırdı ve tartışmak için ağzını açtı. Ama vücudu tartışmasını istemiyordu. Vücudu Noah'nın sıcaklığının yanında kıvrılmak, o yumuşak bakışa ve o güçlü ellere uyanmak istiyordu.

Ama lanet olsun, vücudu da pizza, Jack and Coke derin yağda kızartılmış Snickers istiyordu. Vücudu aklını yönetmiyordu.

"Benimle kal. Lütfen." Hain dürtülerini dizginleyemeden kelimeler ağzından çıkmıştı.

Onu kendine doğru çekti, zayıf ve sert vücudu onunkini sarmaladı. Cat gevşeme dürtüsüne direndi ama adamın sıcaklığı ve

Elini kalçasının kıvrımında gezdirdiğinde karşı koymak imkânsızdı. "Sorularım var," dedi karanlığa doğru.

"Tamam," diye iç geçirdi Noah hoşgörüyü saçlarına doğru. "Ateş ."

"Annen. O neden böyle? Ve Noel Bayramı sizin için neden bu kadar önemli?"

Bir nefes daha aldı, sanki kelimelerini dikkatle seçiyormuş gibi yavaşça bıraktı. "Babam alkolik bir kumarbazdı. Ama ben bunu yıllar sonrasına kadar bilmiyordum. Beş ya da altı yaşındayken tek bildiğim beni korkuttuğuydu. Asla yeterli yiyecek yoktu. Hiç para yoktu. Ev kışın asla yeterince sıcak olmazdı. Annem hiç mutlu değildi. Geceleri çok kavga ederlerdi. Her seferinde günlerce ortadan kaybolurdu."

Cat doğrulup ona baktı. Beklediği bu değildi. Noah zorlukla yutkundu ve sonra alaycı bir gülümseme verdi.

"Bir gün annem markete giderken onun bana göz kulak olması gerekiyordu. Çok fazla gürültü yaptığımı düşündü. Bu yüzden beni bodruma kilitledi. Annem eve geldiğinde sarhoştı ve benim kaçtığımı düşündü. Polisler arandı ama beni bulmaları biraz zaman aldı."

"Orada ne kaldın?" Cat sessizce sordu.

"Altı saat." Noah'nın kuru kahkahasında hiç eğlence yoktu. Uzandı ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. Sadece bir dokunuş. Geçmişin olması gereken yerde olduğuna dair dostça bir hatırlatma. Çok, çok gerisinde.

Cat nefesinin altında küfretti. "Sadece 'seni ilgilendirmez, meraklı' diyebilirdin."

Ona çarpık bir sırıtış attı ve gözlüklerini düzeltti. "Az önce yaşadıklarımızdan sonra," dedi, yeri göstererek, "sınırlar çizmeye başlamak ister misin?"

"Bana bir şey söylemek zorunda hissetmeni istemiyorum..." diye başladı Cat. "Sadece, senin için zor olduğunu biliyorum ve pek de iyi bir başlangıç yapmadık."

"Bence bunu fazlasıyla telafi ettik," diye karşı çıktı Noah. "Sanırım sadece bilmeni istiyorum. İşte bu yüzden festival benim için çok önemli. Cat, yılın gerçekten kaçabildiğim tek zamanıydı. O ağaç her yıl Şükran Günü'nün ertesi günü yakıldığında

Tüm kasaba ışıklarla ve cicili bicili süslenmişti, her gün okuldan sonra evden başka gidecek bir yerim vardı. Sırf eve gitmek zorunda kalmamak için elimden geldiğince yardım ettim. Merry halkı da bana izin verdi. Sıcak çikolata standında çalıştım. Kaldırımları süpürdüm. Hediye paketledim. Beni beslediler, paramı verdiler. Zorunda olmasalar bile."

Boğazını temizledi, sesi duygu yoğunluğu içindeydi. "Her ağaç ışıklandırmasına gittim. Ada Romanski - son şehir yöneticisiydi - küçük bir konuşma yapar ve ardından ağacı aydınlatan düğmeye basardı ve bunun dünyanın en havalı işi olduğunu düşünürdüm. O işi istiyordum. Bazen yazın annemle babam kavga ettiğinde ya da yiyecek bir şey bulamadığımda yatağa girer ve o ışıkları hayal ederdim."

Cat sıcak gözyaşlarını kırıştırdı. "Tanrım," diye nefes aldı. "Baban hâlâ hayatta mı? Çünkü onun boktan dairesine gidip -çünkü öyle bir pisliğin evi olmadığını biliyorum- kışına tekme basmak istiyorum."

"Ben gençken gitti. İşe gitti ve bir daha geri dönmedi. Başlarda bu beni rahatlatmıştı. Bana ne kadar büyük bir hayal kırıklığı olduğumu ya da ne kadar zavallı olduğumu söyleyecek biri yoktu. Ama sonra gerçekler ortaya çıktı. Annem çalışmıyordu, hiç çalışmadı. Ve biz de zar zor geçinirken başımızı suyun altına soktuk."

Cat onun elini sıktı, Noel ışıklarının hayalini kuran küçük çocuk için kalbi parçalara ayrıldı.

"O günlerde sahip olduğum tek şey okul ve Noel Festivaliydi. Geri kalanını atlatmam için tutunabileceğim iki parlak, ışıltılı şey. Kavgalar, asla yeteri kadar sahip olamamak, asla yeterince iyi olamamak. Bu yüzden çok çalıştım, bazı burslar aldım ve hayatımı bana çok şey vermiş olan kasabaya geri vererek geçirmeye karar verdim. Peki ya annem? O gittiğinde, ondan geriye pek bir şey kalmamıştı. Kasabanın birkaç mil dışına taşındı. İkimiz de artık o evi görmeye dayanamıyorduk. Ama o uzun zaman önce pes etti."

Cat başını geriye attı ve gözlerini tavana dikti. "Noah, bu çok şeyi açıklıyor."

"Ne gibi?"

"Sen bir pislik değilsin. Yaralısın."

"Ben yaralı değilim," diye karşı çıktı. "Yıllar önceydi. Aştım artık. Aşmış olmalıyım."

Cat boştaki eliyle onun çenesini kavradı. "Beni dinle. Yaralı olmak ile kurban olmak arasında fark vardır. Korkunç bir çocukluk geçirdin ve kızının bunların hiçbirini hissetmeyeceğinden emin oldun. Asla aç kalmayacak, üşümeyecek ya da korkmayacak."

"Bu ona çok iyi geldi. Ünlü olmak ve pembe saçlı olmak istiyor. Sonra da bana üniversiteye gitmek istemediğini söyleyecek."

Adamın kırılmış çenesini şefkatle sıktı. "Kes şunu. Çocukken kontrol sende değildi. Ailen kendini güvende hissetmen için gereken istikrarı ve güvenliği sağlayacak kadar sorumluluk sahibi değildi. Bu yüzden şimdi Bay Hayır'sın. Gösteri konusunda neden bu kadar hıyar davrandın?"

"Bir pislik olduğumu söyleyemem." "Kesinlikle bir pislik."

"İyi. Pislğin tekiydim," diye kabul etti. "Ben sadece. Her şeyin güvenli, düzenli ve emniyetli olması gerekiyor. Bu kasabanın geçiminden ben sorumluyum ve bunu çok ciddiye alıyorum. Kimseyi hayal kırıklığına uğratmak ya da insanları incitecek kötü bir karar vermek istemiyorum."

Cat boşluğu "Yani, güvenli oynuyorsun," diye doldurdu.

"Bazen belki biraz fazla güvenli," diye itiraf etti. Kızın elini tuttu ve parmağının ucuyla dövmenin izini sürdü. "Riskleri değerlendirmede doğal olmayan bir şekilde iyiyim. Ve sen çok büyük bir risksin."

Sırıttı. "Nasıl riskli olabilirim ki? Hafifim, eğlenceliyim, sürekli bakım ve ilgi gerektirmiyorum."

"Oh, sen risklisin. Sana aşık olabilirim ve sen bir sonraki işe, bir sonraki erkeğe, bir sonraki maceraya doğru hayatımdan çıkıp gidebilirsin. Ve ben sadece hatırlamakla kalırım."

Cat, uykuda sertleşmiş siki omurgasının dibine gömülmüş halde uyandı. Uykusunda bile, Noah daha fazla sürtünme için açgözlülükle ona doğru kayıyordu.

Vücudu dün gecedan dolayı ağrıyor ve iyice kullanılmış hissediyordu ama yine de... *daha fazlası* için keskin bir özlem vardı. Bunu en azından bir kez sistemlerinden çıkarmanın hissettiği ihtiyacı körelteceğini düşünmüştü. Ama şimdi sadece ejderhayı uyandırmış olabileceğinden korkuyordu. Yakınlık mı? Bu çok fazlaydı. Ama sonuç. Yüce Tanrım, tüm cinsel geçmişı boyunca hiç böyle bir şey yaşamamıştı.

Otuz iki yaşına geldiğinde ne kadar yoksun bırakıldığını fark etmek ironikti. Daha fazlasını istiyordu. Onun sert sözlerinden, vücudunun kendisine tapınmasından daha fazlasını. Onu boğmakla tehdit eden bir zevkle karışık acının daha fazlasını. Yine de kalbi onun için, sevgiye ve güvenliğe aç o küçük çocuk için acıyordu. Onu pek çok açıdan yanlış değerlendirmişti.

Kolunu beline atmış, eliyle göğsünü kavrıyordu. Meme ucunun avucuna değdiğini, aradığını, ihtiyaç duyduğunu hissetti. Nuh yine onun kışına doğru esnedi ve Cat içinden bir arzu titremesinin geçtiğini hissetti.

Göğsünü kavrayıp yoğururken bir elini onunkinin üzerine kapadı.

"Mmm," diye mırıldandı saçlarına karşı. Onun uyanmasını bekledi ve sırtına doğru daha bilinçli bir hamleyle ödüllendirildi.

Cat arkasına, vücutlarının arasına uzandı ve parmaklarını adamın ereksiyon aletinin üzerinde gezdirdi. Adam kalçalarını geri çekerek Cat'e elini onun etrafına sarması için yer açtı. Sıkı elinin bir kez pompalanması, ucunda biriken nemi hissetmesi için yeterli oldu.

Adamın iç çekişinin göğsünde yankılandığını duydu ve siki elinde seğırdi. Adam onun için hazır olmanın ötesindeydi. Ama dün gece paylaştıkları samimiyete, çiğliğe hazır değildi. Çok... ciddi hissettirmişti. Çok yoğun. Noah'ya eğlenceyi göstermek istiyordu, onu seks kölesi bir ruh eşine dönüştürmek değil.

Cat yüzüstü yuvarlandı, dizleri kışını havaya kaldırdı. Noah'ın ihtiyacı olan tek davet buydu.

"Prezervatif," diye sordu uykudan pürüzlenmiş bir sesle.

Komodini işaret etti ve adam aceleyle çekmeceyi yerinden söktü.

Pavlovvari bir deney gibi, Cat onun çok becerikli parmakları arasındaki folyo sesini ısladığını hissetti. Burada hiçbir incelik olmayacaktı, sadece vücutlarını uyandıran ve ısıtan uykulu bir sabah sevişmesi olacaktı.

Birbirlerinin gözlerinin içine bakıp sırlarını tahmin etmek yok. Çok daha fazlası için huzursuz edici özlemler yok.

Noah kendini yerine çivilediğinde Cat yüzünü yastığına gömdü. Bir an için orada kaldı, bir santim içinde, ikisini de yakıp kül etmekle tehdit eden bir ateşi tutuşturdu. Ellerini sırtında ve yanlarında yumuşatarak, göğüslerini avuçlamak ve içine bir santim daha sokmak için hafifçe öne eğildi.

Ağlamasını zar zor tutabildi. Yeterince derin değildi. Yeterince dolu değildi. Bunun için çaresizdi. Onun için.

Kalçalarını ona karşı geriye doğru esnetti ve adam ona bir santim daha izin verdi. Cat titrek bir nefes aldı. Parmakları çarşafı ölümüne kavradı. Nuh, nazik ama heyecan verici bir dokunuşla omurgasını yukarı ve aşağı doğru okşadı. Ona dokunduğu her yerde teni binlerce derece daha sıcak hissediyordu. Kıç yanakları, kalçalarının arkası, omurgası ve şimdi de göğüsleri. Sert parmaklarıyla onları yoğurdu ve hiçbir uyarıda bulunmadan onu geriye, sikinin üzerine doğru çekmek için tutuşunu kullandı.

Cat yastığa doğru haykırdı. Kasları çoktan orgazma doğru inanılmaz bir hızla dans etmeye ve kıvılcım çıkarmaya başlamıştı.

"Kahretsin, bebeğim. Çok ıslaksın," diye inledi, parmakları onun yumuşak etine doğru bükülüyordu. "Daha sana dokunmadım bile."

Noah onun içinden kayarak çıkmakta acele etmedi ve Cat hemen kendini eksik ve boş hissetti. Adam tekrar içine girdiğinde, vücudunun onunkine sarıldığını hissedebiliyordu. Kadının savaştığı ihtiyaç onun içinde de mevcuttu. İçgüdü onları sadece ve sadece tek bir yöne doğru sürüklüyordu. *Doyum*.

Cat'ın ona karşı kıvrınmasına, daha fazlasına ihtiyaç duymasına neden olan yavaş bir tempoya başladı. Vücudunun onunkine doğru bu yavaş, tatlı kayışı, ellerinin nazik dokunuşları kalbine bir şeyler yapıyordu. Kendini sıcak, açık ve tapınılmış hissediyordu.

Bunu çok ciddi, çok yoğun yapıyordu.

Cat kendini ellerinin üzerine bastırdı ve saçlarını savurdu. Omzunun üzerinden ona baktı. Onunla göz göze geldi ve ona pis bir sırıtış attı. "Becer beni, Noah."

Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz Noah ellerini kalçalarına kenetledi ve görevdeki bir adam gibi içine girdi. Kadının içine girip çıkarken, ölçülü temposu önce tökezledi, sonra da acımasız bir hıza dönüştü. Buna aldırış etmeyen Cat açığı değiştirmek için omurgasını eğdi.

"Tanrım, evet," diye mırıldandı.

Parmakları kalçalarındaki yumuşak eti zedeleyerek içeri girdi ama Cat'in umurunda değildi. Ondan dökülen o yumuşak homurtuların daha fazlasını istiyordu. Parmaklarının saplanmasını istiyordu. Adam onun içinde dibe vururken kazığa oturtulmuş olma hissini istiyordu.

Daha sert ve daha sert bir şekilde içine girdi, kalçaları ona doğru pistonladı.

Sert elleriyle onu yerinde tuttu.

Göğüsleri itişlerle birlikte sallanıyor, meme uçları yumuşak çarşafların üzerinde sürükleniyor ve uyarılmasını ateşliyordu.

Saçma sapan şeyler mırıldanıyordu. İkisinin de onun vereceğini bildiği şey için yalvarıyordu.

"Ben de gelmek istiyorum, Noah." İsteğini bağırarak söyledi.

Omuzlarını aşağı doğru itti, böylece sadece kıcı havada kaldı ve sonra ellerini meme uçlarını çekiştirmek için aşağı kaydırdı.

"Kendine dokun, Cat. Gel bana. Bana ."

Parmakları ikiz ağızlar gibi uyumlu bir ritimle meme uçlarını çekti. Cat elini bacaklarının arasına, vücutlarının birleştiği yere kaydırdı.

Hiçbir şeyin önemi yoktu. Ne zaman, ne çağrı kağıtları, ne de Noel. Sadece bu.

Cat vücudu konusunda uzmandı. Hangi baskının gerekli olduğunu biliyordu. Parmaklarını ovmak ve okşamak için kullandı.

"Noah," diye nefes nefese kaldı.

"Seni hissediyorum, bebeğim. Bırak . Seni hissetmeye ihtiyacım var-"

Orgazmının ilk lezzetli sıkışması onu durdurdu. Kedi etrafını sararken Noah zevk dolu bir ses çıkardı.

"Siktir, bebeğim. Evet."

Parmakları göğüs uçlarını çekiştirmeyi hiç bırakmadı ve Cat, içindeki sakin darbeleri ve göğüslerindeki çekiştirmeler arasında vücudunun cennete doğru kaydığını hissetti. Tekrar ve tekrar onun üzerine kapandı,

dizlerinin bağı çözülmüş ve titrer halde bırakan mutluluk verici, ruhunu parçalayan bir salıverme yaşadı.

Onun kendi doruk noktasına ulaşırken çıkardığı gırtlaktan gelen homurtuyu duydu. "Hadi bana gel," dediğini duydu.

İki kez söylemesine gerek yoktu. Noah içinden çıkıyor ve prezervatifi sürükleyerek çıkarıyordu. Cat bacaklarının arasından uzanıp adamın taşaklarını avuçladı ve omzunun üzerinden baktı. Tam bir ay boyunca yaşadığı bu fantezinin bir saniyesini bile kaçırmak istemiyordu.

yumrukladı, bir kez hazırladı ve homurdandı.

"Benim için gel, Noah," diye talimat verdi Cat.

Elini shaftının uzunluğundan aşağı doğru sürüklerken, kontrolden çıkmış bir deli gibi gözlerinin içine baktı.

"Daha hızlı," diye fısıldadı Cat, büyülenmiş bir halde.

Noah itaat etti, göz temasını hiç kesmedi. Aletini kavrayışı neredeyse acı verici görünüyordu. Cat bir an için taşaklarının yumuşak yastığının avucunun içinde olduğunu unuttu. Hatırlayınca onları aşağı doğru çekerek avuçladı.

Noah'nın burun delikleri alevlendi, yeşil gözleri kapandı. Cat birdenbire onun işkencecisi değil de avı olduğunu hissetti.

"Daha sert, Noah." Taşaklarını sertçe sıktı, irkildiğini gördü ama eli, çenesi kilitlenip nefesi kesilene kadar ereksiyonunu daha sert, daha hızlı kaldırmaya devam etti. Sonra aniden serbest eli bacaklarının arasındaydı, parmakları klitorisine bastırıyor, kaygan yüzeyinin üzerinde dans ediyordu.

Sinsi piç onu başka bir orgazmın içine iterken Cat haykırdı. Adamın serbest bıraktığı ilk sıcak ipin sırtına indiğini ve kıcının kıvrımından aşağı damladığını hissetti. Cat birlikte boşalmalarını izlemek için gözlerini zorla açtı. Noah yumruğunun her pompalanışında usulca homurdanırken, kendini damgalanmış, kazınmış hissediyordu. Cat, düşünme yetisini yok eden orgazm boyunca hıçkıra hıçkıra ağladı.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Noah masasından ofisindeki eski kahve makinesine doğru adeta süzülüyordu. Aslında ayaklarının yere değdiğinden emin olmak için yere bakması gerekiyordu... ve yağmur tutmuş Noel tenekelerine takılmadığından. İşte oradaydılar, gıcırdayan parke zemine hassas kahverengi makosen ayakkabılarıyla kök salmışlardı. Tüm vücudu sanki Cat bir tür yeni-agey orgazm terapisiyle son birkaç on yıldır onu sürükleyen sisleri bir şekilde yakmış gibi hafiflemiş hissetti.

Dün gece... büyülüydü. Ve bu sabah da kara büyü vardı. Kendine bir fincan kahve koymayı unutarak tekrar yerine oturdu. Hayatında seksten sonra hiç böyle bir tatmin hissetmemişti. Elbette. Kısa partner listesinden zevk almıştı ve onların da kendilerinden zevk aldıklarından oldukça emindi. Ama dün gece? Altında adını haykıran, dişleriyle avucunu ısıran Cat'in yerini hiçbir şey tutamazdı.

"Vay canına. Sakin ol oğlum," diye uyardı kendini, sikişin kıpırdadığını hissettiğinde. Vücudunun o kısmı şu anda komada olmalıydı. Yine de bir anlık dalgınlık onu kıpır kıpır hayata döndürmüştü. Catalina King'in ona yaptığı büyü böyleydi.

Boş fincanına baktı ve tekrar ayağa kahve makinesine döndü. Cat'e bir minnettarlık hediyesi borçlu olduğunu hissediyordu. Kendisini cinsel iyilikleri için para alan bir fahişe gibi hissettirecek bir şey değil. Ama içten, düşünceli bir şey.

Döktü ve oturdu, ağzına kadar dolu e-posta gelen kutusuna kaşlarını çatarak .

Çiçekler çok... tahmin edilebilir görünüyordu. Çok küstahça. Bunun tekrar olup olmayacağını konuşmamışlardı. Birbirlerini görüp görmeyeceklerini. Noah kahvesini yudumlarırken kaşlarını sertçe çattı. Ayrıca bunun tek eşli olup olmadığını da konuşmamışlardı. Onun kendisini konfor alanının dışına itmesine izin verirken ne kadar eğleniyor olsa da, onu paylaşmak niyetinde değildi. Ve eğer istediği buysa, bu anlaşılmayı bozan bir şeydi.

Noah zihinsel olarak kendini tekmeledi. Bir gece -ve sabahın erken saatlerinde- seks yapmıştı ve bir ilişkinin hayalini kuruyordu. Sakinleşmesi gerekiyordu. Bir gelecek için zemin olup olmadığını anlamak için zamanları vardı.

Kahvesini yudumladı ve hiçbir şeye gülümsemedi. Gülümsemekten çenesi ağrımaya başlamıştı. Carolanne, onu postaneye gönderene kadar ona şüpheyile bakmıştı, böylece tek başına güneşlenebilecekti.

Parmaklarını masaya vuran Noah, Henry'ye mesaj atmaya karar verdi.

Cat'in kalbine giden yolu asistanından daha iyi kim ?

Noah: Patronunuz için hediye fikriniz var mı?

Yanıt, Noah'nın da bildiği gibi hızla geldi. Henry'nin telefonu elinden hiç düşmedi.

Ne tür bir hediye? İnşaat izinlerini iptal ettiğim için özür dilerim hediyesi mi? Kasabamı yeniden inşa ettiğin için teşekkürler hediyesi mi?

Daha kişisel bir şey.

Henry'nin neşeli kahkahalarını neredeyse duyabiliyordu.

Bugün neden bu kadar çok gülümsediğini merak ediyordum. Beni korkutmaya başladı.

Hay aksi. Sette bir kutu dedikodu solucanı açmış olabilir.

Noah: Başkalarının bilmesini istemeyeceği hiçbir şeyi doğrulamıyorum ya da inkar etmiyorum.

Ben bir kasayım, dostum. Öğle yemeği için ve sohbet edelim.

Noah umut dolu bir kalple dikkatini gelen kutusuna çevirdi ve hiç bitmeyen yapılacaklar listesinde neşeyle ilerlemeye başladı.

Henry onu Cat'in karavanına aldığında Noah kendini suç mahalline geri dönmüş gibi hissetti.

"Dediğim gibi, dostum, Cat pratik bir kadın," diye açıkladı Henry. "Öyle güllük gülistanlık bir tip değil. Eğer ona faydalı olmanın bir yolunu bulabilirsen? Ona ulaşmanın en iyi yolu bu."

Noah yaşam alanının etrafına baktı. Hâlâ kâğıtlar ve elektronik aletlerle doluydu, bir gece önce libidosuyla onu bölmeden önce ortasındaydı. Köşedeki hüzünlü Noel ağacı yanıp sönüyordu.

"Noel hayranı mı?" Noah çenesini ağaca doğru uzatarak sordu.

"Oh, evet. Büyük hayranı. Bu yüzden Merry'ye ilk etapta bu kadar hevesliydi."

Noah başını salladı ve bilgiyi dosyaladı.

"Vay be. Burada ne olmuş böyle?" Henry yemek masasının kırık bacağına bakarak sordu.

Noah, Henry'nin yüzündeki suçluluk duygusunu görmemesi için ona sırtını döndü.

Buzdolabını açtı ve dün gece fark ettiği solmuş marul dışında bomboş olduğunu gördü. "Pek iyi stoklanmamış."

Henry, "Yolda iyi beslenmeye çalışıyor, bu yüzden genellikle paket salatalar ya da el yapımı servis ürünleri yiyor," diye açıklıyor.

İnce koridordan yatak odasına doğru yürüdüler. Noah ne dün gece ne de bu sabah yatağın etrafına yığılmış kirli giysileri fark etmemişti. Cennetin derinliklerine dalmakla o kadar meşguldü ki.

Henry burnunu kırıştırdı ve bir dolap kapağının üzerine örtülmüş bir atleti alıp benzer giysilerden oluşan bir yığının içine attı.

Noah, Cat bu sabah aceleyle çıkmış olmalı, diye fark etti. Yatak sanki bir seks kasırgası geçmiş gibi görünüyordu. Yastıkta iki belirgin kafa çukuru vardı.

Henry boğazını temizledi. "Görünüşe göre *birileri* dün gece biraz eğlenmiş."

"Evet, bana bazı fikirler verdiğin için teşekkürler," diye açıkladı Noah, aniden her şeyi bilen Henry'den uzaklaşmak için acele ediyordu. Ne olduğu hakkında konuşmaya hiçbir şekilde hazır değildi.

dün gece oldu. En azından Cat'le olayı ne kadar ciddiye aldığını konuşmadan olmazdı.

Kasabada yaygın olarak bilinen ama hiç konuşulmayan hikâyesi konusunda ona yeterince güvenmişti. Sara'nın büyükbabasının kim olduğu ya da Noah'nın nasıl bir çocukluk geçirdiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu dinlemiş ve onun için kızmıştı. Ve sanki aralarında cinsel çekimden daha fazlası varmış gibi hissediyordu. Her neyse, daha fazlasını istiyordu.

Gözlerini kamaştırdı. Ona *hissettirdi*. Sabitlikten, güvenlikten uzaklaşıp vahşi tarafta oynamak istemesini sağladı.

Bu onun için geçici ama hayatının geri kalanında unutamayacağı bir eğlence fırsatıydı. Merry'de geçireceği zamanın geri kalanını sahiplenmek için şapkasını ringe atıyordu. Sadece Cat'in bunun için kıcına tekmeyi basmayacağını umuyordu.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Cat'in dikkati Paige'in ısılığıyla tekrar günümüze çekildi. "Tekrar hoş geldin," dedi Paige. "Nereye gittin?"

"Ha?" Cat aklının derinliklerinde makul bir yalan arayarak mırıldandı. Bu çekim sırasında üçüncü kez dalmıştı.

"İyi misin?" diye sordu Drake. Reggie'nin neredeyse tamamlanmış lokantasında on dakikadır aynı cümleyi kuruyordu ve Cat bir türlü doğru yanıtı veremiyordu. Sanki rolleri tersine dönmüş gibiydi.

Cat omuzlarını yuvarladı ve zihnini, Nuh'un üzerine çullanıp onu deliliğe sürüklediği yatağından dışarı sürükledi. Yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Sadece bu sabah yeterince kahve içmedim." Yalan. Şimdiye kadar üç fincan içmişti. Hiçbir şey aklını dün gecedan ve bu sabahtan uzaklaştıramıyordu.

Hayatını değiştiren bir deneyimi yeniden yaşıyormuş gibi hissediyordu ve bu onu pembe ayak tırnaklarına kadar dehşete düşürüyordu. Eğlenceliydi. *Eğlenceli olması gerekiyordu.*

"Biri Cat'e kahve getirebilir mi, böylece gece yarısından önce bu işi bitirebiliriz?" Paige kulaklığına seslendi.

Birkaç dakika sonra önünde sihirli bir şekilde bir espresso belirdi ve Cat bir yudum aldı.

"Üzgünüm çocuklar. Ben iyiyim. Yemin ederim. Nerede kalmıştık?"

Paige kameranın arkasındaki koltuğuna yerleşirken, "Drake sana lokanta tezgahı ve backsplash için neden paslanmaz çelik seçtiğini açıklıyor," hatırlattı.

"Doğru, doğru. Tamam. Ben iyiyim." "Yuvarlanıyorum."

Baştan başladılar ve bu kez Cat, Drake'in açıklamasına gereken ilgiyi gösterdi. Biraz televizyon büyüğü gibiydi. Drake sayaçları seçmemişti. Cat seçmişti. Ancak projeleri bölmeleri ve yol boyunca birbirlerini azarlamaları izleyiciler için daha eğlenceli olurdu. Drake'in yüksek performanslı bir ekibi vardı.

son tasarımcıları şovundaki projelerin şekillenmesine yardımcı olmak için hazır bulundururdu. Öte yandan Cat, gerçek bir kontrol manyağıydı. Onun vizyonu kanundu. Çekimler başlamadan önce yorucu miktarda hazırlık ve araştırma yapılması gerekiyordu, ancak başka biri bunu daha iyi yapabileceğini kanıtlayana kadar Cat sorumluluğu üstlenmekten mutluydu.

Reggie'nin lokantası, geleneksel lokanta mimarisi ile Jamaika lezzetinin vahşi bir karışımı olarak bir araya geliyordu. Paslanmaz tezgahı ve açık mutfağıyla her şeyi sade ve modern tutmuştu. Reggie'nin lokantasının cazibesinin bir parçası da ızgaranın yanındaki radyosundan çalan reggae müziğini dinlemektir. Ve garson kızların aşçılara bağırıışlarını duymak. Kabinler ve tabureler yeniydi ve turkuaz minderlere sahipti. Tezgâha fazladan bir masa ve iki tabure sıkıştırmıştı. Daha fazla müşteri için yer vardı.

İkinci kasa ve satış sistemi eski depo köşesinde kordon altına alınmıştı. Metal dış cephe çamura ve suya iyi dayanmıştı ama iç kısımlar tam bir felaketti. Yeni siyah-beyaz kareli yer döşemesi iki gün önce yapılmıştı ve fayans işçileri gişelerin dayandığı duvarı bitirmek üzereydi.

Uzak duvarı boyaması için Jamaika doğumlu bir duvar resmi sanatçısı getirmişlerdi. Palmiye ağaçları ve hamaklarla dolu bir Karayip sahil manzarası. Cat neredeyse çelik davul grubunun sesini duyabiliyordu. Mutfığa döndüğünde, depoyu yeniden düzenlemiş ve Reggie'ye tüm yeni aletleri vermişti. Açılış bu öğleden sonra çekilecekti ve yarın da yeniden açılış çekilecekti. Post prodüksiyon bu kadar kısa sürede bütün bir bölümü bir araya getirmekte epey zorlanacaktı ama hikâye editörü sekanslar konusunda diktatörce davranıyordu. Yani yine de yapılabilirdi.

Sırada Bayan Pringle'ın ve Hais'lerin evi vardı. Cat'in her iki proje için de ihtiyacı olan birkaç mobilya parçası ve ıvır zıvır vardı. Alışveriş yapmak için biraz zaman ayırması gerekiyordu. Belki yanına bir ekip alıp Merry'nin antika dükkânlarından birine gidebilirdi.

Belki Noah da onunla gitmek isterdi. Akşam yemeği yiyebilirler-
"Siktir," diye mırıldandı Cat.

Paige kulaklığını çıkardı. "Kestik."

"Kahretsin. Kusura bakma Paige," dedi Cat, elini yüzünde gezdirirken makyajı hemen bulaştı. "Lanet olsun!"

"Makyaj," diye bağırdı Paige. Kendini sandalyesinden kaldırdı ve Cat'in koluna yapıştı. "Bir dakika biraz sohbet etmeye ne dersin? Beş dakika ara!"

Birlikte çalıştıkları onca yıl boyunca Paige'in Cat'e kamera karşısında kendini tutmasını hatırlatması nadiren gerekmişti. Sadece doğum günü sonrası akşamdan kalmalığı sırasında bu emir gerekliydi çünkü onun dışında Cat tam bir profesyoneldi. Ya da Noah'ın canına okuyana kadar öyleydi.

"O beynin içinde neler oluyor?" Ön kapıdan çıktıklarında Paige sordu.

Cat içeri bir göz atmayı uman endişeli kalabalığa baktı ve Paige'i bloğun aşağısına sürükledi. "Dün gece aptalca bir şey yaptım."

"Birini mi öldürdün? Oh, Tanrım! Noah değil, değil mi? Cesedini saklamana yardım ettiğim için kendimi kötü hissederdim. Şükran Günü olayından sonra ikinizin iyi anlaştığını sanıyordum."

"Bu fikirleri nereden buluyorsun?" Cat homurdandı. "Noah yaşıyor mu yoksa öldü mü?" Paige bastırdı.

"Yaşıyor. En azından bu sabah onu yatağımdan attığımda öyleydi."

"Onun senin içinde ne işi var-oh. Oh!"

Paige ona yeni bir akvaryuma girmiş, yeni ortamından emin olmayan bir betta balığı gibi bakakaldı.

"Evet. Oh." Cat ellerini kargo pantolonunun ceplerine soktu. Ceketini içeride bırakmış ve kış rüzgarına karşı omuzlarını kamburlaştırmıştı.

Etrafına baktı. Noel yavaş yavaş Ana Cadde'ye doğru ilerliyordu. Sokak lambalarına Rudolph ışıkları takılmış, işyerleri kendi salonlarını şenlikli vitrinler, Noel ışıkları ve yeşilliklerle süslemeye başlamıştı.

En azından dış görünüşü şekilleniyordu. Kar kesinlikle tatil görünümüne yardımcı oluyordu. Bu hafta sonu vitrin boyama yarışmasını çekeceklerdi ve esas olarak kameralar için bir tören düzenleyeceklerdi, ancak biraz şansla, bazı satıcıları ve sponsorları çekebilir ve bunu bir alışveriş gecesine ve festival öncesi kutlamaya dönüştürebilirlerdi.

"İşlem bitti mi?" Cat kaldırımdaki bir dikişi tekmeleyerek sordu.

"Neredeyse," diye başını salladı Paige. "Neredeyse. Tamam. Geldim. Noah ile yattın. Tamam. Peki, bu ne anlama geliyor?"

Cat asık suratlı bir omuz silkti. "Neden bir şey ifade etmek zorunda olsun ki? Yani, seks yaptık. Harikaydı. Hikayenin sonu."

"Öyle mi?" Paige dikkatle sordu.

"Yani, onunla tekrar soyunmaya karşı çıkmazdım," dedi Cat, hâlâ göz teması kurmak istemiyordu. Paige ona bir kez baktığında *bunu anlayacaktı*. Bu, daha önce hoşlandığı gibi hızlı, eğlenceli bir kaçamak gibi gelmiyordu. Hayır, bu daha önemli bir şeydi. Daha korkutucuydu.

"Yani, seks yeterli miydi?" Paige dürttü.

"Milyon kere yeterli." Tamam, belki Cat, Paige'in kulağına küçük kirli sırlarını fısıldarken ruhunu Noah Yates'e kaptırmaktan ne kadar korktuğunu bilmesine izin vermeden biraz övünebilirdi.

"Ee, iyi o zaman?"

Cat ellerini saçlarında gezdirdi ve stilistin o sabah otuz dakika boyunca uğraştığı "zahmetsiz" kuyruğu anında mahvetti. "İyiden çok daha iyi gibi, kelimeleri bulamıyorum bile."

"Ooooooh." Paige heceyi anlayarak uzattı.

"Evet. Bu yüzden kafam..." eliyle uzakları işaret etti. "Orgazm sarhoşuyum."

Paige başıyla onayladı. "İyi iş çıkardın, Noah." "Aman Tanrım. Tahmin bile edemezsin."

"Muhtemelen biliyorum ama kocam kardeşin olduğu için detayları bilmek istemezsin. Bu arada, Gannon yatakta delicesine doyumsuzdur."

"İğrenç. Peki, şimdi ne yapacağım? Nasıl normale döneceğim?" Cat sordu. Baldızının bilgeliğine ve STAT'a ihtiyacı vardı.

"Onunla yine orgazm sarhoşu mu olacaksın?" Paige sordu. Cat omuzlarını kulaklarına götürdü. "Bilmiyorum! Demek istediğim. Kasabadayız ve geceleri yapacak başka bir şey yok... ama o gerçekten kaçamak yapacak türden bir adam mı? Yani, bir kızı var ve ya bizim... uh... seviştığımız kasabada ? Mesela Sara utanacak ve iğrenecek mi? İnsanlar benimle çıplak dolaştığı için onun aptal olduğunu mu düşünecekler?

son?"

Düşüncenin Paige'in mavi gözlerinde parladığını gördü ve bir elini kaldırdı. "Uh-uh. Bu iş yürümez," dedi Cat kararlı bir şekilde. "Hayatımın bu noktasında uzun mesafeli bir ilişkiye girmeyeceğim. Noah'nın tüm hayatı burada ve ondan, Sara'dan ve hatta Mellody'den ve müstakbel kocasından, çünkü onlar bir ortak ebeveynlik birimi ve tüm bunlardan vazgeçip New York'a taşınmalarını ya da daha iyisi beni ülkenin dört bir yanında takip etmelerini istemek? Aptalca ve olmayacak bir şey."

"Burada kalmak bir seçenek değil mi?"

"İnşa etmem gereken bir okulum, sunmam gereken bir programım ve Merry için çok büyük bir hayatım var.

Ayrıca, reyting için Drake ile çıkıyormuş gibi yapmam gerekmiyor mu?"

"Ah lütfen. Bana bu saçmalığı yapma," dedi Paige ona, Cat'in daha dün Gabby'ye attığını gördüğü, yere bezelye atmayı bırak bakışını atarak. "Gerçekten seni sahte bir ilişkiye zorlayacağımı mı sanıyorsun? Kings'te bana mikrofon tutup Gannon'la beni birbirimize aşıkımız gibi göstermeye başladıklarında yaşadığımız felaketi tamamen unuttun mu?"

Cat, "için yanıp tutuşuyordunuz," diye belirtti.

"Senden asla sahte bir ilişki kurmanı istemeyeceğimi biliyorsun. Eğer istersen, sorun değil ama bunu Noah'ya olan hislerinden saklanmak için bir bahane olarak kullanma."

"Duygularım olduğunu kim söyledi?"

"Bu konuşmayı yapıyor olmamız!"

"Yeterince adil," diye bağırıyordu Cat. "Peki, ben ne yapacağım? Bana biraz evli kadın, akıllı kadın bilgeliği verin."

Paige, "Sanırım Noah'nın kısa süreli çıplak eğlenceyi kabul edip etmediğini öğrenirsiniz ve oradan devam edersiniz," diye önerdi.

Cat başını salladı. "İyi fikir. Bununla çalışabilirim. Bunu nasıl?"

Paige güldü. "En son ne zaman bir ilişkin oldu?" "Bilmiyorum. Sanırım Drake'le?"

Paige alay etti. "Lütfen, o sadece iki ay süren bir seks . Arada hiçbir ilişki yoktu."

Cat kaşlarını çattı ve cinsel geçmişini araştırmaya koyuldu. "Sanırım Miguel'di?"

Paige kaşlarını çattı. "Onu hatırlamıyorum."

"Çünkü lise son sınıfta onunla çıkmıştım. Beni baloya götürmüştü. Ona ilk oral seksini ben yapmıştım." Cat bu anıya sevgiyle gülümsedi.

"Sen tam bir baş ." Paige başını salladı. "Benim oral sekslerim şaheserdir," diye ısrar etti Cat.

"Otuz kaç yaşındasın ve hiç ilişkiye girmedin mi?" "Zaman ayırmak isteyecek birine benziyor muyum?" Cat karşı çıktı. "İ hayatımı olduğu gibi seviyorum."

Paige, "O zaman belki de Noah'nın bu işten yara almadan sıyrılmasına izin vermelisin," diye önerdi. "O boşandı. İlişki olayını zaten biliyorsun. Ya bağlanırsa ve biz de toparlanıp şehre geri dönersek?"

Cat, "Noah ben şehirden ayrılırken kamyonetimin peşinden koşacak üzgün bir köpek yavrusu değil," diye ısrar etti. Açıklanamaz bir şekilde ağrımaya başlayan kalbinin üzerindeki elini ovuşturdu. Aralarındaki bağı hissetmişti. Bu yüzden ikinci seferlerini daha kişiliksiz hale getirmeye çalışmıştı ama bunu da berbat etmişti. Omzunun üzerinden onu izliyordu. Bir araya geldiklerinde aralarındaki bağı kanında hissetmişti. Bu sadece başka bir kaçamak değildi. Ama bu bir ilişki olamazdı.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Cat kendini karavanına bıraktı ve yüzüstü kanepeye uzandı. Çekimlerin uzun sürmesi onu her zaman rahatsız etmemişti, özellikle de ilk iki bölümün reytingleri çok yüksekken. Ama bu dizi diğerlerine göre daha uygulamalıydı ve önceki geceden kalan uykusuzluk öğlene doğru onu yakaladı. Sistemini bir anda terk etmeye karar veren, onu zayıf ve titrek bırakan gülünç miktarda kafein almıştı.

Reggie ile çekimlerin nasıl gittiğinin tek açıklaması buydu.

Reggie'nin açılışı iyi geçmişti. Adam mutfağının ortasında durmuş, Cat'in Jamaika bayrağıyla işlediği yeni spatulayı tutarak ağlamıştı.

Sonra tabii ki Cat ağladı. Kamera karşısında nadiren yaptığı bir şeydi bu. Drake çoktan muhteşem elmacık kemiklerindeki gözyaşlarını zarif bir şekilde siliyordu ki bu hem kadın hem de gey izleyicilerin program yayınlandığında bayılacakları bir şeydi.

Ama kimsenin onun her on saniyede bir kolundaki sümüşü sildiğini görmesine gerek yoktu. Cat bunu uykusuzluğa ve hâlâ hissettiği hamlığa bağladı. Noah ona bir şey yapmıştı. Onu hiç bilmediği, hiç beklemediği vahşi bir şefkatle çırılçıplak soymuştu. Ve şimdi ruhunun kenarları bundan dolayı biraz pürüzlüydü.

Bugün ona iki kez mesaj atmıştı. Küçük tatlı mesajlar.

Noah: Seni düşünüyorum ve aptal gibi gülümsüyorum.

Dizlerimde halı yanığı var. Kabuk bağlayıp iğrenç izler bırakana kadar ona değer vereceğim.

Onları okumuş ve gülümsemişti. Ama cevap vermemişti. Orada bir emsal oluşturmak istemedi. Onun bunu düşünmeye başlamasını istemiyordu... bu her neyse bir ilişki olarak.

Yüzünün altındaki yastığı kokladı ve bu temiz çam kokusunun ne olduğunu merak etti. Kesinlikle o değildi. Lokanta çekiminden sonra

Hai evindeki bir boya ekibine atladı ve ardından umduğundan daha da iyi olacak çok gizli özel projesi için bir kaynakçı dükkanına otuz mil sürdü.

Bir duşa ve Henry'den sipariş etmesini istemeyi unuttuğu akşam yemeğine ihtiyacı vardı.

Ugh. Belki de bunu es geçmeliydi. Belki de sadece yatağa gider, kaçırdığı uykuyu telafi eder ve yarın taze ve odaklanmış bir şekilde başlardı.

Ama o taze çam kokusu, yüzünü minderden kaldırına kadar onu etti. Hüzünlü küçük fiber optik Noel ağacının yerini ışıklarla süslenmiş canlı bir ağaç almıştı. Ağacın altında aptal ren geyikleri ve kardan adamlardan oluşan üç kutu süs vardı.

Bir metre boyundaki ağaca kaşlarını çatarak baktı. Renkli ışıkları köşede neşeyle parlıyordu. Dalların arasına saklanmış bir zarf vardı. Ayağa kalktı, zarfı ağaçtan kopardı.

Sizi Noel havasına sokmak için. Noah

Onun el yazısı karşısında midesindeki çarpıntıya karşı savaştı. Noah ona gerçek bir Noel ağacı almıştı.

Cat yaşam alanının geri kalanına göz gezdirdi. Her zamankinden daha düzenliydi. Henry'nin özel alanıyla uğraşmasına izin vermiyordu. Onun yeterince derdi vardı ve Cat'in hayatındaki her şey biraz dağınıklığın onu çıldırtmayacağı kadar geçiciydi.

Ama eşyalar kesinlikle toplanmış, yeniden düzenlenmişti. Yastıklar kabartılmıştı. Battaniyesi katlanmıştı. Ve yemek masası tamir edilmişti.

Cat telaşla mutfığa doğru yürüdü. Bir gece boyunca muhteşem orgazmlar yaşamıştı ve adam onun kişisel eşyalarını karıştırmaya hakkı olduğunu mu düşünüyordu? Buzdolabının kapağını çekerek açtı, çaresizce su ya da şarap arıyordu.

Stoklanmıştı. Salata malzemeleri, soğuk ızgara tavuk, temiz kaplarda siyah fasulye ve sebzeler. Tavuk için ihtiyacı olan şey

salatalar. Üst rafta düzgünce dizilmiş bir düzine su şişesi vardı. İlkini aldı ve üzerine not yapıştırdı.

Enerjini yüksek tutmak

için. Noah

Lanet olsun! Cat su şişesini açıp derin derin içti. İstese kendi buzdolabını doldurabilirdi. Ya da en azından Henry'ye yaptırabilirdi. Bir bakıcıya ihtiyacı yoktu.

Yatak odası taze çarşaf kokuyordu ve özenle yapılmış yatağının üzerinde bir haftalık temiz çamaşırlar düzgünce katlanmıştı. Adam onun kirli iç çamaşırlarını çalıp yıkamıştı. Bu onu korkutmalıydı. Ama bunun pratikliği kalbini biraz olsun yumuşatmıştı. Yarın giyeceği temiz bir kot pantolonu vardı, bu akşam yemek yiyecekti ve Noah yastığının üzerine başka bir notla birlikte lanet olası bir çikolata kalp bırakmıştı.

Bu gece Sara var ama hâlâ dün geceyi bilmeni istedim.

Noah

Cat göğsündeki ağrıyı dalgınca ovuşturdu. İşleri basit ve karmaşık tutmayı kolaylaştırmıyordu. Ve bununla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Çekimin sonuna kadar ondan uzak durabilir miydi?

Seçeneklerini tartarak oturma alanına geri döndü ve onları gördü.

Yakına ve uzağa dağıttığı kâğıtlar. Okulundaki her başvuru yeri aranıyordu. Dizlerine kadar

Noah dün gece kapıyı çalmadan geldiğinde başvuranlar.

Bu düzinelerce başvuru şimdi bir dizi renk kodlu yapışkan notla birlikte düzgün, kalın bir yığın halindeydi. Merak edip onları eline aldı.

Nüfus çok az. Coğrafya bir

engel.

İstihdam oranı yüksek. Onlar için iyi, ama iyi bir uyum değil.

Şaşkına dönen Cat kanepeye yığıldı ve evrakları tutmaya başladı. Bir haftadır aynı değerlendirmeleri yapmaya çalışıyordu. Ve Noah onun kişisel alanına girip kendine yardım mı etmişti?

Yığının tepesine el yazısıyla yazılmış nota baktı.

Kedi,

Üstünkörü bir bakıştan sonra, bu adaylardan hiçbirinin planladığınız şey için ideal olduğunu düşünmüyorum. Sadece iki sentim var. Fikrimi soracak olursanız -ki sormadınız- aramaya devam etmenizi tavsiye ederim. Doğru yer dışarıda bir yerlerde.

Noah

Bu, dün gece etrafında dans ettiği sonuçla aynıydı. Ya fiziksel konum doğru değildi, ya imar yasaları çok katıydı ya da yerel ekonomi zaten fazlasıyla istikrarlıydı. Bu okulu, ona ihtiyacı olan ve onu kucaklayacak bir topluma götürmek istiyordu. Ama en azından bu bir başlangıçtı. Başvuru sürecinin sona ermesine daha bir ay vardı. Bulacaktı.

Parmağını Noah'ın aceleyle karalanmış imzasının üzerinde gezdirdi ve iç çekerek telefonunu çıkardı. Kağıt yığınının ve arka plandaki Noel ağacının fotoğrafını çekti.

Kedi: Görüyorum ki bugün burada yardımsever bir elf varmış.

Adam hemen cevap vermeyince Cat süs kutularını açtı. Acele etmedi, onları en iyi şekilde kapsayacak bir düzende astı. Ve bunu yaparken, Noah'nın ağacı kendisinin süslemek istediğini nereden bildiğini merak etti.

Kanepenin minderinden telefonu çaldı.

Noah: Noel Baba ve elfleri yılın bu zamanında Merry'de 7/24 çalışırlar.

Cat kendine rağmen gülümsedi. Adam dışarı çıkmış ve olabilecek en güzel şeyi nasıl yapacağını bulmuştu: ona zaman kazandırmıştı.

Lütfen onlara minnettar olduğumu söyle.

Noah tek dizinin üzerinde halı yanığı fotoğrafıyla yanıt verdi.

Benim kadar değil.

Güldü ve daha iyi düşünemedi gömleğini çıkardı. Sırtının alt kısmında, kalça kemiklerinin üzerinde kendi halı yanığını kazanmıştı. Fotoğrafı omzunun üzerinden çekip ona gönderdi.

Beni gerçekten öldürüyorsun. Şimdi Sara'nın M.C. Escher hakkındaki makalesine nasıl odaklanacağım?

Kedi: Hatırladığım kadarıyla oldukça dikkatlisiniz. Sorun yaşamayacağınıza eminim.

Hailer bu hafta evlerine geri taşınıyorlar. Farkındayım.

Hais'te bir gün boyunca çekim yapacaklardı. Dizinin sondan bir sonraki bölümü olarak yayınlanacaktı.

Noah: Hafta sonunu Jasper'ın ailesiyle geçiriyorlar ve Sara annesiyle kalıyor...

Cat durakladı ve dudağını çiğnedi.

Kedi: Öyle mi?

Geceyi burada geçirmeye ne dersin? Benimle. Benim duşum seninkinden daha büyük. Ve kanepem de karavanındaki Barbie mobilyalarından daha büyük.

Cazip.

Öyleydi. Öyleydi. Ve bu konuda ne hissettiğinden emin değildi.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Noel arifesine üç hafta kaldı

Cat gölgelerin altında Noah'nın verandasına süzölüp kapıyı usulca çaldığında saat onu geçiyordu. Fıçı tahtası dış cepheye yaslandı ve karanlık mahalleye baktı. Noel arifesine daha üç hafta vardı. Üç bölüm yayınlanmıştı ve insanlar artık sadece Drake ve onun hakkında spekülasyon yapmakla kalmıyor, dizi hakkında da konuşuyorlardı. Hepsinden iyisi, birkaç reklamcı daha diziye katılmıştı. Adrenalin ve yorgunluk arasında ince bir çizgide gidip geliyordu.

Okul için başvurular gelmeye devam ediyordu ama hâlâ öne çıkan bir yer yoktu. Ve hibe parası bir delik açtığından, Cat projeye tüm dikkatini vermek konusunda endişeliydi. Ama bu Merry'den ayrılmak anlamına geliyordu. Noah'dan ayrılmak.

Kapı açıldı ve işte . Saçları dağınık, yıpranmış üniversite tişörtü ve çok seksi bulduğu o kolay erişilebilen eşofman altından çıkan çıplak ayaklarıyla. Gözlüklerini burnunun üst kısmına geri itti ve ona sıırttı.

Cat tüm yorgunluğunu unuttu ve ellerini göğsünde birleştirerek onu evin içine doğru geriye doğru itti. Noah onu kollarının arasına aldı, döndürdü ve kapıyı tekmeleyerek kapattı. Tek eliyle sürgüyü çevirdi.

"Yatak mı?" diye nefes aldı adamın ağzı onunkinin üzerine kapandığında.

Çoktan gaza gelmiş, onun için hazırdı. Noah alt dudağını ısırarak, "İki kat yukarıdayım," dedi.

"Önce kanep e o zaman," dedi Cat, parmaklarını adamın pantolonunun esnek kemerine geçirip onu aile odasına doğru çekti.

Son gördüğüyle hemen hemen aynıydı ama köşeye sıkıştırılmış büyük bir ağaç vardı. El yapımı , belli ki ailenin en sevdiği ve camla kaplıydı.

Ampuller. Ağacın tepesinde orantısız plastik bir yıldız vardı. Ön pencerede üç mum yanıyordu. Ev gibi. Rahat.

"Botlar. Pantolonlar. Çıkar onları," diye emretti Noah, ağzı onunkiyile meşguldü. Dili, onu tatmak için dudaklarının arasında gezinen baştan çıkarıcı bir şeytandı.

Cat iş botlarını topuklayarak çıkardı ve oturma odasındaki halının üzerine iki *gümbürtüyle* düşmelerine izin verdi. Noah, Cat'in kot pantolonunu çıkarmasını bekleyemeyecek kadar sabırsızdı ve onun düğmelerini ve fermuarını açmasına yardım etti. Kot pantolon büküldü ve serbest kalana kadar bacaklarından aşağı kaydı.

Cat, Noah'yı yıpranmış, rahat kanepeye sırtını dayayarak bastırdı.

"Bir içki ister misin?" diye sordu onu paltosundan kurtarıp üzerine oturtmak için aşağı çekerken.

Şapkayı başından çekip aldı ve odanın karanlık bir köşesine fırlattı. "Tabii. Sonra."

Parmakları onun polar yeleğini açtı ve omuzlarından kaydırды. Cat ellerini saçlarının arasına sokarken, "Kaç kat?" diye mırıldandı.

Cat onu sertçe öptü. "Üç tane daha."

Termal tişörtü başının üzerinden sıyrıp atletinin ipeksi kumaşını okşaması için ona bıraktı. "İki tane daha," diye fısıldadı.

Noah ellerini eteğin altından geçirdi ve yukarı doğru sıyrarak tankı kendisiyle birlikte çekti.

"Sonuncusu," diye söz verdi. Basit bir spor tasarım olan sütyenini çekip çıkardı ve kabaca bir kenara attı.

Bir nefes için durakladı, yüzüne sadece birkaç santim uzaklıktaki çıplak göğüslerinin görüntüsüne hayran kaldı. Cat onun altında ereksiyonunun uzadığını hissetti. Sonra elleri, o sert ve hazır avuç içleri onun üzerindeydi, kışın soğuşunu çekip alıyor ve yerine onu kavuracak kadar sıcak bir ısı koyuyordu. Eğildi, dili kendisine en yakın göğsün ucunu tatmak için dışarı fırladı.

Cat başını geriye attı, saçları sırtını gıdıklıyordu ve iç çekti. Noah ağzını pembe tomurcuğun üzerine kapattı. Cat'in nefesi kesilirken kanepenin arkasındaki pencereler buğulandı. Kalçalarını ona doğru yuvarladı, zorlanan sikine doğru sürtündü.

eşofmanına karşı. Her iki göğsünü de avuçladı ve meşgul ağzıyla her seferinde bir tanesine taptı.

Cat küçük bir jimnastikle pantolonunu birkaç santim aşağı indirmeyi başardı. Aletini serbest bırakmaya yetecek kadar. Nuh'un karnının düz hatlarından uzakta, gururla çıkıntı yapıyordu. Cat ona hayranlıkla bakmak için bir an bile zahmet etmedi. Üzerine ve onu kökünden sıkıca kavradı. Noah onun göğsüne doğru inledi, titreşimler ağrıyan meme ucunu çevreledi ve onu iliklerine kadar sızlattı.

"Bana dokunmanı seviyorum." Sesi, pazar günü arabayla giderken çakıllı bir yol gibiydi.

Cat başparmağını ucunda gezdirerek adamın aletini pompaladı. Noah kanepeye yaslanıp ellerini kalçalarının kıvrımlarında gezdirirken kendini güçlü hissediyordu.

"Bunu görebiliyorum," diye alay ederek sıcak, pürüzsüz et sütununu okşadı.

Gözleri kenetlenmişti, çenesi sıkıydı, sanki verdiği zevkten çok işkenceymiş gibi. Onun kendisine verdiği tepkiyi izlemek hoşuna gidiyordu. Hızını artıran Cat onu daha sıkı kavradı ve dizlerinin üzerine kalktı.

"Tut şunu," diye emretti, basit gri külotunu bir tarafa çekerek. Noah'nın parmağı içeri girdi ve materyali kancaladı. Başparmağını hınzırca kadının cinsel organının dudaklarında gezdirdi ve Cat'in nefesi boğazında düğümlendi.

Sorumlu olan oydu. Bu geminin kaptanı oydu. Adamın keşfedici parmaklarını bir kenara iten Cat, sikinin tepesini kıvrımlarındaki boşluğa getirdi. İkisini de bu şekilde memnun etti, sert, sıkı vuruşlar zaten daha fazlası için yalvaran sinir tomurcuğunu fırçaladı.

Kontrole ihtiyacı vardı. Geçen seferki gibi savrulmamak için ona verdiği çapaya ihtiyacı vardı. Bu geçiciydi. Bir kaçamak, bir ilişki. Ve bundan, ondan, kalbi sağlam bir şekilde uzaklaşabilmesi gerekiyordu.

Noah'nın parmakları kalçasının etinde çürükler oluşturdu. "Cat." Dudaklarından dökülen adı, ayak parmaklarının zevkle kıvrılmasına neden oldu. O tek kelimede o kadar çok şey vardı ki. İhtiyaç, arzu, bir sızı, bir şeyin yankısı

beklediğinden çok daha derindi. Bu onu endişelerinden, gündeminden uzaklaştırdı. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Cat kanepenin ucuna fırlattığı kot pantolona uzandı ve ceplerini karıştırarak oraya sakladığı prezervatifi buldu. Açmaya çalışırken folyo parmaklarının arasında buruştu. Bekleyememişti. Noah'yı unutulmaya terk etmeden önce ona sonuna kadar işkence etmek istiyordu ama kalbinin derinliklerindeki boş sızıyı kaldıramıyordu. Onu dolduracaktı. Onu dolduracaktı.

Prezervatifi taktı, kalınlığından aşağı doğru kaydırıp ve Noah inledi. Hâlâ iç çamaşırını kenarda tutarak girişine doğru ilerledi. Kadın onun için hazır değildi, ıslaktı ama hâlâ çok dardı. Onu kılıfına sokmak için aşağı kayarken, zevk ve acı arasındaki o sınır onu gümüş bıçaklarla kesti. Acı, dolgunluk ve her şeyi tüketen zevk. Etrafında gerilmişti ve hâlâ tamamını içine almamıştı.

Noah onu kalçalarından kavradı ve sert bir çekişle içine tamamen yerleşti, kıcı kalçalarına yaslandı. Sınırlarının ötesinde gerilmişti ve onun etrafında rahatlamaya başlaması için derin bir nefesten daha fazlası gerekti.

Adam onun altında nefes nefese kalmıştı -ikisi de öyleydi- sanki bir mili son sürat koşmuşlardı.

"Tanrım, geçen seferden beri büyüdün mü?" Cat homurdandı.

"Sadece rahatla," diye emretti, nefesi kesilmişti. "Rahatla ve bana bir dakika ver, yoksa hazır olmadan seni çok sert becereceğim ve yarın yürüyemeyeceksin."

Bunu yapan tehditti. Cat bir meydan okumadan asla geri adım atmazdı. O hissi, o acıyı yarın da yaşamak istiyordu. Her adım attığında Nuh'u hatırlamak istiyordu.

"Yap ," diye yalvardı. "Beni bu götür."

İki kez söylemesine gerek yoktu. Kalçalarını acı verici bir şekilde kavrayan adam onu yukarı kaldırdı ve onu sarsarak sikinin üzerine oturttu. Kadın haykırdı. "Tekrar."

"Emin misin?" diye sordu, kelimeleri fısıldayarak.

"Çok eminim. Sana ihtiyacım var."

Bu kez onu havada tuttu, pazuları gerildi ve kalçalarını aşağıdan ona doğru pompaladı. Sıcak etin sabit tokadı

nefes alışları, zevk ve acı çığlıkları. Hepsi odayı başka hiçbir şeye benzemeyen bir müzikle doldurdu.

"Tanrım. Evet. Bu," dedi Cat ona doğru eğilerek. Ağzını meme uçlarından birinin üzerine kapattı ve sertçe emdi. Cat yıldızlar gördü.

"Tanrım, daha fazlasına ihtiyacım var," diye homurdandı, ayağa kalktı ve onu sikinin üzerinden aldı. Adam kayarak kurtuldu ve Cat onun sarılmış sikini kaplayan kendi uyarılmışlığının kanıtına baktı. Onu itti ve yüzükoyun ağır sedirin üzerine yatırdı. "Bunun iyi olup olmadığını söyle," diye uyardı Cat'i, açılmış bacaklarının arasına yerleşirken. Kadın onun ağırlığını kabul etti ve kışını oynattı. Açık, muhtaç ve biraz da çaresizdi.

"ok iyi."

Kışına bir tokat attı, avucunun düz kısmı kıvrımlarının yuvarlaklığıyla birleşti. Kadın inledi ve adam derin ve gırtlaktan bir inilti çıkardı.

"Siktir." Kadının içine doğru ilerlerken kelimeyi çıkardı. Cat dibe vurduğunda keskin bir acı hissetti. "Canını yakıyor muyum?"

Başını salladı, sesine güvenmiyordu. Yumuşak, şefkatli sözlere ihtiyacı yoktu. Adamın vücudunu zedelemesine ve kullanmasına ihtiyacı vardı. Adam ona doğru kaydı, yerden kalktı ve ona doğru güçlendi. Tekrar ve tekrar, biyoloji onu teşvik ediyordu. Adam kadının içine girip kendini dışarı çekerken Cat onun her santimini hissediyordu. Bu gece ona hükmetmek istemişti ama bir kez daha kendini o ana, ele geçirilme arzusuna olmuş buldu.

Bu ona göre değildi. Serbest kalmanın sınırının omurgasıyla alay ettiğini hissetmemeliydi. Hayatta kalamayacağından korktuğu bir orgazm bu kadar hızlı gelişirken titrememeliydi. Noah biraz kıpırdandı ve kalçalarını birbirinden ayırdı, dudaklarını açarak sedirin iğrenç ekose döşemesine karşı klitorisini ortaya çıkardı.

Bir sonraki hamlesi klitorisini ve meme uçlarını kumaşa srtt ve Cat haykırdı. Kumaşın sürtünmesi, itişlerinin derinliği, boğazından çıkan o kısa zevk homurtuları. Hepsi birlikte onu bir kreşendoya taşıyan bir senfonide çalıştı. Lav gibi erimiş, elektrik gibi hızlı bir şekilde ona çarptı. Ve Noah hiç yavaşlamadı. Dalga dalga yayılan zevk rpertileri arasında onu hızlı ve sert bir şekilde becerdi.

"Noah!" Adam vücuduna sahip olurken kadın onun adını haykırdı.

İlerleyişi yavaşladı ve her kası, her hücresi ona karşı gerilmiş bir halde içinde hareketsiz kaldı. Cat sikinin içinde nabız gibi attığını hissettiğinde göğsünden gelen ilkel bir ses çıktı. Buna karşı koydu. Kaçınılmaz olan salıverilmeydi.

"Seni görmem gerek, Cat. Geldiğimde seni görmek, seni tatmak istiyorum."

Cevap veremeyecek kadar güçsüzdü. Adam içinden çıktı ve bir dakika önce onu harap eden doruğa rağmen, daha fazlası için can atıyordu.

Onu yukarı çekti ve kanepeye yatırdı, yastıklar sırtında, bacaklar açıldı. Adam onun üzerine uzandığında Cat nefesinin kesildiğini hissetti. Bu dünyada, çıplak bir Noah Yates'in onu nasıl elde edeceğini itiraf etmesinden daha şehvet uyandırıcı bir şey var mıydı? Arzu, sert ve karanlık, gözlerinde kristalleşmişti. Ve kalçalarını daha da ayırıp aralarına girdiğinde, vaat edilen acının sızısını hissetti.

"Bana tutun," diye emretti.

Kadın buna mecbur kaldı, adamın omuzlarını kavradı ve onu kendine çekti. "Becer beni, Noah. Sertçe. Boşaldığını hissetmek istiyorum."

Şefkatiyle onu şaşırtan Noah önce bir göğsünü, sonra da diğerini okşamak için eğildi. Dişleri göğüs ucunu sıyırdı ve Cat nefesini içine çekti.

"Tanrım, yapılısın," diye mırıldandı, dili hassas ucu okşarken. "Bunu bütün gün yapabilirim." Dilinin kaba yassı kısmı kızın tepesinde gezindi.

"Burada şikayet yok," diye nefes nefese kaldı.

"Bana binmeye devam etmene izin verirsem çok hızlı boşalırım," diye itiraf etti. "Mükemmel göğüslerini izlemek bile beni uçuruyor."

Kedi onun kalçalarına yaslandı. "Noah. Lütfen?"

Adam kadının merkezini yokladı ve Cat kaslarını gevşeterek açık ve hazır hale geldi. Adamın göğsündeki ağzından gelen çekişler göbeğinde yankılanıyordu.

"Bir kez başladığımda, duramayacağım bebeğim." Kalçalarını test edercesine itti. "Bir kez içine girdiğimde, boşalmayı durduramayana kadar seni becereceğim. Seni sahip olduğum her şeyle doldurana kadar."

"Tanrım, Noah." Cat bacaklarını adamın kalçalarına doğru sardı.

Diğer meme ucuna dilinin düz kısmıyla tembel bir vuruş yaptı. "Beklentiye sevmiyor musun?" Dudakları, güneşe uzanan bir çiçek gibi ağzına doğru gerilen tomurcuğun üzerinde gezindi. "Noel arifesi gibi."

Dudakları kızın tomurcuğunun üzerine kapandığında Cat haykırdı ve adam güçlü bir hamleyle kızın içine kaydı. Kızın göğsü adamın ağzından kurtuldu. Ve Noah tasmaını bıraktı. İstedığı şey buydu. Noah Yates kontrolden çıkmıştı. Ama kendisinin de orada olacağını tahmin edememişti. Kalçaları ona çarptı, siki kayganlığını eve götürdü. Cat hayata tutunmaktan başka bir şey yapamadı. Adamın içindeki güç, itişlerinin kadının çekirdeğine doğru roket gibi fırlaması. İhtiyaçtan, arzudan başı dönüyordu.

"Sana asla doyamayacağım, Cat." Nefes nefese kalmıştı, bir hayvanın kararlı vahşiliğiyle kızın içine giriyordu.

Kıvılcımları parmak uçlarında ve ayak parmaklarında hissetti. Vücudunda dolaşmaya başlayan volkanik erimiş parıltıyı hissetti. "Noah?"

"Gel, Cat. Sikime gel. Benim için sağ."

Bu kadar çekingen, bu kadar sorumluluk sahibi bir adam nasıl olur da ilkel, tehlikeli ve kirli bir hayvana dönüşebilirdi?

Kadının kolları onu kendisine doğru tutuyordu. Noah kalçalarını kaldırdı, açığı ayarladı ve siki tepesini o gizli zevk yerine doğru sürükledi. Patlayıcıya dönüşen o sinir demeti.

"Evet," tısladı Cat.

"Seni hissedebiliyorum bebeğim. Seni hissedebiliyorum," diye bağırdı. "tutma."

Cat kaslarını onun etrafında sıkı, ereksiyonu yine tam olarak doğru noktaya temas etti.

"Siktir." Noah itiş gücü değiştikçe mırıldandı, vahşi ve güçlü, iddia ettiği şeyi alıyordu. Parlak, sıcak bir kıvılcım çaktı. İstemsiz bir zevkle onun etrafına kapandı ve adını haykırdı. Adam da onunla birlikteydi, sert ve gürültülü bir şekilde boşalıyordu. O aç sıkımlarla onu kavradı ve kendini ona döktüğünü hissetti. Tekrar ve tekrar üzerine yığılıp onu altındaki yastıklara bastırana kadar.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Ön kapının tokmağı sallandığında hâlâ iç içe geçmişlerdi, Noah hâlâ Cat'in içindeydi. Kalp atışları üzerinde beklenmedik bir silah sesiyle aynı etkiyi yaratmıştı.

İkisi de Sara'nın ön verandadan seslendiğini duyunca Noah ayağa fırladı ve umutsuzca pantolonunu aramaya başladı. "Baba! Orada mısın? Tarih kitabımı unuttum!"

Tişörtünü başından çekip çıkardı ve Cat'i kanepeden sürükleyerek kaldırdı.

"Saklanmalısın," diye tısladı.

O soğuk ela gözlerini kırıştırdı. "Ne? Affedersiniz?"

"Ona bizim... her neyse, öyle olduğumuzu söylemedim. Yanlış bir izlenime kapılmasını istemiyorum." Çıplak Kedi'yi mutfığa doğru itti, onlar giderken giysileri topladı.

"Baba?" Sara ön kapıdan seslendi, zili çaldı ve kapıyı vurdu.

"Tam olarak nereye saklanmam gerekiyor?" Cat talep etti. Vücudu adamın ağzından ve ellerinden aldığı izlerle kızarmıştı.

"Burası büyük bir ev. Bir yer seç." Noah onu koridora doğru itti ve gözden kaybolduğundan emin olduktan sonra kapıyı olabildiğince rahat bir şekilde açtı.

Mellody ona şöyle bir baktı ve elini ağzına kapattı, omuzları bastırılmış kahkahalarla titriyordu. Mellody onun öksürük krizinden zerre kadar keyif almadı.

"Tanrım, baba. Kapıyı hiç kilitlemiyorsun. Gömleğini neden ters giymişsin?" Sara onun yanından geçerken sordu. "Tarih kitabımı unuttum ve pazartesi günü ödevim var." Merdivenleri ikişer ikişer çıktı.

Eski karısına baktı ve ağzını açtı. Ama hiçbir kelime yoktu.

"Görünüşe göre seni kötü bir zamanda yakaladık," dedi Mellody eğlenerek.

Noah gömleğini döndürerek, "Belki bir dahaki sefere mesaj atmayı denerim," diye önerdi. Şimdi düz duruyordu ama ters yüz olmuştu.

Mellody, "Lütfen bana onun Cat olduğunu söyle," diye rica etti. "Sana bunu düşündüren ne-"

Mutfaktan gelen bir gümbürtünün ardından renkli küfürler duyuldu.

Mellody oturma odasına girip yedi numara bir iş botu alırken, "Kesinlikle onun gibi görünüyor," diye gözlemledi.

Noah, "Bunun görgü kurallarının ne olduğunu bilmiyorum," diye itiraf etti. "Sara'nın düşünmesini istemiyorum..."

Mellody onun endişelerini elinin tersiyle itti. "Noah. Sen bir yetişkinsin. İyi bir yetişkin. Sakin ol. Her şey yoluna girecek."

"Gündelik seksin doğru cevap olduğunu düşünmesini istemiyorum-"

Sara gürlledi aşağı ve Merdivenler, ders kitabı zaferle havada. "Buldum!"

"Harika. Şimdi gidip Patrick Henry hakkında bir kompozisyon yazalım," dedi Mellody sahte bir hevesle.

"İyi misin baba? Biraz terli görünüyorsun," diye gözlemledi

Sara. "Her şey yolunda. Her şey yolunda. Ben iyiyim," dedi

Noah boğuk bir sesle. "Emin misin?" Sara ona şüpheyile baktı.

Kendini sokağa çıkma yasağından sonra gizlice girmeye çalışırken yakalanmış bir genç gibi hissetti.

"Hey, bu kot kimin?" Sara kanepayı işaret ederek sordu.

Mellody bir eliyle kızının omzunu sıktı. Mellody, Sara'yı kapıya doğru iterek, "Hadi bebeğim, baban biraz dinlenmeye ihtiyacı var gibi görünüyor," dedi.

"Güle güle, baba!" Sara evden çıkarılırken omzunun üzerinden seslendi.

"Hoşça kal, Noah." Mellody kapıyı arkasından kapatırken ona abartılı bir göz kırptı.

Noah kimseye "Hoşça kal," demedi.

Bir elini çarpan kalbinin üzerine koydu ve nefes almak için bir an durdu. Neredeyse 12 yaşında bir çocuk tarafından basılıyordu. Bu onun için yeni ve korkunç bir şeydi.

Sara'nın gündelik seksin iyi ve güvenli bir seçenek olduğu izlenimini edinmesini istemiyordu. Otuz yaşına kadar cinsel ilişkiden uzak durmasını tercih ederdi. İnsanlar otuzundan sonra daha iyi seçimler yapma eğiliminde olurlardı.

Mesela kendisi. Gezegendeki en seksi kadın olan Catalina King'le daha yeni birlikte olmuştu... gürültüye bakılırsa, kilerinde saklanıyordu.

Kapıyı açtı ve Cat uzanmış bir tişörtün arkasına saklandı.

"Benim," dedi, durumun gerçekten komik olup olmadığını ya da sadece histerik olup olmadığını merak ediyordu.

Cat ona ters ters baktı. "Gittiler mi?" diye sordu. İç çamaşırları ters giyilmişti. Termal gömleği Noah'ın sütyenini oturma odasında bulamadığını fark etmesine yetecek kadar açık veriyordu ve Sara'nın bunu fark etmemiş olmasına şükretti. Saçları, parmakla taranmış buklelerden oluşan vahşi bir karmaşaydı.

"Gittiler."

Pantolon ve botlar hakkında mırıldanarak onu itti. "Cat, nereye gidiyorsun?"

Koridorda ona doğru döndü. "Ben saklanmam, Noah. Ben utanılacak bir şey değilim."

Kot pantolonunu kanepeden çekti ve şiddetle üzerine geçirdi.

"Dayan!"

Bir çizme yakaladı ve Noah onu elinden çekip aldı. Evden ayakkabısız çıkamazdı.

"Botu ver, Noah," diye emretti.

"Önce kıçının üstüne otur ve konuş," diye karşı çıktı.

"Konuşmak mı istiyorsun? Tamam. Bunu Sara ile konuşmaya hazır olmadığını anlıyorum, gerçekten. Ama bana kendimi ucuz hissettirdin. Sanki utanılacak bir şeymişim gibi. Ben bunların hiçbirisi değilim. Şimdi beni kov."

Dengesini kaybederek ona uzandı ve Noah onu kanepeye itti. Başka seçeneği olmadığından, onun üstüne uzandı ve onu kısırdı.

"Noah! Yemin ederim-"

Bir eliyle kızın ağzını kapattı. "Bir saniye susar mısın? Tanrım, Cat. Senin utanılacak bir şey olduğunu düşündüğümü nasıl bir an için düşünebilirsin?"

"Beni kilerde saklanmaya zorladın." Sanki adam yarı sağır ve bir o kadar da aptalmış gibi söylemişti.

"Sara on iki yaşında. Benim çıktığım hiç kimseyle tanışmadı." Cat'le tam olarak ne yaptıklarını tarif etmekte zorlanıyordu. "Çok fazla... flört etmedim. Bu yüzden bir çocuğu neye maruz bırakmanın kabul edilebilir olduğunu bilmiyorum. Ve beni bilirsiniz. Her zaman ihtiyatlı davranırım."

Cat onun altında hareketsiz kaldı ve Noah çekingen bir tavırla elini çekti. "Peki," dedi soğukkanlılıkla.

Uzun, zayıf vücudunun sahip olduğu güç onu her zaman şaşırtmıştı, tıpkı şimdi onu üzerinden itip yere düşürmeyi başardığında olduğu gibi. Öfkeyle kot pantolonunu çekti ve sehpanın altından sütyenini kaptı.

"Sıradan seksle böyle sorunların olduğunu fark etmemiştim," diye tersledi.

Tişıörtünü çıkarıp spor sütyenini giydiğinde adil bir mücadele vermiyordu.

Hayal kırıklığına uğrayan Noah ellerini saçlarının arasına soktu. "Sadece Sara'nın bunun sorun olmadığını düşünmesini istemediğim için. Seni üzen bu mu?"

Ona uzun uzun baktı. Bu seferki sakın değildi. O gözlerin arkasında ateş vardı.

Bir ayağını botun içine soktu. "Burada ne işimiz var Noah?" diye sordu bağcıklara uzanarak.

"Akıllara durgunluk veren bir seks. Birbirimizden zevk alıyoruz."

"Akıllara durgunluk veren *sıradan* bir seks yapmak," diye işaret etti botu bağlayıp eşini ararken.

"Sıradan seks olayında yeniyim."

"Mesele de bu zaten. Sen sıradan bir seks erkeği değilsin, ben de ciddi bir ilişki kızı değilim."

"Deniyorum-"

"Belki de denememeliyiz. Belli ki hayatımı nasıl yaşamayı seçtiğim konusunda bir tür yargınız var. Ve burada çok uzun süre kalacak değilim."

Noah ne yapacağını şaşırmıştı. Doymuş ve bütün hissetmekten nasıl paniğe kapıldığını anlayamıyordu. Bağırsakları buz gibi kaymıştı. "Gitmeni istemiyorum." Sadece bu geceden bahsetmiyordu.

"Ve ben bir ilişki içinde olmak istemiyorum. Şu anda böyle bir şey için yer açmayacağım. Yani, sanırım

çıkılmaz."

Adam aklını başına toplayana kadar kadın kapıya varmıştı. Onu kolundan yakaladı ve etrafında döndürdü. Ve kadın ona karşı mücadele etmeyi bırakmayınca, onu kapıya doğru bastırdı ve doğal olarak gelen tek şeyi yaptı. Onu öptü.

Onun altında hareketsiz kaldı ve sonra ağzı canlandı. Onu mahvetti. Onun bedenine uzandı ve ruhunu yakaladı, o da buna izin verdi. Dilleri birbirine karıştı, dişleri birbirine sürtündü, nefesleri iç çekti.

Tekrar sertleşmişti ve sadece Cat'in ona verebileceği şey için çok çaresizdi.

Ve sonra onu bir adım geriye itiyordu. Bu sefer ona izin verdi. Boşluğa, havaya ihtiyacı vardı.

"Hayatımı nasıl yaşadığım konusunda beni kötü hissettirmenize izin vermeyeceğim. Hangi cinsel ilişkiyi yaşamak istediğimi ben seçerim. Ve beş dakika önce sen bu listenin en başındaydın. Ama o listede bana saygı duymayan birine yer yok," dedi Cat sessizce.

"Kedi sırf Sara'yı istemediğim için-" Cat onun sözünü kesti. "Gitmem gerekiyor."

Ve böylece, Noah'ı büyük, boş evinde yalnız bırakarak kapıdan çıkıp gitti.

BÖLÜM OTUZ YEDİ

"Tam olarak ne demişti?" Paige bir yandan kahvesini yudumlarken bir yandan da Cat'e bakarak sordu. Ökseotu Caddesi'nde dans eden kışın buz gibi parmaklarından hiç korunmayan bir çadırın altında, oynatma monitörünün başında birbirlerine sokulmuşlardı.

Kafası karışmış görünüyordu, ki Cat Paige'in böyle olmasını istemiyordu. Onu kendi kampında, Noah için o kadar doğal olan bu imaya sinirlenmiş bir şekilde görmek istiyordu ki bu onun aklından bile geçmemişti.

"Ne söylediği önemli değildi. Söyleme *şekliydi*. Sanki Sara'nın benimle seks yaptığını bilmesi nükleer savaştan daha kötü olacakmış gibi. Benim bir sürtük olduğumu ima ediyordu."

Baldızı parmağını kaldırdı ve Cat ardından gelecek sözlerden hoşlanmayacağını biliyordu. "Şunu bir inceleyelim," dedi Paige.

Cat, "Belgesel yönetmeni Paige olmayı bırak ve en iyi arkadaş Paige ol," diye emretti.

"Her şeyden önce, Noah seni incitecek bir şey söylediyse ya da yaptıysa, Noah pinyatası için beyzbol sopasıyla ilk sırada ben varım."

Cat ellerini gökyüzüne kaldırarak "Teşekkür ederim," dedi.

"Şimdi, mecazi Nuh eleştirisi bittikten sonra, onun tepkisine bir de kendi tarafından bakalım."

Cat gözlerini devirdi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Savunmaya geçme," dedi Paige ona. "Noah on iki yaşında bir kızı olan bekar bir baba. On iki yaşındayken nasıl olduğunu hatırlıyor musun?"

Kedi omuz silkti. "Harika."

"Tabii ki . Ne yapıyordun? Beyzbol mu oynuyordun? Büyükbabanı şantiyelerde mi takip ediyordun?"

"Evet, yani?"

"Harika. Peki ya on üç ve on dört?"

Cat nostaljik sırtışına engel olamadı. "Erkekler. Erkekleri keşfettim."

"Aha!" Paige zafer kazanmıştı. "Ve kaç tane iyi karar O yaşta ne yaparsınız?"

Cat burnunu kırıştırarak inanılmaz aptalca seanslarını, umutsuz aşk notlarını ve yeni bir aşkın baş döndürücü hazzını hatırladı. "Pas."

"Anlamıştım," diye sıırttı Paige. "Yeni bir insanın annesi olarak o yıllardan korkuyorum. Vücudun reşit oluyor ama beynin ışık yılı geriden geliyor. Sonuçları anlamıyorsun. Kararlarınızın sonuçlarını tahmin etme yeteneğine sahip değilsiniz. Ebeveynler o yılları, hayatınızı değiştirebilecek komplikasyonlara yol açabilecek her türlü kararı vermenizi engellemeye çalışarak geçiriyor."

Cat parkasının içine çöktü. Paige'in mantıklı konuşmasından nefret ederdi.

"Şimdi sen, benim güzel, yetenekli, akıllı, çalışkan baldızım, kendi hayatına uygun seçimler yapıyorsun. Evliliğin sınırlarını gerektirmeyen sağlıklı ve güvenli bir cinsel yaşamın tadını çıkar. Sana saygı duyan bekâr erkeklerle sağlıklı ve güvenli seks yapıyorsun ve bunun tersi de geçerli. Bunda kesinlikle yanlış bir şey yok ve bunun için sizi utandırmaya çalışan herkes kıskançtır. Ama fark şu ki, sen otuz iki yaşındasın. On iki değil."

"Doğru partnerleri seçebiliyorum çünkü hormonlarım kafamın içinde dolaşıp aptalca şeyler yapmam için bana yalvarmıyor." Kedi bir kayaya tekme attı.

"Aynen öyle. Sara zeki bir çocuk ama *hormonlu* bir zeki çocuk olmak üzere ve ebeveynler bu hormonları kararlardan uzak tutmak için ne gerekiyorsa yapacaktır. Din, korkutma taktikleri, utandırma. Ve belki de en iyi yol bu değildir," diyerek omuz silkti Paige. "Ama başka bir hayatta ve doğru yolda tutmaktan sorumlu olduğunuzda, yapmanız gerekeni yaparsınız."

"Gabby ergenlik çağına girdiğinde Gan'la ne yapacaksınız?" Cat, kardeşinin ergenlik çağında bir kızı olduğu düşüncesiyle yarı gülümseyerek sordu.

"İssiz bir adaya mı taşınalım?" Paige şaka yaptı.

"Ha. Ama cidden mi?" Paige azılı bir feministti ve gelişim evrelerine göre hayat dersleri içeren renk kodlu bir klasörü olmamasına imkân yoktu.

"Gabby'nin bedeniyle ne yapacağının nihayetinde kendi seçimi olduğunu bilerek büyümesini istiyorum ve akıllı seçimler yapmasını ve hayır deme hakkına sahip olmasını istiyorum."

"Yani hiçbir fikrin yok," diye ekledi Cat.

"Hiç yok. Bunu çözene kadar önümüzdeki on yıl boyunca onu yürümeye başlayan bir çocuk olarak tutmayı umuyorum."

Cat güldü ve Paige'in omzuna çarptı. "Sen ve Gannon iyi olacaksınız."

"Ve eğer bunun olmasına izin verersen Noah'yla aranız çok daha iyi olabilir," dedi Paige dikkatle.

"Bu da ne demek oluyor?"

"Bunu sevgiyle söylüyorum. Bence bir çıkış yolu arıyorsun çünkü Noah'ya olan hislerin ve muhteşem gündelik seksin beklediğinden daha büyük."

Cat, kafasının içindeki çanlar bir uyarı gibi çalmaya başladığında bile alay etti. *Ding ding ding*.

"Aynı olmadığımızı kabul ediyoruz," dedi. "Şimdi, içini dökme bitti. Bu ifşayı nasıl çekeceğimizi bulalım."

Drake esrarengiz Bayan Pringle tarafından acımasızca flört edilirken Cat gülümsedi ve günün geri kalanında kameralar için büyüleyici replikler söyledi. Tekerlekli sandalyedeki bir büyükanne figürüne göre bu kadının damarlarında ciddi bir puma dolaşıyordu.

Sürekli kızaran Drake bu ilgiye aldırıyor gibiydi. Cat'in içgüdüleri doğrudu. Onu çapkın Bayan Pringle ile kamera karşısına çıkarmak televizyon reytinglerinde altın değerindeydi. Çok sevimliydiler ve Drake kadının mutfağını tekerlekli sandalyeye daha uygun hale getirmek için yaptıkları gizli düzenlemeleri açıkladığında, kadın onu dudaklarından öpmüştü. Cat, Bayan Pringle'ın da rol arkadaşına dil çıkardığından emindi.

Film çekmek onu kafasını istediği yerden uzak tutuyordu. *Paige haklı mıydı?* Cat yüzünü tazelemek için makyaj karavanına tırmanırken bu soruyu kafasında evirip çevirerek merak etti. Noah ile bir çıkış yolu mu arıyordu? Onunla seks yapmak sadece seks olarak bile sınıflandırılmazdı. Bu konudaki engin tecrübesi, ona ellerini her sürdüğünde çok daha büyük bir şeyin tehlikede olduğunu söylüyordu.

Kendini hiç bu kadar tüketilmiş, bu kadar bağılı hissetmemişti. Noah onun içindeyken, onlar bir bütündü. Sadece eğlenen iki sağlıklı yetişkin değillerdi. Onun ruhundan parçalar çalıyordu ve o da buna izin veriyordu.

Korkunçtu.

Cat makyaj koltuğuna uzandı ve görünüşüne bakarak kaşlarını çattı. Yorgun görünüyordu. Paçavraya dönmüştü. Olması gereken parlak televizyon kişiliğine hiç benzemiyordu.

Dikkatinin dağılmasını göze alamazdı. Şimdi olmazdı. Kanalin o güne kadar gördüğü en yüksek reytingli tatil özel programına bu kadar yaklaşmışken olmazdı. Okulunun gerçeğe dönüşmesine bu kadar yaklaşmışken olmazdı. Saatte bir milyon mil hız yapmaya alışkındı. Yolda olduğundan daha az evde olmaya alışkındı. Her köşede yeni bir macera bulmaya alışkındı.

Makyaj sanatçısı Sylvie, Cat'in gözlerinin altındaki halkalara iki saat içinde ikinci kez müdahale ederken Drake, "Yorgun görünüyorsun," diye anons yaptı. Drake fanila içinde sinir bozucu derecede yakışıklı görünüyordu. Saçları elinin dikkatsiz bir hareketiyle şekillendirilmişti.

"Vay be, teşekkürler. Tombul ve kel görünüyorsun," diye karşılık verdi Cat.

Drake elini karın kaslarının üzerinde gezdirdi. "Acıktın mı? Eğer öyleyse Bayan Pringle'dan aldığım özel paleo tuzlu karamelli brownielerimi paylaşabilirim. Paylaşmamayı tercih ederim ama buna razıyım." Plastik ambalajlı çikolatayı kızın yüzüne doğru salladı.

Cat ona yorgun bir gülümseme verdi. "Kafanı ısırdığım için özür dilerim. Aç değilim."

"Her şeyi tek başına yapmak zorunda değilsin, biliyorsun," diye belirtti Drake, kâğıt tabaktaki kekleri makyaj masasına bırakırken.

Cat tek gözünü açtı. "Bu da ne demek oluyor?" diye sordu ve tekrar sinirlenmeye başladı.

Drake keklerden birini ısıtırken, "Otuz altı tam zamanlı işi idare etmeye çalışıyorsun," dedi. "Yeterince uyumuyorsun. Sinirleniyorsun. Kendini kaybediyorsun." Brownie rengindeki parmaklarıyla suç listesini saydı.

"Tamam! Tamam! Tamam! Tamam! Anladım. Ben düşünceli bir pisliğim."

"Biraz eğilerek işleri kendiniz için çok daha kolay hale getirebilirsiniz. Her sahneyi çekmek zorunda değilsiniz. Her sahneyi

her günün çekim programını koordine edin. Okulunuzu tek başınıza tuğla tuğla inşa etmek zorunda değilsiniz."

Cat kendine rağmen esnedi. Çok yorulmuştu.

"Ne demek istediğinizi anlıyorum ama kendim yaparsam daha hızlı olur."

"Bir noktaya kadar. Bir de 'susuzluk ve bitkinlik' çektiğiniz bir nokta var." Drake tırnak işaretleri ekledi. Dehidrasyon ve bitkinlik, endüstrinin arıza ve aşırı doz için kullandığı güzel kod sözcükleriydi.

Cat dikkatle, "Kaza yapmayacağım," diye ısrar etti. Sylvie yine dudaklarını büzüyordu ve Cat onları hareket ettiremiyordu.

"Paige ve ben, Gannon ve Henry, hatta Noah bile var. Biz bir takımız. Bizi kullanın," dedi Drake.

Onunla tartışmak için ağzını açtı. Noah bir takım arkadaşı değildi. Ama Drake onun inkârından daha hızlı davrandı ve lezzetli tatlının küçük bir köşesini dudaklarının arasından geçirdi.

"Çikolatanızı yiyin ve bize güvenemeyeceğinizi düşünmekten vazgeçin." Drake, on metre yarıçapındaki her dişiyi arkasından bakakalmış halde bırakarak uzaklaştı.

Cat refleks olarak telefonunu kontrol etti. Ama Instagram'a, bloguna ya da Facebook'a bakmıyordu. Noah'nın ona mesaj atıp atmadığını kontrol ediyordu. Evden ayrıldıktan sonra yarım düzine kez mesaj atmıştı. Ayrıca iki kez de aramıştı. Ama hepsini görmezden gelmişti. Ne için özür dilediğini bilmeyen bir adamdan özür dilemek istemiyordu.

Mesajı almış gibi görünüyordu. Noah'dan ne mesaj ne de cevapsız arama vardı.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Noah küfretti ve acıyan başparmağını ağzına götürdü.

"Hadi ama, Yates. Bunu Jasper'dan beklerim, senden değil. İki beceriksiz adama bakıcılık yapmama gerek yok," diye şaka yaptı Gannon, ikisinin de koşacağına güvenmediği çivi tabancasının kısa patlamaları arasında.

Noah buraya nasıl düştüğünü anlayamıyordu. Onu sarsıcı bir orgazma ulaştıran kadın hiçbir açıklama yapmadan onu terk etmişti ve şimdi de eski sevgilisinin ikiz kardeşi ve Jasper'a bir ağaç evin son rötuşlarını yapmalarında "yardım ederken" yerden on metre yükseklikte çekiçle başparmağını kırmamaya çalışarak çalışıyordu.

Anlamaya çalışmaktan vazgeçmiş ve sadece devam etmişti.

Sara, annesiyle geçirdiği hafta sonundan sonra eve döndüğünde onu bu asık suratlı tavrı hakkında sorgulamıştı. Orada da ne yapacağını bilememişti. Bu yüzden yalan söylemişti. Mellody'nin ona duygularını ifade edemediği zamanlarda attığı bakışın aynısını atmıştı. Sonra derin bir iç çekip, "Tamam. Bu konuda benimle konuşmak istersen, senin için buradayım," dedi.

Kızı ne zaman bir yetişkine dönüşmüştü?

Sara ve April'in birinci sınıftayken okul pikniğinde kollarını birbirine dolamış ve küçük kız sevinciyle sırttan çerçeveli resmini ahşap direğe astı. *Neden her şey aynı kalamıyordu? Neden her şey değişmek ve bu kadar karmaşıklaşmak zorundaydı? Cat neden onunla konuşmuyordu?*

Gannon yedek boya fırçasını göstererek, "Hey, eğer oradaki pasaklılığın bittiyse, Jasper'ın kaplamayı boyamasına yardım edebilirsin," dedi.

Noah boya kutusunun yanına gitti ve boş gözlerle fırçaya baktı.

"Bu bakışı biliyorum," dedi Jasper bilgece. "Bu bir kadın. Kathy kızdığında ben de o geyik bakışına sahip oluyorum."

"Kesinlikle kadınlar hakkında konuşmuyoruz," diye ısrar etti Gannon. "Sadece bir ağaç ev üzerinde çalışıyoruz, kız kardeşim hakkında konuşmuyoruz."

"Şey, madem ondan bahsettin..."

Gannon yerde dizlerinin üzerine çökmüş, başını öne eğmişti. "Lütfen bana bunu yaptırma, Yates. Sana yalvarıyorum, dostum."

Noah, Gannon'un elindeki çivi tabancasına baktı. "Belki de onu yere bırakmak istersin?" diye önerdi.

Gannon gözlerini göğre doğru yuvarladı ve sabır için dua ediyormuş gibi kapattı. "Paige mesaj attı ve Cat'le kavga ettiğinizi söyledi." Sesi sanki kadınların adet döngülerini tartışmayı tercih ediyormuş gibi çıkıyordu.

Noah da isterdi.

"Beni donduruyorsa kavga mı ediyor?" diye sordu.

Gannon nefesinin altında küfretti. "Dinle dostum, *ben* onun kardeşiyim ve onu zar zor anlıyorum."

"Peki, ne yapacağım? Öylece mı? Evimden yarı çıplak izin vereyim ve onunla bir daha asla konuşmayayım."

"Tanrı aşkına, adamım! O benim kız kardeşim!" Gannon biraz yeşil görünüyordu.

"Özür dilerim. Ben sadece..." Milyonlarca lanet düğümle bağlanmıştı. Cat onu elinden tutup yatakta cennete sürükledi ve sonra bir midillinin suratına yumruk atmış gibi davrandı.

"Kadınlar," dedi Jasper başını sallayarak. "Keşke daha kolay olduğunu söyleyebilsem ama Kathy'yle on dört yıldır evliyiz ve hâlâ onun aklından neler geçtiğini bilmiyorum."

Noah fırçayı boyaya batırdı ve pencere pervazına vurdu.

"Sadece onunla konuşmayı *dene*, tamam mı? Geri kalanımızı bu işin dışında bırak ve git onunla konuş," diye yalvardı Gannon.

"Denedim! Aramalarıma cevap vermiyor. Mesajlarımı görmezden geliyor."

Gannon nefesinin altında karısı için yaptığı şeylerle ilgili bir şeyler mırıldandı. "Bak, Noah. İyi bir adama benziyorsun. Eğer Cat'le bir şeyler yapmak istiyorsan, yap. İsteddiği bu değilse sana kesin bir hayır demesini sağla. Sonra da bir daha benimle bu konu hakkında konuşma."

"Görünüşe göre sadece konuşmak istediği zaman-"

"Kapa çeneni, Yates! Seni pencereden atmamı mı istiyorsun?"

"Dostum," diye fısıldadı Jasper, Noah'nın solundan. "Ayıyı dürtme, dostum."

"Özür dilerim. Özür dilerim. Ben sadece... aptalım ve kafam karışık."

"Bak, sadece ikiz kardeşim değilmiş gibi davrandığım bu kadınla konuş. Tamam mı? Hepimize bir iyilik yap ve o konuşana kadar onu bir dolaba kilitle. Sonra da bana durum güncellemesi yapma."

"Anladım. Tamam. Teşekkürler." Noah başını salladı. Konuş onunla. Bunu yapabilirdi. Bir şekilde. Merry o kadar da büyük değildi. Ondan sonsuza dek saklanamazdı.

"Harika. Harika. Şimdi, çekimlerden önce şu lanet ağaç evi bitirebilir miyiz lütfen?" Gannon talep etti.

Noah boya fırçasını kutuya geri daldırdı ve biraz daha umutlu hissetti.

O akşam, üstü başı boya içinde ve birkaç kıymık batmış halde Noah eve doğru yürüdü. Omuzları soğuğa karşı kamburlaşmıştı. Burada büyümüşü, bu yüzden Merry'nin buz gibi kışları yeni bir şey değildi. Ama içi üşüdüğünde, hiçbir termal katman onu ısıtamazdı.

Bu çok saçmaydı. O bir yetişkindi, lanet olsun. Cat de öyleydi. Gidip onunla konuşacak, arayı düzeltecekti.

Arkasını döndü ve ters yöne doğru ilerledi. Az önce Cat'in kapısını çalacak ve ona sakince bir şeyler açıklayacaktı.

Kadının bir üretim minibüsünden inip Treyler Kasabası'na doğru ilerlediğini fark ettiğinde hâlâ kafasında hesaplıyordu. Kadın onu gördü ve karavanların yanındaki boş bir kapalı kasa kamyonu doğru başını sallamadan önce bir an için asfaltın üzerinde birbirlerine baktılar.

Yüzü okunmaz haldeydi. Ama Noah kararlıydı. Adam yolcu tarafındaki taksiye tırmanırken, kadın da karşı taraftaki direksiyonun arkasına geçti. Kapılarını kapattılar ve sonra sessizlik oldu. Taksinin ışığı yavaşça söndü. İçerisi bayat sigara ve toz gibi kokuyordu.

"Duygularımı incittin," diye açıkladı söze .

Hazırladığı tüm açıklamalar yok oldu. "Özür dilerim, Cat. Yemin ederim seni incitmek istememiştim-"

Sözünü kesti. "Evet. Biliyorum. Buraya özür dilemeye gelmedim. Mesele şu ki, duygularımı incitmene *izin verdim*. Sara'nın benden haberdar olmasını istemeyerek beni sürtük gibi utandırdığını düşündüm."

Noah'nın açık ağzı bir çırpıda kapandı. "Ha?" diyebilirdi.

"Bana göndermeye çalıştığınız mesajın muhtemelen bu olmadığının farkındayım."

"Kesinlikle hayır."

"Güzel. Tamam o zaman." Hızlıca başını salladı. Tamamen iş.

"Söylemek istediğin başka bir şey var mı?" diye dürttü, onun gözlerindeki kararsızlığı görünce.

Bir nefes aldı. "Gündelik işler yapıyorum çünkü programıma, hayatıma uyuyor. Belki de tek istediğim bu değildir diye düşünüyorsun bana. Seninle birlikte olmak. Ve ben bu olasılığı düşünmeye hazır değilim. Çünkü olamaz. Burada kalmayacağım ve kalıcı bir ev bulup orada kalmaya ne zaman hazır olacağımı bilmiyorum. Gelecek yıl nerede yaşayacağımı gerçekten bilmiyorum. Ve sizden ne zaman yerleşmek istediğime karar vermemi beklemenizi istemek adil olmaz."

Başını salladı ve sonra ne diyeceğini bilemez bir halde başını sallamaya devam etti. "Her neyse, Sara'nın senin hakkında bildiklerinden rahatsız olduğunu anlıyorum.

Biz. Ben ebeveyn değilim. Ebeveynsin. Gizlilik ihtiyacını anlıyorum. Yani... bu kadar."

Ona doğru eğildi, dudaklarına iffetli bir öpücük kondurdu ve kapısını açmak için döndü.

Noah reflekslerinin zekâsından daha hızlı olduğu için şükretti. Kadının bileğini yakaladı ve onu koltuğun arkasına doğru sürükledi. Ona verdiği öpücük, her ikisine de neyin tehlikede olduğunu hatırlatan iffetli bir öpücükten başka bir şey değildi. Dudakları onunkilerin altında açlıkla kıpırdandığında hayata sıçrayan o muhteşem alev patlaması, bilmeleri gereken tek şeydi.

Geri çekildi ve onun yüzünü, şişmiş dudaklarını, yarı kapalı ela gözlerini inceledi. "Bana şimdi ne istediğini söyle. Şimdi ne yapabiliriz?"

"Eğlence," diye önerdi. "Sadece eğlenelim. Hoşuma gidiyor. Buna ihtiyacın var.

Herkes kazanır."

"Eğlence mi?" diye tekrarladı.

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Bana Rusça konuşuyormuşum gibi bakma. Eğlence. Çıplak eğlence."

"Peki bu çıplak eğlenceyi başka biriyle de yaşayacak mıyız?" diye sordu.

Gözleri irileşti ve kızgınlıkla parladı. "Hayır! Sadece ikimiz için özel bir eğlence."

Noah parmaklarını kızın saçlarının arasından geçirerek, "Özel çıplak eğlenceler benim için sorun değil," dedi. Kadın gözlerini kapattı.

Cat, "Ve bu gizli, özel, çıplak bir eğlence olabilir," diye önerdi. "Böylece Sara ile güvenli bir gündelik seks sohbeti başlatmak zorunda kalmazsın."

Noah, "Bu konuşmayı mümkün olduğunca uzun süre erteleyebildiğim için sonsuza kadar minnettar olurum," diye itiraf etti.

"Bir de şöyle düşün," diye ekledi Cat neşeyle. "Seni eğlenceyi seven bir yaşam tarzına alıştıracağım ve ben gittiğimde Merry sana Bay Hayır yerine Bay Eğlence diyecek."

Noah güldü. "Bunun olacağını sanmıyorum," diye kuru bir şekilde cevap verdi. "Beni asla küçümseme , Noah," Cat ona göz kırptı ona içinde
Karanlık.

"Sizin söz konusu olduğunuz bir yerde birilerinin bunu yapmaktan rahatsız olduğuna inanmakta güçlük çekiyorum."

Onu ceketinden yakaladı ve öptü. Pencereler buğulanırken öpüşme el ele dolaşmaya ve fısıldanan sözlerle dönüştü.

"Benimle eve gel," diyerek öpücüğü kesmesini istedi.

Başını iki yana salladı. "Bu gece Sara var," diye hatırlattı Cat ona.

"O zaman yarın. Seninle buluşacağım."

Yine başını salladı ama bu kez şişmiş dudaklarında bir gülümseme vardı. "Bütün gün Hais'lerde çekim yapıyorum. *Tabii eğer* ağaç evi bitirmeyi başarabilirseniz."

Noah boya sıçramış ellerini gururla havaya kaldırdı. "Bunu kanıtlamak için kıymıklarla işim bitti.

"Zavallı bebek." Cat onun avucuna şefkatli bir öpücük kondurdu.

Onun eline uzandı, dudaklarını dövmesine değdirdi.
Saygı duruşu.

"Gitmeliyim," dedi ve ses tonundaki pişmanlığı duydu. "Yetiştirmem gereken çok iş var. Sosyal medyayı, e-postaları ve hemen hemen her şeyi görmezden geliyorum."

"Belki seni sonra arayabilirim?" diye önerdi.

"Belki de yapabilirsin," diye kabul etti ona kendini kral gibi hissettiren cilveli gülümsemesiyle.

Bal rengi uzun sarı saçlarını omzunun üzerinden savurdu ve kamyonetin kapısını açarken utangaç bir şekilde ona gülümsedi. Catalina King ona liseli bir kıza aşık olmuş gibi baktı.

Noah onun kamyonundan inişini izledikten sonra adımlarını hızlandırarak eve kadar yürüdü.

"Yine tuhaf davranıyorsun," diye kaşlarını çattı Sara.

Noah taze maydanoz doğrarken ıslığın ortasında durdu.

"Hayır, değilim," diye ısrar etti.

"Baba, iki gündür burada surat asıp duruyorsun, şimdi de şarkı söyleyip ıslık çalıyorsun." Tezgâhın karşısından ona baktı. "Tommy Bigelow'la kavga edip barışan LauraBeth Fidowski gibi davranıyorsun."

"LauraBeth ikinci sınıftan biriyle mi çıkıyor?" Noah bu haberden pek hoşlanmamıştı.

Sara inledi. "Demek tamamen kaçırdığına inanıyorum. Sen tam bir babasın!"

Noah bunu bir iltifat olarak kabul etmeye karar verdi. "Ne demek istiyordun?" Noah bir tutam maydanozu kürekle alıp iki kase baharatlı tortilla çorbasının üzerine serpererek sordu.

"Neden sürekli onuncu sınıftaki erkek arkadaşından ayrılıp tekrar bir araya gelen sekizinci sınıf öğrencisi gibi davrandığını merak ediyorum."

"Hmm," diye mırıldandı Noah. Diz çökerek verdiği tepkilerin onu kızıyla pek uzağa götürmediğini öğrenmeye başlamıştı.

Sara bir kez daha iç geçirdi ve tabakları masaya taşıdı. Evde sadece ikisi olduğu için akşam yemekleri daha sessiz geçiyordu.

Bunu itiraf etmekten nefret ediyordu ama zaman zaman çatısı altında bir kalabalığın olması güzeldi.

"Daha iyi bir ruh halinde olmamı tercih etmez misin?" Noah sorusunu yan adımlarla geçiştirerek sordu.

"I gibi bilmek *neden* sen içinde ve ruh halisen içinde. I değer öngörülebilirliği."

Bu yeni bir şeydi.

"Öngörülebilirliğe mi değer veriyorsunuz?" Noah papağan gibi tekrarladı.

"Bazı açılardan tüm çocuklar bunu yapar," diye akıllıca ısrar etti.

"Daha tahmin edilebilir olmaya çalışacağım," diye söz verdi Noah.

Sara kaşığına çorbasına daldırdı ve ebeveynlerin "çok tuhaf" olduğunu mırıldandı.

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

Cat kaldırırmda olabildiğince sessizce ilerledi. Saat neredeyse gece yarısıydı ve kar taneleri gece havasında dans ediyordu. Çekimler yerini iki konferans görüşmesine, hikâye editörüyle hızlı bir görüşmeye ve ardından yarın için çağrı sayfalarının yeniden yazılmasına bırakmıştı. Hai bölümünü tamamlamak için Drake'le bir kez daha bire bir görüşmeleri gerekecekti. Kilometrelerce uzunluğundaki sosyal medya bildirimlerine ancak bir çentik atabilmişti ama Noah'yı istiyordu. Kollarını ona dolamasını istiyordu. Kalbinin o yavaş, güvenilir atışını duymak istiyordu.

Ona mesaj atmış, dürüst olmak gerekirse, Cat her zaman kendine karşı dürüst olmaya çalışmıştır. Elbette, seks aramalarının geceyi sevgililer gibi birbirlerine sarılmış olarak geçirmeleri gerekmiyordu. böyle oldu... Bu gece de böyle olmasını umuyordu. Uyanmayı ve onun kalp atışlarını hissetmeyi seviyordu. Kıpırdanmaya çalıştıkça adamın onu sıkıca kavradığını hissediyordu. Uykusunda bile onu yakınında tutmak istiyordu. Bu ona kendini değerli hissettiriyordu.

Ergenler gibi gizlice dolaşıyorlardı. Ve Cat buna bayılıyordu. Daha dün, bir şeyler atıştırmak ve biraz kestirmek için karavanına girmiş ve Noah'yı öğle tatilinde onu beklerken bulmuştu. Hem de çırılçıplak. İkisi de işe geç dönmüştü ve Cat günün geri kalanında yüzündeki kendini beğenmiş gülümsemeyi silememişti.

Bundan iki gün önce, markette tesadüfen karşılaşmışlar ve park yerinde sevişmeye başlamışlardı. Velma Murdock alışveriş listesine bakarken kıkırdayarak Cat'in kamyonetinin camlarının altına eğilmek zorunda kalmışlardı. Noah'ın karavanda geçirdiği her gece, karanlığın örtüsü altında geldi ve şafaktan önce sürünerek çıktı. Sara, Mellody ile birlikteyken Cat, Noah'ın büyük yatağına yayılmış, doymuş ve gülümsüyordu.

Kimse daha akıllıca davranmadı, en azından izin vermediler. Ve Merry'nin büyüklüğündeki bir kasabada, eğer bir haber varsa, bunu herkes bilirdi.

Öğle yemeği vakti. Başkalarının yanında profesyonel kalmaya dikkat ediyorlardı. Ama yalnızken? Kural yoktu, engel yoktu, bağ yoktu.

Tamamen şimdiki zamana güvenen, geleceği hiç tartışmayan bir arafta kalmış gibiydiler.

Cat'in hoşuna giden de buydu. Yakında buradan ayrılacaktı ve bunu zorlaştıracak bir şey istemiyordu. Kalbi hâlâ son projedeyken bir sonraki projeye geçmeyi hayal bile edemiyordu. Böyle çalışmıyor, böyle yaşamıyordu. Yeni olan daha iyiydi, daha heyecan vericiydi. Bir sonraki köşede her zaman başka bir macera vardı. Sadece onları bulmak için köşeleri dönmeye devam etmesi gerekiyordu.

Merry'deki günleri azalırken, burada bir çekim olduğunu kabul etmek zorundaydı. Kasaba, insanlar, Noah. Cat, büyükannesinin mutfağı dışında başka hiçbir yerde kendini bu kadar evinde hissettiğini hatırlamıyordu.

Kuru temizlemecilerin üstündeki ikinci kattaki daireden bir köpek havladı ve Cat yün şapkasını aşağı çekti. O bir casustu, gecenin ninjasıydı. Gizli sevgilisiyle gece yarısı randevusu için buluşuyordu. Bu görüntü onu gülümsetti.

Noah'ın evinden iki blok ötedeydi. Noah'ın sıcak, çocuksuz evi. Rahat kanepesi, büyük ekran televizyonu, buruşuk yatağı, sıcak, becerikli elleri...

Hayal kuruyordu. Bu yüzden ara sokaktan çıkan kolun beline dolandığını ve onu karanlığın içine çektiğini göremedi.

Onun yüzünü görmesine gerek yoktu. Vücudu, tüm katmanların altında bile Noah'ninkini tanıdı.

"Beni soyuyor musun?" diye sordu, soğuk yüzünü sinsice onun boynuna bastırarak.

"Seni eve bırakacağım." Sözcükler gümüşü bir bulut halinde döküldü ve kadın adamın nefesinin sıcaklığını yüzünde hissedebildi.

Bu adamda onu mutlu hissettiren şey neydi? Sıcak bir pazar günü mutluluğu. Yumuşak parlayan közler ve anlamlı gülümsemeler. Onun sıcak, güvenli yeri. Geçici olarak tabii.

"Nerede yaşadığını biliyorum," diye takıldı Cat.

"Biz gizli aşıkınız," diye ısrar etti Noah. "Kimsenin bizi görmemesi için arka bahçedeki çitin üzerinden gizlice geçmek için yardımına ihtiyacın var."

"Neden ön kapıdan girmiyoruz?" Cat sordu.

"Bu akşam dokuzdan beri Bayan Appleby'nin panjurlarının seğirdiğini gördüm. Sanırım izliyor, bekliyor."

Cat güldü ve ara sokaktan aşağı inmeye başladılar. "Yakalanamayız. Ben hiç yakalanmadım. Bu benim mükemmel çizgimi mahvederdi."

"Çocukken gizlice kaçtın mı?"

Cat karanlık gecenin mahremiyetinde kolunu Noah'nın kolunun arasından geçirdi. "Çok gizliydim."

"Sokağa çıkma yasağından sonra erkek arkadaşlarla tanıştın mı?"

Noah sordu.

"Ara sıra." İyi davranış kurallarının Cat için hiçbir cazibesi yoktu, ne şimdi ne de genç kızken.

"Etkilenmek istiyorum ama tek hayal birkaç yıl içinde Sara ile yaşayacağım yeni cehennem."

Yürürlerken Cat başını onun omzuna yasladı. "O iyi bir çocuk ve iki harika anne babadan geliyor. Bence hepiniz hayatta kalacaksınız."

"Güvenoyu verdiğiniz için teşekkür ederim."

"Farklı bir şekilde büyümüş olmayı ister ?" Cat sordu.

Noah geceyi sessizce taradı. Cevabını tartmak için tekerleklerinin döndüğünü duyabiliyordu.

"Geri dönebilseydim ve beyzbol maçlarıma gelip beni alkışlayan iki ebeveynim olsaydı. Beni balığa götüren bir babam. Her gece masada yemek. Kışın ısı. Gerektiğinde giysiler. Tüm bunlara sahip olsaydım ve yine de şu anda burada olsaydım, bunu dilerdim."

Cat eliyle onun kolunu ovuşturdu. "Ama madem yapamıyorsun?"

Ona baktı. Tek sokak lambasının ışığında gözleri parlıyordu. "Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok. Belki seninle yatağında olmak dışında."

"Bu şekilde büyümek zorunda kalmandan nefret ediyorum, Noah." Onun acı çektiğini, korktuğunu ve korunmasız olduğunu bilmenin acısı beklenmedik bir şekilde içinde kabardı. "Sen daha iyisini hak ediyordun."

Durdu ve onu kendine doğru çekti. "Hiçbir şeyi değiştirmedim, Cat. Beni buraya getirdiğinden beri."

Eldiveninin başparmağını kullanarak kirpiklerindeki kar tanelerini fırçaladı.

"Bana bir iyilik yapar mısın, Noah?" Cat nefes aldı.

"Herhangi bir şey."

"Beni buradan öp, hemen şimdi." Bunu hatırlamak istiyordu. Yıldızlar ve kar taneleriyle dolu bir gökyüzünün altında, tüm dünyada sadece ikisinin olduğu hissini.

Kadının ne istediğini anlayan adam dudaklarını nazikçe, yumuşakça ona doğru indirdi. Eridiler, metal gibi kaynaştılar. Sıcak ve tatlı. Noah'nın dudakları, kız ona açılana kadar onunkilerin üzerinde gezindi. Adam küstahça ve şefkatle kalbinde bir iz bırakırken, Cat eldivenli ellerini yaşam için adamın ceketinin yakalarına doladı.

Bu adamda, bu gecede, bu kasabada derisinin altına işleyen ve damarlarında yüzen bir şey vardı.

Şefkatle, sanki tadına bakmak ve alay etmek için dünya kadar zamanı varmış gibi onun tadına baktı.

Onu içine çekti, havasını, kokusunu, tadını. Noah'ı içine çekti.

Bu bir hataydı. Bunu istememeliydi. Hafif tutmalıydı. Ama öpücük bir ışıktı, onu ısıtan ve ona yol gösteren yeni bir tür aydınlanma.

KIRKINCI BÖLÜM

"Babam seni bu akşam yemeğe davet etmek istiyor," diye duyurdu Sara, Cat'in karşısındaki lokanta kabinine kayarak.

Cat'in dürümü elinden tabağa düştü. Dondurucu soğuktaki ellerine ilk resmi "Kedi Dürümü "nü düşüren dürüst bir öğle yemeği molası vermişti ve bir gece önce Noah ile yaşadığı orgazmın her bir ayrıntısını hatırlayarak kendini ısıtmakla meşguldü. En azından adamın kızı tarafından bölünmeden önce öyleydi.

"Uh. Huh?" Cat peçeteyle ağzını sildi ve Sara'nın babasını çıplak hayal ediyormuş gibi görünmemek için dua etti.

"Akşam yemeği. Bu akşam bizim evde," diye tekrarladı Sara.

"Özel bir durum mu var?" Cat önemli bir bilgiyi kaçırıyormuş gibi hissederek sordu. April Hai tezgâhın ucundan onlara baktı, elinde bir to-go poşeti vardı.

Sara omuz silkti. "Yer Bilimleri sınavımı mı geçtim?" "Tebrikler mi?"

"Teşekkürler. Babam ve senin için biraz şarap getirdim."

"Oh, uh. Tabii, tamam," dedi Cat şaşkınlıkla. Bu aşkı bir sır olarak saklamaları gerekiyordu. Sara'nın babasının Cat'le yatay mambo yaptığını bilmemesi gerekiyordu. "Saat kaçta orada olmalıyım?"

"Sekiz," dedi Sara kararlı bir şekilde. "Somon balığı yiyeceğiz." "Tamam. Sekizde görüşürüz," dedi Cat.

Sara sıırttı. "Harika! Akşama görüşürüz, Cat!" Döndü ve April'in kolundan tutarak arkadaşını on iki yaşındaki şeylerle ilgili bir yerlerde kıkırdamaya sürükledi.

Cat başını salladı ve gerçekten mükemmel olan tavuk dürümünü aldı. *Çocuklar.*

Teyit etmek için Noah'ya mesaj atmayı planlıyordu ama playback'i izlemeye daldı ve kaçıp gittiğinde duş alıp üstünü değiştirecek zamanı ancak bulabildi. Cat hayatında ilk kez ne giyeceğinden emin değildi. On iki yaşındaki bir çocuğun babasıyla gizlice yatan bir kadın bir aile yemeğinde ne giyerdi?

Sonunda kot pantolon ve V yakalı zümrüt yeşili bir kazakta karar kıldı. Bir çift süet çizme giydi ve hâlâ nemli olan saçlarını omzunun üzerinden ördü. Şık ama çok da seksi değil, diye karar verdi aynada kendini incelerken. Şimdi tek yapması gereken yemek masasında Noah'ın kasıklarını avuçlamamak ya da üzerine çıkmamaktı, böylece her şey yoluna girecekti.

Gece cehennem gibi soğuk olduğundan ve zaten geç kalmak üzere olduğundan, Cat altı blok ötedeki Noah'nın evine gitti. Henry'nin seçtiği şarabı aldı ve aceleyle verandanın merdivenlerini çıktı. Kapıyı çalmakla zili çalmak arasında kısa bir süre düşündükten sonra eldivenli parmağıyla zile bastı.

Bağırışmalar ve ayak sesleri duydu, sonra Noah kapıyı açıyordu.

"Merhaba," dedi nefes nefese. Karmakarışık ve lezzetli görünüyordu. Saçları dağınıktı. Kot pantolon ve tişört giymişti ve yalınayaktı. Kesinlikle fazla giyinmişti.

"Hey." Noah'nın yüzü bir dizi duygudan geçti. Heyecan, zevk, şehvet ve sonra da kafa karışıklığı. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu sessizce, onunla birlikte verandaya çıkarak.

Cat ona "Akşam yemeği için buradayım," diye hatırlattı. "Saati yanlış mı anladım?" "Akşam yemeği mi?" diye tekrarladı, gözlerini kırıştırarak.

"Oh, güzel! Buradasın," diye seslendi Sara antreden. "Tanrım, baba, donmadan önce onu içeri al."

Noah sözünü sakınmadan kenara çekildi ve Sara Cat'i içeri çekti.

"Umarım iyi bir aşçısıdır çünkü daha yeni başlıyoruz," dedi Sara, Cat'in paltosunu neredeyse omuzlarından sürükleyerek.

Cat, "Baban yemeğe geleceğimi bilmiyor gibiydi," diye belirtti.

Sara şarap şişesini Cat'ten çekip aldı ve Noah'ya uzattı. "Al baba. Git bunu aç."

"Bana söylemeden neden akşam yemeğine misafir davet ettiğini açıklamak ister ?" Noah sordu.

Sara gözlerini devirdi ve onların sorularını duymazdan geldi. "Cat, ayakkabılarını çıkar. Baba, şarabı aç. Sonra sohbet ederiz."

İkisi de Sara'nın neşeli bir pop şarkısının çaldığı mutfağa geri dönmesini izledi.

"Neler oluyor?" Cat fısıldadı.

"Sanırım oyuna ," diye fısıldadı Noah. "Bu arada inanılmaz görünüyorsun. Seni çok özledim."

Cat botlarını çıkarırken onun koluna tutunmak için uzandı. "Ben de seni özlemiş olabilirim."

"O kazağın altına ne giyiyorsun?" Noah gömleğinin yakasından aşağı bakarak sordu.

Cat mutfağa doğru başını sallayarak, "Bu gece öğreneceğini sanmıyorum," dedi.

"Baba! Şarap!" Sara evin derinliklerinden bağırdı.

"Oraya geri dönsek iyi olur," dedi ve kadının ince göğüs dekoltesine bir kez daha özlem dolu bir bakış attı.

"Bir tuzağa doğru yürüyormuşuz gibi hissediyorum."

"Oh, kesinlikle öyleyiz. Ebeveynliğe hoş geldiniz."

Sara'nın fırın tepsisinde üç somon filetosu vardı. Onları tuz ve biberle süslüyordu. Tezgâhın üzerinde iki boş şarap kadehi ve bir tirbuşon vardı.

"Cat, bu domates ve kuşkonmazlarla bir şeyler yapmak ister misin?" Sara çenesini kesme tahtasının yanındaki ürün yığınının doğru uzatarak sordu. "Uygulayabileceğin bir tarifin çıktısını aldım."

Kedi sebzelerin yanına doğru ilerledi. "Tarif schmecipe," diye alay etti. "Nonni'm beni tarif kullanırken görse kafama bir tane patlatırdı. Bana balzamik sirkenin yerini göster yeter."

Sara işaret etti, Noah döktü ve 80'lerden bir rock melodisi çalmaya başladı. "Hadi baba! Bu senin şarkın," diye duyurdu Sara.

Noah başını salladı, yanakları biraz pembeleşmişti. "Hayır. Böyle bir şey olmayacak."

"Başka zaman onu durduramadığım bir hava gitarı solosu yapıyor. Şimdi birden utanmaya başladı," diye açıkladı Sara başını sallayarak.

"Şu gitar solosunu görmem lazım," diye ısrar etti

Cat. "Asla olmaz."

"Bu AC/DC. Ben davul çalacağım," diye teklif etti.

Noah'nın isteksizce sahneye çıkması için bir kadeh şarap içmesi ve tekrar oynaması gerekti. Cat, Sara'yla birlikte yüzü acıyana kadar güldü. Somon ve sebzeler pişerken Sara, dekor konusunda tavsiye almak için Cat'i yatak odasına götürdü.

Giysiler, dergiler ve doldurulmuş hayvanlarla dolu tipik bir pembe yatak odasıydı. Çocukluk ve gençlik yıllarının mükemmel bir kesiti.

"Babam yeniden boyayabileceğimi falan söyledi ama ne yapacağımdan emin değilim," diye düşündü Sara, yırtık pırtık bir pelüş köpeği alıp duvardaki bir kutuya yerleştirirken. "Bu fikirlerden bazıları hoşuma gitti," diyerek tabletinden Pinterest'i açtı.

"Renkli, eğlenceli ama daha yetişkin bir yer görüyorum," dedi Cat, mekânı ve içmeleri incelerken. İki büyük pencere sokağa bakıyordu. "Şuradaki duvara deniz mavisi ya da turkuaz. Ve yeni bir yatağa ihtiyacın var. Burada bir kraliçe için yer var. Döşemeli yatak başlıkları olanlardan biri."

"Kulağa harika geliyor," diye karar verdi Sara, pembe yorganının üzerine uzanırken.

"Senin de daha iyi bir kıyafet düzenine ihtiyacın var," dedi Cat, şifonyerin önündeki buruşuk tişört ve tayt yığınının dokunarak.

Sara kıkırdadı. "Benim ailem öyle diyor."

Cat, "Modayla ilgileniyorsanız, giysilerinize iyi davranmanız gerekir," dedi.

"Tamam, tamam. Ben temizlerim. Ama bak. Çok sevdiğim bir halı buldum ama üzerinde kırmızılar ve turuncular var," dedi Sara ve cep telefonunu çıkarıp bir resim aradı.

"Evet, kesinlikle," diye başını salladı Cat. "Koyu deniz mavisi bir duvarla harika görünür. Diğer her şeyi beyaz bırakabilirsin, duvarları, yatak takımlarını. Belki başucu lambalarıyla eğlenceli bir şeyler yapabilirsin."

"Kulağa harika geliyor," dedi Sara. "Umarım babam için sorun olmaz. Bazen büyümemi istemediğini düşünüyorum."

Cat kıza bir gülümseme verdi. "Bazen ebeveynler bu konuda sorun yaşıyor," diye itiraf etti.

"Ama sen yapmazdın," dedi Sara sanki bundan eminmiş gibi.
"Büyümeýi bir macera olarak görüyorsun, korunulması gereken bir řey olarak deęil."

"Uhhh..." Cat buna nasıl cevap vereceğinden emin değildi. "Bence babam için iyi birisin," diye devam etti Sara.

Zamanlayıcının bip sesini ardından Noah'nın mutfak yardımı çağrısını duydular.

"Güzel, aklıktan ölüyorum," dedi Sara, Cat'in yanından hızla geçip merdivenlere yönelirken. "Hey, baba! Cat odam için bana bazı fikirler verdi!"

"Seni üniversiteye göndermeye hâlâ gücümüz yetiyor mu?"

Cat, Sara'nın yemek hazırladığı mutfağa doğru yürüdü.

"Ne Oldu mu? Herhangi bir İPUÇLARI hakkında ne gidiyor ne oldu?" Noah dudaklarını oynatmadan fısıldadı.

Cat başını salladı. "Huh-uh. Henüz değil," diye . "Haydi çocuklar.

Akşam yemeği hazır," diye duyurdu Sara.

Yemek masasının etrafında rahatça oturdular. Köşede küçük, sahte bir Noel ağacı yumuşak bir ışık saçıyordu. Başka bir şöminenin üzerindeki şömine rafında çam ve kurabiye kokulu mumlar titriyordu. Sara çalma listesini enstrümantal bir Noel kanalına çevirmiş ve ışıkları karartmıştı.

Rahat ve romantikti. Ve Cat, Sara'nın tam olarak neyin peşinde olduğunu anlamaya başlamıştı.

Sara sandalyesinde arkasına yaslandığında Cat somon filetosunu daha yeni mızraklamıştı.

"Eminim bu gece neden burada olduğumuzu merak ediyorsunuzdur," diye söze başladı, sanki küçüklüğünden beri yönetim kurullarına hitap ediyormuş gibi.

Noah kuşkonmazdan bir ısırık alırken, "Bence bu güvenli bir varsayım," dedi.

Sara, "Ne yaptığınızı biliyorum," diye açıkladı.

Noah kuşkonmazını yerken boğuldu ve su bardağına doğru körlemesine uzandı. Sara onun öksürük nöbeti hafifleyene kadar bekledi.

"Tam olarak ne yaptığımızı sanıyorsun?" Noah boğazını temizleyerek masanın karşısındaki Cat'e vahşı gözlerle bakarak sordu.

"Çıktığınızı biliyorum. düşündüğünü biliyorum, ama dürüst olmak gerekirse baba, bir şeyleri saklamakta çok kötüsün. Ve ben senin

Cat'ten hoşlanmıyormuş gibi davranmanın bir anlamı yok. O oldukça harika."

"Teşekkürler mi?" Cat şarap kadehini kaldırarak, alkollü bir şamandıraya ihtiyaç duyduğunu söyledi.

"ederim," diye başını salladı Sara. "Annem yeniden evleniyor. Senin de hayatına devam ettiğini görmek güzel olurdu baba."

"Sara, Cat ve ben... biz... bir ilişki gerçekten..." Noah tökezlemekten vazgeçti ve yalvarırcasına Cat'e baktı.

Cat, "Baban ve ben hayatlarımızda çok farklı yerlerdeyiz ve birlikte vakit geçirmekten keyif alsak da, gelecekte bir ilişki için potansiyelimiz yok," dedi.

Sara sanki bu bilgi onun için yeni değilmiş gibi başını salladı. Elindeki peçeteye baktı. "Bunu anlıyorum. Ama bence ikiniz de bir ilişki fikrini otomatik olarak göz ardı ederek kendinize kötülük ediyorsunuz."

Noah kaşlarını çatarak Sara'ya baktı. "Notlardan mı okuyorsun?" diye sordu.

Sara kâğıt parçasını onun uzanamayacağı bir yerden kaptı. "April yardım etti. O yüzden beni dava et."

"April biliyor mu?" Noah sordu.

"Baba, herkes biliyor. Siz ikiniz sürekli birbirinize bakıyorsunuz. Sinsi olduğunu düşünmene şaşırdım."

"Herkes biliyor mu?" Cat tekrarladı.

Sara omuz silkti. "Merry küçük bir yer. İnsanlar çok konuşur. Özellikle de biri seni camları buğulanmış bir kamyondan inerken gördüğünde. Söylemeye çalıştığım şey, 'her ne demek istiyorsan' onu benden saklamak zorunda olduğunu düşünme. Senden hoşlanıyorum, Cat. Ve eğer kendinize fırsat vererseniz birbirinizi çok mutlu düşünüyorum."

Cat kucağına doğru baktı. "Çok tatlısın Sara, ama benim hayatım bir yerde bir haftadan daha uzun süre kalmama pek izin vermiyor. Brooklyn'de yılın üç gördüğüm bir evim var. Yoğun seyahat gerektiren projelerim var ve muhtemelen okulum nerede inşa edilirse oraya taşınacağım. Sen ve baban, hayatlarınız burada. İkinizden de toparlanıp peşimden gelmenizi istemek bana haksızlık olur."

Noah'nın bakışlarının üzerinde yoğunlaştığını hissetti. Belki bu tartışmayı daha önce bu kadar ileri götürmemişlerdi ama bu ikisinin de farkında olduğu bir şeydi. İkisi de burada bir gelecek olmadığını biliyordu. Sadece eğlence. Ve on iki yaşındaki bir çocuğu hayal kırıklığına uğratmak Cat'e kendini canavar gibi hissettiriyordu. Noah yerine kendini seçtiği için suçlu hissetmek istemiyordu. Ama lanet olsun, hayatta istediği şey buydu. Kendisi için en iyi olanı seçtiği için suçlu hissetmemeliydi. Bu *yüzden* bekârdı.

"Duyduğum kadarıyla bir sürü sorun var ama çözüm yok," dedi Sara parmaklarını dikleştirirken. Şimdi çocuğun sesi Mini Noah gibi çıkıyordu.

"Sara, bu gerçekten Cat ile benim aramda olan bir şey," diye hatırlattı Noah ona.

Sara gözlerini devirdi. "Baba, birbirinizi süzüp sonra da öpüşmek için ara sokaklara gizlice girdiğinizde bunu herkesi ilgilendirir hale getiriyorsunuz."

Cat eliyle gözlerini kapattı. "Ah, kahretsın."

"Bakın, ikinizin ne yapmaya karar vereceği sizin seçiminiz. Benim yapmaya çalıştığım tek şey, sizi bunu saklıyormuş gibi davranma zahmetinden kurtarmak ve en azından birlikte bir geleceğin nasıl olabileceğini düşünmenizi istemek."

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

"Çölde üç günlük bir sorgudan çıkmış gibi hissediyorum," dedi Cat, mutfaktaki tabureye çökerek.

Sara yukarıda ev ödevini yapıyor ve April'la görüntülü sohbet ediyordu, ortalığı "yetişkinlere" bırakmıştı. Hiç telaşlanmadan gitmişti ve Noah bunu bir zafer olarak değerlendirdi.

Son tabakları da bulaşık makinesine yerleştirdi ve başını salladı. "Ne zaman bu kadar zeki oldu? Daha düne kadar kitabındaki resimler ters duruyor diye kendini yere atıp çığlık atıyordu çünkü kitabı ters tutuyordu."

Küçük kızının yalnız olduğu için endişelendiğini düşünmek ona acı veriyordu.

Bunun doğru olduğundan bile emin değildi. Cat'ten önce hayatı... sessizdi. Peki ya şimdi? Her şey çok daha parlak, yoğun ve gürültülüydü. Ve buna aldırımıyordu.

Cat güldü. "O zamandan beri akıllanmış gibi görünüyor." "Görünüşe göre yapmamışım. Ben de ona bir oyun oynadığımı sanıyordum. herkes," diye itiraf etti Noah. Cat'in şarap kadehini doldurdu ve ona doğru uzattı.

Cat burnunu kırıştırarak, "Komşularınızın her hareketimizi izlediğini bilmek biraz garip," dedi.

"Küçük bir kasabada her şey olacağına varır."

"Sence bizden kalıcı bir ilişkinin yürümemesinin tüm nedenleri hakkında bir rapor bekleyecek mi?" Cat onun yanındaki tezgâha yaslanarak sordu.

Akşam yemeğinden sonra temizlendikten sonra yalınayak dinleniyorlardı. Dünyadaki pek çok çift için çok normal bir sahneydi bu. Ama onlar için? Onlar sadece bir ilişkiyi canlandırıyorlardı. Noah boğazını temizledi. "Eminim. Dipnotlarla birlikte."

Hayal kırıklığına uğramış hissetti. Hayatının geri kalanını Cat'le geçirmeyi planladığından değildi. İkisi de farkındaydı.

durumlarının geçiciliği. Ancak yine de onun bu sözleri söylediğini duymak, düşünmek bile istemediğini bilmek berbattı.

Cat'in gözleri bardağının üzerinde kısıldı. "Sorun nedir?"

Noah kendi bardağını doldurdu ve göz temasından kaçındı. "Yok bir şey. Sadece Sara'nın ben fark etmeden ne kadar büyüdüğüne şaşırdım."

"Zeki biri," diye yorumladı Cat, dirseğiyle onu dostça dürterek. "Ve harika bir gözü var. Odası için düşündüğü tasarımlar? Orada yetenek var. Ebeveyn olmayan ve sorulmadan tavsiye veren biri olarak, moda pazarlamasına olan ilgisini desteklemenizi tavsiye ederim."

"Ebeveyn olmayan birinden istemediği halde tavsiye alan bir ebeveyn olarak bunu dikkate alacağım," dedi ve kadehini kaldırdı.

Kadehini onunkine tokuşturdu ve Noah bir istekler savaşı hissetti. Sanki dünyadaki en doğal şeymiş gibi onu öpmek istiyor ve geri çekilip kalbini korumak için çok geç olup olmadığını anlamak istiyordu.

"Manhattan'da bir arkadaşımın arkadaşı gençler için sürükleyici bir yaz kampı deneyimi sunuyor. Temelde o sezon hangi moda evi revaçtaydı onun sincapları gibi davranıyorlar. Uzun saatler, para yok. Şu anda çok genç ama birkaç yıl sonra hala ilgileniyorsa, muhtemelen Sara'nın bunun peşinden gitmek istediği bir şey olup olmadığına karar vermesine yardımcı olacaktır."

"Birkaç yıl sonra hâlâ görüşüyor olacak mıyız?" Noah sordu. Sözlerini renklendiren acılık onu şaşırtmıştı.

Cat kaşlarını çatı. "Noah, sen ve Sara benim için özelsiniz. Gelecek yok diye her şeyin kötü bitmesi gerekmiyor. Buna katlanamam."

Noah'nın kalbi, bu iş nasıl biterse bitsin, ezilen ve kırılan tarafın kendisi olacağını anladığında çöktü. Cat bir sonraki projeye, bir sonraki heyecana geçecekti. O ise burada kalbinin parçalarını toplamak zorunda kalacaktı.

Bu bir şakaydı. Ve o da espriydi.

Cat gitmiş olacaktı ve birkaç yıl içinde Sara'nın büyüüp hayatına devam edeceği, kendi hayatını kuracağı gerçeğiyle de yüzleşmek zorunda kalacaktı.

Noah elindeki şarap bardağına şüpheyle baktı. Keşke viski olsaydı. Bir şişe.

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Noel arifesine iki hafta kaldı

Çıplak tabanını gıdıkladığında Cat'in ayağı Noah'ın kucağında seğırdi. "Odaklan, Yates," diye emretti Cat kanepenin diğer ucundan. İkisi de bir yığın kâğıdın iki yarısını karıştırıyordu.

Ona başka bir başvuru formu uzattı. "Belki yığın."

Cat onu sehpanın üzerindeki yığının üzerine bıraktı ve inledi. "Bir okul için yer bulmanın bu kadar zor olacağını kim bilebilirdi?"

Noah yumuşak bir sesle, "Kelimenin tam anlamıyla kendi işini kurmaya çalışan herkes," dedi.

"Elimizde yüz tane kesinlikle hayır ve altı tane de belki var," diye yakındı Cat. "Ve hiçbirisi doğru hissettirmiyor."

"En üsttekileri ziyaret etmeniz gerekebilir," diye düşündü Noah, başka bir başvuruyu çevirirken. "Hayır yığını."

Onu yerde büyüyen tümseğin üzerine fırlattı.

"Bu lanet binanın nerede olacağını öğrenmeden personel alımına başlayamam."

Cat'in döngüsel hayal kırıklığına aşına olan Noah, "Ve personel almaya başlamak için bir binanız olana kadar bekleyemezsiniz," dedi. "Şimdi şarabını iç ve okumaya devam et."

Cat itaatkâr bir tavırla şarabını aldı ve başını eğdi. "Bu gecelik araştırmayı bir kenara bırakıp pizza sipariş eden, televizyon izleyen ve seks yapan normal insanlarmışız gibi davranmaya ne dersin?"

Noah özenle düzenlediği kâğıtları havaya fırlattı ve Cat güldü.

"Onları için can , değil mi?" diye suçladı.

"Bu beni öldürüyor. Lütfen onları tekrar sıraya koyduğumu görmemiş gibi davran." Onları karıştırdı, üst üste dizdi ve üzerine düzgünce yerleştirdi.

Cat yine güldü. "Pizza sipariş edeceğim."

"Gerçekten bir dilim yiyeceksin ve yüzüne salata sürüp pizzamın ne kadar güzel koktuğu hakkında sızlanmayacaksın, değil mi?" Noah, Cat'in evrak işlerini düzenlerken sordu.

Cat göz kırparak, "Yarın film çekmeyeceğim, o yüzden sanırım bir dilim, hatta belki *iki* dilim alabilirim," dedi.

Noah şakacı bir tavırla kalbini sıktı. "O zaman büyük boy sipariş et."

Şarabını aldı ve mutfağa yöneldi. Yarımada'daki son çekmecedен, içinde el fenerleri ve tüylü sel kurbanı Felipe'nin kalışından kalan kedi mamalarının da bulunduğu kısa paket menüleri çıkardı. Cat, bir kupon bulana kadar Nuh'un kapının yanındaki ilan panosunu karıştırdı.

Noah tutumluluğu takdir ederdi. Çocukluğundan kalma bir şey olduğunu varsayıyordu. Bazen onu, küçük bir çocuk olarak, ince duvarlı soğuk bir evde aç yatarken hayal ediyordu. Sürekli korkudan tek kaçıışı kasabasının Noel Festivaliydi.

Bu yıl rekorlar kitabına girecekti, kendi kendine söz vermişti. Önce onun yanıldığını, sonra da kendisinin haklı olduğunu kanıtlamak için büyük bir başarı elde etmeye kararlıydı. Şimdi tek istediği Noah'ya, şehir müdürü pratikliğinden küçük çocuk tatil neşesine kadar her yönüyle takdir edeceği bir hediye vermektir. Bunu onun için istiyordu. Ve bir parçasının onun kendisini her zaman festivalle ilişkilendirmesini istemediğini iddia ederse yalan söylemiş olurdu. Bu yıldan sonra Kedi Kral'ın anıları Noel Festivali'yle öylesine iç içe geçecekti ki Noah onları birbirinden asla ayıramayacaktı.

Bu Cat'in gerçekten benimseyebileceği türden bir şöhretti. Noah gibi bir adam için unutulmaz olmak.

Pizzacıyı aradı ve her zamanki gibi siparişini verdi. Izgara tavuk salatası ve sosisli biberli pizza. Kumanda için kavga ederlerdi. Cat genellikle araştırma yapmak için rakiplerinin programlarını izlerken, Noah History Channel'daki belgeselleri tercih ediyordu. Her biri diğerinin eğlencenin ne olduğunu bilmediğini iddia ederdi.

Cat mutfağa girdiğinde Noah'ya "Pizza yirmi dakika içinde burada olacak," dedi. Yanağına bir öpücük kondurdu ve buzdolabına doğru uzandı.

"Hmm, seni soyamak için yeterli zaman yok."

Güldü ve kollarını onun boynuna doladı. "Beni soyman için her zaman zaman vardır."

Onu kucağına aldı ve tezgâhın üzerine oturttu. "Çıplak evet. Ama çıplaklığını tamamen keşfetmek? Hayır."

Cat, "Pizza ve *Emlak Rehabilitasyonundan* sonra," diye önerdi.

"Pizza ve *Pasifik Denizaltılarından* sonra," diye karşı çıktı Noah.

"Hmm, keşke Sara da eşitliği bozmak için burada olsaydı." Cat bir süredir

Noah ve Sara'nın akşam yemeklerine düzenli olarak katılması kızın hoşuna gidiyordu. Sara'nın eğlence tercihleri sit-com'ları izlemeye yönelikti. "Aklıma gelmişken, Henry annesinin küçükken ona sürekli yaptığı çılgın bir tariftten bahsetti. Bunu yapmayı deneyebileceğimizi ve onu davet edip ne kadar başarısız olduğumuzu söyleyebileceğini düşündüm."

"Sara yakışıklı bir İngiliz için yemek mi pişiriyor?" Noah düşündü. "Bir babanın en kötü kabusu gibi görünüyor."

"O zaman kesinlikle Drake'i de davet etmeliyiz," diye takıldı Cat.

Noah yüzünü buruşturdu. "Bunu takvime yaz. Bunu başarırsan bir hafta daha Sara'nın dünyadaki en sevdiği insan olacağına eminim."

"Hey, mutfağını yeniden yaptırmayı hiç düşündün mü?" Cat parmaklarını onun saçlarında gezdirerek sordu. Dağınık olması hoşuna gidiyordu.

"Hayır, ama buraya her gelişinde tekerleklerinin döndüğünü görebiliyorum."

Kedi sıırttı. "Suçluyum. Alınmayın. Bunu bulduğum her odada yaparım."

"Burada ne yapardınız?"

"Bu yarımadayı öldürürdüm," dedi oturduğu tezgaha vurarak. "Bir ada koyardım, uzunlamasına uzanan kocaman bir ada. Bar tabureleri. Siyah derili granit. Dolapları bu duvara doğru uzatırdım." Eliyle işaret etti.

"Ne? Kiler yok mu?" Noah alay etti.

"Kullanılamayacak kadar küçük olan tuvalet odasını ve merdivenlerin altındaki alanı kullanılabilir bir hale getirmeye çalışıyorum."

Noah onun ağzının kenarına bir öpücük kondurarak, "Beynin bir mucize," dedi.

"Evini sevdim, Noah. Çocuğunu da," diye itiraf etti Cat.

"Evimde, çocuğumun yanında olman hoşuma gidiyor."

"Bunu özleyeceğim," dedi bir hüzün duygusuyla. "Gelecek hafta

Çekimleri bitirdiğimizde, yoldayken. Bunu özleyeceğim.

böyle geceleri özlüyorum."

"Bunu sanki derin, karanlık bir sırrı itiraf ediyormuşsun gibi söylüyorsun," dedi Noah, başparmağını kızın dudaklarına sürterek.

"Hayatımı seviyorum," dedi Cat. Onun kendine de hatırlatıyordu. "Koşuşturmayı, seyahat etmeyi ve kameraları seviyorum."

"Ama sen de bunu seviyorsun," diye işaret etti.

Başını salladı. "Senden çok hoşlanıyorum Noah. Başka hiç kimseyi sevmediğim kadar." Onun bunu bilmesine ihtiyacı vardı.

"Sizi şehirden atmaya çalışan, çamura batmış bir şehir yöneticisinin sevilmecek nesi var?"

"Sen iyi, nazik, akıllı, seksi, özenli, ilginç bir adamsın Noah Yates. Kendini küçümseme."

" de iyi sayılırsın," diye alay etti Noah.

Kapının zili çaldı ve ne kadar ciddi olduğunu anlamasını sağlayamadan sözünü kesti.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Böyle kaşlarını çatmaya devam edersen, BOTOX hissesi alman gerekecek," dedi Henry, makyajını bozmadan yudumlayabilmesi için ona pipetli bir şişe su uzatarak. Kuaför Elton yüksek at kuyruğunu yünlü bir mamutu dondurmaya yetecek kadar saç spreyiyle güçlendirirken Cat telefonunda gezinirken yüzüne şeytani bir sahte gülümseme yerleştirdi.

Henry'ye mağrur bir bakışla, "Kaşlarımı çatmıyorum, konsantre oluyorum," dedi.

"Kırıksıklıklar," dedi kaşlarının arasından alnına vurarak. "Kötü patronun için sipariş edip getirmen gereken bir öğle yemeğin yok mu?"

Bir şey mi?" Cat dikkatle sordu.

"Sebze ağırlıklı ızgara tavuk salatası ve şekersiz yeşil çay şimdiden sipariş edildi. Ve eğer uslu bir kız olursan, içinde senin için küçük bir kase kabak çorbası da var."

Cat kabak çorbasına bayılırdı. "Kaşlarımı çatmamın bittiğini düşün. Başka neler oluyor?"

Henry telefonunu çıkardı ve notlar arasında gezindi. "E-posta birikimine bir göz attım ve kişisel yanıt gerektiren her şeyi işaretledim. Bu haftaki iki blogun provasını yaptım ve herkesin sorduğu küpeler için kuyumcuyla temasa geçtim. Blogda kullanmamız için bize bir kupon kodu verdi."

"Güzel," dedi Cat, sadece yarı dinleyerek.

Dört yüz yeni takipçisi, binlerce yeni beğenisi olduğunu ilan eden o küçük kırmızı ikonlara bakarken yaşadığı bu kopukluk hissi tuhaftı. Daha önce de sürgünler uzadığında ya da ailesinden bu kadar uzakta biraz yalnız kaldığında onu eğlendirmiş ve ayakta tutmuşlardı.

Merry'den önce, çekim için sete gitmek gününün önemli anıydı. Şimdi, Gannon, Paige ve ailesi yanındayken, Noah, Sara ve Hais'le birlikte, kendini dört gözle beklerken buldu

Günün sonunda. Makyajı temizlemek ve sevdiklerinizle bir kadeh şarap içmek için... ve sevdiklerinizle.

Cat bunu bir kenara itti ve bu alışılmadık duygusallığı tatil günlerine bağladı. Hayatının en önemli projesine başlamak üzereydi. Ortaokulda atölye sınıfındaki tek kız olduğundan beri böyle bir okul açmayı hayal ediyordu.

Acemi bir yapım asistanı olan Maria ortaya çıktığında Henry hâlâ yapılacaklar listesini karıştırıyordu.

Maria Cat'e "Beş dakika içinde hazırız," dedi.

Hai'nin tanıtımı nihayet gelmişti ve setteki enerji Red Bull tehlike bölgelerine yaklaşıyordu. Cat makyaj karavanının hemen dışındaki kalabalığın gürültüsünü duyabiliyordu. Post prodüksiyon ekibi, bir bölüm çekmeye ancak kadar bir sürede bir bölüm çevirmek konusunda anevrizma geçiriyordu ama Cat bunu başaracaklarına inanıyordu. Yapmak zorundaydılar. Bu, iki hafta sonraki canlı Noel Arifesi finalinden önce yayınlanacak son programdı ve bu daha da karmaşık bir prodüksiyon kabusu olacaktı.

Şehrin yarısı aksiyonu izlemek için sokaklara ve kaldırımlara dökülmüştü.

Cat stilistin pelerininin sıyrıldı ve yeleğini giydi. Henry onun parkasını omzuna astı. Işıktan en iyi şekilde yararlanmak için önce dışarıda çekim yapacaklardı, bu da evin önü ve ağaç ev anlamına geliyordu. Çekimler arasında, içeri girene kadar portatif bir ısıtıcıya sarılacak ve çekim yapmak için köşelere sıkışan düzinelerce ekibin baskısıyla kat kat .

"Hazır mısın?" Drake onunla makyaj karavanının dışında buluşarak sordu. Cat başıyla onayladı. "Hadi onları şaşkına çevirelim."

April, Sara'nın seçtiği yeşil ve kırmızı tozluklu kırmızı bir elbise içinde, gözleri şimdiden nemlenmiş görünen anne ve babasının önünde bir ayağından diğerine zıpladı.

"İlk ağlayan kim?" Drake aileye başını sallayarak sordu.

"Bugün paramı sana yatırıyorum," diye sırttı Cat. "Bayan Pringle seni överken o bebek mavilerinin parladığını gördüm."

Drake omzuyla onu dürttü. "Kapa çenenin."

Cat sokaktaki tahta barikatin arkasında duran ve kalabalığı uzak tutan Sara'ya el salladı. Elinde *Eve Hoş Geldin Hais* yazan bir pankart tutuyordu. Siyah yün paltosunun içinde her zamanki gibi yakışıklı olan Noah, Cat'e hiç de masum olmayan bir gülümseme verdi.

Cat telefonunu çıkardı ve kalın eldivenlerinin arasından bir mesaj sapladı.

Bu gece soyunmak için vaktin var mı?

Gönder tuşuna bastığında ona bir kaşını kaldırdı ve ceplerini karıştırıp telefonunu bulmaya çalışmasını keyifle izledi. Telefonu ceketinin cebinden çıkarmayı başardığında, Cat onun kafasından buhar çıktığını gördüğüne yemin etti.

Beni öldürüyorsun. Sara'yı sekizde Mel'e teslim edeceğim.

Cat beklentinin yavaş yavaş alevlendiğini hissetti.

Kedi: Belki sokağa çıkma yasağından sonra yatak odana gizlice girerim?

Adam ona baktı, bakışlarında sıcaklık vardı ve Cat hınzırca sırıttı. Ona göz kırptı ve sonra kalabalığın geri kalanına el salladı. Genelde sergi kalabalıkları yabancılarla doluydu ama Merry'de öyle değildi. Rubin ve Elizabeth Turnbar "Merry'yi temizledikleri" için gösteriye teşekkür eden bir pankart kaldırdılar. Üzerinde kuru temizleme logoları vardı. Okul müdürü Elroy Leakhart yirmi beş lise son sınıf öğrencisini hizada tutmaya çalışıyor, bir yandan da sinirli bir şekilde mendiliyle alnını siliyordu. Freddy ve Frieda Fawkes, nihayet düzenli bir uyku çekiyormuş gibi görünen acil servis şefi Sadie ile birlikte nadiren ortaya çıktılar.

Cat ve Drake ayaklarını sürüyerek Paige ve yapım ekibinin yanına gitti. "İnsanları mutlu etmeye hazır mısınız?" Cat şaka yaptı. Bu soruyu kendi programında her zaman sorardı.

Ekibi enerji içeceklerini ve kahvelerini bırakıp ellerini taşın altına koydu.

"Bir, iki, üç, Hais!"

Zaten heyecana hazır olan kalabalık tezahürat yaptı.

Cat ve Drake, Hailerin yeni ön verandasındaki yerlerini aldılar. Paige kulaklığından "Limuzini çağırın," diye seslendi.

Drake, "Hâlâ ilk onun ağladığını söylüyorum," diye ısrar etti.

Cat güldü ve arkadaşça bir kolla rol arkadaşına sarıldı. "On iki yaşında bir çocuk yepyeni ağaç evi için hıçkıra ağlarken kuru gözlü kalmak zor."

Henry'nin uzattığı su şişesini alan Drake, "Sen yaptın, seni kalpsiz canavar," dedi.

Henry Cat'e bir şişe su verdi ve eline bir yirmilik sıkıştırdı. "Hatırlat da bir daha sana karşı bahse girmeyeyim," diye homurdandı.

Cat kendini beğenmiş bir tavırla yirmiliği arka cebine soktu. "Siz çocuklar benim her şeyi bildiğimi ne zaman öğreneceksiniz?"

Mırıldanmaya devam ederek uzaklaştılar ve onu sadece bir galibiyetin değil, gerçekten iyi bir çekim gününün zaferinin tadını çıkarmaya bıraktılar. Hailer yine evdeydi. Jasper'ın patronu, Jasper'ın işinin bir kez daha tam zamanlı olacağını duyurmak için uğramıştı. Ve April ağaç eve bayılmıştı. Çocuğun nutku tutulmuştu, hıçkıra hıçkıra merdiveni tırmanırken Scrabble'ı kazanan kelime dağarcığı onu terk etmişti.

Mükemmel bir gün olmuştu. Ve eğer geceyi Noah ile çıplak geçirebilirse daha da mükemmel olacaktı.

"Hey, Cat!"

Az önce iğrenç şeyler yapmayı hayal ettiği adamın kızının sesi onu sarsarak uyandırdı.

"Selam, Sar. Ağaç evi gördün mü?" Cat bir kolunu Sara'nın omuzlarına dolayarak sordu.

"Aman Tanrım. Cidden şimdiye kadarki en havalı şey. İçinde yatıya kalabilmek için yazı iple çekiyorum," diye duyurdu Sara.

"Baban inşa edilmesine yardım etti." Cat, Nuh hakkında bir yorum yapmaktan kendini alamıyordu. Onun adını başkalarına söylemek ona özel bir heyecan veriyordu. Onunla gurur duymak ve bu gururu onu seven biriyle paylaşmak.

"Bu çok havalı! en iyisi, değil mi?" Cat yavaşça başını salladı. "Gerçekten de öyle."

"Ben annemde olduğum için geceyi burada mı geçireceksin?" Sara sordu. "Bu soruya cevap verirsem garip olurmuş gibi hissediyorum."

"O zaman ikimiz de orada olacağınızı gibi davranınız." "Bununla yaşayabilirim," diye karar verdi Cat.

Sara, April'la birlikte evi keşfetmek için yanından ayrıldı ve Cat bir anlığına huzur bulmak için ön verandaya oturdu. Elbette, ekipman taşıyan düzinelerce insan yanından geçip gidiyordu ama son birkaç yıldır sette kendine sakın anlar bulma konusunda ustalaşmıştı.

Bu, çok uzun zamandır onun hayatıydı, gerçekten de hayatının akışını değiştirmişti. Beş ya da altı yıl önce, büyükbabasının iş yerinin kapılarını nasıl açık tutacağına odaklanmıştı. Sonra hayat onu ters köşeye yatırdı. Reality TV geçici bir çözüm olacaktı. Ama bu işte *iyiydi*. Bundan zevk alıyordu. Ve bazen yapmanız gereken şeyi bulmak için o falsolu toplara bir yumruk atmanız gerekirdi.

Reggie'nin onlar için kurduğu derme çatma bir kahve istasyonunda Noah'nın anne babasıyla konuştuğunu gördü. Annesi, Gabby kalçasında dengede dururken saçma sapan bir hikâyeye anlatan babasına gülümsüyordu. Noah'nın gürleyen kahkahası. Ona göre yeterince sık gülmüyordu. Kendini sırf onu güldürmek için bir şeyler yaparken ya da söylerken buluyordu. O kadar ciddiydi ki, içinde bir yerlerde hâlâ daha iyi bir şeyler bekleyen korkmuş küçük bir çocuk olduğunu hissediyordu.

Gözlerinin yaşardığını hissetti ve kendini başka tarafa bakmaya zorladı.

Cat bu dürtülerin nereden gelip durduğunu bilmiyordu. Noah'nın mutlu olmasını istiyordu. Bu normaldi, hatta sağlıklıydı. Normal olmayan şey, onu bu yöne itebileceği tüm yolları düşünüp durmasıydı. Onu nasıl güldürebileceğini. O saklamadan, keyifle gülümsemesini nasıl sağlayabileceğini.

Ama burada çok uzun süre kalmayacaktı. Ve er ya da geç, onu güldüren başka biri olacaktı, onu eğlence için sorumlu kabuğundan çıkaran başka biri olacaktı, Sara'yla erkekler ve okul hakkında konuşan başka biri olacaktı.

Ceketinin cebindeki telefonu titredi. Cat telefonu çıkardı ve ekranda menajerinin adını görünce kaşlarını kaldırdı. Telesekretere düşmesine izin vermeyi düşündü. Bir kutlama yapıyor olmalıydı.

reytinglerde altın değerinde olacağını ortaya çıkardı. Ama Marta asla vakit kaybetmezdi. Aramanın bir nedeni vardı.

İ çekerek cevap vermek için parmağını kaydırdı. "Selam Marta," diye cevap verdi Cat. "Neler oluyor?"

"musun?" Marta samalamadan sordu. "Aslına bakarsanız, oturuyorum."

"Az nce Reno & Reality'den bir başkan yardımcısıyla konuştum. Okulunuzla ilgileniyorlar."

Cat homurdandı. "Tabii ki, şimdi medyada yer almaya başladılar."

"Açılış sınıfınızla ilgili bir dizi çekmek istiyorlar. şimdilik erken konuşuyoruz ama sizin ve okul için büyük rakamlar telaffuz ediyorlar."

Cat telefonu daha sıkı kavradı. "Programım ne olacak?"

"Reno programı geçici olarak ilkbahardan yaza kadar sürecek bir çekime dnyecek. Sezonun başında ve sonunda bazı çakışmalar olacak, yani ileri geri uçuyor olacaksınız."

Cat bir elini alnına bastırdı. "Nereden nereye?" "Kanal batı yakasında prodüksiyonu hızlandırıyor. Onlar L.A.'deki yerler için bazı fikirlerim var."

"Okulumun yeri? L.A.'de mi?" Cat, Marta'nın ona söylediği her şeyi papağan gibi tekrarlıyormuş gibi hissediyordu.

"Yer seçimi konusunda biraz zgrlğnzden vazgeçmiş olursunuz ve kanal okuldaki kilit personel konusunda söz sahibi olmak ister. Kişilik istiyorlar. Ama ciddi bir paradan bahsediyorlar. Son teknoloji ürünü bir tesisiniz olacak."

"Peki ya müfredat kontrolü?" Cat sordu.

"Bu hala sizin alanınızda. Ne öğretildiği kadar nasıl öğretildiği ve kime öğretildiği ile ilgilenmiyorlar."

"ğrencileri semiyorlar."

"Kriterlerinizi göz önünde bulundururlar," dedi Marta Hollywood'da elinin tersiyle. "Ama kişilik ve çekicilik şov için faktörler olacaktır. Baş yapımcı kredisi elbette size ait. Ve ekibini seçme özgürlüğüne sahip olacaksınız. Ve Cat, bahsettikleri para? Burslar. Ekipman. Maaşlar."

Marta konuşurken Cat bunu görebiliyordu. Zaten Paige ile birlikte bunu bir belgesel olarak çekmeyi düşünmüyor muydu?

Marta ona, "Bu hayatta bir kez ele geçecek bir fırsat, Cat," diye hatırlattı. "Bundan sonra biletini reality TV'nin ötesine yazabilirsin."

Cat'in bakışları anne babasına ve Noah'ya kaydı. Gabby atkısıyla oynarken o da kalçasında sallanıyordu. "Bunu düşünmem gerek." Kelimeler, beyni onları yakalayamadan ağzından çıkmıştı.

Marta hızlı bir şekilde, "Onlara müzakerelere başlamak için kâğıda bir şeyler yazdıracağım," dedi.

Cat, Marta'nın telefonunun ucundaki klavyenin tık sesini duyabiliyordu, kadın bir savaş planı hazırlıyordu.

"Uh, harika. Teşekkürler." Sesi düz geliyordu. Kendi kulaklarına yabancıydı.

Marta, "Onları bulmaya çalışacağım ve önümüzdeki bir ya da iki hafta içinde size bir şeyler ulaştıracağım," diye söz verdi. "Kendine iyi bak ve Merry'deki reytingleri yüksek tut. Müzakerelere başladığımızda her küçük parçanın yardımı olacaktır."

Cat zayıf bir kahkaha attı ve "Yapacağım," diyerek bağlantıyı kesti.

Neden karnında bir kurşun yumağı varmış gibi hissediyordu? Bu tam anlamıyla rüyasının gümüş tepside kendisine sunulmasıydı. En azından sekiz hafta önce öyleydi. O zamandan beri hiçbir şey değişmemişti, değil mi?

Yıl boyunca film çekiyor olacaktı. Tam zamanlı olarak Batı Yakası'nda yaşayacak ve yılın dört ayı ülkeyi dolaşacaktı. Elbette, bazı kontrollerden vazgeçmesi gerekecekti. L.A. umduğu gibi ekonomik açıdan sıkıntılı bir yer değildi. Ama öğretmenlerin kalitesi söz konusu olduğunda silahlarına sadık kalacaktı. Öğrencilerini bir yapım şirketinin seçmesine izin vermeyecekti. Pazarlıklar bunun içindi.

Onun istediği de buydu. değil miydi?

"Cat!" Annesi el salladı.

Cat uyuşuk bir şekilde el salladı.

Bunu şimdilik bir kenara koyacak, daha sonra daha net bir kafayla düşünecekti. Şimdilik, iyi yapılmış bir işi kutlayacaktı.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Noel Arifesine bir hafta kaldı

Cat, Noah'nın ofisine baktı. Yalnızdı, dizüstü bilgisayarına odaklanmış, kendi kendine mırıldanıyordu. Onun bir soruna odaklanmasını izlemek hoşuna gidiyordu. Her şeye ciddiyet ve mantıkla yaklaşıyor, seçenekleri dikkatle tartıyordu.

Okul için potansiyel yerleri daraltmasına yardımcı olarak çok değerli olmuştu. Yine de, eğer kanalın teklifini kabul ederse, tüm çalışmaları anlamsız olacaktı. Ama resmi teklifi görene kadar bundan kimseye bahsetmek anlamsızdı, bu yüzden menajerine ne verdiklerini görene kadar bunu kendi içinde takıntı haline getirecekti.

"Evet" demesi gerekip gerekmediği konusunda takıntılı olmadığı tek zaman, Noah'ın altında ya da üstünde çıplak bir şekilde bu kelimeyi söylediği zamanlardı. Dün gece, Sara'yı Elf Kampı'na bıraktıktan sonra Noah'nın SUV'sinin arka koltuğunda özellikle maceralı bir saat geçirmişlerdi - ortaokul öğrencilerinin ilkokul öğrencilerine Noel Baba'nın Atölyesi'nin dolar mağazası eşdeğerinde aile üyeleri için alışveriş yapmalarına yardımcı oldukları neşeli bir gelenek.

Ergenler gibi sersemlemiş bir halde kıyafetlerini çıkarmışlar ve buğulu camlı SUV'yi sallanmaya bırakmışlardı. Kesin olarak söyleyemiyordu ama Noah'nın düğmeli bluzunun yakasının üzerinde ufak bir morluk olabileceğini düşündü.

Cat açık kapıya vurarak onun konsantrasyonunu bozdu. "Vakit geldi," dedi sahte bir ciddiyetle. Reklam paraları işe yaramıştı ve Cat bir hafta içinde Belediye Binası'nın yeni çatısını yaptıracaktı.

Noah ayağa kalktı ve yanlışlıkla masasının arkasındaki bir kovayı devirdi. "Özür dilerim. Yeni sızıntı," dedi utangaç bir ifadeyle.

Kot pantolonu ve deri botlarıyla çok tatlıydı. Kravatının düzgün düğümü süveterinin üzerinden görünüyordu. Gözlükleri yamuktu,

Bu da gözlerini ovuşturduğu anlamına geliyordu. Noah'nın koyu renk saçları dağınıktı ve Cat saçlarını daha da karıştırma isteğini bastırdı. Çünkü ona bir kez başladığında duramayacağını biliyordu. On iki saatten kısa bir süre önce arka koltuğun soğuk derisi üzerinde bir araya geldiklerinde adını haykırarak onu içine aldıktan sonra bile, bir kez daha denemek için hazırды.

"Çatı yeniden yapılırken neden burada çalışamayacağımı anlamıyorum," dedi, dizüstü bilgisayarını ve klasörlerini postacı çantasına yerleştirirken gözlerinin arasında kaş çatma çizgileri belirdi. Biraz gevşiyordu ama Cat, Noah'nın değişime karşı doğal direncini biraz sevimli bulmaya başlamıştı. Sanki gerçekten bir seçeneği olduğunu düşünüyordu.

"Noah," dedi Cat, odaya adım atarak. Ona yaklaştıkça aralarındaki elektrik daha da parlıyordu. Çantasının kapağını kapattı ve mobilyaları tutarak masasının etrafında uzun bir yol izledi. "Kirli, gürültülü ve çok ama çok dağınık olacak."

Ayağı halıdaki bir yumruya takıldı ve Cat dişlerini göstererek gülümsedi. Carolanne o gün için çoktan gitmişti. Sadece ikisi vardı. Ve eğer odadaki gerginlik bir gösterge ise, ikisi de dün geceyi düşünüyordu.

"Yine de. Alt kattaki bir ofise taşınabilirim."

Cat başını salladı. "İsviçre peyniri çatınızdan daha büyük sorunlar olmadığından emin olmak için tüm bina bir mimarlık mühendisi tarafından kontrol ediliyor. Bina boş olursa daha kolay olur. Kısa sürede küflü hücrenize geri döneceksiniz."

Noah onun etrafından dolaştı. "O kadar da kötü değil," dedi. Ayağının altında bir döşeme tahtası inleyerek itiraz etti.

Cat, "Burası bir yangın tuzağı," diye ısrar etti.

"Hey, ben senin ofisini kötülemiyorum, değil mi?"

"Ofisim bir karavandaki yemek masası."

"Pek çok kusuruna işaret ettiğimi görmüyorsunuz."

"Beni çok sert becerdiğin için bir bacağının eksik olması gibi mi?" Cat karşılık verdi. Yüzü kızardı. Dürüstçe bir kızarma.

"Tanrım, Cat!"

"Gevşe biraz, tatlı şey." Cat onun kışına bir tokat attı ve elini bırakıp kaçmasını izlemenin zevkini yaşadı.

"Catalina," dedi, uyarı dolu bir ses tonuyla. "Eğer beş dakika içinde bir toplantım olmasaydı, başın büyük belaya girerdi."

Güldü ve onu merdivenlere doğru itti. "Çırılçıplak ve masanın üzerine eğilmiş halde sorun mu çıkarıyorsun?" diye kulağına fısıldadı.

Keskin nefes alışı yeterince ödüllendiriciydi.

"Sen . Saf kötülük," diye mırıldandı nefesinin altında.

"Bayıldınız. Şimdi bana anahtarını ver ve iyi toplantılar." Ofis anahtarını cebine sokmak için durakladı ve sonra yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. "Hoşça kal, Noah."

Aşağı inerken, "Bu masa tekrar gözden geçireceğiz," diye söz verdi.

Cat, pikabını otoyoldan çıkarıp ailesinin Gannon ve Paige'le paylaştığı kiralık eve doğru sürerken, kendini şakacı hissediyordu, diye düşündü. Sinsi olmanın onun üzerinde böyle bir etkisi vardı. Zavallı Noah. Ona yalan söylediğinden haberi bile yoktu. Şaşırmayacak mıydı? Umarım hediye olması gerektiği gibi kabul ederdi. Birlikte geçirdikleri zaman için bir teşekkür olarak. Onun için kendi yakın ailesi dışındaki herkesten daha özeldi.

Acı tatlıydı. Sonun yaklaştığını bilmek. Sadece birkaç gün içinde çantasını toplayıp ondan uzaklaşacaktı.

Bu düşünce, o anın gözünde canlanması, Cat'in frene basmasına ve yoldan çıkıp karlı bankete savrulmasına neden oldu. Nefesi boğazında düğümlendi. Bu da neydi böyle? O beyaz sıcak patlama... acı mı? Korku mu? Pişmanlık mı?

Geçiciydi. Bunu biliyordu, bunu tercih etmişti, bunu açıkça belirtmişti.

"Benim neyim var böyle?" Cat mırıldandı. Vizörü aşağı çevirdi ve yansımasını inceledi. Annesi bir şeylerin yolunda gitmediğini her zaman anlayabilirdi ve eğer Cat bir sorunla yüzleşmek istemiyorsa

Angela King'in sorgusunda, yanaklarına biraz renk gelse iyi olur.

Bilinçli bir şekilde yüzünü gevşeterek kaslarındaki gerginliği boşalttı. Zoraki bir neşeyle gülümsedi. Yaklaşık beş yıldır emir üzerine gülümsüyordu ve sahte samimiyette ustalaşmıştı.

Kalp atış hızını yavaşlatmak için derin bir nefes daha aldı.

"Sadece çok fazla çalışıyorum. Ocak ayında birkaç hafta izin alacağım, kafamı toparlayacağım ve-" Ve ne? Ülkenin öbür ucuna mı taşınacak? Ailesinden uzağa mı? Evinden mi? Noah'dan mı?

"Yüce İsa aşkına, kadın. Kendine gel," dedi Cat yansımasına. Vizörü kapattı ve yola geri döndü. "Her şey yolunda. Mutluyum. Heyecanlıyım. Ben iyiyim."

"Sorun nedir?"

Annesinin ağzından çıkan ilk kelimeler Cat'in sandığı kadar yetenekli bir oyuncu olmadığını gösteriyordu.

"Tanrım, anne. Sana da merhaba," dedi Cat ve annesinin yanağına bir öpücük kondurduktan sonra boynundaki yeşil ve lacivert atkıyı çözdü.

Annesi ocaktaki tencereyi , "Şunu karıştır ve bana ne olduğunu söyle," diye emretti. İçinde koyu kıvamlı ve tuzlu bir güveç kaynıyordu.

Kaşığı kaptı ve itaatkâr bir şekilde işe koyuldu. "Bir sorun yok. Bana bunun tarifini verebilir misin? Sara bayılır."

Sara'yı da bir daha göremeyecekti. Elbette, belki yıllık hac ziyaretinde Hais'leri ziyaret edebilirdi ama Cat'in gelecek yıl böyle bir fırsatı olacak mıydı?

"Sara kim?" diye sordu annesi, bebek yeşilliklerini ev yapımı salata sosu ile süslerken.

"Nuh'un kızı."

"Neden onun adını söylerken sesin boğuluyormuş gibi çıkıyor?"

"Tanrım, anne. Bilmiyorum."

"Ona aşık mısın?" Angela acımasızdı. "Anne!"

Annesi omuz silkti. "Ne oldu? Bir an gözlerinde yıldızlar görüyorum. Sonra, on üç yaşında sihirli bir şekilde göğüslerin çıkmadığı zamanlardaki gibi üzülüyorsun."

Neyse ki on altı yaşında muhteşem bir şekilde ortaya çıkmışlardı ve ehliyet aldığı yılı en eğlenceli yıllardan biri haline getirmişlerdi.

"Ondan hoşlanıyorum. Hem de çok," diye itiraf etti Cat. "Sara'yı da. Onlar iyi insanlar." "Öyleyse evlen onunla."

Cat, "Evlilik, dünyadaki her soruna tam anlamıyla bir çözüm değildir," diyor.

"Baban ve benim için işe yaradı," dedi kendini beğenmiş bir tavırla. "Ağabeyine ve karısına bir baksana."

"Sözü açılmışken, neredeler?"

"Gannon ve Paige Gabby'yi Noel Baba'yı görmesi için alışveriş merkezine götürdüler. Noel arifesinde kamera karşısında sinir krizi geçirmeden önce onu büyük adamla denemek istiyorlar."

Gannon'ın Noel Baba'nın kucağında oturan küçük meleği Cat'in kişisel fikriydi. İzleyiciler bu boku kaşıkla yiyeceklerdi.

"Ağlarsa daha komik olur," dedi Cat.

"Eğer ağabeyine çekerse, çeker," diye sırtıttı Angela. "Yedi yaşına gelene kadar her yıl. Histerik."

"Sanırım bunu ona bu gece hatırlatmalıyız," diye karar verdi

Cat. "Bütün resimleri çektim bile. Masanın üzerindeler."

"Şeytani. Ben de buradan anlıyorum," dedi Cat ona.

Annesi lavabodan taze fasulye süzgecini alırken Cat'in kalçasına çarptı. "Şimdi sen ve Noah'a dönelim."

Cat başını geriye attı ve tavana doğru hırladı.

"Baban uykusundan uyanmadan ve onun önünde cinsel hayatınızı tartışmak zorunda kalmadan önce şimdi konuşsanız iyi olur."

"Bir kariyerin olmadığı için hiç pişmanlık duyuyor musun?" Cat aniden sordu. "Babamın ofisinde yıllarca aralıklarla çalıştım."

"Evet ama sen büyürken ne olmak istiyordun?" "Bir binici, bir kütüphaneci ve sonra gençlik yıllarımda fizik tedavi hakkında düşündüm."

"Gitmediğin pişman mısın?"

Angela fasulyeleri kaynayan suyun üzerindeki süzgece bıraktı ve ellerini belindeki havluya sildi.

ince siyah kot.

"Yani, kariyer yerine aileme odaklandığım için pişman mıyım?" "Evet. O konuda."

"Tabii ki hayır. Ben etrafta olmasaydım sen ve kardeşin evi harap eder ve birbirinizi ateşe verirdiniz."

"Har. Har."

"Yüzünü görüyorum. Ya biri ya diğeri olmalı diye düşünüyorsun: kariyer ya da aşk. Neden seçim yapmak zorunda olduğunu düşünüyorsun?"

"Anne, Noah ile işlerin nereye gittiğini göremiyorum ve önümüzdeki bilmem kaç yıl boyunca seyahat edeceğim."

"Yılın kaç ayı film çekiyorsun? Ve okulla birlikte, daha kalıcı bir yer aramıyor musunuz?"

"Kanal bana bir teklif yaptı," diye itiraf etti Cat. "Gerçekten iyi bir teklif."

Angela yeşil fasulyeleri sudan çıkardı ve tencereyi boşalttı. "Ne tür bir teklif?"

"Okulumu yatırım yaparlardı. L.A.'de bir gösteri düzenlerler. Ben de şovumu yapmaya devam edebilirim. Ama Los Angeles'ta olurum ve geri kalan zamanda seyahat ederim."

"*Los Angeles* mı?" Neredeyse çığlık atmasının ardında açıkça bir fikir vardı. Annesi fikirlerini saklayacak biri değildi. Bu yüzden Cat onu bekledi. "Anlaşmayı kabul edersen nelerden vazgeçmiş olacaksın?" Angela sonunda sordu.

"Kanal, personel alımı konusunda kesin kararlar vermek isteyecektir. Şov nedeniyle öğrencileri de seçmek istiyorlar ama Marta orada çizgiyi çekti. Batı yakasını düşünmemiştim. İdeal değil. Ama bu işe harcayacakları para? Daha iyi ekipman, belki daha kalifiye personel anlamına gelebilir. Her ikisi de öğrenciler için öğrenme deneyimini etkileyebilir."

"Ya Noah?" Annesi dürtükledi.

"Los Angeles'ta yaşıyor olurum. Ondan benimle gelmesini ya da beni beklemesini istemek adil olmazdı."

"Peki, ya bu fırsat ya da bu ilişki?" Angela iç çekti. "İkisine birden sahip olamayacağını düşünüyorsun ama yanılıyorsun. Sen ondan daha zekisin Cat."

"Aramızdaki ilişkinin yürüyüp yürümeyeceğini bile bilmiyorum. Yani, biz çok farklıyız. Onun bir çocuğu var, harika bir çocuk. Ama benimle birlikte Teksas'a, Washington'a ya da Idaho'ya uçamaz."

"Onu seviyor musun?" Angela tekrar sordu.

"Tanrım, anne. Sence de bu konuyu önce onunla konuşmam gerekmez mi?" *Öyle miydi? Göğsünde çırpınan duran duygu bu muydu?* Onu geçmişinden korumak istiyordu, onu her gün güldürmek istiyordu, tavsiye almak ve iyi haberler vermek için ona gitmek istiyordu. Yorulduğunda ona yaslanmak, Sara ve onunla birlikte daha fazla yalınayak yemek pişirmek istiyordu. *Bu aşk mıydı?*

"Ne düşündüğümü bilmek istiyor musun, istemiyor musun?" "Elbette. Söyle bana," dedi Cat, hayal kırıklığına uğramış bir halde.

"Bence hayat size bir engel çıkardı ve bunu aşip aşamayacağınıza karar vermek size kalmış. En önemli iki önceliğinizi belirleyin ve ardından bunlardan en az birini nasıl yürütebileceğinizi bulun. İçgüdülerinizi dinleyin. Kimse size doğru seçimin ne olduğunu söyleyemez."

"Biri çok daha kolay olurdu," diye Cat. "Nasıl olsa onlara inanmazsın."

"Evet, bunu senden anlıyorum."

"Siz sadece engellere bakıyorsunuz. Çözümlere bakmaya başlamalısınız. Eğer bu işin yürümesini istiyorsan. Gerçi o seksi yakışıklıyı neden kendine bağlamak istemediğini anlayamıyorum." İç çekti. "Biliyor musun, gözlüklere karşı hep bir ilgim olmuştur. Baban ilk hileli gözlüğünü aldığı anda çok heyecanlanmıştım. O gece bir erkek ya da kız kardeşin olmadığı için şanslısın."

"Aman Tanrım, *anne*."

Angela sırtıttı ve elini Cat'in koluna koydu. "Peki. Son bir şey daha, sonra çenemi kapatacağım. Sizin neslin sürekli dengeden bahsettiğini duymak beni deli ediyor. Hayat-iş dengesi diye bir şey yok. Tamam mı? Anladın mı? Her şey hayat. Sıradaki kızla aynı yirmi dört saate sahipsiniz. Seninkini sevdiğin şeylerle doldur."

Cat gözlerini kırptırdı, işlem yapıyordu.

"İşte benim kızlarım," diye gürlledi Pete King mutfağa girerken.

"Merhaba baba," dedi Cat, yanağına bir öpücük kondurup ortasından sıkarak.

Angela, İtalyan bir annenin suçlayıcı ses tonuyla, "Kızınız Kaliforniya'ya taşınmayı düşünüyor," dedi.

"California, ha?" dedi babası karnını kaşıyarak. "Bu akşam yemekte ne var meleğim?"

Angela onun eline vurdu. "Kızın ülkenin öbür ucuna taşınmak istiyor ve sen akşam yemeğinde ne olduğunu mu bilmek istiyorsun? Bu aile!"

"Kim ülkenin öbür ucuna taşıyor?" Gabby'yi kucağına almış olan Gannon, Paige'i de peşine takarak zaten kalabalık olan mutfağa girdi.

"Kız kardeşin!"

Gannon Cat'e bir bakış fırlattı. "Ve bilmek istemeyeceğimizi mi düşündün?" diye sordu.

Paige onun omzunun üzerinden baktı. "Neden kız kardeşinin üzerine atlamadan önce biraz şarap açıp kızımıza bir şeyler atıştırmıyoruz?" diye önerdi.

"Noel Baba ile işler nasıl gitti?" Pete, Gabby'yi babasının kollarından almak için atılarak sordu.

"Mükemmel," diye sırttı Paige. "Gannon onu kurtarmak için çitin üzerinden atlayana kadar ölüm perisi gibi çığlık attı."

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

Noel arifesine bir gün kaldı

Noel arifesinde Noah, Merry'nin erkeklerinin yarısına ev sahipliği yapıyordu. Cat, Sara, Paige, Angela, Kathy ve April'in da aralarında bulunduğu kadınlar için bir spa günü ayarlamıştı. Mellody'yi de düşünceli bir şekilde dahil etmişti ve hepsi Pete King'in şoförlüğünde saçlarına ve tırnaklarına ne yapacaklarını Tanrı bilirdi.

"İyi görünmeliyiz baba. Final canlı yayında," diye açıkladı Sara bir gece önce Cat'le birlikte Pinterest'te tırnak sanatına göz atarken.

Noah finalin ve bunun tam olarak ne anlama geldiğinin farkındaydı. Noel Festivalini nihayet açacak heyecanı, Cat ile geçirdiği zamanın sona erdiği düşüncesiyle küllenmişti. Sara bunu kabullenmiş görünüyordu. Keşke o da kendini aynı şeyi yapmaya zorlayabilseydi...

Etrafta tek başına dolaşma fikri, spa günü için terk edilecek erkeklere yarım yamalak bir davetiye göndermesi için yeterliydi.

Gannon Gabby ve cannoli getirdi. Drake ve Henry bira getirdi, hem çokça. Jasper sosis getirdi. Ricky -çünkü Cat eski karısını da davet edecek kadar nazikse, Noah'nın da eski karısının nişanlısını davet etmekten başka şansı yoktu- iki düzine haşlanmış yumurta, bir şişe votka ve Mellody'nin meşhur kekleriyle geldi.

Noah müstehcen büyüklükte bir kanat siparişi verdi ve herkes etrafında konuşurken oturma odası ve mutfak TV'lerinde kolej futbolunu açtı.

"Dostum, asık suratlı görünüyorsun," diye gözlemledi Henry, süslü bir soluk biranın kapağını açarken. Kalçasını tezgâha dayadı ve şişeyle Noah'yı işaret etti. "Biraz hayal kırıklığı, değil mi?"

"Neymiş o?" Drake konuşmanın arasına dalıp ağzına bir yumurta atarak sordu.

"Noah bizi özlemeye hazırlanıyor."

"Biz derken Cat'i kastediyorsun," diye düzeltti Drake arkadaşını.

"Şu tren enkazı konuşmayı tekrar yapmasak olmaz mı?" Gannon homurdanarak Gabby'nin tombul küçük ellerini karıştırmakta olduğu votka ve limonatadan çekti. Noah'nın karıştırıcı stoku Sara'nın marketten getirdikleriyle sınırlıydı. Yani ya mavi spor içeceği ya limonata... ya da sek votka.

Noah ellerini kaldırarak, "Hiçbir şeyden bahsetmiyorum," dedi. "Al bakalım." Gannon içine bir içki attı. "Bunu iç ve hiçbir şey konuşmak."

Sahra'da yürüyen bir adam gibi içti.

Jasper, Gannon'ın rahatsızlığını umursamadan, "O da bir şeydir," dedi. "Yani, Cat'e aşık olmamak zor olurdu. Karım bile ondan hoşlanıyor."

Gannon, "Kız kardeşim ve ona karşı bir şeyler hissedenden herhangi biri hakkında konuşmuyoruz," diye araya girdi.

"Peki, ne yapacaksın?" Henry Noah'ya sordu. "Ne mi?"

"Bilirsin, büyük jest. Ona nasıl hissettiğini ve kalmasını istediğini ya da onunla gitmek istediğini nasıl söyleyeceksin?"

"Çocuklar, bunların ikisi de seçenek değil. Benim hayatım burada, Merry'de.

Sara burada. Mellody ve Ricky burada. Benim işim. Her şeyim."

Ricky dostça, "Seninle bir şeyler ayarlarız, dostum," diye söz verdi.

"O zaman kalmasını iste," diye omuz silkti Drake.

"Onun tüm hayatı... yani, burası dışında her yerde. Sürekli seyahat ediyor. Film çekerken uzun saatler çalışıyor. Ve daha da meşgul olacak."

Gannon, "Evet, Los Angeles'a taşınsa bile yakın zamanda yavaşlayacağını sanmıyorum," dedi.

Noah gözlerini kırptırdı. "L.A.?"

"Oh, Tanrı aşkına. Neden ikiniz de kafanızı kışınızdan çıkarıp birbirinizle konuşamıyorsunuz?" Gannon bıkkın bir halde inledi.

"Ffff. Ffff." Gabby neşeyle ilk dört harfli kelimesini çıkarmaya çalışıyordu.

"Kimse tepki göstermesin," diye emretti Gannon. "Her iki cümlede bir konuşmaya 'funky' kelimesini eklersen sorun olmaz. Bu konuda sakın olun." Yine de terliyordu.

"Cat ne zaman Los Angeles'a taşınmaya karar verdi?" Noah sordu. Drake ve Henry de aynı şaşkınlıkla bakıyordu. Ricky ve Jasper tepki veremeyecek kadar kafa kafaya yumurta yeme yarışıyla meşguldü.

"Bilmiyorum dostum. Henüz karar verdiğini sanmıyorum. Teklif masada. Kanal, okulunu orada inşa etmesini ve bunu bir şova dönüştürmesini istiyor." Gannon oturma odasının kapısına doğru geri gidiyordu.

"Şimdi büyük bir jest yapmalısın," diye ısrar etti Drake. "Ona aşıkken ülkenin diğer ucuna uçup gitmesine izin veremezsin."

"Ben olduğumu söylemedim-"

Gannon, Jasper ve Ricky kahkahalara boğuldu. "Ah, funk. Onunla savaşmaya çalışmaları çok sevimli," dedi Jasper, tezgâhı tokatlayarak.

"Aptal, korkak suratımın her yerinde yazıyor, değil mi?" Noah iç çekti. "Oh, kesinlikle."

"Funk yeah."

"Uh-huh."

"Fffffff."

O zaman Cat neden fark etmemişti? Yoksa fark etmişti de tepki veremeyecek kadar çıkış stratejisi hazırlamakla mı meşguldü?

Noah ikinci içkisinden bir yudum aldı. Korkunç değildi. Boğazının arkasındaki panik gibi değildi. Aşıktı ve hayatını altüst eden kadın yarın gece onu terk edecek ve bir daha asla geri dönmeyecekti. Tabii...

Kahvaltı masasından bir sandalye çekip oturdu. "O benim hayatımı kurtardı. Sana söyledi mi?"

"Burada mecazi anlamda mı konuşuyoruz?" Ricky buzdolabından bir bira daha çıkararak sordu.

Nuh başını salladı. "Tufanda buradaydı. Suya battığımda kıcıımı sudan çıkardı."

"Ne yaptı o?" Gannon bir sosisle boğuldu.

Henry Gabby'yi ondan aldı ve Drake öksürüğü kesilene kadar sırtına vurdu. Sosisin geri kalanını bir votka limonatayla yıkadı.

"Buraya kanala bunun bir dekorasyon yarışmasından daha iyi bir tatil özel programı olacağını kanıtlamak için geldi. Ve buradayken bir adamın balıkçı teknesine tırmandı ve insanları evlerinden çıkarmaya başladı."

Gannon başını salladı. "Birkaç kişiye yardım ettiğini söyledi, gerçek hayatları kurtardığını değil. Karım, kız kardeşim ve kızım arasında genç öleceğim." Birasından uzun bir yudum aldı.

Henry, Gabby'yi kalçasında sallayarak, "Türünün tek örneği, dostum," dedi.

Ricky süveterinin önündeki brownie kırıntılarını fırçalarken, "Umarım burada ağırlık yapmamın bir sakıncası yoktur," dedi. "Ama eğer bir kadın hayatınıza girip onu kurtarıyor ve sonra da değiştiriyorsa, tamamen kafayı yemişsiniz demektir."

Noah başını sallayarak, "Tamamen kafayı buldum," dedi. "Ona L.A.'den daha iyi ne sunabilirim ki?"

"Eğer içinizden biri 'sik' derse hepinizi öldürürüm," diye araya girdi Gannon. "Kız kardeşim hakkında bir şey duymak istemiyorum."

Henry, "Kimse 'horoz' demesin," diye uyardı. "Nuh'un büyük jestinden önce öldürülmek istemiyorum."

"Büyük jest' demeyi bırak," dedi Noah, bir votka limonata daha alarak. Tadı gittikçe daha iyi geliyordu. Ve her biri panik ve mide bulantısını biraz daha azaltmaya yardımcı oluyordu.

Kapı zili çaldı.

"Wings!"

Teslimatçı çocuğun ödünü kopararak bir sürü halinde kapıya doğru koştu.

"Buyurun, Bay Yates," dedi ve iki poşet dolusu paket servis kabını havaya kaldırdı.

Nuh'un misafirleri bir akbabanın leşe saldırması gibi saldırıp adamın yiyeceğini elinden aldılar.

"Teşekkürler, Edmund."

"Veda partisi mi veriyorsun?" diye sordu.

"Sana bir şey sorayım, Edmund. Sana Edmund diyebilir miyim?"

"Annem bana böyle seslenir." Çocuğun sesi çatallaştı. Ergenlik, genç erkeklere karşı hiç nazik değildi.

"Edmund, kırk sekiz saatten kısa bir süre içinde şehri terk edecek olan güzel bir kadına aşık olsaydın ne yapardın?"

"Uh, şey. Sanırım ona bir şarkı yazabilirim?" "Şarkı mı?"

Edmund'un başı sallandı. "Çok iyi akordeon çalarım. Serenat yapmamı istediğiniz biri var mı? Ücretlerim makuldür."

"Teşekkürler, Edmund. Sana haber veririm."

Noah faturaları uzattı ve kapıyı kapattı. Gözlüklerini burnuna doğru itti ve mutfaktan gelen kanat boşaltma kaosunu dinledi.

Noah, risk almayı sevmeyen biri olduğunu düşündü. Ama hayatında pişmanlık duyacağı pek çok fırsatı kaçırmıştı. Bu listeye Cat'i de eklemeye hazır mıydı?

KIRK ALTINCI BÖLÜM

Bir defans oyuncusunun omuzlarına ve rahatlatıcı sihirli parmaklara sahip bir kadın yüzüne kremsi saçmalıklar sürerken Cat rahatladı. Kendini bir maraton koşmuş gibi hissediyordu. Paige'le yarınki çekim yerlerini kesinleştirmek, Merry' verdiği süper havalı hediye kurmak ve üzerini örtmek ve gizli projesiyle ilgilenmek arasında yorulmuştu.

Teddy adında esmer bir masöz sırtındaki ve omuzlarındaki kırıksıklıkları gidermişti. Tırnakları güzel, şenlikli bir erik rengindeydi ve yüz bakımı ve fünden sonra yarına hazır olacaktı.

"Bu. Bu. En. En İyisi." Sara odanın diğer ucundan iç geçirdi. Yeni karamel röfle yaptırmıştı ve bu röfle onu ne kadar yetişkin gösterdiğinden muhtemelen Noah'ın aklını kaçırmamasına neden olacaktı. O ve April aynı kırmızı parıltılı ojeyi tercih etmişlerdi. Noel gösterimi için mükemmeldi.

Teddy Cat'in ayağının kemerindeki hassas bir nokta üzerinde çalışırken Cat'in annesi "Mmm," diye mırıldandı.

Paige, Kathy ve Mellody hararetli bir şekilde Mellody ve Ricky'nin yaklaşan düğününü tartışıyorlardı.

Sihirli Parmaklar kalın bir Avusturya aksanıyla, "Burada her şey hazır," diye duyurdu. "Kıpırdamayın."

Kadın sıcak bir havluyu Cat'in boynuna doladı ve hantal adımlarla kapıdan çıktı. Cat samimiyetten ziyade verimliliği takdir edebilirdi. Özellikle de sonuçlar kendileri için konuştuğunda. Ömrünün sonuna kadar şımartılmıştı ve sadece oturmaktan memnundu.

Telefonu kucağında çaldı. Tek gözünü kırarak açtı ve telefonu havaya kaldırdı.

Bir şeyler içtik.

Ekteki resim yüzünü çatlatacak kadar geniş sırtmasına ve ağzına antioksidanlar girmesine neden oldu. Gabby'nin çoraplı ayaklarından biri sehpanın altından çıkmıştı, tıpkı Drake'in alt kısmının çoğu gibi

Vücudu. Gannon kanepede ağzı açık uyuyor, sırttan Henry ise yüzünü dikkatle çıkartmalarla süslüyordu. Ricky ya televizyonun önünde dans ediyor ya da bir çeşit nöbet geçiriyordu.

Cat hemen bir selfie çekip geri gönderdi.

Güzelleşmekle meşgulüm.

Zaman kaybı. Sen zaten güzelsin. En güzeli. Mayonez mi o?

Mayonez değil. Çok pahalı ve kulağa Fransız gibi gelen bir şey.

Noah: İçki içtiğimden bahsetmiş miydim? Cat:

konuda bir şey söylemiş olabilirsin.

Noah: Cevabın hayır olduğunu bilsem de muhtemelen yarın kalmanı isteyeceğim. Ama sürprizlerden nefret ederim, o yüzden yine de seni uyarayım dedim. Ayrıca içkiler de vardı.

Cat nasıl cevap vereceğini bilemedi. Tam da korktuğu gibi bağlanmıştı. Ve lanet olsun ki bu konuda yalnız değildi. Noah'nın huysuz tahmin edilebilirliğini seviyordu. Seksi inek gözlüklerini. Kızına olan sarsılmaz bağlılığını. Herkes için en iyisini yapma dürtüsünü.

Peki bu konuda ne yapması gerekiyordu?

Spa sirki Nuh'un ön kapısına geldiğinde, hepsi yeni bir parıltı için hazırlanmış ve parlatılmıştı. Cipten indiler ve ön kapıya giden merdivenleri tırmandılar. Artık çoğunlukla ayık olan Noah kapıyı coşkulu bir hareketle açtı. "Hanımlar!"

Cat onun yanından geçip antreye doğru yürürken yanağını okşadı. Oturma odası erkeklerle doluydu. Mışıl mışıl uyuyan erkeklerle. Gabby, Gannon'ın kucağında oturmuş, babası horlarken televizyonda ürkütücü kuklaların şarkı söylemesini mutlulukla izliyordu.

"Aman Tanrım," diye iç geçirdi Paige. "Görünüşe göre büyük bir gün geçirmişsiniz." Gabby'yi kucağına aldı ve Gannon'ın alnına bir öpücük kondurdu.

Gannon onu aşağı çekerek üzerine yayılmasını sağladı.

"Hey şimdi, hediye kardeş," dedi Cat, öğürüyormuş gibi yaparak.

"Bugün dinlemek zorunda kaldıklarımın yanında bu hiçbir şey," diye esnedi Gannon. "Hadi karıcığım. Eve gidelim ve birbirimize kötü şeyler yapalım."

"Fffffck." Gabby ellerini birbirine vurarak cıvıladı.

"Az önce tatlı çocuğumun ağzından çıkan neydi öyle?" Paige sertçe sordu.

"*Funk* dedi," dedi Drake başını yastıktan kaldırarak. Henry yerdeki pozisyonundan, "Kesinlikle," diye onayladı.

"Kesinlikle 'siktir' demedim." Ricky açıkladı. Jasper

Ricky'nin kaval kemiğine tekme attı.

"Ah!"

Cat bir kahkahayı bastırdı ve Noah'nın Sara'nın saçları yüzünden çıldırmamaya çalışmasını izledi.

Parti sona erdiğinde, sadece iki kişi kalana kadar aileler ve ikili gruplar halinde artıkları ve çocukları taşıyarak ayrıldılar.

Sara, Mellody ve Ricky'ye el sallayarak uğurlarken Noah kolunu Cat'in omzuna doladı. Mellody'nin arabasının farları yandığında, Noah Cat'i içeri sürüklüyordu.

Adam onu öptü ve kadın tatlılığın tadını aldı.

"Konuşmamız gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu.

"Sonra konuşuruz." Eğilip onu omzunun üzerinden attı ve merdivenlere yöneldi. Adam merdivenleri koşarak çıkarken Cat çığlık attı, omzu her sıçrayışta kızın solar pleksusuna saplanıyordu. Onu daha az törenle ve daha büyük bir coşkuyla yatağın üzerine fırlattı.

Gülerek yastıklardan oluşan duvara doğru bir kez zıpladı. "Kaç kadeh içtin sen?"

"Neden?" Noah terliklerini tekmeleyerek ve tişörtünü kafasına geçirerek sordu.

Cat ona, "Çünkü sarhoş olduklarında partnerlerinden faydalanmakla ilgili kurallar var," diye hatırlattı.

"Sen gerçekten iyi bir insansın, bunu biliyor musun?" Noah kot pantolonunun fermuarını açarken ısrar etti.

Kalçalarının üzerinden aşağıya doğru kayarak ısırmaya bayıldığı kasların görüntüsünü sunarken Cat dudağını ısırdı.

"Ben oldukça harikayım," diye kabul etti.

"Sana aşık olmama şaşmamalı," dedi sohbet edercesine. Kedi gözlerini kırptırdı.

Kot pantolonunu kalçalarına kadar indiren Noah şifonyere doğru ilerledi. Gösterişli bir hareketle çekmeceyi açtı ve bir kibrit kutusu çıkardı. Bir tanesini çıkararak aynanın önündeki iki sütun mumu yaktı.

"Noah." Adını usulca söyledi, daha sonra ne söyleyebileceğinden ya da söylemesi gerektiğinden bile emin değildi.

"Hayatta olabildiğince dikkatli olmanız, tüm kurallara uymanız ve sonra BAM!" Duvara bir şey taktı ve zemin . Odanın etrafındaki her mobilyanın ve zeminin üzerine Noel ışıkları asmıştı. "Her neyse," başparmaklarını kot pantolonunun içine soktu ve aşağı kaydırıldı.

"Yarın kalmanı isteyeceğim. Ve ben de sana çünkü bunu gerçekten düşünmenizi istiyorum."

Çoktan sertleşmişti, Noel ışıklarının yumuşak parıltısı içinde muhteşem bir numuneydi.

Yatağın ayakucundan sürünerek ona doğru geldi. Cat, onu seven ve bedenini kendi bedeniyle saran bu güzel adam karşısında nefesinin boğazında düğümlendiğini hissetti. Ağırlığıyla onu yatağa bastırdı.

"Bu gece ya seni kalmaya ikna edeceğim ya da sonsuza dek seninle kalacak bir anı vereceğim."

"Ve beni başka erkekler için mahvedecek," diye tahmin etti Cat.

"O da var," dedi Noah, çenesini avucunun içine alarak.

"Seni seviyorum, Catalina King. Bunu istememiştim ve nasıl oldu bilmiyorum. Ama öylece çekip gitmene izin verirsem aptallık etmiş olurum."

Adamın ağzı sonunda sustu ve kızın ağzına, burnuna, göz kapaklarına yumuşak öpücükler kondurarak işe koyuldu. Birlikte önce gömleğini, sonra da pantolonunu çıkardılar. Adam onu okşadı, masaj yapılmış, yağlanmış vücudunun her santimini, Cat'in unutmak isteyeceği kadar korkunç arzuları ateşledi.

Sütyeni parçalanır gibi oldu, iç çamaşırı buharlaştı ve sonra sadece tene karşı ten oldu. Onu alnından ayak parmaklarına kadar öptü ve daha fazlası için yalvarmasına rağmen telaşlanmadan tekrar öptü,

Sertleşmiş aletin onay doğru zonklatmasına rağmen. Diliyle onu gıdıkladı ve alay etti, nefes kesici güzellikte bir orgazma doğru titreyene kadar uyluklarının tepesindeki o kaygan dudakların arasında okşadı. Bu sanki güneşin vücudunda parça parça doğması ve onu ışıkla doldurması gibiydi.

Kontrolü ele almak, ona tekrar dokunmak için harekete geçtiğinde, Noah ellerini başının üzerine kelepçeledi. "Sadece al."

Bu sefer itaat edeceği bir emirdi bu. Vücudundaki her hücre karıncalanıyor, daha fazla zevk için hazırlanıyordu.

Bacaklarının arasına yerleşti, tembelce bir prezervatif taktı, kadın tekrar kıvrınana kadar iki göğsünü de okşamak için durakladı. Çaresiz, savunmasız, yoksun, onun için açıldı, kalçalarını yuvarlayarak onu baştan çıkardı.

Adam vücuduna girmezse ölecekmiş gibi hissettiğinde, gözyaşları içinde ona kendisini doldurması için yalvardı. O da doldurdu. Yavaşça bir itiş ve onun içinde kılıflanmıştı. Bütün. Dolu. Birleşmişti. Vücudu onunkini kendisinin bir parçası olarak tanıdı.

Ve parıltı yeniden oluşmaya başladı.

Yavaşça, durgun bir şekilde kalçalarını çevirdi. Bu, geçmiş yaşamında tercih ettiği hızlı, pervasız seks değildi. Bu fiziksel formda bir aşktı. Birbirlerine tapıyorlardı. Birbirlerini keşfedilmemiş bir cennete taşıyorlardı.

Güzelliği karşısında kirpiklerinin altından gözyaşları süzüldü. Ve akıllı piç, onun bu anı asla unutmayacağını biliyordu. Aralarındaki bağı asla unutmayacaktı. Kadın boşalacak, süper bir nova gibi onun etrafında patlayacak ve asla yoluna devam edemeyecekti.

Onu kalçalarının arasında sıkıca kavradı. "Noah. Bekle."

Durdu, siki protesto için içinde seğirirken bile bir heykel hareketsizdi. "Neyin var? Canını mı yaktım?"

Başını iki yana salladı. "Eğer bunu seks tarihinin en unutulmaz deneyimi haline getireceksek, içime boşalmanı istiyorum."

"Ne istersen," diye kabul etti Noah.

"Prezervatif olmadan."

Vücudu ona doğru sıkıca sarıldı. "Emin misin?" Sesi hırçındı.

Hiç prezervatif kullanmamıştı. On altı yıllık seks hayatında hiç.

"Eminim." Öyleydi. Bu kez hiçbir şey olmamasını istiyordu.

Noah tek koluyla destek alarak yavaşça içinden çıktı. Prezervatifin kaygan kayışının çıktığını duydu. Adamın girişine yerleştiğini hissetti. Artık aralarında sıcaklıktan başka bir şey yoktu.

"Gerçekten emin misin?" diye
tekrar sordu. "Pozitif," diye
nefes aldı.

Ve bu onaylamayla birlikte, Noah enfes bir hamleyle onun içine daldı.

Birlikte haykırdılar ve adam kadının içinde hareket etmeye başladığında Cat ona sarıldı. Öncekinden farklıydı. Çok daha fazlası.

Noah onun boğazına doğru inledi ve onun da bunu hissettiğini biliyordu. Belki de sakladığı, görmezden geldiği o bağı. Bunu inkâr etmek mümkün değildi, bu şekilde olmazdı.

Adam onun içinde hareket ediyordu, yavaş ve ölçülü vuruşlar kadının aklını başından alıyordu. Onunla birlikte akıyor, kendisini güneşe daha da yaklaştırmasına izin veriyordu.

Kulağına karanlık aşk vaatleri fısıldadı. Serbest kalmanın ilk çırpınışı uyandığında Cat tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi.

"Noah!"

"Ben buradayım. Seninleyim," diye söz verdi.

Kollarını açarak güneşe doğru zıpladı ve ikisinin de yanacağından emin olana kadar güneşin içinde yanmasına izin verdi. Ama da yanındaydı, aleti orgazmını kadının tam kalbine salıyordu. Dalga dalga, birbirlerini hevesle, umutsuzca karşıladılar.

BÖLÜM KIRK YEDİ

Cat kameraların önünde bir ileri bir geri volta atıyor, Sound Guy Eddie'nin ona attığı eğlenen bakışları görmezden geliyordu.

"Sakin ol bebeğim," dedi Drake, eline bir şişe su tutuşturarak. "Çok gerginim. Ya beğenmezlerse? Ve neden

Bunu çekmek zorunda mıyız?" Omzunun üzerinden Noah ve birkaç düzine Merrier'in kahve ve kurabiye masasının etrafında gülüp şakalaştığı yere endişeli bir bakış gönderdi.

"Buna bayılacaklar. İnanılmaz bir şey," diye söz verdi Drake.

"Ve bunu filme almak zorundayız çünkü bu altın değerinde, Cat," dedi Paige, ona sempatik bir gülümseme vererek. "Eğer bu kadar düşünceli ve harika olmasaydın, tüm bunları halının altına süpürebilirdik."

"Çok yardımcı oldun. Teşekkürler," diye karşılık verdi Cat.

Paige onun omzuna bir el koydu. "İyi olacaksın. İkinci sürprizin de kamerasız bir etkinlik olacak. Belki de bunun için endişelenmelisin."

"Ve şimdi iki kat panikliyorum." Cat suyunu yudumladı, Archie'nin rujunu tazelemesine izin verdi ve kameralar için göz kamaştırıcı bir gülümseme takındı. "Hadi şu işi bitirelim."

"İşte ruh budur!" Drake onun omzuna bir tokat attı.

İşaretlerini buldular ve Cat bu özel ifşa için buradan başka bir yerde olmayı diledi. Jinekoloğunun ofisi. Jüri görevi. Bunun iyi bir fikir olduğunu, kasabanın, dirençlerinin ve geleneklerinin sembolü olduğunu düşünmüştü. Şimdi aptalca görünüyordu. Gerçekten aptalca. Ve bundan nefret edeceklerdi. Muhtemelen onu yanmış Noel kurabiyeleriyle dolduracaklardı. En büyük hakaret.

"Yuvarlanıyor."

Cat otomatik olarak şüpheli bir insandan büyüleyici bir şov sunucusuna geçiş yaptı. "Merry, son elli yıldır her Noel'de süsledikleri seksen yıllık bir çam ağacı olan resmi Noel ağaçlarını kaybettiğinde, onun yerini doldurmanın bir yolunu bulmamız gerektiğini biliyorduk."

Cat gözlerini Noah'ya dikmişken Drake bir sonraki sıraya geçti. En çok onun tepkisinden endişeleniyordu. Gelenekler onun için önemliydi. Umarım bu çok büyük bir sapma değildir.

"Size Merry'nin yeni Noel ağacını veriyoruz. Önümüzdeki elli yıl boyunca yakabileceğin bir ağaç." Cat'in midesi sinirden çalkalanıyor olsa da konuşması güçlüydü. Vinç sürücüsü, altındaki sürprizi ortaya çıkaran muşambayı mükemmel bir şekilde indirdi.

Kalabalığın nefesi kesildi, spontane alkışlar koptu ve Cat, Noah'nın eliyle ağzını kapatmasını izledi. Kimse gülmüyor ya da Noel kurabiyelerinin parçalarını ona doğru fırlatmıyordu.

Bronz heykel havada yirmi beş metre yükseliyor, kıvrımlı metal kıvrımları mükemmel şekilli bir yaprak dökmeyen ağacın dallarını andırıyordu. Gururlu ve güçlü bir şekilde yükseliyor, toprağa sıkıca kök salıyor ama gökyüzüne uzanıyordu.

Görevlendirdiği metal işleri firması kendini aşmıştı. Güzel, güçlü ve kesinlikle mükemmeldi.

"Noah?" Cat aradı. "Buraya gelebilir misin lütfen?"

Sanki arkasında başka bir Nuh olmasını bekliyormuş gibi omzunun üzerinden baktı. Cat parmağını ona doğru eğdi ve o da itaat etti. Kameraya çıkmaya her zamanki gibi isteksizdi, ellerini ceplerine soktu ama yeşil gözlerinde sadece neşe vardı.

"Bize bir iyilik yapıp şu düğmeye basabilir misin?" Cat ince kumandayı ona uzatarak sordu.

Kameralara bir bakış attı. "Elbette." Ustalıkla eldivenli parmağıyla düğmeye bastı ve heykel canlanırken kalabalık yeniden patladı.

Binlerce küçük fiber optik ışık metalin yüzeyini süsleyerek yıldızlardan yapılmış gibi görünmesini sağlıyordu. Geceleri muhteşem olurdu.

"Umarım beğenirsin," dedi Cat usulca. Doğrudan Noah ile konuşuyordu ama tepki veren diğer herkes oldu. O ve Drake'in etrafını sardılar, kasaba çapında bir kucaklaşma. Düzinelerce insan gülüyor, sarılıyor ve onlara teşekkür ediyordu.

Kameralar anı yakalamak için yavaşça mücadelenin içine doğru ilerledi.

Paige, "Teke tekte hallettim," diye bağırdı. "Teke tek için hazırlanalım." Bu kez alkışlayan ekip oldu.

Cat kalabalığın arasından sıyrıldı ve bir kolunu Noah'nınkine geçirdi. "Bir dakikan var mı?" diye kulağına fısıldadı.

"Senin için dünya kadar zamanım var... en azından gecenin sonuna kadar," diye cevap verdi sessizce.

"Sana bir şey göstermem gerekiyor." Onu ağacın uzak tarafına, kalabalıktan, kameralardan ve ekipten uzağa götürdü.

Parmağını kıvrımlı dallardan birinin üzerinde gezdirerek aradığı şeyi buldu.

"Al. Bunu oku," dedi ve onu dala doğru yönlendirdi.

Noah eğildi, küçük yazıya kaşlarını çattı. "Işığı hayal eden çocuk için," diye yüksek sesle okudu.

Cat dudağını ısırды ve onun yüzünde bir duygu dalgasının geçişini izledi.

Gözlüklerinin arkasındaki yeşil gözleri buğulandı.

"Benim için mi?" diye ve parmağını oymanın üzerinde gezdirdi.

Başını salladı, sesine güvenmiyordu.

Gözlüklerini yukarı itti ve gözlerini sildi.

Cat boğazını temizledi. "Başka bir ağaç yapacaktık. Ama zamanlama kötüydü ve ben senin daha fazla bir şeye sahip olmanı istedim. Sonsuza kadar güvenebileceğin bir şey."

"Kal." Bakışlarını ona çevirmeden önce heykele bakarak söyledi bunu. "Burada kal, Cat. Benimle bir yuva kur. Bir aile. Ne istersen yap. Sadece kal."

Cat ağızını açtı ve ona doğru bir adım attı.

Ama Jayla çoktan heykelin etrafında koşuşturmaya başlamıştı. "Gidelim, Kral! Noah'yla bire bir görüşmemiz ve Drake'le ağacın önünde çekilmiş birkaç fotoğrafınız lazım."

"Evet, bir saniye içinde-"

"Kedi!" Paige aradı. "Bir sorunumuz var."

"Kahretsin. Noah. Lafını unutma."

Onu orada, ağacının yanında bıraktı.

Cat, North Pole Park'ın cayır cayır yanan kutlama telaşı içinde bir baloncuk, bir sessizlik cebi buldu. Saat gece yarısına yaklaşıyordu ve grup yavaşlama belirtisi göstermiyordu. Kalabalık da öyle. Noel Baba'nın ziyaretini kutlamak için erken kalkmak üzere evlerine giden ailelerin saatler önce dağılmış olması gerekirdi. Ama bunun yerine, tatil ruhuyla hareket ederek Merry'ye sarıldılar.

Sadece birkaç dakika daha.

Sadece bir sıcak çikolata

daha. Sadece bir dans daha.

Sürüler halinde gelmişlerdi. Beklediğinden de fazla gelmişlerdi ve o da beklentilerini çok yüksek tutmuştu. Gösteriyi görmüşlerdi ya da çocukken Merry'ye gelmişlerdi ya da her yıl buraya geliyorlardı. Binlerce aile Noel şarkıları dinliyor, çocuklar Noel Baba'nın kucağına oturuyor, yetişkinler sıcak çikolatanın tadını çıkarırken oğulları ve kızları Noel Baba'nın köy parkurundaki tatil engellerini aşıyordu.

Resmi ağaç ışıktandırması sırasında yağmaya başlayan kar, parkı hafifçe beyaza bürüyordu. Yeni bir günün, taze bir başlangıcın vaadi.

Başardı. Tam olarak yapmak istediği şeyi ve çok daha fazlasını.

Cat elini bronz heykelin üzerinde gezdirdi. Dokunulduğunda pürüzsüz ve soğuktu ama bir o kadar da sağlamdı. Onlarca yıl ayakta kalacaktı. Kalıcı ve toplumda kök salmıştı. Buraya aitti, bir şeyi temsil ediyordu. Boğazındaki yumrunun geri geldiğini hissetti.

Ailesi, hepsi bir park bankının etrafında toplanmıştı. Nonni, ekose bir battaniyeye sarılmış uyuyan Gabby'yi tutuyordu. Kolunu Paige'in beline dolamış olan Gannon, müzik eşliğinde sallanan karısının gözlerinin içine bakıyordu ve Cat onlardan yayıldığını gördüğü koşulsuz, çiğ sevgi karşısında midesine bir yumruk indiğini hissetti. Bir adım ötedeki anne ve babası kollarını gençler gibi birbirlerine dolamış, memnuniyetle onları izliyordu.

Sara ve April, eldivenli ellerinde yumuşak simitlerle hızla yanından geçtiler. Sınıf arkadaşlarından oluşan bir grup da peşlerinden kıkırdadı. Sara el salladı ve Cat'e bir öpücük gönderdi.

Ve işte Noah oradaydı, elleri cebinde, ağacın diğer tarafından sessizce onu izliyordu. O kadar yoğun bir özlem duyuyordu ki sanki kalbi yerinden çıkacakmış gibi hissediyordu.

Demek aşk buydu. Ve *şimdi* bunu bilmek çok saçma değil miydi? Her şey ne zaman değişmişti? Hedefleri ne zaman büyük ve kapsamlı olmaktan çıktı? İtibaren spot ışıkları ve Takipçiler, için Bu mu? Sıkı Daireler.

İç içe geçmiş kökler. Aile. Toplum.

Metalin kıvrımlarını ve düğümlerini yavaş ve kararlı bir şekilde yuvarladı - bu onun Noah'sıydı. Cat nefesini tuttu. Kendini onun kollarına bırakmak ve yüzünü göğsüne bastırmak istedi. Ama konuşmaları gerekiyordu. Söylenecek çok şey vardı.

"Başardın," dedi Noah, başını gruba ve hâlâ kışlık montlar ve botlar giymiş çiftlerle dolu dans pistine doğru eğerek. İnsanlar "Jingle Bell Rock"ın özellikle enerjik bir versiyonu eşliğinde renk ve kahkaha bulanıklığı içinde dönüp duruyordu.

Dudaklarında bir gülümseme hayaleti belirdi. "Sana yapacağımı söylemiştim."

"Bu, senden şüphe ettiğim gerçeğini yüzüme vurman gereken kısım," dedi ve botuyla kızın botunu dürttü.

Cat onun kollarına girmemek için kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sonuçların kendi adına konuşmasına izin vermeyi tercih ederim. Bu, inanmayanların kendilerini daha büyük bir pislik gibi hissetmelerini sağlıyor."

Adam sıcak ve tatlı bir şekilde gülümsedi ve Cat ayak parmaklarına kadar eridi.

"Bana mucize yarattığını söylemiştin ama sana inanmamıştım. Hayatımı kurtardıktan sonra bile." Noah'nın eli yılan gibi uzandı ve bileğini kavrayarak onu kendine çekti.

Cat etrafına bakındı. "Seyirciler var," diye fısıldadı.

"Benim için sorun değil. Ayrıca sana söylemem gereken bir şey var ve beni duyduğundan emin olmak istiyorum."

Cat dudağını ısırды, nabzı boğazında gümbürdüyordu. "Noah, sana söylemem gerek-"

"Kedi. Burada söylemeye çalıştığım şey. *Ben* senin için mükemmelim. Aradığın şey benim. Çılgınca olduğunu biliyorum. Konuştuğumuz şeyin bu olmadığını biliyorum. Ama gitmene izin verirsem hayatımın geri kalanını pişmanlık içinde geçiririm. Kal. Yoksa ben de seninle gelirim. Lojistik olarak daha karmaşık olur. Sara, Mellody ve Ricky, April ve ailesi, hepsi bizimle gelmek zorunda. Ama bir yolunu bulacağım, Cat."

"Noah-"

"Hayır deme. Sen hayatıma girdiğinden beri evet demeye başladım

ve bu çok iyi hissettiriyor."

"Noah, dur." Cat eldivenli elini kaldırdı. "Sana bir şey göstermem gerek."

KIRK SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Beni kasabamın önünde ezmek için özel bir yere götürüyorsun, değil mi?" Cat onu ofisine giden merdivenlerden yukarı çekerken Noah talepte bulundu.

"Bu kadar dramatik olma," diye iç geçirdi ve cebinden anahtarı çıkardı. Anahtarı kilidin içine itti. "Şimdi bana saatin kaç olduğunu söyle."

Sabırsızlanan Noah saatine baktı. "Neredeyse gece yarısı."

"Yeterince iyi. Mutlu Noeller, Noah." Cat kapıyı iterek açtı ve kenara çekildi.

Nuh kaşlarını çatı ve eşiği geçerken ışık düğmesine uzandı.

"Ne oluyor be? Çatıyı yeniden yapacağınızı sanıyordum?"

Ofisini sızdıran tavanından gıcırdayan zeminine kadar kendi parasıyla yenilemişti. Zımparalanmış ve boyanmış zeminler koyu karamel renginde parlıyordu. Drake'in yeni koleksiyonundan kocaman bir halı zemini kaplıyordu. Duvarlar koyu laciverte boyanmış, omuz hizasındaki lambri, masanın arkasındaki gömme dolaplarla uyumlu olması için koyu renge boyanmıştı.

Büyük ceviz masa Cat'in gurur ve neşe kaynağıydı. Elbette Gannon'ın yol göstericiliğiyle kendisi yapmıştı. Basit, klasik, dayanıklı. Tıpkı arkasında oturacak adam gibi.

Noah ağzı açık bir şekilde dolaşıyor, ıvır zıvır topluyor, ellerini yeni tahtaların üzerinde gezdiriyordu. "Nasıl? Bütün bunları nasıl yaptın?"

Cat omuz silkti. "Ben bir mucize işçisiyim, unuttun mu?" Yüzü aydınlandı. "Yeni bir kahve makinesi mi?"

Kedi güldü. Güven Noah için olmak
Etkilendim tarafından sıradan/işlevsel/verimli.

"Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Senin için," diye ekledi Cat. "Bunu senin için yaptım."

Masanın arkasına geçti ve deri koltuğa gömülmeden önce avuçlarını ipek gibi pürüzsüz yüzeyde gezdirdi. "Bu çok fazla." "Bu oldu sözde
için olmak a güle güle şimdiki zaman," Kedi
dedi,

Zor yutkunuyorum.

Onun gözlerindeki acıyı, keskin kenarı gördü ve devam etti.
"tanımaya başladıktan sonra..."

başını salladı ve boğazındaki duyguyu temizlemeye çalıştı. "Ben sadece. Sen tanıdığım en iyi insansın. Çok çalışıyorsun, çok çabalıyorsun. Her şeyi düzeltmek ve herkesi korumak istiyorsun. Baban yüzünden yüzlerce farklı yöne gidebilirdin. Ama sen sessiz, istikrarlı bir kahraman oldun ve ben de toparlanıp şehri terk etmeden önce senin gerçekten harika bir şeye sahip olmanı istedim."

"Sen hayatına devam etmeden önce," diye ekledi sessizce. Masadaki kurutma kâğıdının üzerine bıraktığı kalemle oynadı.

Başını salladı. "Evet. Ama bir süre sonra bu bir veda hediyesi olmaktan çıktı. Bir hediyeye dönüştü."

"Bir hediye mi?"

"Kapa çeneni, Noah. Bu işte iyi değilim ve sözümü kesmeye devam edersen çok daha kötü olacak."

Ellerini havaya kaldırdı.

Cat yine boğazını temizledi. Saat kulesi gece yarısını çaldı ve çanın her gong sesini dinlediler. Net ve tatlı çalıyordu. Ve on ikinci vuruşta Cat "For Old Acquaintance "ın uzaktan gelen notalarını duyabildi.

"Burada boğulmak üzereyim, seni seviyorum ve sana söylemek istedim ama bağlanmanı, incinmeni istemedim. Kanal, okulu Los Angeles'a taşımam karşılığında bana yeni bir dizi teklif etti."

Noah'nın omuzları çöktü. "Biliyorum. Gannon söyledi."

Cat elini kaldırdı. "O okulu ne kadar çok istediğimi biliyorsun."

Başını salladı.

"Bu sabah onları geri çevirdiğim için seni ne kadar sevdiğimi tahmin edebilirsin. Eğer sen ve okulum arasında bir seçim yapmam gerekirse, bu sen olacaksın. Eninde sonunda bir yolunu bulacağım. Ama senden, Sara'dan, bu gülünç şenlikli kasabadan uzaklaşmayacağım."

"Ne diyorsun, Cat?"

"Seni seçtiğimi söylüyorum. Sen benim hayallerimin gerçeğe dönüşmüş halisin, tuğla ve harç değil. Başka bir TV programı değil. Diğerlerinden daha çok istediğim sensin. Bana yaslanmanın sorun olmadığını öğrettin ve ben sana ne kadar çok yaslandığımı fark etmedim bile."

"Bana her zaman güvenebilirsin, Cat."

"Seni seviyorum. Seni seviyorum ve eğer bunu hemen şimdi söylemezsen, yeni ofisinde öleceğim ve günlerinin geri kalanında burada sana musallat olacağım." Gözyaşları hiç bitmeyen bir sel halinde akmakla tehdit ediyordu.

"Cat." Noah masadan uzaklaştı ve ayağa kalktı.

"Kelimleri söyle, Noah." Vücudunun sınırları içinde bir deprem meydana gelmiş gibi titriyordu.

"Kapa çeneni, Cat." Noah ceketinin cebine uzandı ve katlanmış ince bir kâğıt destesi çıkardı. "Önce bu. Al."

"Bu nedir?" Onları açtı. "Aman Tanrım." Nefes alamıyordu. Düşünemiyordu bile.

"Bu, Merry'nin okulunuzun gelecekteki yeri olarak değerlendirilmek üzere yaptığı bir başvuru."

"Bunu görebiliyorum," dedi, sesi duygusallıkla gerilmişti. Görüşü bulanıklaşırken gözlerini kırıştırdı.

Noah derin bir nefes aldı. "Biz senin için mükemmeliz Cat. Tam olarak aradığın şey biziz. Binamız bile var."

"Eski lise." Cat başını salladı, gözlerinin önünde kağıtlar yüzerken ona bakacak kadar kendine güvenemiyordu.

"Birine ya da diğerine sahip olmak zorunda değilsin. İkisine de sahip olmanı istiyorum.

Buraya. Benimle gel."

Kendini ona doğru fırlattı, onu gafil avladı ve masaya doğru tökezlemesine neden oldu. Şimdi ağlıyordu, çirkin, gürültülü hıçkırıklar ve umurunda bile değildi.

"Her an uyanabilirim ve tüm bunların bir rüya olduğunu fark edebilirim."

Cat başını salladı ve onun yüzünü kavradı. "Oh, bu gerçek. Sana söz veriyorum."

Adamın büyük ve sıcak elleri kadının sırtını okşadı. "Noel günü Cat King'in üzerime ağlamasını sağlayacak kadar şanslı olmak için ne ben?"

Cat ona doğru hıçkırdı. "Evet, buna alışma, tamam mı?" Ona bakabilmesi için çenesini yukarı doğru itti. "Seni seviyorum, Catalina."

Gözyaşları yanaklarına sıcak sıcak düşerken burnunu çekti.

"Seni çok seviyorum, Noah."

Onu kucağına aldı ve başı dönene kadar etrafında döndürdü. Ana Caddede kutlamalar yapılırken pencerelerin dışında kırmızı ve yeşil ışıklar dans ediyordu.

"Muhtemelen benimle evlenmek zorunda kalacaksın," dedi ona. "Sanırım bununla başa çıkabilirim," diye alay etti Noah.

"Nasıl olacak bu iş?" Cat onun elini tutarak sordu. Aklındaki yüzlerce soruya çözüm bulması gerekiyordu. Nerede yaşayacaklardı? Kanalla olan sözleşmesinin bitmesine daha bir yıl vardı. Bunu nasıl yerine getirecekti? Şöhretinden vazgeçmek zorunda kalacak mıydı?

"Seçeneklerimiz var," diye söz verdi Noah ona. "Önemli olan artıları ve eksileri tartmamız ve-"

"Sorumluluk sahibi olduğunda çok seksi ."

"Sonuç olarak bu işi başaracağız. Ne gerekiyorsa yapmaya hazırım, Cat. Buna, eğer beni orada istiyorsan, seninle yollarda olmak da dahil. Ya da Brooklyn'de yarı zamanlı olarak seninle yaşayabilirim. Bizim için neyin uygun olduğunu bulacağız."

"Sara ne olacak? Onunla konuşmalıyız-"

Tam o sırada Noah'ın cebindeki telefon çaldı. Çıkarıp havaya kaldırdı.

Sara Yates arıyor.

Noah ona, "Evet cevabını bekliyor," diye bilgi verdi.

Cat telefonu onun elinden kaptı. "Müstakbel üvey kızım Noel arifesinde bu kadar geç saatte ne yapıyor?" diye sordu.

Sara'nın çığlığı kulakları yırtıyordu. "O kalıyor!" Sara bağırdı.

Cat hem telefondan hem de ofisin pencerelerinden bir kalabalığın sesini duyabiliyordu. Noah'yı da peşinden sürükleyerek pencereye koştu ve panjurları açtı.

Aşağıdaki caddede Merry ve ekibinin tüm nüfusunun büyük bir kısmı vardı.

Sara, Krallar tarafından kuşatılmış bir şekilde el sallıyordu. Bir akordeoncu "I'll Be Home for Christmas "ın notalarını mırıldanıyordu.

Cat el sallayarak karşılık verdi, gözyaşları nehir gibi akıyordu. Noah telefonu onun elinden çekip aldı ve panjurları kapattı.

Yüzünü ellerinin arasına aldı, o güçlü, nazik, becerikli ellerinin. Öpücük her şeydi. Şefkatli ve sahiplenici. Tatlı ve bayıltıcı. Cat tam da olması gerektiği yerdeydi. Ona inanan adamın kollarındaydı.

Noah geri çekildi ve başparmağını kızın nemli yanağında gezdirdi. "Mutlu Noeller, Cat."

EPILOG

Noah, "Boya fırçasını bırak yoksa geç kalacağız," diye uyardı. Fırçayı Cat'in elinden aldı ve Cat şikâyet etmek için ağzını açtığı anda öpmek için hamle yaptı.

"Sadece bir duvarım daha kaldı," diyerek kocasının başının üzerinde tuttuğu fırçaya uzandı.

"Duş almak ve üstünü değiştirmek için otuz dakikan var."

"Giysi dolabımı ve makyaj malzemelerimi özledim," diye iç geçirdi Cat.

"Onları birkaç ay içinde geri alacaksın," dedi Noah, boya sıçramış tişörtünü çıkarırken. "Ama şimdilik, onları bilgelik dolu sözlerle dünyaya uğurlamanı bekleyen elli beş genç kadın var."

Cat kollarını Noah'nın boynuna doladı. Noah da mecburen onu bu şekilde banyoya taşıdı. Duşa eğildi ve düğmeyi fokurdamaya çevirdi.

"Çocuklar nerede?" Cat sordu.

"Sara ve ailen onları dışarıda eğlendiriyorlar... ya da en azından evi yakmalarını önlemeye çalışıyorlar. Gannon ve Paige bizimle okulda buluşacak."

"Nonni de mi?"

Noah onun kot şortunun düğmelerini açtı. "Nonni de," diye söz verdi. "Peki ya annen?"

"Saçını yaptırıyor, bizimle orada buluşacak." "Gergin misin?"

"Hayır," dedi. "Evet. Belki? Heyecanlıyım. Çok, çok heyecanlı. Burada olduğuna inanamıyorum."

"King Teknik Enstitüsü'nün ilk mezun sınıfı. Bu büyük bir olay. Onlar ve sizin için." Noah onun çenesini kavradı. "Bence öğleden sonrayı şu anki projenden ayırıp biraz keyfini çıkarabilirsin."

Cat onun omzunun üzerinden yeni ana sütlerine baktı. Evin üçüncü katını ele geçirmiş ve büyük bir odaya dönüştürmüştü.

Geniş bir banyosu ve iki devasa gömme dolabı olan bir oda. Yerleri beyaz badanayla yıkamıştı ve tuğla ve alçı duvarları da aynı şekilde boyamanın ortasındaydı. Renk, yüksek arkalı kral yatağın üzerine istiflenmiş yatak takımları ve yastıklardan geliyordu. Her pencerede bitkiler, alçak raflarda özenle düzenlenmiş kitaplar ve fotoğraflar vardı. Ve şömine soğuk sonbahar geceleri için hazırdu. Huzurluydu.

Çocukların ve kedilerin -Felipe bir gece bir kız arkadaşıyla gelmişti ve bir daha gitmediler- içeri sızdıkları zamanlar hariç...

Sara ve ikizler onların bir kat altındaydı. Ve misafir odalarından birinde her zaman birileri olurdu.

Artık evimizdi. Cat'in evle ilgili proje listesi hiç bitmeyecek olsa da, her kat boya, her yeni alet, her açılan duvar evi daha da onların yapmıştı. Ve Noah'la birlikte Merry'nin içine ektikleri her kök, onun gözlerinden bir gölgeyi siliyordu.

Annesi, şimdi Nana, iki yıl önce Cat onu kandırıp bir terapistin ofisine götürdükten sonra nihayet kendi iyileşmesine başlamıştı.

"Konuşman nasıl?" Noah onu duşa doğru iterek sordu.

"Okuyacak mısın? Şifonyerin üzerinde." Tabletini işaret etti.

Noah bu fırsatı kullanarak kızın bileğinin iç kısmına, düzenli olarak taptığı dövmenin üzerine bir öpücük bıraktı. "İtiraf ediyorum. Dün gece sen uyurken gizlice bir göz attım. Mükemmel olmuş."

Kedi parladı. "Emin misin? Olmasaydı bana söyler miydin?"

Noah sırtıttı ve sırtıttığındaki çocuksuluk onu eritti. Ona karşı bir bağışıklık geliştirmeyi başaramamıştı. Üç yıllık evlilikten, çocuklardan, evcil hayvanlardan ve projelerden sonra henüz değil. İlkbaharın sonlarında ve yazın başlarında film çekerken o ve çocukları da onunla birlikte seyahat ediyordu. Sara çoğu hafta onlara katılıyordu, bazen Mellody ve Ricky ile, bazen de April ile.

Cat fayans düşün hemen dışında durakladı. Buhar etrafına yayılıyordu. "Rüya görmüyorum, değil mi? Bunların hepsi gerçek mi?"

Noah'nın gülümsemesi yumuşak ve bilgili bir ifadeydi. "Gerçeklik kontrolü. Yılda sadece birkaç aylığına da olsa hâlâ bir televizyon ünlüsüsün. Bizi delirtmeyi hayatlarının amacı haline getirmiş gibi görünen üç çocuğumuz var. Senin yüzünden, birkaç düzine genç kadının

hayal ettiğiniz ve inşa ettiğiniz bir okuldan mezun oluyorsunuz. Ve kocanız hala sizin dünya tarihindeki en güzel, en çileden çıkarıcı, en azimli kadın olduğunuzu düşünüyor."

Cat parmaklarını Noah'nın tişörtünün yakasına soktu. "Biliyor musun, bu devasa duşu tek başıma kullanmaktan nefret ediyorum..."

"Catalina King, ailen aşağıda Bayan Genç ve Çifte Bela ile uğraşırken sen beni seksle baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?"

"İşe yarıyor mu?"

Nuh'un çıkardığı ayakkabı, kutlama amaçlı bir *gümbürtüyle* arkasındaki duvara çarptı.

Yazarın Okuyucuya Notu

Sevgili okuyucu,

İşte yine bir kitabın sonuna geldik. Bu da yazmaya hiç niyetimin olmadığı bir kitaptı ama siz beni buna zorladınız! Bay Fixer Upper'den sonra Cat'in hikâyesini istediniz ve umarım . En sevdiğim şeylerden bazılarını bir araya getiriyor: Noel, düşman aşıklar, kahramanlar ve sonsuza dek mutlu son.

Cat'in geçmişi göz önüne alındığında, etkileyici kariyerinden etkilenmemiş birini bulması gerektiğini biliyordum. Onu sadece bir ünlü ya da başka bir güzel yüz olarak gören yeterince insan var. Ve Cat kolay kolay düşecek bir kız değil. Bu yüzden, ayaklarını yerden kesmek için Noah ve onun "çürüyen pislik smorgasbord "u gerekti.

Bu kitaptaki sel sahneleri Harvey Kasırgası'nın vurduğu Houston'dan esinlenilmiştir. Yardım etmek için seferber olan yüzlerce vatandaşın fotoğraf ve videolarından o kadar etkilendim ki, onların cesaretine saygı göstermek istedim.

Bu hikayenin ruhuna uygun olarak, çok Mutlu Noeller geçirmenizi, nasıl kutlamayı seçerseniz seçin anlamlı ve mutlu bir tatil sezonu geçirmenizi ve gelecek yılı en iyi şekilde geçirmek için planlar yapmanızı dilerim.

Cat ve Noah'ın hikayesini beğendiyseniz, lütfen muhteşem bir yorum bırakmaktan çekinmeyin. Kitaplar hakkında daha fazla konuşmak ister misiniz? Sizi [Lucy Score Binge Readers Anonymous](#) adlı okur grubumda görmekten mutluluk . Ve eğer ön siparişler ve hakkında bilgi almak istersenizduyarımsatışlar , lütfen [haber bültenime](#) katılın!

Okuduğunuz için teşekkürler. Harika

olduğun için teşekkürler. Xoxo,
Lucy

Not: Okur grubum "mamma jamma" yer tutucusunu kitapta bırakmamı sağladı.

Yazar Hakkında

Lucy Score, *Wall Street Journal* ve Amazon'un 1 numaralı çok satan kitabı *Pretend You're Mine'in* yazarıdır. Yemek masasının okumak için olduğu konusunda ısrar eden edebiyatçı bir ailede büyüdü ve gazetecilik diploması aldı. Tam zamanlı olarak Pennsylvania'daki evlerinde yazıyor.

Bay Lucy, iğrenç kedileri Cleo ile birlikte yaşıyor. Lucy, kalp kıran kahramanlar ve süper kahramanlar yaratmak için saatlerini harcamadığı zamanlarda kanepede, mutfakta ya da spor salonunda bulunabilir. Bir gün bir yelkenliden, okyanus kıyısındaki bir apartman dairesinden ya da güvenilir Wi-Fi bağlantısı olan tropik bir adadan yazmayı umuyor.

Lucy'nin Başlıkları

Mavi Ay Küçük Kasaba Romantizm Serisi

[Her Şeyin Başladığı Yer](#)

Bu ön bölümde Mavi Ay'ın nasıl başladığını öğrenin. John Pierce yalnızlığının tadını çıkaran bir çiftçidir, ta ki gönülsüzce kabul ettiği yüksek lisans öğrencisinin bir kadın olduğu ortaya çıkana kadar.

[Artık Sır Yok](#)

Carter Pierce, aile çiftliğiyle uğraşırken ellerini kirletmekten çekinmeyen göz kamaştırıcı bir gazidir, ancak büyük şehirli bir gazeteci tarafından gölgelenme havasında değildir.

[Günaha Düşmek](#)

Beckett Pierce, Mavi Ay'ın çekici belediye başkanıdır ve sorunlu kadınlara karşı zaafı vardır, özellikle de konukevinde yaşıyorlarsa.

[Son İkinci Şans](#)

Jackson Pierce geri dönen müsrif bir evlattır. Hollywood senaristi olarak başarılı bir kariyeri vardır ve her şeye sahiptir. Geride bıraktığı kız dışında her şeye.

[Planın Bir Parçası Değil](#)

Emma tüm hayatını . Ve bu plan, yakışıklı moda fotoğrafçısı ve kötü şöhretli kadın Nikolai Vulkov ile dolambaçlı bir yoldan gitmeyi içermemektedir.

[Kaosa Tutunmak](#)

Şerif Donovan Cardona, kasabası aklını yitirdiğinde, sırlar saklayan ve her beş saniyede bir yanlışlıkla ona çakan kızıl saçlı felaketten bahsetmeye bile gerek yok.

Romantik Gerilim Başlıkları

Benimmişsin Gibi Davran

Harper, gerçek hayattaki kahramanı Luke ile sahte bir ilişki yaşayarak hayatına yeniden başlar. Ancak sahte ve gerçek ve gizli gerçekler kısa sürede unutulmaz bir aşk hikâyesine dönüşür.

Günahkar ve Aziz: Çizgiyi Aşmak

Kurallara bağlı bir koruma olan Xavier, Hollywood'un ışıltısını ve tehlikesini ardında bırakmak isteyen yıldız adayı Waverly ile tanıştığında ilk görüşte nefret eder.

Günahkar ve Aziz: Kuralları Yıkma

Tehlikeli bir oyun Xavier'i Waverly'nin hayatına geri getirir. Onu canlı çıkarabilecek tek kişi odur, ama ona bir daha güvenebilecek midir?

Gizli Aşk

Ashley, kendisini aldatan nişanlısından intikam almak için milyarder Jason Baine ile iş birliği yaparak onu ve metresini alaşağı eder.

Diğer Başlıklar

Bay Fixer Upper

Gannon King'in saha yapımcısı Paige ile sette yaşadığı çatışmalar ikisini de daha fazla spot ışıklarının altına sürükler. Kanal daha fazla drama için bastırırken, kapalı kapılar ardında işler kızıdır.

Noel Düzeltmesi

Cat King, bir kamera ekibi, büyük bir bütçe ve yıkıcı bir kasırganın ardından kasabayı yeniden bir araya getirme niyetiyle Merry'ye gelir. Noel'e çok az kalmıştır. Asık suratlı şehir yöneticisini kendisine güvenmeye ikna edebilecek midir?

Umudun Kalbi: Hope Falls (Kindle Worlds)

Bekâr anne Bristol, seksi yabancı Beau'nun yardımıyla kederiyle savaşmaya başlar. Ancak Beau'nun tüm ailesini etkileyecek bir sırrı vardır.

Teşekkür

Joyce ve Tammy, Binge Readers'ı yönettikleri için.

Jodi, benim üzücü, sıkıcı tanıtım yazımı alıp tutarlı ve heyecan verici bir şeye dönüştürdüğü için.

Geçen haftaki harika şekerleme için Bay Lucy. Dawn

ve Amanda yazım hatalarımı düzeltme beceriniz için.

Bu güzel kapağı yarattığı için Sweet 'N Spicy Designs'dan Jaycee.

Claire ve Kathryn ilk taslak hüznüm hakkında sızlanmamı dinledikleri için (ve beni tokatlamadıkları için).

Marissa ve Andy "kamyondan düşen" tüm o bitkiler için.

Pijamalarım ile yaşamamın 3. günündeymişim gibi görünmeden evin içinde çok rahat kazaklar için ideoloji.

Bitter çikolatalı badem sütü.

Lucy nerede?

[Haber bültenine kaydolun](#) ve en son Lucy kitaplarından haberdar olun
Haberler.

Ve onu takip edin: Web

sitesi: Lucyscore.com

Facebook at: [lucyscorewrites](#)

Instagram at: [scorelucy](#) Twitter

at: [LucyScore1](#)

Blog adresi: lucyscore.com/blog

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.